

T.C.

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
ARKEOLOJİ ANABİLİMDALI

EMİNLER HÖYÜK YÜZEY ARAŞTIRMASI
MÖ. II. BİNYIL SERAMİKLERİ

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan

Emine Taşkıran

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Yalçın KAMIŞ

Nevşehir

Ocak 2023

EMİNE TAŞKIRAN EMİNLER HÖYÜK YÜZEY ARAŞTIRMASI MÖ. II. BİNYIL SERAMİKLERİ YÜKSEK LİSANS
NEVŞEHİR 2023

T.C.

NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

ARKEOLOJİ ANABİLİMDALI

EMİNLER HÖYÜK YÜZEY ARAŞTIRMASI

MÖ. II. BİNYIL SERAMİKLERİ

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan

Emine TAŞKIRAN

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Yalçın KAMIŞ

Nevşehir

Ocak 2023

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK

Bu çalışmadaki tüm bilgilerin, akademik ve etik kurallara uygun bir şekilde elde edildiğini beyan ederim. Aynı zamanda bu kural ve davranışların gerektirdiği gibi, bu çalışmanın özünde olmayan tüm materyal ve sonuçları tam olarak aktardığımı ve referans gösterdiğimi belirtirim.

Tezi Hazırlayan
Emine TAŞKIRAN

TEZ YAZIM KILAVUZA UYGUNLUK

‘‘Eminler Höyük Yüzey Araştırması M. II. Binyıl Seramikleri’’ adlı Yüksek Lisans Tezi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzu’na uygun olarak hazırlanmıştır.

Tezi Hazırlayan

Emine TAŞKIRAN

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Yalçın KAMIŞ

Arkeoloji Ana Bilim Dalı Başkanı

Prof. Dr. Yener BEKTAŞ

KABUL VE ONAY SAYFASI

Dr. Öğr. Üyesi Yalçın KAMIŞ danışmanlığında **Emine TAŞKIRAN** tarafından hazırlanan ‘‘Eminler Höyük Yüzeý Araştırması MÖ. II. Binyıl Seramikleri’’ adlı bu çalışma, jürimiz tarafından Nevşehir Hacı Bektař Veli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Arkeoloji Ana Bilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

...../...../.....

JÜRİ

İMZA

Danışman : Dr. Öğr. Üyesi Yalçın KAMIŞ

.....

Üye : Dr. Öğr. Üyesi Pınar ÇAYLI

.....

Üye : Dr. Öğr. Üyesi F. Işıl DEMİRTAŞ

.....

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun/...../.....tarih ve sayılı kararı ile onaylanmıştır.

...../...../.....

Dr. Öğr. Üyesi Volkan Recai ÇETİN

Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

Yüksek Lisans sürecim boyunca gerek ders dönemi gerekse tez döneminde bilgi ve tecrübesi ile bana sabırla rehberlik eden, yol gösteren ve desteğini esirgemeyen, Eminler Höyük seramiklerini bana vererek orijinal malzeme çalışmamı sağlayan sayın hocam Dr. Öğr. Üyesi Yalçın KAMIŞ'a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Tez sürecim boyunca manevi desteklerini ve fikirlerini esirgemeyen Dr. Öğr. Üyesi Pınar ÇAYLI, Dr. Öğr. Üyesi Fadime IŐıl DEMİRTAŞ'a ve bölümümüzün saygıdeğer hocalarına, seramik çizimlerimde, tez çalışma sürecimde büyük desteği olan beraber çalıştığım meslektaşım Nebi Eren İRIYARI'ya teşekkürlerimi sunarım.

Bugünlere gelmemde büyük pay sahibi olan, uzun yıllar süren eğitim hayatımda sabırlı bir davranıŐ ile desteklerini asla esirgemeyen, fikirlerime saygı duyan anneme, babama ve kardeşlerime Yağmur TAŞKIRAN ve Zekiye Hande ARSLAN'a teşekkürü borç bilirim.

EMİNLER HÖYÜK YÜZEY ARAŞTIRMASI MÖ. II. BİNYIL SERAMİKLERİ

Emine TAŞKIRAN

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans, Aralık, 2022

Danışman: Dr. Öğr. Üyesi Yalçın Kamış

ÖZET

Eminler Höyük, Karaman ilinin Eminler Köyünde yer almaktadır. 2016-2019 ve 2022 yılları arasında gerçekleştirilen yoğun (intensive) yüzey araştırmalarında toplanan ve MÖ. II. binyıla tarihlenen seramik örnekleri bu çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmanın amacı Eminler Höyük ve Karaman Ovası'nın yerleşimlerinin gelişimini ortaya koymaktır. Bu bağlamda Eminler Höyük'te yoğun (intensive) yüzey araştırmaları yapılmıştır. Araştırmada uygulanan metotlar sayesinde höyükte kazı yapılmadan MÖ. III-II-I. binyıla ait yerleşim yoğunluğu ve dağılımı belirlenmiştir. Höyük birbiri ile bağlantılı 5 farklı yükseltiden oluşmaktadır. Höyük üzerinde ve etrafında dron fotoğraflarıyla 3 boyutlu modeller ve topografik haritalar ortaya çıkarılmıştır. Bu çerçevede içerisinde tezin ana konusu olan MÖ. II. binyıla tarihlenen seramiklerinin höyüğün 1 ve 2 numaralı yükselti üzerinde yoğunlaştığı anlaşılmıştır.

Çalışma kapsamına dahil edilen seramikler hamur renkleri ve form özelliklerine göre gruplarına ayrılmıştır. Her seramik örneği hamur rengi, katkı maddesi, pişirilme durumu ve tipleri ayrı ayrı incelenerek MÖ. II. binyıl içerisinde hangi dönemlere tarihlendiği incelenmiştir. Tiplerin incelenmesi yapılırken Eminler Höyük paralellerindeki yerleşim merkezleri ile karşılaştırma yapılmıştır. Karşılaştırma sonucunda seramik örneklerinin benzerlikleri ve farklılarıyla birlikte Eminler Höyük MÖ. II. binyıl Seramikleri Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlenmiştir. Daha sonra höyük üzerinde yerleşim dinamikleri incelenmiştir. Sonuç olarak her iki dönem içerisinde yaşayan yerleşimcilerin aynı yükselti ve aynı birimlerde iskân ettiği anlaşılmıştır.

Eminler Höyük, Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda yakınlarındaki yerleşim merkezleri kadar büyük olmasa da benzer seramik geleneğinden yola çıkarak Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda önemli koloni merkezi olduğu anlaşılmıştır. Hitit döneminde höyük, Hititlerin kuruluşundan itibaren Hititlerin toprakları içerisinde yer almaktadır. Eminler Höyük, Hititlerin Aşağı Ülke sınırları içerisinde yer almaktadır. Bölge II. Muwattali'nin başkenti buraya taşınmasıyla birlikte Hitit kültürü daha baskın hale gelmiştir. Dolayısıyla Eminler Höyük'te, Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda başlayan gelişim ve dönüşümün Hitit döneminin sonuna kadar devam ettiği seramikler üzerinden okunmaktadır.

Anahtar Kelimeler:

Eminler Höyük, Hitit, Asur Ticaret Koloni Çağı, seramik, tip

EMINLER HÖYÜK SURFACE RESEARCH BC. II. Millennium CERAMICS

Emine TAŞKIRAN

Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Institute of Social Sciences

Department, M.Sc., December, 2022

Advisor: Dr. Instructor Member Yalçın Kamis

ABSTRACT

Eminler Höyük is located in Eminler Village of Karaman Province. The ceramic samples collected during the intensive surveys conducted between 2016-2019 and 2022 and dated to the second millennium BC are included in this study. The aim of the study is to reveal the development of the settlements of Eminler Höyük and Karaman Plain. In this context, intensive surveys were conducted at Eminler Höyük. Thanks to the methods applied in the survey, the settlement density and distribution of the settlements of the III-II-Ith Millennium BC were determined without excavation. The mound consists of 5 different elevations connected to each other. 3D models and topographic maps were created on and around the mound with drone photographs. Within this framework, it was understood that the ceramics dating to the IIInd Millennium BC, which is the main subject of the thesis, were concentrated on the elevations 1 and 2 of the mound.

The ceramics included in the study were divided into groups according to their paste colors and form characteristics. The paste color, additives, firing condition and types of each ceramic sample were examined separately and the periods within the II. Millennium BC were examined. While analyzing the types, comparisons were made with the settlement centers parallel to Eminler Höyük. As a result of the comparison, Eminler Höyük II. Millennium BC Ceramics were dated to the Assyrian Trade Colonies Age and Hittite Period with the similarities and differences of the ceramic samples. The settlement dynamics on the mound were then analyzed. As a result, it was understood that the settlers living in both periods occupied the same elevation and the same units.

Although Eminler Höyük was not as large as the nearby settlements during the Assyrian Trade Colonial Age, it was understood that it was an important colonial center during the Assyrian Trade Colonial Age based on similar ceramic traditions. During the Hittite period, the mound has been within the Hittite territory since the foundation of the Hittites. Eminler Höyük is within the borders of the Lower Country of the Hittites. When Muwattali II moved the capital here, the Hittite culture became more dominant. Therefore, it is read through the ceramics that the development and transformation that started in the Assyrian Trade Colonies Age at Eminler Höyük continued until the end of the Hittite period.

Key Words:

Eminler Höyük, Hittite, Assyrian Trade Colonial Age, ceramics, type

İÇİNDEKİLER

BİLİMSEL ETİĞE UYGUNLUK.....	ii
TEZ YAZIM KILAVUZUNA UYGUNLUK.....	iii
KABUL VE ONAY SAYFASI.....	iv
TEŞEKKÜR.....	v
ÖZET.....	vi
ABSTRACT.....	viii
İÇİNDEKİLER.....	x
KISALTMALAR.....	xvi
HARİTA LİSTESİ.....	xvii
TABLO LİSTESİ.....	xviii
GRAFİK LİSTESİ.....	xix
RESİM LİSTESİ.....	xx
LEVHA LİSTESİ.....	xxii
GİRİŞ.....	1

BİRİNCİ BÖLÜM

COĞRAFİ VE TARİHİ ARKA PLAN

1.1. Karaman Ovası.....	4
1.1.1. Karaman Ovası Araştırma Tarihçesi.....	5
1.1.1.1. Seyyah Notları.....	5
1.1.1.2. Bilimsel Araştırmalar.....	7
1.2. Eminler Höyük.....	10
1.2.1. Eminler Höyük'ün Konumu ve Özellikleri.....	10
1.2.2. Eminler Höyük Araştırma Tarihçesi.....	11
1.2.3. Eminler Höyük Yoğun Yüzey Araştırması (2016-2018 ve 2022).....	12
1.2.4. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Yerleşimi.....	15

İKİNCİ BÖLÜM
EMİNLER HÖYÜK MÖ. II. BİNYIL SERAMİK
GRUPLARI

2.1. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramik Grupları.....	17
2.1.1. Yalın Seramik.....	19
2.1.2. Kırmızı Astarlı Seramik.....	23
2.1.3. Gri Seramik.....	31
2.1.4. Krem Astarlı Seramik.....	34
2.1.5. Kaba Seramik.....	36
2.1.6. Boya Bezemeli Seramik.....	40
2.1.7. Eggshell Ware.....	40
2.1.8. Kilikya Boyalıları.....	42

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
EMİNLER HÖYÜK MÖ. II. BİNYIL SERAMİK
FORMLARI

3.1. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramik Formları.....	43
3.1.1. Tabaklar.....	43
3.1.1.1. Tabak Tip 1.....	44
3.1.2. Tepsiler.....	44
3.1.2.1. Tepsi Tip 1.....	44
3.1.3. Çanaklar.....	46
3.1.3.1. Çanak Tip 1.....	47
3.1.3.2. Çanak Tip 2.....	50
3.1.3.3. Çanak Tip 3.....	52
3.1.3.4. Çanak Tip 4.....	53
3.1.3.5. Çanak Tip 5.....	54
3.1.3.6. Çanak Tip 6.....	56
3.1.3.7. Çanak Tip 7.....	57
3.1.3.8. Çanak Tip 8.....	58

3.1.3.9. Çanak Tip 9.....	60
3.1.3.10. Çanak Tip 10.....	61
3.1.3.11. Çanak Tip 11.....	63
3.1.3.12. Çanak Tip 12.....	64
3.1.3.13. Çanak Tip 13.....	67
3.1.3.14. Çanak Tip 14.....	68
3.1.3.15. Çanak Tip 15.....	69
3.1.3.16. Çanak Tip 16.....	70
3.1.3.17. Çanak Tip 17.....	71
3.1.3.18. Çanak Tip 18.....	72
3.1.3.19. Çanak Tip 19.....	74
3.1.3.20. Çanak Tip 20.....	75
3.1.3.21. Çanak Tip 21.....	77
3.1.3.22. Çanak Tip 22.....	78
3.1.3.23. Çanak Tip 23.....	80
3.1.3.24. Çanak Tip 24.....	81
3.1.3.25. Çanak Tip 25.....	82
3.1.3.26. Çanak Tip 26.....	83
3.1.3.27. Çanak Tip 27.....	84
3.1.3.28. Çanak Tip 28.....	85
3.1.3.29. Çanak Tip 29.....	86
3.1.3.30. Ayaklı Çanak Tip 30.....	87
3.1.3.31. Çanak Tip 31.....	88
3.1.3.32. Çanak Tip 32.....	89
3.1.4. Bardaklar.....	91
3.1.4.1. Bardak Tip 1.....	91
3.1.5. Fincanlar.....	93
3.1.5.1. Fincan Tip 1.....	93
3.1.5.2. Fincan Tip 2.....	94
3.1.5.3. Fincan Tip 3.....	94
3.1.5.4. Fincan Tip 4.....	95
3.1.6. Çaydanlıklar.....	96
3.1.6.1. Çaydanlık Tip 1.....	96

3.1.6.2. Çaydanlık Tip 2.....	96
3.1.6.3. Çaydanlık Tip 3.....	97
3.1.6.4. Çaydanlık Tip 4.....	98
3.1.7. Testiler.....	98
3.1.7.1. Testi Tip 1.....	99
3.1.7.2. Testi Tip 2.....	100
3.1.7.3. Testi Tip 3.....	100
3.1.7.4. Gaga Ağızlı Testi Tip 1.....	101
3.1.8. Çömlekler.....	102
3.1.8.1. Çömlek Tip 1.....	103
3.1.8.2. Çömlek Tip 2.....	105
3.1.8.3. Çömlek Tip 3.....	106
3.1.8.4. Çömlek Tip 4.....	107
3.1.8.5. Çömlek Tip 5.....	108
3.1.8.6. Çömlek Tip 6.....	109
3.1.8.7. Çömlek Tip 7.....	110
3.1.8.8. Çömlek Tip 8.....	111
3.1.8.9. Çömlek Tip 9.....	112
3.1.8.10. Mühür Baskılı Çömlek Tip 9.....	113
3.1.8.11. Çömlek Tip 10.....	115
3.1.8.12. Çömlek Tip 11.....	116
3.1.8.13. Çömlek Tip 12.....	117
3.1.9. Küpler.....	118
3.1.9.1. Küp Tip 1.....	118
3.1.9.2. Küp Tip 2.....	118
3.1.9.3. Küp Tip 3.....	119
3.1.9.4. Küp Tip 4.....	119
3.1.9.5. Küp Tip 5.....	120
3.1.9. Kapaklar.....	120
3.1.9.1. Kapak Tip 1.....	120
3.1.10. Süzgeç.....	121
3.1.10.1. Süzgeç Tip 1.....	121
3.1.11. Kalıp veya Kap Aplikesi	122

3.1.12. Boya Bezemeli Gövde Parçaları.....	124
--	-----

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EMİNLER HÖYÜK MÖ. II. BİNYIL SERAMİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE KOMŞU KÜLTÜR BÖLGELERİYLE KARŞILAŞTIRILMASI

4.1. Siyasi Tarih.....	128
4.2. Eminler Höyük-Batı Anadolu Bölgesi.....	133
4.3. Eminler Höyük-Orta Anadolu Bölgesi.....	134
4.4. Eminler Höyük-Kilikya Bölgesi.....	135
4.5. Eminler Höyük-Doğu Anadolu Bölgesi.....	136
4.6. Eminler Höyük Çanaklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	137
4.7. Eminler Höyük Bardaklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	146
4.8. Eminler Höyük Fincanlarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	147
4.9. Eminler Höyük Çaydanlıklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi..	147
4.10. Eminler Höyük Testilerinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	148
4.11. Eminler Höyük Çömleklerinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi...	149
4.12. Eminler Höyük Küplerinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	152
4.13. Eminler Höyük Kapaklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	152
4.14. Eminler Höyük Süzgeçlerin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	152
4.15. Eminler Höyük Kalıp veya Kap Aplikesinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi.....	153

BEŞİNCİ BÖLÜM

MÖ II. BİNYILDA EMİNLER HÖYÜK: SERAMİK DAĞILIMI VE YERLEŞİM DİNAMİKLERİ

5.1. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Yerleşimi.....	154
--	-----

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ.....	158
KAYNAKÇA.....	163
KATALOG.....	173
TABLO.....	241
HARİTALAR.....	247
RESİMLER.....	249
LEVHALAR.....	267
ÖZGEÇMİŞ	

KISALTMALAR

AS	: Anatolian Studies
AST	: Araştırma Sonuçları Toplantıları
CM	: Santimetre
	: ap
DYR	: Dış Yüzey Rengi
ED	: Editör
ET	: Erken Tunç ağı
GT	: Geç Tunç ağı
İYR	: İ Yüzey Rengi
JSTOR	: Journal Storage
KM	: Kilometre
KST	: Kazı Sonuçları Toplantıları
M	: Metre
MÖ	: Milattan Önce
OT	: Orta Tunç ağı
RES	: Resim
TTK	: Türk Tarih Kurumu
YPK	: Yapı Kredi Yayınları

HARİTALAR LİSTESİ

Harita 1:	Karaman Ovası267
Harita 1.2:	Eminler Höyük267
Harita 2:	Tezde Adı Geçen Yerleşim Merkezleri.....268

TABLO LİSTESİ

Tablo 1.	Seramik Tiplerinin Dönemsel Ayrımları	261
-----------------	---	-----

GRAFİKLER LİSTESİ

- Grafik 1.1.** Eminler Höyük MÖ. III-II-I. Binyıldaki Seramik Dağılımı35
- Grafik 2.1.** Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramik Grupları39

RESİMLERİN LİSTESİ

Resim 1.1.	Eminler Höyük 3 Boyutlu Model Görüntüsü ve Kuzey-Güney Kesiti	269
Resim 1.2.	Dijital Yükseklik Haritası (DEM)	269
Resim 1.3.	Eminler Höyük Karelej/Toplama Birimleri	270
Resim 1.4.	Topografik Harita	271
Resim 1.5.	Eminler Höyük 3 Boyutlu Model Çalışması	272
Resim 2.1.	Yoğun Taşçık ve Kum Katkılı Yalın Seramik Grubu	272
Resim 2.2.	İyi Arıtılmış Yalın Seramik Grubu	273
Resim 2.3.	Kırmızı Astarlı Seramik Birinci Grup	273
Resim 2.4.	Kırmızı Astarlı Seramik İkinci Grup	274
Resim 2.5.	Kırmızı Astarlı Seramik Üçüncü Grup	274
Resim 2.6.	Kırmızı Astarlı Seramik Dördüncü Grup	274
Resim 2.7.	Gri ve Parlak Perdahlı Seramik	275
Resim 2.8.	Gri ve Perdahsız Seramik	275
Resim 2.9a-2.9b.	Krem Astarlı Seramik (Sol 9a, Sağ 9b)	276
Resim 2.10.	Pişirme Kapları	276
Resim 2.11.	Mühür Baskılı Boyunlu Çömlek	277
Resim 2.12.	Boyunlu Çömlek	277
Resim 2.13.	Boyunlu Çömlek	278
Resim 2.14.	Boyunlu Çömlek	278
Resim 2.15.	Küp	279

Resim 2.16.	İp Bezemeli Gövde Parçası	279
Resim 2.17.	Boya Bezemeli Gövde Parçaları	280
Resim 2.18.	Eggshell Ware	280
Resim 2.19.	Kilikya Boyalıları	281
Resim 3.1	Adak Kabı	281
Resim 3.2.	Kalıp	282
Resim 5.1.	Dijital Yükseklik Haritası (Dem)	283
Resim 5.2.	MÖ. II. Binyıl Seramiklerinin Dağılımı.....	284
Resim 5.3.	Asur Ticaret Kolonileri Çağı Seramik Dağılımları	285
Resim 5.4.	Hitit Dönemi Seramik Dağılımları	286

LEVHALAR LİSTESİ

- Levha 1.** Tabak Tip 1 Örnekleri
- Levha 1.** Tepsi Tip 1 Örnekleri
- Levha 2.** Çanak Tip 1 Örnekleri
- Levha 3.** Çanak Tip 1 Örnekleri
- Levha 4.** Çanak Tip 2 Örnekleri
- Levha 5.** Çanak Tip 2 Örnekleri
- Levha 6.** Çanak Tip 3 Örnekleri
- Levha 7.** Çanak Tip 3 Örnekleri
- Levha 8.** Çanak Tip 4 Örnekleri
- Levha 9.** Çanak Tip 5 Örnekleri
- Levha 10.** Çanak Tip 5 Örnekleri
- Levha 11.** Çanak Tip 6 Örnekleri
- Levha 12.** Çanak Tip 7 Örnekleri
- Levha 13.** Çanak Tip 8 Örnekleri
- Levha 14.** Çanak Tip 9 Örnekleri
- Levha 15.** Çanak Tip 9 Örnekleri
- Levha 16.** Çanak Tip 10 Örnekleri
- Levha 17.** Çanak Tip 11 Örnekleri
- Levha 18.** Çanak Tip 12 Örnekleri
- Levha 19.** Çanak Tip 12 Örnekleri
- Levha 20.** Çanak Tip 12 Örnekleri
- Levha 21.** Çanak Tip 12 Örnekleri

- Levha 22.** Çanak Tip 13 Örnekleri
- Levha 23.** Çanak Tip 13 Örnekleri
- Levha 24.** Çanak Tip 14 Örnekleri
- Levha 25.** Çanak Tip 14 Örnekleri
- Levha 26.** Çanak Tip 15 Örnekleri
- Levha 26.** Çanak Tip 16 Örnekleri
- Levha 27.** Çanak Tip 17 Örnekleri
- Levha 27.** Çanak Tip 18 Örnekleri
- Levha 28.** Çanak Tip 19 Örnekleri
- Levha 29.** Çanak Tip 20 Örnekleri
- Levha 30.** Çanak Tip 21 Örnekleri
- Levha 31.** Çanak Tip 22 Örnekleri
- Levha 32.** Çanak Tip 23 Örnekleri
- Levha 33.** Çanak Tip 24 Örnekleri
- Levha 34.** Çanak Tip 24 Örnekleri
- Levha 35.** Çanak Tip 25 Örnekleri
- Levha 36.** Çanak Tip 26 Örnekleri
- Levha 37.** Çanak Tip 27 Örnekleri
- Levha 38.** Çanak Tip 28 Örnekleri
- Levha 39.** Çanak Tip 28 Örnekleri
- Levha 40.** Çanak Tip 28 Örnekleri
- Levha 41.** Çanak Tip 29 Örnekleri
- Levha 42.** Çanak Tip 30 Örnekleri
- Levha 43.** Çanak Tip 23 Örnekleri

- Levha 43.** Çanak Tip 31 Örnekleri
- Levha 44.** Bardak Tip 1 Örnekleri
- Levha 45.** Fincan Tip 1, Tip 2, Tip 3, Tip 4 Örnekleri
- Levha 46.** Çaydanlık Tip 1, Tip 2, Tip 3, Tip 4 Örnekleri
- Levha 47.** Testi Tip 1, Tip 2, Tip 3 Örnekleri
- Levha 48.** Çömlek Tip 1 Örnekleri
- Levha 49.** Çömlek Tip 2 Örnekleri
- Levha 50.** Çömlek Tip 3 Örnekleri
- Levha 50.** Çömlek Tip 11 Örnekleri
- Levha 51.** Çömlek Tip 4 Örnekleri
- Levha 52.** Çömlek Tip 5 Örnekleri
- Levha 53.** Çömlek Tip 5 Örnekleri
- Levha 54.** Çömlek Tip 6 Örnekleri
- Levha 55.** Çömlek Tip 7 Örnekleri
- Levha 56.** Çömlek Tip 8 Örnekleri
- Levha 57.** Çömlek Tip 9 Örnekleri
- Levha 58.** Çömlek Tip 10 Örnekleri
- Levha 59.** Küp Tip 1, Küp Tip 2 Örnekleri
- Levha 60.** Küp Tip 3, Tip 4, Tip 5 Örnekleri
- Levha 61.** Kapak Tip 1 Örnekleri
- Levha 62.** Çömlek Tip 12 Örnekleri
- Levha 62.** Süzgeç Örnekleri
- Levha 63.** Kalıp veya Kap Aplikesi Örnekleri
- Levha 63.** Çanak Tip 32 Örnekleri

Levha 64. Gaga Ağızlı Testi Tip 1 Örnekleri

Levha 65. Boya Bezemeli Gövde Parçaları Örnekleri

Levha 66. İp Bezemeli Gövde Parçaları Örnekleri

GİRİŞ

Eminler Höyük, boyutları itibari ile Orta Anadolu'nun büyük höyükleri arasında yer almaktadır. Yerleşim, Konya, Çumra ve Karaman Ovası'nda yer alması ve konumu itibariyle önemli yol güzergâhlarına sahiptir. Konya ve Karaman Ovası'nda şimdiye kadar Konya-Karahöyük'ten hariç MÖ. III. ve II. binyılına kadar kesintisiz iskân gösteren yerleşim bulunmadığı aktarılmıştır. Eminler Höyük, eski ve özellikle yeni dönem çalışmalarında MÖ. III. binyıldan MÖ. I. binyıla kadar kesintisiz iskânın var olduğunu kanıtlamıştır. Çalışmanın ana sorunsalı bugüne kadar MÖ. II. binyıla tarihlenen Karaman Ovası'nda ve Eminler Höyük'te herhangi bir literatür çalışması bulunmaması nedeniyle çalışma konusunun adında ifade edildiği üzere "Eminler Höyük YüzeY Araştırması MÖ. II. binyıl Seramikleri" oluşturmaktadır. Eminler Höyük MÖ. II. binyıl Seramiklerinin özelliklerini belirlemek, belirlenen özellikleri bir yöntem dâhilinde incelemek, bu inceleme sonucunda Eminler Höyük'ün paralellerindeki kültür bölgeleriyle özgün ve farklı yönlerini ortaya koymak tezin amacını oluşturmaktadır. Bu kapsamda, 2016-2019 ve 2022 yıllarında Yalçın Kamış tarafından Karaman Ovası'nda gerçekleştirilen yüzeY araştırmalarında Eminler Höyük'ün MÖ. II. binyıl Seramik malzemeleri tez çalışmasına dâhil edilmiştir. Tez konusu olan malzemenin büyük bir bölümü 2016-2019 ve 2022 araştırma sezonunda yoğun (intensive) yüzeY araştırmalarında toplanan seramikleri oluşturmaktadır.

Eminler Höyük MÖ. II. binyıl Seramiklerinin ele alındığı bu çalışmada, seramik buluntular paralellerindeki kültür bölgeleriyle özgün ve farklı yönleri ortaya konulmaya çalışılmıştır. Yapılan bu çalışma ile Orta Anadolu'nun bu dönemde yaşanan siyasi ve kültürel süreçte, Eminler Höyüğün MÖ. II. binyıldaki yeri ve önemini ortaya çıkararak, elde edilecek bilimsel bulgular ile Önasya Arkeolojisine yeni katkılar ortaya koymak tezin diğer amaçlarındadır.

Çalışmanın konusu ve amacı doğrultusunda verilerin toplanması, toplanan verilerin sistematik bir şekilde incelenmesi, tanımlanması, gruplanması ve değerlendirilmesi tezin özünü oluşturmaktadır. “Coğrafi ve Tarihi Arka Plan” başlıklı Birinci Bölüm’de Eminler Höyük’ün yer aldığı Karaman Ovası’nın coğrafyası ve araştırma tarihçesi tanıtılmıştır. Karaman Ovası’nın tanıtılmasıyla Eminler Höyük’te gerçekleştirilen en eski araştırmaların, yeri ve önemi irdelenmiştir.

Çalışmanın “Eminler Höyük MÖ. II. binyıl Seramik Grupları” başlığı taşıyan İkinci Bölüm’de seramiğin sınıflandırıldığı ilk bölümdür. Bu bölümde, seramiklerin hamur nitelikleri ve yüzey özelliklerine göre sınıflandırılması sonucunda elde edilen veriler sunulmuştur. Bu özelliklere göre 8 seramik grubu belirlenmiştir. Seramik gruplarına göre incelenen tüm parçalar tekil olarak “Katalog” bölümünde tanıtılmıştır. Katalog bölümünde parçaların hamur ve yüzey özellikleri, levha numarası, birim adları, formları, ölçüleri ve yayın durumları belirtilmiştir. Seramiklerin tanımlanmasında renk açısından tutarlılık sağlaması amacıyla Munsell Renk Katalogu kullanılmıştır¹. Tez çalışması kapsamında toplam 570 adet seramik buluntusu değerlendirilmeye tabi tutulmuş ve seramik formları çizilmiştir. Çizimleri tamamlanan seramikler genel form özellikleri göz önünde bulundurularak tiplere ayrılmış ve tez çalışmasının “Levhalar” bölümünde sunulmuştur. Levhalarda sunulmayan parçalar istatistiksel veri olarak değerlendirmede kullanılmıştır. Seramik formları levha düzeni içerisinde biçimsel özelliklere dayalı sınıflandırma çalışması sonucunda ana tipler belirlenmiş ve alt tipler ile birlikte “Eminler Höyük MÖ. II. binyıl Seramik Formları” başlığı altında Üçüncü Bölüm’de sunulmuştur. Bu bölümde kapların biçimsel özellikleri tanıtılmış, tiplerin tarihi, kullanımı ve dağılımı incelenmiş ve diğer arkeolojik yerleşimlerde bulunan benzer örneklerle karşılaştırılması yapılmıştır.

“Eminler Höyük MÖ. II. binyıl Seramiklerinin Değerlendirilmesi ve Komşu Kültür Bölgeleriyle Karşılaştırılması” başlıklı Dördüncü Bölüm’de Eminler Höyüğün MÖ. II. binyıldaki yeri, önemi ve komşu kültürlerle olan ilişkileri seramik buluntuları üzerinden değerlendirilerek sunulmuştur. Eminler Höyük, boyutları itibarıyla Orta

¹ Seramiklerin renk tanımlanmasında 2000 yılında basılan Munsell Soil Color Charts kullanılmıştır.

Anadolu'nun büyük höyükleri arasında yer alması ve konumu itibariyle önemli yol güzergâhlarına sahip olması höyüğün geçirdiği değişimleri, kültürel, kronolojik gelişmeleri diğer arkeolojik merkezlerle olan bağlantıları gösterilmiştir.

“MÖ. II. binyılda Eminler Höyük: Seramik Dağılımı ve Yerleşim Dinamikleri” başlıklı Beşinci Bölüm'de höyükte uygulanan yoğun (intensive) yüzey araştırmaları dâhilinde kullanılan metotlar sunulmuştur. Uygulanan metoda göre kazı yapılmadan höyüğün MÖ. III-II-I. binyıla ait dağılımı ve yerleşim yoğunluğu belirlenmiştir. Buna göre uygulanan metotta MÖ. II. binyıla tarihlenen seramik buluntuları höyüğün neresinden yoğun olarak çıktığı, hangi birimlere ayrıldığı, nasıl bir dağılım sergilediği ve MÖ. II. binyıl sakinlerinin yerleşimin neresine hâkim olduğu tanıtılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

COĞRAFI VE TARİHİ ARKA PLAN

1.1. Karaman Ovası

Karaman Ovası, Orta Anadolu'dan başlayarak güneye kadar yayılan Konya Kapalı Havzasının güneyinde konumlanmaktadır. Bölge kuzeyde Kızıldağ, kuzeybatıda Karadağ, güneyde Toros Dağları, batıda Hacıbaba Dağı ve doğuda Çakırdağ ile sınırlanan alüvyal bir sahadır. Karaman Ovası'nın batıda Çumra Ovası, kuzeydoğuda Ereğli Ovası ile bağlantısı bulunmaktadır (**Harita 1.1**).

Karaman Ovası, yaklaşık 600 km² lik alanı kapsayan ve denizden yüksekliği 1000-1050 metre olan kapalı havzadır (Tapur, 2009: 14). Ova'nın jeomorfolojik özellikleri incelendiğinde dağlık saha ile ova tabanı arasında plato sahaları ve havza tabanında ise ovalık saha yer almaktadır (Tapur, 2009: 22). Karaman Ovası yazları sıcak ve kurak, kışları sert ve kar yağışlı geçen step iklimi görülmektedir. Ova'nın güneyi Toroslara yakınlığı sebebiyle ormanlık sahalar mevcuttur. Karaman Ovası kapalı havza olduğu için önemli akarsu kaynakları yoktur. Ancak ova yeraltı su bakımından oldukça zengindir. Ova, kaynağını Toros Dağları'ndan alan Deliçay, Gödet Çayı, İbret Deresi ve Duma Deresi gibi düzensiz rejimli akarsular tarafından sulamaktadır (Tapur, 2009: 35). Bunlar haricinde Toros Dağları, Hacıbaba Dağı ve Karadağ üzerine kışın yağın karların baharda erimesi ile mevsimlik dere, çaylar ve göletler bulunmaktadır (Tapur, 2009: 22).

Karaman Ovası, coğrafi konumu, iklimi, bitki örtüsü ve verimli bir ovaya sahip olması gibi nedenlerden ötürü en eski dönemlerden itibaren yerleşim merkezi olmuştur. Karaman Ovası'nda yapılan araştırmalarda çok sayıda höyük tespit edilmiştir. Çok sayıda höyüğün tespit edilmesi ovanın önemli ölçüde yerleşim varlığını dikkat çekmektedir. Ovanın diğer önemli özelliği Toros Dağları'nı aşarak Çukurova'ya inen geçitlerin hemen yanında yer alması ve bu geçitleri kontrol etmesidir. Orta Anadolu'yu Güney'e bağlayan Göksu Vadisi, Sertavul Geçidi, Gülek Boğazı ve Gezbeli Geçiti gibi önemli geçitlerin ve yolların kavşak noktası olması, bölgeyi tarih boyunca stratejik açıdan önemli bir merkez kılmıştır. Torosların içinden doğan Göksu Vadisi prehistorik dönemlerden itibaren; Çatalhöyük, Can Hasan, Konya-Karahöyük ve diğer Orta Anadolu yerleşimleriyle, Güneyde yer alan Gözlükule gibi yerleşimler arasında bağlantı sağlamıştır (French, 1965: 177). Sertavul Geçidi, Mersin-Silifke-Mut-Karaman üzerinden Orta Anadolu'ya, Orta Anadolu'dan ise Güney'e bağlantı sağlayan çok önemli bir geçittir (Bardakçı, 2018: 43).

1.1.1. Karaman Ovası Araştırma Tarihçesi

1.1.1.1. Seyyah Notları

Karaman Ovası'nın arkeolojik önemi uzun zamandır biliniyor olsa da ovada, Anadolu'nun diğer bölgelerine kıyasla az sayıda kazı ve yüzey araştırılması gerçekleştirilmiştir. Karaman Ovası'ndaki bilimsel, geniş ve kapsamlı araştırmalar 1950'li yıllardan itibaren yürütülmüştür. Geçmiş ve güncel çalışmalar sonucunda Neolitik dönemden Demir Çağı'nın sonuna tarihlenen 40'tan fazla höyük saptanmıştır (Kamış, 2019a: 231).

Karaman Ovası'na ilişkin ilk bilgiler seyyahların bölgede gerçekleştirmiş olduğu gezi notlarından bilinmektedir. Karaman ile ilgili en erken seyyah notu Burgogne dükası tarafından elçilik görevi ile doğuya gönderilmiş Bertrandon de la Broquiére aittir. De la Broquiére, 1432 yılında çıktığı görevde doğudan Suriye'ye, oradan Tarsus'a ve en son Araclie (Ereğli)'e gelmiştir (de la Broquiére, 1892: 101-104). Araclie'de kayaya oyulmuş evlere sahip köyde iki gün geçirmiş hemen sonra Araclie'e iki gün uzaklıktaki

Larende'ye (Karaman) geldiğinden bahsetmiştir (de la Broqui re, 1982: 105). De la Broqui re, Larende hakkında detaylı bilgiler vermese de buranın denize kapalı, ticarete açık, elverişli, iyi surlarla ve iyi hendeklerle çevrili, duvarlarında kuleleri bulunan şehir olarak tanımlamıştır (de la Broqui re, 1892: 107-110). Şehrin ortasında büyük bir şapelin bulunduğu, nehrin, suyun ve ağaçların olmadığından bahsetmiştir (de la Broqui re, 1892: 107-110). Daha sonra bölgeyi Hamilton, Texier ve Davis gibi önemli araştırmacılar ziyaret etmiştir (Hamilton, 1842: 314-332; Davis, 1879: 16-47; Texier, 1865: 23-28). Araştırmacıların her biri Karaman'da yer alan Binbir Kilise ve diğer Bizans, Hristiyanlık, Orta Çağ kalıntılarını incelemiştir.

Karaman ile ilgili en detaylı bilgileri Edwin John Davis vermiştir. Davis 1879 yılında yayınladığı "Life in Asiatic Turkey: A Journal of Travel in Cilicia (pedias and trachoea), Isauria and Parts of Lycaonia and Cappadocia" adlı eserinde 11 Haziran 1875 yılında Karaman'ı ziyaret etmiş ve çok önemli bilgiler vermiştir. Davis tıpkı De la Broqui re gibi Karaman'da ağaç olmadığını sadece evlerin bahçelerinde meyve ağaçlarının olduğunu aktarmıştır (Davis, 1879: 292). Evlerin kerpiçten yapıldığını (kıyılmış saman, kil), yazları sıcak, kuru kışları ise üç veya dört fit yüksekliğinde karla kaplı olduğunu aktarmıştır (Davis, 1879: 292-294). Davis ayrıca sosyo-ekonomik yapısı hakkında önemli bilgiler sunmaktadır (Davis, 1879: 273-274). Davis, Serpek (Ambarası) adında yerleşimi ziyaret ettikten sonra buradaki gözlemleri sonucunda aslında bu yerleşimin Derbe olduğunu ve antik kent Laranda'dan çok az kalıntı kaldığını, kalıntıların şehrin yapılarında ve camilerinde devşirme malzeme olarak kullandığını aktarmıştır (Davis, 1879: 299). 16 Haziran'da Binbir Kilise ve Maden Şehri ziyaret etmek için Karadağ gezisine çıkmıştır. Davis, Karadağ'ı gördüğünde "Ovadan denizdeki kayalık bir ada gibi yükseliyor" olarak tanımlamıştır (Davis, 1879: 287).

William John Hamilton, 1835 yılında dünyada merak uyandıran bazı Türk şehirlerini ve Asya'yı keşfetmek için çıktığı seyahatte gezdiği ve gözlemlediklerini anlattığı "Asia Minor, Pontus and Armenia" adlı eserinde Ereğli'den ayrılarak Karaman'a gittiğinden bahsetmiştir (Hamilton, 1842: 304). Karaman'a geldikten kısa süre sonra Binbir Kilise ve Maden Şehri görmek için Karadağ'a geçmiştir (Hamilton, 1842: 310). Yolda gördüklerini aktaran Hamilton, 19. yüzyılda Karaman'ın coğrafyası, toplum

yapısı, dini inançları ve yeme içme kültürü hakkında oldukça değerli bilgiler sunmaktadır. Hamilton, evlerin duvar ve temellerinde Bizans Dönemi Kiliselerine ait olduğunu düşündüğü mermer sütunların kullanıldığını, kadınların erkeklere göre daha az iş yaptığı ve besin tüketimi hakkında değerli bilgiler sunmuştur (Hamilton, 1842: 304-340). Hamilton, dinlenmek için konakladığı yerde bulunan yayla sakinlerinin Divle denilen yerden geldiklerini ve gözlemlerine göre Karaman'da çok geniş mağaraların ve kilise ile sütunlarının olduğundan bahsetmişleridir. Hamilton, araştırdığı ve okuduğu kaynaklardan yola çıkarak buranın Derbe olduğunu düşünmüştür (Hamilton, 1842: 313,319-320). Binbir Kilise'ye ulaştığında ise çok büyük hayal kırıklığına uğradığını söylemiştir (Hamilton, 1842: 317-319). Seyyahlar tarafından aktarılan gizemli, ilgi çekici görünüme sahip Binbir Kilise'nin aksine birkaç lahit, yeraltı sarnıçları ve kırmızı, gri trakitten inşa edilmiş yirmi kilise içinden üç tanesinin dikkat çekici özelliği olduğunu aktarmıştır (Hamilton, 1842: 317).

1.1.1.2. Bilimsel Araştırmalar

Karaman Ovası ile ilgili ilk çalışmalar Bizans ve sonraki dönemlerle sınırlı kalmış olsa da seyyahların Karaman'a ait notları, birçok araştırmacının dikkatini bölgeye çekmiştir. Özellikle 19. ve 20. yüzyıldan itibaren bölgede bilimsel araştırmalar gerçekleştirilmiştir. Araştırmacılar, ilk zamanlarda Bizans, Hristiyanlık ve Orta Çağ'a ait olan yapıları, yazılı anıtları, su yollarını, yol güzergâhlarını ve kalıntılarını incelemişlerdir. William Mitchell Ramsay ve Gertrude Bell'in 1909 yılında Kızıldağ ve Karadağ'da Hititler dönemine ait iki yazıtı keşfetmeleri bölgenin Klasik dönem öncesinin araştırılmasına ilgi uyandırmıştır (Ramsay ve Bell, 1909: 504-515). Ramsay ve Bell'in önemli keşfi Karaman şehrinin arkeolojik önemini vurgulamıştır. Daha sonra 1939 yılında Hans Gustav Güterbock Hitit Anıtları gezisi sırasında bölgeyi ziyaret etmiş ve bilimsel incelemede bulunmuştur (Güterbock, 1947: 63).

James Mellaart, 1951-1954 yılları arasında Türkiye'nin güneyinde, Konya-Karaman Ovası'ndan Kilikia'ya kadar uzanan ve Göksu Vadisini içine alarak bilinmeyen Klasik öncesi kalıntıları araştırmak için çok geniş araştırma projesi başlatmıştır (Mellaart, 1954: 175; Mellaart, 1963: 199). Mellaart'ın araştırması, David French'in yolunu

açmıştır. Daha sonra French tarafından benzer araştırma projesi yürütülmüştür. French, araştırmasında Konya-Karaman Ovası, Kilikya bölgesi arasındaki Prehistorik kültürleri araştırmış ve Göksu Vadisi'nin buradaki rolünü anlamaya çalışmıştır (French, 1963: 177). Mellaart'ın ve French'in araştırması sonucunda 1960'lı yıllarda Can Hasan kazıları başlamıştır. Can Hasan kazıları Karaman Ovası'nın Neolitik ve Kalkolitik dönemlerine ışık tutmuştur. Can Hasan, Çanak Çömleksiz Neolitik'ten Çanak Çömlekli Neolitik döneme geçişin tespit edildiği yerleşimdir ve Anadolu Kalkolitik Çağ boyalı seramiğinin karakteristik örneklerini barındırmaktadır. Anadolu, Suriye ve Mezopotamya'nın Kalkolitik dönemde etkileşimini ve bağlantısıyla dikkat çekmektedir. 1961 yılında kazı öncesi yapılan yüzey araştırmasında Mellaart tarafından tek Halaf tipi polikrom bir kâse bulunmuştur (French, 1962: 29). 1962 yılında Can Hasan'da yapılan çalışmalarda 2A tabakasının Orta Kalkolitik ve 2B tabakasının Erkenden Orta Kalkolitik Döneme geçiş olduğu anlaşılmıştır ve bu tabakalardan Halaf seramikleri ele geçmiştir (French, 1962:36). French ve Mellaart, Halaf seramiklerini Mersin XIX-XVII tabakalarıyla karşılaştırmıştır (Mellaart, 1965: 128).

Ovaya gelen diğer ekiplerde Klasik dönem öncesine odaklanmışlardır. 1989 yılında Semih Güneri, Karaman Ovası'ndaki höyükleri araştırmıştır (Güneri, 1989: 97-144). Araştırmasında önceliği MÖ. II. binyıl yerleşimlerini kayıt altına almak olmuştur. Daha sonraları ise 1994 ve 2000 yıllarda Hasan Bahar tarafından bölgede çeşitli araştırmalar yapılmıştır (Bahar, 2002: 260). Bahar, Karaman Ovası, Orta ve Güney Anadolu platosuna çok geniş yüzey araştırması gerçekleştirmiştir. Bölgede avcı-toplayıcı toplulukların varlığına işaret eden kalıntılar saptanmıştır. Bölgenin en erken yerleşim merkezi Pınarbaşı yerleşimidir. Ramsay, tarafından bir Bizans yazıtı nedeniyle ilk kez adı geçen Pınarbaşı arkeolojik yerleşimi 1970 yılında D. French tarafından ziyaret edilmiş ve buranın tarih öncesi yerleşime ait olabileceğini söylemiştir (Baird, 2007: 287). 1993 yılında ise Trevor Watkins Konya Ovası Yüzey Araştırmaları Projesi kapsamında Pınarbaşı yerleşimini ziyaret etmiş ve 1994 yılında kazı çalışmalarına başlamıştır. Pınarbaşı kazı ve buluntu topluluğuna göre Son Pleistosen-İlk Holosen geçiş dönemi ve MÖ.9 Bin yılın ikinci yarısı ve 8. Binin başlarına tarihlenmektedir (Baird, 2007: 286-287). 2000 yılında A. M. Dinçol, J. Yakar, B. Dinçol ve A. Taffet tarafından Hititlerin Aşağı şehri Tarhuntassa'yı

araştırmak için ovada birkaç yer ziyaret edilmiş ve çalışmalar yapılmıştır (Dinçol vd., 2000: 1-16). 2014-2016 yılları arasında Şerifoğlu, MacSweeney ve Colantoni tarafından bölgede araştırmalar gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın asıl amacı Göksu Vadisine yakın Kayraktepe baraj inşaatı nedeniyle bölgenin sular altında kalacak olmasından ötürü arkeolojik kayıtların bilgileri korumak için bölgede araştırma gerçekleştirilmiştir (Şerifoğlu vd., 2014: 71-72). Daha sonra proje genişletilerek sadece Aşağı Göksu Vadisi'nin güneydeki kıyı alanları, Göksu Nehri Havzası ve vadinin kuzeyde Anadolu Platosunun güney ucunu içeren yeni bir proje başlatılmıştır. Karaman Ovası'nı da içine alan projede Kızıldağ ve Karadağ çevresinde bulunan kaya anıtları ve yazıtları Ön Yansıma Dönüşüm Görüntüleme (RTI) modelleri oluşturmuştur (Şerifoğlu ve Küçükbezci, 2019: 180). Yüzeyde bulunan seramiklerden yola çıkarak alanın Geç Tunç Çağı'ndan Roma Döneminin sonuna kadar iskân edildiği düşünülmüştür (Şerifoğlu ve Küçükbezci, 2019: 180).

Karaman ovasındaki son araştırma 2016-2019 ve 2022 yıllarında Y. Kamış tarafından gerçekleştirilmiştir. Kamış, Karaman Ovası'nın MÖ. III.-II-I. binyıl kültürleri açısından zengin veriler tespit etmiştir. Bundan hareketle Karaman Ovası'nın MÖ. III.-II-I. binyıllardaki kültürel gelişimini ana hatlarıyla belirlemek, bölgenin yerleşim dokusunda zaman içerisinde gerçekleşen değişimlerin çözülmesi amacıyla araştırma projesi başlatmıştır (Kamış, 2018a: 200; Kamış, 2019c: 97).

Karaman Ovası'ndaki kazı ve yüzey araştırmaları bölgenin Neolitik Dönemden itibaren iskân edildiğini göstermektedir. Can Hasan, Pınarbaşı, Boncuklu, Er Baba ve Çatalhöyük bölgenin önemini arz etmiştir. Özellikle Çatalhöyük ve Can Hasan kazılarının büyük ses getirmesi bölgenin MÖ. III.-II-I. binyıla ait araştırmalarının göz ardı edilmesine neden olmuştur. Kamış, bölgenin arka planında kalan MÖ. III.-II-I. binyıl kültürlerinin daha ayrıntılı araştırıp yeni kanıtlar toplamak amacıyla Karaman Ovası'nda araştırma başlatmıştır. 2015 yılında planlanan proje kapsamında Eminler Höyüğü ziyaret etmiş ve MÖ. III.-II-I. binyıla ilişkin potansiyeli fark etmiş ve 2016 yılında "yoğun" (intensive) yüzey araştırmaları başlatmıştır (Kamış, 2019a: 232).

Eminler Höyüğü'ne ilişkin ilk araştırmalar 1958-1961 yılları arasında yüzey araştırması yapan Mellaart tarafından verilmiştir (Mellaart, 1963: 207). Mellaart, Eminler'i Erken

Tunç Çağına tarihlenen Konya Ovası'ndaki şehirlerden birisi olarak tanımlamıştır. Eminler'de ikinci yüzey araştırması 1989 yılında Güneri tarafından gerçekleştirilmiştir. Güneri Eminler Höyük'ü ziyaret etmiş ve höyükten topladığı bazı seramik parçalarını yayınlamıştır (Güneri, 1989: 121-127). Höyük'teki son araştırma ise Kamış tarafından gerçekleştirilmiştir. Kamış, diğer araştırmacıların aksine Eminler Höyük'ün yerleşim tarihini ve farklı dönemlerdeki yerleşim yoğunluğunu belirlemiş daha sonra yerleşim dokusunun daha açık kavranması için Karaman Ovası'ndaki MÖ. III-II-I. binyıla ait diğer merkezlerde de araştırma yaparak, merkezler arasındaki yerleşim dinamiklerini karşılaştırmıştır.

1.2. Eminler Höyük

1.2.1. Eminler Höyük'ün Konumu ve Özellikleri

Eminler Höyük, Karaman il merkezinin yaklaşık 20 km. kuzeybatısında, Karadağ'ın eteklerinin Karaman Ovası ile birleştiği alanda, Eminler köyünün bitişiğinde konumlanmaktadır (**Harita 1.2**).

Eminler Höyük, kuzey-güney yönünde yaklaşık 800 metre, doğu-batı yönünde 500 metre ölçülerinde 32 hektara ulaşan bir alan içerisinde yer almaktadır (Kamış, 2018b: 505; Kamış ve Taşkiran, 2022: 330). Höyüğün deniz seviyesinden en yüksek noktası 1034 metredir (Kamış, 2018b: 505; Kamış, 2018a: 201; Kamış ve Taşkiran, 2022: 330). Höyük, birbiri ile bağlantılı 5 farklı yükselti içermektedir. Beş yükselti içinde en yüksek 2 numaralı höyük olup kuzey-güney yönünde 250 metre, doğu-batı yönünde 200 metre uzunluğunda ve ovadan yüksekliği 25 metredir (Kamış, 2018b: 504). 2 numaralı höyük kuzeyden 1 numaralı höyüğe, güneyden ise 3 numaralı höyüğe bağlanması nedeniyle merkezi bir konuma sahiptir. 2 numaralı höyüğe kuzeyden 1 numaralı höyük bağlanmaktadır. 1 numaralı höyük 330 metre uzunluğunda, 150 metre genişliğinde ve ovadan yüksekliği 13 metredir (Kamış, 2018b: 504- Kamış, 2018a: 202). 2 numaralı höyüğe güneyden 3 numaralı höyük bağlanmaktadır. 3 numaralı höyük 220 metre uzunluğunda, 150 metre genişliğinde ve ovadan yüksekliği 6 metredir (Kamış, 2018a: 201; Kamış, 2018b: 504). 3 numaralı höyüğün ova

seviyesinden yüksekliği 6 metre olması 2 ve 4 numaralı höyüğe oranla alçak düzlük şeklinde uzanmaktadır. 3 numaralı höyüğe kuzeyden 4 numaralı höyük bağlanmaktadır. 4 numaralı höyük 210 metre uzunluğunda, 190 metre genişliğinde ve ovadan yüksekliği 8 metredir (Kamış, 2018b: 505; Kamış, 2018a: 202). 4 numaralı höyüğe doğudan 5 numaralı höyük bağlanmaktadır. 5 numaralı höyük 230 metre uzunluğunda, 200 metre genişliğinde ve ovadan yüksekliği 12 metredir (Kamış, 2018b: 505; Kamış, 2018a: 202), **(Res.1)**.

1.2.2. Eminler Höyük Araştırma Tarihçesi

Eminler Höyük'e ilişkin ilk bilgiler ve ilk sistematik gözlemler 1958-1961 yılları arasında Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarıyla varlığı bilinmektedir (Mellaart, 1963: 207). Mellaart, Eminler Höyük'ü MÖ. III. binyıla tarihlenen Konya Şehirlerinden birisi olarak tanımlamış ve höyükten topladığı bazı seramik parçalarını yayınlamıştır (Mellaart, 1963: 207). Mellaart, araştırmalarında Eminler'in MÖ. II. binyıldaki varlığına ilişkin gözlemlerini paylaşmamıştır. Ancak Beycesultan yerleşimi Geç Tunç Çağı II ip bezemeli mutfak kaplarının benzerlerinin Eminler Höyük'te bulunduğundan bahsetmiştir (Mellaart ve Murray, 1995:104).

Höyük'teki ikinci sistematik çalışmalar 1989 yılında Semih Güneri tarafından gerçekleştirilmiştir. Güneri tarafından yapılan çalışmalar sonucunda höyüğün MÖ. II. binyıldaki varlığı ortaya koyulmuştur (Güneri, 1989: 99). Güneri, araştırmadaki temel amaçlarından birisi MÖ. II. binyıla ait seramiği bulunan yerleşim yerlerini listeye almaktır (Güneri, 1989: 97). İkinci amacı ise MÖ. II. binyıl seramiklerini Konya Havzası'nın Orta Anadolu'ya yakın olan bölgeleri ve Orta Anadolu seramik geleneği etkilerini, bölgeler arası benzerlik ve farklılıkları saptamayı amaçlamıştır. Araştırmasında kullandığı yöntem ise yerleşimlerden topladığı seramiklerin renklerini, çevresindeki yerleşimlerle karşılaştırarak etkileşim kurmaya çalışmıştır (Güneri, 1989: 98). Eminler Höyük'ü "Yaşayış Yeri" olarak tanımlamış ve yükselteler arasında dönemsel ayrımın olmadığından bahsetmiştir (Güneri, 1989: 100). Güneri, höyükten topladığı bazı seramik parçalarını yayınlamıştır (Güneri, 1989: 121-127).

Eminler Höyük'teki üçüncü geniş ve detaylı çalışmalar 2016-2019 ve 2022 yılları arasında Yalçın Kamış tarafından gerçekleştirilmiştir. Kamış, eski araştırmacıların aksine höyüğün MÖ. III. ve II. binyıl kültürleri açısından zengin veriler sunduğunu tespit etmiş ve karmaşık bir yapıya sahip olan yerleşimin tarihi çözümlenmek isteyerek eski araştırmacılardan ayrılmaktadır. Höyüğün, ayrıntılı kültürel gelişimi, kronolojik tarihini anlamak ve bölgenin seramik geleneklerini daha yakından tanımak amacıyla Eminler Höyük'te 'yoğun' (intensive) yüzey araştırmaları gerçekleştirmiştir (Kamış, 2018b: 503).

1.2.3. Eminler Höyük Yoğun Yüzey Araştırması (2016-2019 ve 2022)

Eminler Höyük, Orta Anadolu'nun güney ucunda Karadağ'ın eteklerinde konumlanmaktadır. Höyük, Karaman il merkezinin yaklaşık 20 km. kuzeybatısında, Eminler köyünün bitişiğinde yer almaktadır. Eminler, kuzey-güney yönünde yaklaşık 800 metre, doğu-batı yönünde 500 metre ölçülerinde, 32 hektarlık bir alan içerisinde yer almaktadır (Kamış, 2018b: 505; Kamış ve Taşkiran, 2022: 330). Höyük, birbiri ile bağlantılı 5 farklı yükselti içermektedir (Res. 1.1).

Eminler Höyük ile ilgili ilk çalışmalar 1958-1961 yılları arasında J. Mellaart'a ait yüzey araştırmalarından bilinmektedir (Mellaart, 1963: 207). İkinci çalışma ise 1989 yılında Semih Güneri tarafından gerçekleştirilmiştir (Güneri, 1989: 99). Mellaart ve Güneri'nin höyükte gerçekleştirmiş olduğu çalışmalar Karaman Ovası'ndaki höyüklerin saptanmasına yönelik olarak yürütülmüştür. Eminler'in genel topografik yapısı, yerleşim tarihi ve yükseltilerin hangi dönemde iskân edildiğini belirtilmemiştir. Höyük'teki en geniş ve detaylı çalışmalar 2016-2022 yılları arasında Kamış'ın gerçekleştirdiği 'yoğun' (intensive) yüzey araştırmalarıdır. Kamış, 2015 yılında Eminler Höyük'ü ziyaret etmiş, Karaman Ovası'nın MÖ. III. ve II. binyıllardaki kültürleri açısından zengin veriler sunduğu tespit etmiştir (Kamış, 2018a: 200). Bundan hareketle Karaman Ovası'nın MÖ. III. ve II. binyıllardaki kültürel gelişimini ana hatlarıyla belirlemek, yerleşim dokusunda zaman içerisinde gerçekleşen değişikliklerin çözülmesi amacıyla Karaman Ova'sında 2016 yılında araştırmalarını başlatmış ve Eminler'e odaklanmıştır (Kamış, 2019c: 97). 2016 araştırma sezonunda

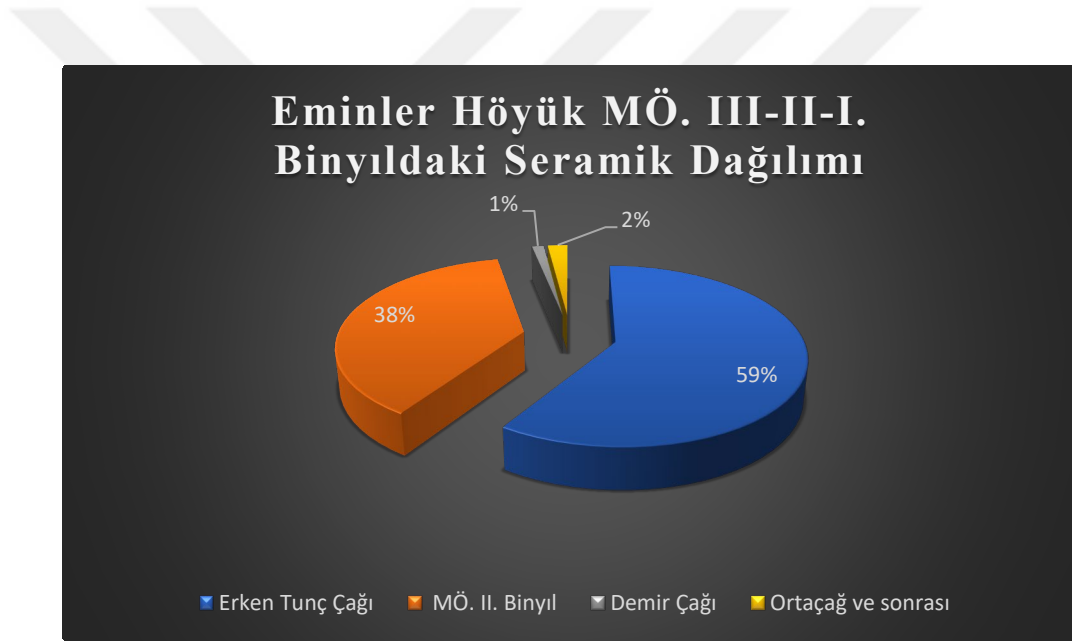
başlatılan Eminler Höyük ‘yoğun’ (intensive) yüzey araştırmaları 2019 araştırma sezonunda tamamlanmıştır (Kamış, 2019c: 97; Kamış ve Taşkıran, 2022: 330).

Kamış, yüzey araştırmasında uyguladığı ilk metodoloji; höyüğün geniş, yaygın ve hareketli topografik yapısını çözümlmek, kültür dönemlerini tespit etmek ve farklı yükseltilerin dönemlere göre yoğunluk gösterip göstermediğini anlaşılması için seramik veri tabanı oluşturulmasına yönelik çalışmalar hedeflenmiştir (Kamış, 2018b: 505; Kamış, 2018a: 203). Eminler Höyük geniş bir alana yayılması ve hareketli topografik yapısı nedeniyle yapılan çalışmaların ve veri tabanının daha verimli hale gelmesi için ‘yoğun’ (intensive) yüzey araştırması yöntemini uygulanmıştır. Coğrafi Bilgi Sistemleri’ni (CBS) temel alan bu yöntemde ilk olarak höyüğün tüm detaylarının izlenmesi açısından insansız hava aracıyla höyüğün fotoğrafları çekilmiştir. Fotoğraflar sayesinde höyüğün 3 boyutlu modeli ortaya çıkarılmıştır. 3 boyutlu modelin elde edilmesiyle dijital yükseklik modeli (DEM) yüksek çözümlüklü ortofotosu ve topografik haritası üretilmiştir (Kamış, 2018b: 505; Kamış, 2018a: 205; Kamış ve Taşkıran, 2022: 330), **(Res.1.1-1.2)**.

Eminler Höyük’ün topografik haritası çıkarıldıktan sonra arkeolojik malzemenin toplamasına ilişkin stratejinin belirlenmesi aşamasına geçilmiştir. Kamış, Eminler’in geniş bir alana yayılmasını göz önüne alarak höyüğün karelere ayrılmasına karar vermiş ve 30x30 m. boyutlarında toplama birimlerine ayırmıştır (Kamış, 2018b: 506). Böylece höyük toplamda 500 kareye ayrılmıştır. Karelaj sisteminin araziye uygulanmasıyla tüm birimlerdeki seramik parçaları, taşınabilir kültür varlıklarının toplanmasına geçilmiştir. Bu aşamada toplama birimlerinden toplanan arkeolojik malzemeler arazide kurulan çalışma masasında teknik özellikleri, formları ve istatistiksel özellikleri kaydedilmiştir. Toplanan arkeolojik malzemenin mekânsal dağılım, farklı dönemlerdeki yerleşim yoğunluğu belirlenmiştir **(Res. 1.3-1.4-1.5)**.

Kamış, Eminler Höyük’te 2016-2019 ve 2022 yıllarında yürüttüğu ‘yoğun’ (intensive) yüzey araştırmalarında oluşturulan seramik veri tabanına göre; araziden yaklaşık olarak 14786 seramik parçası toplanmış ve her seramik parçasının istatistiksel çalışması yine arazide tamamlanmıştır (Kamış, 2019c: 98). Değerlendirilen seramiklerin 8132 parçası amorf (tanımlayıcı özelliği olmayan) örnekler, 3924 parçası

Erken Tunç Çağı'nın farklı evrelerine ait örnekler, 2512 parçası MÖ. II. binyıla ait olup geri kalan az parça ise Demir Çağı ve sonrasına tarihlenmektedir (Kamış, 2019c: 98; Kamış ve Taşkiran, 2022: 331). Höyük'te toplanan tanımlayıcı özelliği bulunan seramiklerin %59'u MÖ. III. binyıla ait örnekler, %38'i MÖ. II. binyıla ait örnekler ve %2'si Demir Çağı ve sonrasına ait örneklerden oluşmaktadır (Kamış, 2019c: 98-100), **(Grafik 1.1)**. MÖ. II. binyıl seramikleri hızlı çarkta üretilmiş, yalın seramik, kırmızı astarlı seramik, gri seramik, krem astarlı seramik, kaba seramik, boya bezekli seramik, eggshell ware ve Kilikya boyalıları gibi seramik gruplarına ayrılmaktadır. Seramiklerin form özellikleri incelendiğinde Asur Ticaret Koloni Çağı ve Hitit dönemi tiplerine benzer özellikler göstermektedir.

Grafik 1.1. Eminler Höyük MÖ. III-II-I. Binyıldaki Seramik Dağılımı

Seramik veri tabanından ulaşılan sonuca göre; höyüğün geniş, yaygın ve hareketli topografik yapısı ve 5 yükseltinin dönemlere göre farklı yerleşim dokusu olduğu anlaşılmıştır. MÖ. III. binyıl seramiklerinin höyüğün neredeyse tamamına yayıldığı, MÖ. II. binyıl seramiklerinin daha çok 1 ve 2 numaralı yükseltide yoğunlaştığı tespit edilmiştir (Kamış, 2019b: 513-514). 2 numaralı yükseltinin tepe kısmında Demir Çağı seramikleri yoğunluk göstermektedir. Geç döneme tarihlenen seramik örnekleri ise höyüğün kuzey-batı eteklerinde ağırlıktadır (Kamış, 2019b: 514).

Kamış, 2016 araştırma sezonunda başlattığı Eminler Höyük ‘yoğun’ (intensive) yüzey araştırmalarını 2019 araştırma sezonunda tamamlanmış ve elde edilen sonuçlara göre; Eminler, MÖ. III. binyılda geniş bir alana yayılmış, sonraki dönemlerde küçülmüştür. İlk küçülme MÖ. II. binyıldaki yerleşimleri 1 ve 2 numaralı yükseltide devam ettiği, ikinci aşamada Demir Çağında 2 numaralı höyüğün zirvesinde sınırlı kaldığı anlaşılmıştır. Geç dönemler ise höyüğün yükseltilerinden daha çok modern köy yerleşimlerinin olduğu höyüğün eteklerine kaydığı anlaşılmıştır (Kamış, 2019b: 513).

1.2.4. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Yerleşimi

Eminler Höyük’ün geniş bir alana yayılmasından ötürü höyüğe grid sistemi uygulanarak toplamda 500 kareye ayrılmıştır. Her bir kare 30x30 m. boyutlarında toplama birimlerini oluşturmaktadır. Tüm toplama birimlerindeki seramik parçaları ve taşınabilir kültür varlıklarının sistematik olarak toplanmasıyla arazinin dağılım modeli ortaya çıkarılmıştır. Kazı yapılmadan bu yöntemin uygulanması höyüğün MÖ. III-II-I. binyıla ait dağılımını ve yerleşim yoğunluğunu belirlemek için en iyi yöntem olmuştur. Böylece alanın gelişim ve dönüşüm safhaları hakkında kronolojik ve mekânsal dağılımı hakkında bilgiler vermiştir (Res. 1.3-1.4-1.5).

Eminler’de uygulanan yoğun araştırmalar neticesinde oluşturulan seramik veri tabanı ile höyüğün farklı dönemlerde yoğun yerleşim izleri takip edilmiştir. Seramik dağılım modeline göre höyük MÖ. III. binyılda güneyde 3-4 ve 5 numaralı yükseltide seramikler yoğun olarak toplanmıştır. 1 ve 2 numaralı yükseltinin batı yamaçlarında da geniş bir dağılıma sahip olduğu izlenmiştir. Seramik dağılım modeli ile Eminler’in MÖ. III. binyılda yerleşimin tamamında yaygın olduğu görülmüştür. Eminler Höyük’ün MÖ. II. binyıla ait seramik dağılım modeline göre seramikler höyüğün kuzeyinde 1 ve 2 numaralı yükseltide yoğunlaşmıştır. 3-4 ve 5 numaralı yükseltide çok az sayıda MÖ. II. binyıla ait seramik parçaları toplanmıştır. Buna göre höyük MÖ. III. binyılda yerleşimin tamamına yayılırken, MÖ. III. binyılın ortalarında yerleşimin kuzeyine doğru daralma yaşanmıştır. Böylece MÖ. II. binyıl işgalcileri kuzeyde 1 ve 2 numaralı yükseltide höyüğe hâkim olmuşlardır. Eminler’deki MÖ. I. binyıla ait seramik dağılım modeline göre ağırlık olarak 2 numaralı yükseltinin tepesinde ve

höyüğün kuzeybatı yamaçlarından seramik parçaları toplanmıştır. Demir Çağı'nda höyüğün giderek küçüldüğünü ve 2 numaralı yükseltide sınırlı kaldığını göstermektedir. Kamış, höyüğün yüksek kesimlerinde geç dönemlere ait birkaç örnek dışında seramik parçasının bulunmadığını dolayısıyla Demir Çağı'ndan sonra höyüğün yerleşim görmediğini aktarmıştır (Kamış, 2019a:242).

Eminler Höyük 'ün MÖ. II. binyıla ait seramik dağılım modeline göre seramiklerin %38'i höyüğün kuzeyinde 1 ve 2 numaralı yükseltiden, %3 'ü ise höyüğün güneyinde 3-4 ve 5 numaralı yükseltilerden toplanmıştır. İncelenen seramiklerin Orta ve Geç Tunç Çağına ait oldukları gözlemlenmiştir. Ancak her iki dönemdeki işgalcilerin aynı yükseltileri kullanıp kullanmadıklarını mekânsal olarak ayırt etmek mümkün olmamıştır. 1 ve 2 numaralı yükseltiden toplanan seramikler özellikle yükseltelerin batı yamaçlarından yoğun olarak toplanmıştır. Bunun nedeni Karaman şehrinin güneybatı sektörlü rüzgârlarının etkili olmasından kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla höyüğün en yüksek tepesi olan 1 ve 2 numaralı yükseltinin batı yamaçlarına esen rüzgârın esme hızı ile yüzeydeki toprağın azalması ve toprak içinde yer alan seramiklerin, buluntuların yerüstüne çıkmasıyla alakalıdır. 3-4 ve 5 numaralı yükseltilerden MÖ. II. binyıla ait seramiklerin çok daha az çıkmasının temel sebebi ise 1 ve 2 numaralı yükseltiye göre daha alçak olması ve güneybatı sektörlü rüzgârların yükseltelerin sadece yüzeyini etkilemesinden kaynaklıdır.

Toplama birimlerinden 1 ve 2 numaralı yükseltilerden elde edilen sonuçlara göre özellikle C Serisi, D Serisi, E Serisi, F Serisi, G Serisi, H Serisi, I Serisi, J Serisi'nden yoğun olarak MÖ. II. binyıl seramik parçaları toplanmıştır. Höyük üzerinden MÖ. II. binyıla ait form veren toplam seramik sayısı 1762 ve toplam gövde parçası 756 olup Eminler Höyük'ten MÖ. II. binyıla tarihlenen 2512 seramik parçası toplanmıştır. Toplama birimlerinden toplanan seramikler arazide kurulan çalışma masasında kronolojik, kültürel, teknik özellikleri, formları ve istatistiksel özellikleri kaydedilmiştir. Seramiklerin daha fazla analizi ve çizimleri için bir kısmı alınmış, kalan seramikler ise ilk toplandığı yere geri konulmuştur.

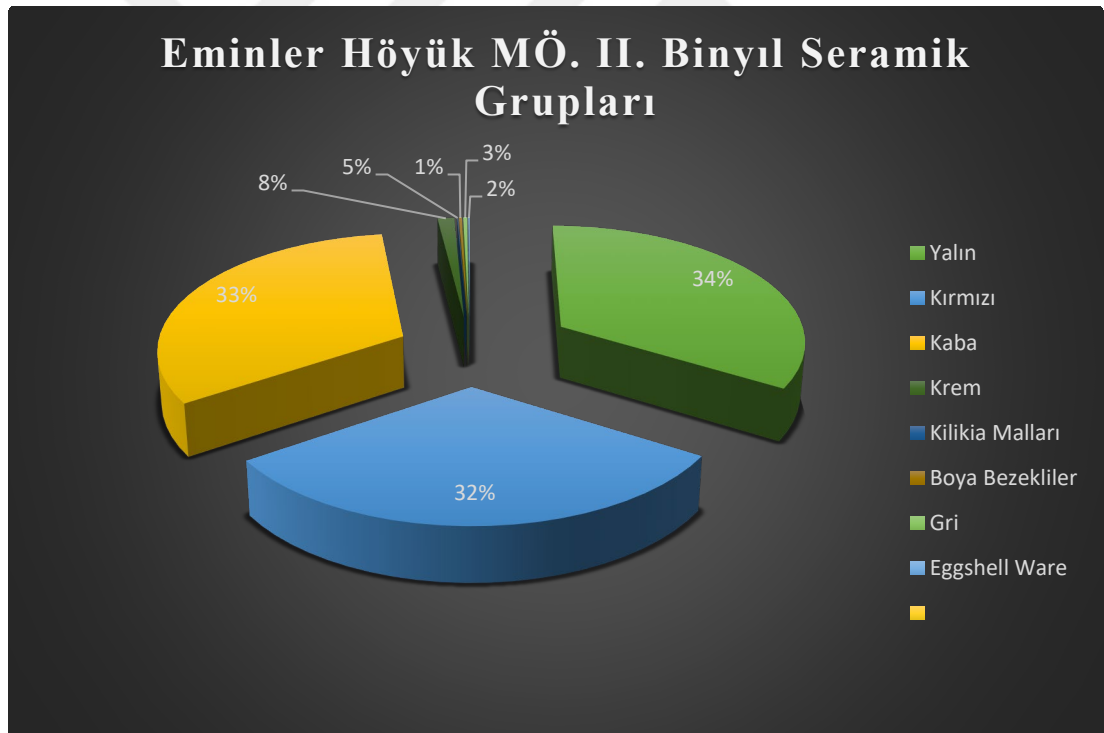
İKİNCİ BÖLÜM

EMİNLER HÖYÜK MÖ. II. BİNYIL SERAMİK GRUPLARI

2.1. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramik Grupları

Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramikleri 2016-2019 ve 2022 araştırma sezonu yoğun (intensive) yüzey araştırmalarında toplanan seramik buluntular bu bölümde yüzey özellikleri ve hamur içeriğinin değerlendirilmesi yoluyla mal gruplarına ayrılmıştır. Seramik gruplarının belirlenmesinde hamur bileşimi ve yüzey özellikleri öncelikli olarak dikkate alınmış ve benzer örnekleri içeren grupların oluşturulması amaçlanmıştır. Seramik gruplarının oluşturulmasında öncelikle 2016-2019 ve 2022 araştırma sezonlarında araziden toplanan ve MÖ. II. binyıla tarihlenen 2512 seramik parçası arazide kurulan çalışma masasında istatistik özellikleri kaydedilmiştir. Seramiklerin toplanması sırasında form, yüzey ve hamur özellikleri göz önüne alınarak, yapılacak çalışmalara en fazla katkı sağlayacak parçalar seçilmiş ve daha fazla analiz ve çizimleri için 570 seramik parçası alınmıştır. Tez kapsamında seramik gruplarının oluşturulmasında 570 seramik parçası kullanılmıştır. Seramik gruplarının oluşturulmasında öncelikli olarak astar özellikleri dikkate alınmıştır. Ardından seramik buluntuların hamur bileşimi ve yüzey özellikleri incelenerek oluşturulan ortak özellikleri içeren 8 gruba ayrılarak değerlendirilmiştir. Bu gruplar sırasıyla yalın seramik, kırmızı astarlı seramik, gri seramik, krem astarlı seramik, kaba seramik, boya bezekli seramik, eggshell ware ve Kilikya boyalılarından oluşmaktadır. Bütün parçalar üzerinden oluşturulan 8 seramik grubu, seramik dağılım modeline göre birimlere dağılımları incelenmiş ve birimler arasındaki devamlılık veya farklılaşmalar izlenmiştir. Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramik gruplarının dağılımı incelendiğinde

%34'ü yalın seramik, %32'i kırmızı astarlı seramik, %33'ü kaba seramik, %3'ü gri seramik, %5'i krem astarlı seramik, %1'i Kilikya boyalıları, %2'si eggshell ware ve %8'i boya bezemeli gövde parçalarından oluşmaktadır (**Grafik 2.1**). Ayrıca seramik grupları geniş bir coğrafi kapsamda değerlendirilmiş, farklı yerleşimlerde bulunan ve Eminler Höyük örneklerine benzer olduğu düşünülen gruplarla karşılaştırılmıştır. Karşılaştırma sonucunda Eminler Höyük ile karşılaştırma yapılan yerleşimlerdeki seramik üretim gelenekleri arasında bağlantı olup olmadığı anlaşılmaya çalışılmıştır. Yapılan değerlendirme sonucunda, Eminler Höyük seramiklerinin büyük bölümünün Orta Anadolu Bölgesi seramik üretim gelenekleriyle bağlantılı olduğu belirlenmiştir. Bunların dışında az sayıda bölgeye ithal edildiği anlaşılan örnekler belirlenmiştir. İthal nitelikte olduğu düşünülen parçalar Eminler Höyük seramik repertuarında ilişkili olabilecekleri grup içinde değerlendirilmiş ve farklılıkları belirtilmiştir.

Grafik 2.1. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramik Grupları

2.1.1. Yalın Seramik

Yalın seramik grubunda ele alınan örneklerin en belirgin özelliği yüzeylerinde astar ve perdah uygulamasının olmamasıdır. Genellikle iç ve dış yüzey hamur rengine yakın veya hamur rengindedir. Bazı yalın seramik örnekleri üzerinde düzeltme ve kısmi perdah izleri görülmüştür. Yalın seramik grubu Eminler Höyük'te en yoğun gruplardan birisidir ve MÖ. II. binyıl seramiğinin %34'ü oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**).

Yalın seramik grubunun hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyi olduğu için öz ile az karşılaşmıştır. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Eminler Höyük yalın seramik grubu hamur özelliklerine göre % 10'u yoğun taşçık, kum katkı ve % 24'ü iyi arıtılmış olarak kendi içinde 2 alt gruba ayırmak mümkündür. Yoğun taşçık ve kum katkı yalın seramik grubun genel özellikleri hamurlarının katkı yoğunluğu çok yoğun oranda, yoğun oranda ve katkı boyutunun çok iri, orta iri ve iri olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca az sayıda da olsa fırınlamadan kaynaklı olarak yüzeylerde genellikle gri ve siyah alacalı bir görünüme sahip seramik buluntular yer almaktadır. Yoğun taşçık ve kum katkı yalın seramik grubun hamurları kırmızı (2.5 YR 5/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6), krem (2.5 Y 8/2 ve 8/4), açık gri (2.5 Y 7/2), devetüyü (7.5 YR 7/4 ve 10YR 8/2-8/3), gri (10 YR 6/2) ve pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6) renklidir. Yoğun taşçık ve kum katkı yalın seramik grubu perdahsız olup az sayıdaki örneklerde iç yüzeyi zayıf perdahlı, dış yüzeyi zayıf perdahlı, düzeltme izleri, ağız kenarı yatay düzeltme gövdesi çapraz düzeltme izlerine veya iç ve dış yüzeyinin zayıf perdahlı örneklerle rastlanılmıştır. Ayrıca bazı seramik buluntuların dış yüzeyinde ip bezeme ve boya bantta rastlanılmaktadır (**Lev.17/D-16/7**). Yoğun taşçık ve kum katkı yalın seramik grubu testiler, içe kalınlaştırılmış ağız kenarlı sığ ve derin çanaklar, içe çekik ağız kenarlı çanaklar, içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, basit ağız kenarlı çanaklar, dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar ve adak kabı formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.1**).

İyi arıtılmış yalın seramik grubun genel özellikleri hamurlarının katkı yoğunluğu az oranda, çok az oranda ve katkı boyutunun ince, çok ince olduğu tespit edilmiştir.

Ayrıca bazı seramik örnekleri çok iyi arıtılmış olup katkı malzemesi bulunmamaktadır. Az sayıda da olsa fırınlamadan kaynaklı olarak yüzeyler genellikle gri ve siyah alacalı bir görünüme sahip seramik buluntular yer almaktadır. İyi arıtılmış yalın seramik grubun hamuru devetüyü (10 YR 8/2, 8/3 ve 8/4), krem (5 Y 8/3), kırmızı (2.5 YR 5/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6, 7/6 ve 7.5 YR 6/6, 7/6), devetüyü (5 YR 7/4 ve 7.5 YR 7/4, 6/4), koyu devetüyü (5 YR 5/4), soluk kahverengi (10 YR 6/3) ve sarımsı devetüyü (10 YR 6/4) renklidir. İyi arıtılmış yalın seramik grubu genel olarak perdahsız olup az sayıda dış yüzeyi zayıf perdahlı, iç ve dış yüzeyi zayıf perdahlı, dış yüzeyinde ip bezeme yer almakta olup dış yüzeyinde düzeltme izleri mevcuttur. İyi arıtılmış yalın seramik grubu basit ağız kenarlı çanaklar, dışa kalınlaştırılmış çanaklar, içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, meyvelikler, çaydanlık, içe çekik ağız kenarlı çanaklar, dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar, içten ve dıştan kalınlaştırılmış çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı omurgalı, sıg, derin çanaklar ve S-profilli çanak formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.2**).

Çömlekçi çarkının Anadolu coğrafyasında kullanılmaya başlamasıyla birlikte ortaya çıkan çark yapımı astarsız ve perdahsız yalın seramik geleneği Erken Tunç Çağı'na tarihlenen pek çok arkeolojik yerleşimden bilinmektedir. Orta ve Batı Anadolu'nun pek çok arkeolojik yerleşimde olduğu gibi el yapımı seramiğin yanı sıra özellikle ETÇ III dönemiyle birlikte çark yapımı seramiğin kullanıldığı görülmüştür. Bu merkezler Troya, Küllüoba, Kültepe, Tarsus Gözlükule, Acemhöyük ve Kilisetepe'dir. Acemhöyük çark yapımı yalın seramiklerinin ilk örnekleri Erken Tunç Çağı IIIA dönemine tarihlenen XI. tabakadan tabak ve çanak formlarından bilinmektedir (Kamış, 2018c: 69). Acemhöyük yalın seramik grubu XI. tabakadan itibaren görülmeye başlayarak X ve IX. tabakalarda yoğunlaşmaktadır (Kamış, 2018c: 69). Küllüoba, yalın seramik grubu ve çarkın kullanılması en erken Erken Tunç Çağı IIIC evresinde başladığı görülmüştür (Türkteki, 2012: 54). Yalın seramik örnekleri tabak, kadeh ve çömlek formlarından oluşmaktadır (Türkteki, 2012: 61, 65-66). Kilisetepe, çark yapımı yalın seramik örnekleri ilk kez Erken Tunç Çağı III dönemine tarihlenen V. tabakasında kullanıldığı bilinmektedir (Şerifoğlu, 2019: 75). Kilisetepe yerleşiminde yalın seramik grupları S-profilli ve dışa çekik ağızlı büyük çömlekler, basit ağız kenarlı ve içe çekik ağız kenarlı çömlek formlarından oluşmaktadır (Şerifoğlu, 2019: 75). Tarsus Gözlükule'de yalın seramik grubu "Light Clay Ware" başlığı altında

değerlendirilmiştir (Goldman, 1956: 132). Bu grup Troya A-2 tabakları, testiler, kulplu ve kulpsuz çanaklar ve çömlek formlarından oluşmaktadır (Goldman, 1956:133). Erken Tunç III'ün sonlarına doğru ortaya çıkan yalın seramik grubu içinde değerlendirilen konik bardak ve çanak formları MÖ. II. binyılda yaygın bir şekilde üretilen formlar arasında yer almıştır (Kamış, 2012:36). Bu tipteki yalın seramik örnekleri Gordion, İkiztepe, Alacahöyük, Küllüoba, Beycesultan, Polatlı, Kültepe, Boğazköy ve Acemhöyük yerleşimlerinden bilinmektedir (Gunter, 1991: Fig.4/53; Emre, 1989: 114; Orthmann 1963a: 44-45,Taf.61/14,40-43; Kamış, 2012: 36).

Çarkın etkin bir şekilde kullanıldığı dönem Orta Tunç Çağı'dır. Bu dönemde yalın seramikler hamur rengine yakın veya hamur rengindedir. Seramikler çarktan alındıktan sonra herhangi bir işlem yapılmadan bırakılmıştır. Bazı yerleşimlerde seramik örnekleri yüzeyindeki pütürleri ve çark izlerini gidermek için yüzey ıslakken düzeltilmiştir. Yalın seramik grubu yüzeyine herhangi bir işlem uygulanmayarak günlük kullanıma yönelik seri üretim olarak değerlendirilebilir.

MÖ. II. binyıla tarihlenen Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk yerleşimlerinde yalın seramik grubunun kullanıldığı görülmüştür. Bu merkezler Acemhöyük, Kültepe, Ovaören, Alishar, Boğazköy, Porsuk, Tarsus Gözlükule ve Kilisetepe 'dir. Acemhöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen tabakalarda çok sayıda hamur renginde bırakılmış çanaklar mevcuttur (Emre, 1966a: 54) Acemhöyük I. tabaka formları basit ağız kenarlı çanaklar ve içe kalınlaştırılmış çanak formların oluşmaktadır (Emre, 1966a: 54). II. tabaka formları küçük çanaklar ve çaydanlıklar, geniş ağızlı iki yandan içeri basık yonca ağızlı testi, yuvarlak ağızlı testi, kantaroslar, küçük çaplı basit ağız kenarlı içe çekik ağızlı ve keskin omuzlu çanak formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 58-63).

Kültepe'de höyüğün hem sitadel hem de Aşağı Şehir yerleşiminde yalın seramik grupları yer almaktadır. Güney Terasındaki Saray'da yapılan çalışmalarda küçük bir grubun özellikle çaydanlık formunun yalın seramik grubunu oluşturduğu bilinmektedir (Özgüç, 1999: 39). Ayrıca Karum IV. tabakada görülen kırmızı astarlı ve parlak perdahlı seramik geleneğinin yanı sıra kap henüz ıslakken düzeltilmiş hamur renginde bırakılmış yalın seramiklerin olduğunu belirtmiştir (Emre, 1989: 112).

Ovaören, Teras Yerleşiminde yapılan kazı çalışmalarında A alanı I. tabakada Orta Tunç Dönemine tarihlenen çark yapımı yalın seramik örnekleri bulunmuştur (Şenyurt vd. 2013: 70). Topakhöyük ve höyüğün Terasını oluşturan bu alanın Aşağı Şehir olduğu anlaşılmıştır (Aydın, 2015: 4). Teras Yerleşimi Aşağı Şehir yalın seramik grupları çanak, fincan, çaydanlık, çömlek, bardak ve tüm kap formlarından oluşmaktadır (Aydın, 2015: 4). Alişar, Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlenen 5M tabakasında yalın seramikler küçük bir grubu oluşturmaktadır (von der Osten, 1937: 111). Özgüç, Kültepe-Karum IV. tabakasının Alişar 5M tabakasıyla çağdaş olduğunu belirtmiştir (Emre, 1989: 112). Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın bitimi Hitit Eski Krallık dönemine geçiş olarak tanımlanan tabaka "Post-Karum/Eski Hitit" adı verilen dönemde "Plain Ware" olarak tanımlanan yalın seramikler önemli bir yer tutmaktadır (Gorny, 1990: 235). Alişar yalın seramik grubu basit ağız kenarlı sığ veya derin sivri veya düz dipli çanaklar, konik tabanlı çanaklar, tabaklar, içe dönük omurgalı ağız kenarlı halka kaideli çanaklar, dışa dönük ağız kenarlı omurgalı halka kaideli omurgalı çanaklar, içe dönük omurgalı ağız kenarlı düz dipli çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı omurgalı V şekilli kulplu çanaklar, içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı V şekilli kulplu çanaklar, tek kulplu fincanlar, çaydanlıklar, yonca ağızlı testi, gaga ağızlı testiler, depolama kapları, tek kulplu veya kulpsuz çömlek formlarından oluşmaktadır (von der Osten, 1937: 124-169; Gorny, 1990: 236).

Porsuk, yerleşiminde yapılan çalışmalarda Geç Tunç Çağına tarihlenen V. tabakasının seramik üretiminin en önemli özelliğinin yalın seramiklerin kullanılması olduğu bilinmektedir (Dupre, 1983: 23). Yalın seramikler grubu "Ceramiques Unes" başlığı altında değerlendirilmiştir (Dupre, 1983: 23-25). Fischer, Boğazköy Hitit seramiklerini yalın mal grubunun açık kahverengi, koyu bej veya kırmızı tonlarında yüzey rengine sahip olduğunu ve orta boy çömlerde karşımıza çıktığını söylemiştir (Fischer, 1963: 31-32). Uşaklı Höyük'te yalın seramik grubu daha çok orta ve orta-büyük açık veya kapalı kaplarda tercih edilmiştir (D'Agostino ve Orsi, 2015: 81-82).

Tarsus-Gözlükule yerleşiminde yalın seramik grupları daha çok Geç Tunç Çağı I. tabakasına ait kulpsuz basit ağız kenarlı sığ ve derin çanaklar, kulpsuz basit ağız kenarlı omurgalı çanak, kulplu dışa kalınlaştırılmış çekik ağızlı omurgalı çanak, kulplu dışa çekik ağız kenarlı çanak, bardak/goblet, tek kulplu bardak, büyük tek kulplu

sürahiler, gaga ağızlı testiler, yonca ağızlı testiler, iki kulplu küvetler, kulplu düğme dipli ve üçayaklı çanaklar formlarından oluşmaktadır (Goldman, 1956: 187-197). Kilisetepe, OTÇ IVB ve GTÇ IIIA. tabakalarında ele geçen seramiklerde yalın seramiklere rastlanılmıştır (Şerifoğlu, 2019: 80). Bu grup yuvarlak basit ağızlı çömlekler ve dış çekik çömlek formlarından oluşmaktadır (Şerifoğlu, 2019b: 80).

Yalın seramik grubu ETC III'ten itibaren görülmeye başlanmış ve MÖ. II. binyılın sonlarına kadar oldukça yoğun bir şekilde üretilmiştir (Schoop, 2019: 148-149). Hitit Döneminde yalın seramik grubu olarak tanımlanan seramikler içerisinde standart üretim "Drab Ware" adı verilen grup yer almaktadır. Schoop, bu grubun ilk kez Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda ortaya çıktığını ve Hitit İmparatorluk'nun sonuna kadar devam ettiğini aktarmıştır (Schoop, 2011: 242). Drab ware mal grubunun özelliği hamurlarının devetüyü ya da bisküvi renginde olmasıdır. Bu grup Eminler Höyük seramik repertuarında dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı ve ağız kenarları iç kısımda kalın bir bant oluşturacak şekilde kalınlaştırılmış ve yükseltilmiş ağız kenarlı çanak tiplerinde görülmüştür.

2.1.2. Kırmızı Astarlı Seramik

Kırmızı astarlı seramik grubunun en karakteristik özelliği kapların iç ve dış yüzeylerine kırmızı astar uygulanmasıdır. Kırmızı astarlı seramikler Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramiğinin %32'i oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**). Kapların yüzeylerinde görülen astar çoğunlukla kırmızı (2.5 YR 5/6 ve 4/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6-7/6-4/6-5/6 ve 7.5 YR 6/6), pembemsi kırmızı (5 YR 6/4), koyu kırmızımsı kahverengi (5 YR 5/4 ve 4/4), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6) pembemsi kırmızı (10 R 5/6-4/6 ve 6/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 5/6), koyu devetüyü (5 YR 5/4), koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4 ve 4/4), portakalımsı kırmızı (2.5 YR 5/8) ve portakalımsı pembe (2.5 YR 6/8) renkleri arasında değişkenlik göstermektedir. Ancak az sayıda da olsa kırmızımsı sarı (5 YR 6/6) renkli örnekler de mevcuttur.

Kırmızı astarlı seramik grubunun hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyi olduğu için öz ile az karşılaşmıştır. Ancak küçük bir grubun

cidarlarında pişirilme sırasında oluşan renk dalgalanmaları ve gri, kahverengi, siyah özlenmelerle karşılaşılmıştır. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Eminler Höyük kırmızı astarlı seramik grubunu astar ve yüzey özelliklerine göre 4 alt gruba ayırmak mümkündür. Birinci grubun genel özelliği kalın kırmızı astar ve perdah uygulamasının olmasıdır. Bu grup kırmızı astarlı seramikler içerisinde %11'i kapsamaktadır. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu az oranda, çok az oranda ve katkı boyutunun ince, çok ince olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca bazı seramik örnekleri çok iyi arıtılmış olup katkı malzemesi bulunmamaktadır. Az sayıda da olsa fırınlamadan kaynaklı olarak yüzeyler genellikle gri ve siyah alacalı bir görünüme sahip seramik buluntular yer almaktadır. Kalın kırmızı astar ve perdahlı grubun hamurları kırmızı (2.5 YR 5/6), koyu kırmızı kahverengi (2.5 YR 5/4), portakalımsı pembe (2.5 YR 6/8) ve devetüyü (5 YR 7/4) renklidir. Bu grup genel olarak perdahlı olup az sayıda dış yüzeyi zayıf perdahlı, iç ve dış yüzeyi zayıf perdahlı örneklerde mevcuttur. Ayrıca 3 adet pembemsi kırmızı (10 R 5/6) astarlı seramik örneği Hitit seramiği astar rengine yakın olduğu için bu grupta değerlendirilmiştir. Kalın kırmızı astar ve perdahlı grubu içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, S-profilli çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı omurgalı sığ ve derin çanaklar, dışa çekik ağızlı çömlek formlarından oluşmaktadır **(Res. 2.3)**. İkinci grubun genel özelliği kırmızı astarlı olup perdah uygulamasının olmamasıdır. Bu grup kırmızı astarlı seramikler içerisinde %5'ini kapsamaktadır. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu az oranda, çok az oranda ve katkı boyutunun ince, çok ince olduğu tespit edilmiştir. Kırmızı astarlı perdahsız grubun hamurları kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6-7.5 YR 6/6), kırmızı (2.5 YR 5/6), portakalımsı pembe (2.5 YR 6/8), kırmızımsı sarı (5 YR 6/6) renklidir. Kırmızı astarlı perdahsız grubun içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı sığ çanaklar, içe kapalı basit ağız kenarlı omurgalı çanaklar, içten ve dıştan kalınlaştırılmış çanaklar, dışa çekik ağızlı çanaklar, basit ağız kenarlı omurgalı çanaklar, dışa çekik ağızlı içten ve dıştan kalınlaştırılmış omurgalı çanak formlarından oluşmaktadır **(Res. 2.4)**. Üçüncü grubun genel özelliği ise ince kırmızı astar uygulamasının olmasıdır. Bu yüzden bu gruba dahil edilen seramik buluntuların iç ve dış yüzeyindeki astar oldukça ince olup çoğunlukla kavlamış ve pul pul dökülmüştür. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya

rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok oranda, az oranda, çok az oranda ve katkı boyutunun ince, çok ince olduğu tespit edilmiştir. İnce kırmızı astar grubun hamurları devetüyü (7.5 YR 7/4), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6 – 5/6), sarımsı devetüyü (10 YR 6/4) renklidir. Bu grup perdahsız, perdahlı, iç ve dış yüzeyi perdahlı, iç ve dış yüzeyi zayıf perdahlı örneklerde mevcuttur. İnce kırmızı astar grubun içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, S-profilliler, kalınlaştırılmış basit ağız kenarlı çanaklar, içten ve dıştan ağız kenarlı çanaklar, basit ağız kenarlı yatay kulplu çanak, dışa çekik ağız kenarlı çanak formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.5**). Dördüncü grup devetüyü astarlı seramik grubudur. Hamur özellikleri açısından özdeş bir görünüm sergilemeleri nedeniyle, kırmızı astarlı seramik grubu içinde değerlendirilmiştir. Bu gruba dahil edilenler yüzey renginden dolayı seçilmişlerdir. Bu grubun genel özelliği hamurlarında baskın renk kırmızı ve kırmızının türevlerinden olup iç ve dış yüzeyi ince devetüyü astar uygulanmasıdır. İnce devetüyü astar seramik buluntuların iç ve dış yüzeyinde alacalı bir görünüme sahiptir (**Res. 2.6**). İnce astar, krem (2.5 Y 8/3), devetüyü (10 YR 8/3-8/4), sarımsı devetüyü (10 YR 7/6) tonunda yüzey renklerine sahiptir. İnce devetüyü astar seramik grubunun hamurları kırmızı devetüyü (5 YR 5/6-6/6), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6), kırmızı (2.5 YR 5/6) renklidir. Bu grup genel olarak perdahsız olup az oranda dış yüzey perdahlı, perdahsız, iç ve dış yüzey zayıf perdahlı örneklerde mevcuttur. İnce devetüyü astar seramik grubu içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlı omurgalı çanaklar, dışa çekik ağızlı içten ve dıştan kalınlaştırılmış omurgalı çanaklar, içten ve dıştan kalınlaştırılmış omurgalı çanaklar, içten ve dıştan kalınlaştırılmış çanaklar, dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı omurgalı çanak ve basit ağız kenarlı çanak formlarından oluşmaktadır.

Çark yapımı kırmızı astarlı ve perdahlı seramikler MÖ. III. binyılın son yüzyılı içerisinde Orta ve Batı Anadolu'da "Orta Tunç Çağı Geçiş Dönemi Seramiği", "Geçiş Çağı Seramiği", "Hitit Seramiği" ve "Öncü Hitit Seramiği" gibi farklı adlandırılmıştır. Orta ve Batı Anadolu yerleşimlerinde bu grubun kullanıldığı görülmüştür. Bu merkezler Acmhöyük, Kültepe, Boğazköy, Küllüoba, ve Tarsus-Gözlükule yerleşimleridir. Orta Anadolu'da ilk kez Kültepe-Karum III-IV. tabakalarında görülmüş ve K. Emre tarafından Geçiş Dönemine tarihlenen çark yapımı kırmızı astarlı ve perdahlı seramik grubu "Hitit Seramiği" olarak adlandırmıştır

(Emre, 1989: 112). N. Özgüç Acemhöyük IV. ve V. tabakalarını Kültepe-Kaniş Karum II. başları ve III-IV. tabakalarının birbirine çağdaş olduğunu belirtmiştir (Türker, 2008: 16). Dolayısıyla Acemhöyük IV. “Geçiş Çağı” tabakası olması ve Kültepe-Kaniş Karum çağdaş yapı katların olması gereği Acemhöyük’te “Geçiş Çağı” seramiği vardır ve bunlar çark yapımı kırmızı astarlı ve perdahlıdır (Türker, 2008: 13-16). Küllüoba’da ise “OTÇ’e Geçiş Dönemi Mal Grubu” olan çark yapımı ve kırmızı astarlı grup “Öncü Hitit ve Hitit Malları” olarak tanımlanmıştır (Şahin, 2013: 40-41). Tarsus Gözlükule’de ise az sayıda “Hitit” bağlantılı ETÇ sonuna tarihlenen kırmızı astarlı perdahlı seramikler bulunmaktadır (Goldman, 1956: 166). Boğazköy Büyükkaya Yukarı Yaylası’nda yapılan çalışmalarda ETÇ sonu OTÇ başına tarihlenen “Geçiş Çağı” tabakası tespit edilmiştir ve tabakadan ele geçen seramikler incelendiğinde çark yapımı kırmızı astarlı seramiklerin olduğu belirtilmiştir (Schoop, 2009: 149).

MÖ. II. binyıla tarihlenen Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk yerleşimlerinde kırmızı astarlı seramik grubunun kullanıldığı görülmüştür. Bu merkezler Acemhöyük, Kültepe, Ovaören, Alişar, Boğazköy, Gordion, Porsuk, Tarsus Gözlükule ve Kilisetepe’dir.

Acemhöyük’te kırmızı astarlı çark yapımı seramikler Geçiş Evresi olan VI. tabakası ve kısmen de V. tabakası itibaren görülmektedir (Türker, 2008: 13-16). Acemhöyük Koloni Çağına tarihlenen kırmızı astarlı seramiklerin en önemli ve diğer Koloni yerleşimlerinden ayıran özelliği şarap kırmızısı rengi ve parlak perdah uygulamasının olmasıdır. Bunun haricinde koyu şarap kırmızısı, portakala çalan kırmızı bir ton ve sarımsı kırmızı rengi de kullanılmıştır (Emre, 1966a: 68). I. tabaka seramiklerinde basit ağız kenarlı çanaklar, basit ağız kenarlı keskin veya yuvarlak omuzlu çanaklar, içe veya dışa kalınlaştırılmış çanaklar, kapaklı iri vazolar ve çömlek formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 53-54). II. tabakada, gaga ağızlı testiler, yonca ağızlı testiler, yuvarlak ağızlı testiler, ibrikler, fincanlar, basit ağız kenarlı içe çekik ağızlı ve keskin omuzlu çanaklar, derin çanaklar, kapaklı iri vazolar ve çömlek formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 54-67). III. tabakada ise gaga ağızlı testiler, iri çaydanlıklar, sepet kulplu çaydanlıklar, fincanlar, maşrapalar, çift kulplu böbrek ağızlı kaplar, çift kulplu sivri dipli bardaklar, çift kulplu emzikli vazolar, vazolar, kulpsuz

çanaklar, tek dik kulplu çanaklar, üçayaklı çanaklar, iri küpler, çizme ve hayvan biçiminde kap formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 67-93). Ayrıca N. Özgüç Acemhöyük IV. ve V. tabakalarını Kültepe-Kaniş Karum II. başları ve III-IV. tabakalarının birbirine çağdaş olduğunu belirtmiştir (Türker, 2008: 16). Emre, Acemhöyük ve Kültepe-Kaniş Karum çağdaş yapı katlarını seramiklerinin birbirine paralellik gösterdiğini ancak yerel farklılıklar ile ayırt edilebilir olduğunu belirtmiştir (Emre, 1966a: 95).

Kültepe Aşağı Şehir yerleşiminde ilk kez IV. tabakada görülen kırmızı astarlı ve perdahlı seramik grubu III-II. tabakaya kadar devam etmiştir (Emre, 1989: 112). Başlıca formlar basit ağız kenarlı çanaklar, dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar, tek kulplu çanaklar, uzun içbükey boyunlu geniş gövdeli tek kulplu bardaklar, dışa çekik kalınlaştırılmış ağız kenarlı tek kulplu halka dipli çaydanlıklar, sepet kulplu çaydanlıklar, akıtacaklı testiler, kapaklı kavanozlar, gaga ağızlı testiler ve riton formlarından oluşmaktadır (Emre, 1989: 112-117). Höyüğün sitadeline Geç Saray'da yapılan çalışmalarda kırmızı astarlı çanaklar ve testiler ele geçmiştir (Özgüç, 1999: 20-21, Lev. Pl.66/3-4, Lev. Pl.68/1-4). Kaniş Karumun II. tabakasına paralel olan Eski Saray'da ise testiler ve meyvelikler bulunmuştur (Özgüç, 1999: 32-33, Lev. Pl.82/2-3, Lev. Pl.83/3-4, Şek. Fig.B-106). Güney terasında bulunan Saray'da ise bardaklar, fincanlar, testiler, iki kulplu keskin omuzlu çanaklar, çömlekler, küçük çömlekler ve insan başı şeklinde vazo ele geçmiştir (Özgüç, 1999: 42-45, Lev. Pl.88/1-4, Lev. Pl.91/1-3, Lev. Pl.92/1-2, Lev. Pl.95/1-2a-2b, Lev. Pl.96/1-3, Lev. Pl.99/1a-d). Resmi depo binasından ise uzun boyunlu testi, kült kabına ait olduğu düşünülen kaide, dışa dönük ağız kenarlı bardak formları bulunmuştur (Özgüç, 1999: 54-57, Lev. Pl.104/1-2-3a-3b-4, Lev. Pl.105/1, Şek. Fig. E-13).

Ovaören Topakhöyük ve Teras Yerleşimi kırmızı astarlı seramik grubu, mal grupları içinde en büyük grubu oluşturmaktadır (Aydın, 2015: 10). Başlıca formlar çanaklar, fincanlar, maşrapalar ve çömleklerden oluşmaktadır (Aydın, 2015:10). Ovaören'de yapılan çalışmalarda Hitit dönemine ait 9-10-11-12 tabakalarında bulunan kırmızı seramik grupları "Kırmızı Yalın Mal Grubu", "Kırmızı Astarlı Mal Grubu" ve "Kırmızı Astarlı İnce Mal Grubu" olarak değerlendirilmiştir (İlhan, 2017: 28-29). Bahsi geçen üç grupta hamur özelliklerinden dolayı Eminler Höyük'te seramik

repertuarında aynı grup içinde değerlendirilmiştir. Ovaören Hitit seramikleri başlıca formlar çanak ve çömleklerden oluşmaktadır (İlhan, 2017: 24-25).

Alışar, Hitit dönemi seramikleri höyükte 5M tabakasında terasta 12T tabakasında ortaya çıkmıştır (Gorny, 1990: 41; von der Osten, 1937: 1). Kırmızı astarlı seramikler kırmızı, sarımsı kırmızı ve kahverengi renkli, çok iyi parlak perdahlıdır (Gorny, 1990: 42). Perdah uygulamasının daha parlak olması için perdahtan sonra kapların yüzeyini deri veya kumaş gibi yumuşak malzeme kullanılarak parlak olması sağlanmıştır (von der Osten, 1937: 111). Başlıca formlar basit ağız kenarlı sığ veya derin sivri veya düz dipli çanaklar, tabaklar, içe dönük omurgalı ağız kenarlı halka kaideli çanaklar, dışa dönük ağız kenarlı omurgalı halka kaideli omurgalı çanaklar, içe dönük omurgalı ağız kenarlı düz dipli çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı omurgalı V şekilli kulplu çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çift kulplu V şekilli kulplu çanaklar, tek kulplu fincanlar, tek kulplu çanaklar, çaydanlıklar, gaga ağızlı testiler, ağız kısmı süzgeçli gaga ağızlı testiler, ibrikler, mataralar ve riton kap formlarından oluşmaktadır (von der Osten, 1937: 124-173).

Boğazköy-Hattuş'ın kırmızı astarlı ve perdahlı seramik grubu 15. yüzyıl Geçiş Çağından itibaren kullanılmaya başlanmış ve 13. yüzyıla kadar kullanım görmüş sonra kaybolarak yerini beyaz astarlı gruba bırakmıştır (Schoop, 2009: 153-155; Mielke, 2017: 138). Kırmızı astarlı seramik grubu en çok MÖ.14 ve 13. yüzyılda yoğun kullanılmıştır (Fischer, 1963: 32). Bu grup kırmızı, kahverengi astarlı olup, astar bazı kaplarda kalın uygulanmış iken bazılarında ince uygulanmasıyla pul pul dökülmüştür ve her iki uygulamada yüzey parlak perdahlıdır (Fischer, 1963: 32). Kırmızı astarlı ve perdahlı seramik grubu günlük kullanım kaplarında tercih edilmiştir. Bunlar basit ağız kenarlı çanaklar, dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar, mutfak kapları, depolama kapları, gaga ağızlı pithoslar, boyunlu çömlekler ve eggshell ware (ince cidarlı, küçük yarı küresel çanaklar) formları tercih edilmiştir (Schoop, 2009: 153-154).

Uşaklı Höyük yerleşiminde kırmızı astarlı seramik grubu, seramik repertuarının büyük kısmını kaplamaktadır. Kırmızı astar genellikle iç-dış yüzeye, dışı boyalı içi hamur rengi bırakılmış veya kapalı kaplarda dışı boyalı içten ise ağız kenarının bir kısmının

astarlandığı bilinmektedir. Bunun haricinde çanaklarda, çömleklerde kırmızı astar ve perdah uygulanmıştır (D'Agostino ve Orsi, 2015: 83-90).

Gordion'da Megaron 10 ve 12'de yapılan sondaj çalışmalarında Orta ve Geç Tunç dönemine ait seramikler ele geçmiştir. Megaron 10 altındaki sondajda 18-5 seviyeleri ve Megaron 12 altındaki sondajda ise VC-VA seviyelerinde Orta ve Geç Tunç seramikleri ele geçmiştir (Gunter, 1991: 28). Gordion kırmızı astarlı seramik grubu paralellerindeki Boğazköy ve Kültepe gibi yerleşimlerin seramik malzemelerinin özelliklerini gösterdiği için Gordion yerleşiminde de "Hitit Seramiği" olarak adlandırılmıştır (Gunter, 1991: 28). Bu grup kırmızı-kahverengi astarlı, iyi arıtılmış, düzeltilmiş ve parlak perdahlıdır. Başlıca formları çanaklar, çömlekler ve testilerdir. Bunlar üzerinde çeşitli bezemeler ve zoomorfik eklentiler mevcuttur (Gunter, 1991: 28).

Porsuk Geç Tunç Çağı tarihlenen V. tabakada kırmızı astarlı seramik grubu "Ceramique A Enduit Rounge" ve "Ceramique A Engobe Rouge" olarak adlandırılmıştır. Her iki grupta kırmızı ve türevlerinden oluşmaktadır. Parlak perdahlıdır. Başlıca formlar basit ağız kenarlı keskin omuzlu çanaklar, içe çekik ağız kenarlı çanaklar ve S-profilli çanak formlarından oluşmaktadır (Dupré, 1983: 24-25, Pl.6/27-28, Pl. 8/41, Pl.12/67-68, Pl.15/90).

Tarsus-Gözlükule yerleşiminde Orta Tunç Çağı ve Geç Tunç Çağı IIa ve IIb tabakasında kırmızı astarlı perdahlı seramikler kullanılmıştır (Goldmann, 1956: 203). Orta Tunç Çağında omurgalı çanaklar, iki kulplu çanaklar ve "Kırmızı Perdahlı Hitit Malları" başlığı altında değerlendirilen çanaklar, oluk (yiv) bezemeli çömlekler, çift burma kuplu çömlek ve antropomorfik kap formlarından oluşmaktadır (Goldmann, 1956: 166,172, 182). Geç Tunç Çağı I tabakasında ise omurgalı kulplu çanaklar, gaga ağızlı testi, Hitit tipi gaga ağızlı testi, yonca ağızlı testi, basit ağız kenarlı dar boyunlu çömlek ve pyxis formlarından oluşmaktadır (Goldmann, 1956: 188-197).

Kilisetepede OTÇ'nin ilk yarısına tarihlenen IVa. tabakasında kırmızı astarlı seramikler kullanıldığı daha sonra OTÇ'nin ikinci yarısında popülerliğini yitirip repertuardan kaybolduğu tespit edilmiştir (Şerifoğlu, 2019: 78). Ancak Son OTÇ IVb

tabakası ile Erken GTÇ IIIa. tabakasına tarihlenen arkeolojik kontekste az miktarda ince kırmızı astarlı seramiklere rastlanılmıştır (Şerifoğlu, 2019b: 80). Orta Tunç IVa tabakası başlıca formları dışa çekik ağız kenarlı çömlek S-profilli kulplu çanak, dışa çekik ağızlı omurgalı kulplu çanak, içe kapalı omurgalı çanak kulplar ve akıtacak formlarından oluşmaktadır (Symington, 2007: 323, Fig. 382/478, 480-487, 497-498). Orta Tunç IVb. tabakası dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı omurgalı kulplu çanak, basit ağız kenarlı içe kapanık omurgalı kulplu çanak, basit ağız kenarlı çanak ve testi formlarından oluşmaktadır (Symington, 2007: 323, Fig.385-386/536-540,553). Geç Tun Çağı III C ve D. tabakalarında ise basit ağız kenarlı çanak, basit ağız kenarlı ince cidarlı çanak, basit ağız kenarlı, çekik dışa sarkık ağız kenarlı omurgalı çanaklar, içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı çanak, kıvrık ağızlı çanak, içten ve dıştan kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar, içten kalınlaştırılmış ağız kenarlı sığ çanaklar, IIIc/d dışa çekik ağız kenarlı keskin omuzlu sığ kaseler, kısa boyunlu çömlükler ve dışa çekik ağız kenarlı uzun boyunlu kulplu testi formlarından oluşmaktadır (Postgate ve Hansen, 2007: 332, 335, 339, Fig.387-388, 574, 576, 578, 580, 583, 585, 586, Fig.389-631, 587, 588, 592, 597, 598, 608, 615, 617, 618, 619, 620, 621, 623, Fig. 390-672-677, 672, 677).

Tatarlı Höyük yerleşiminde Hitit İmparatorluğuna tarihlenen tabakaların kırmızı astarlı perdahlı seramikler kullanılmıştır. Ancak kırmızı astar seramik repertuarı içerisinde dekoratif amaçlı kısmi astar olarak kullanılmıştır. Bunun haricinde tabaklarda, çanaklarda, çömlüklerde kırmızı astar ve perdah uygulanmıştır (Girginer, 2022: 87).

Eminler Höyük'ün dördüncü grubu olan devetüyü astarlı seramiklerdir. MÖ. II. binyıla tarihlenen Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk yerleşimlerinde devetüyü astarlı seramik grubunun kullanıldığı görülmüştür. Bu merkezler Acemhöyük, Alişar, Gordion ve Tatarlı Höyük'tür. Acemhöyük yerleşiminde devetüyü astarlı grup II. tabakada yonca ağızlı testiler, çaydanlıklar, maşrapa, kantaroslar, basit ağız kenarlı ve içe çekik ağızlı çanaklar, çift kulplu derin vazo ve üzerinde alçı izleri bulunan kapak olarak kullanılmış küçük çanak formlarında tercih edilmiştir (Emre, 1966a: 58-66). III. tabakada ise gaga ağızlı testi, çaydanlıklar, fincan, çift kulplu sivri dipli bardaklar, vazolar, çift kulplu çömlükler ve kulpsuz

çanaklar kullanılmıştır (Emre, 1966a: 72-89). Ovaören Topakhöyük ve Teras Yerleşiminde devetüyü renkte astarlı az sayıda örnekler vardır (Aydın, 2015: 10, Res. 3.27). Başlıca formlar içe çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı küresel gövdeli “S” şekilli çanaklar, içe çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı küresel gövdeli çanaklar, içe çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı omurgalı çanaklar ve dışa çekik ağız kenarlı omurgalı fincanlardan oluşmaktadır (Aydın, 2015: 20-30). Alishar devetüyü astarlı grubu tıpkı Eminler höyük seramik repertuarındaki seramik örnekleri gibi kapların üzerine ince veya çok ince astar uygulanmıştır. Bazı örnekler parlak perdahlıyken bazıları hamurun içinde yer alan mikadan dolayı yapay bir parlaklık vermiştir (von der Osten, 1937: 111). Gordion’da devetüyü astarlı seramik grubu parlak perdahlı, kalın astarlıdır ve astar çoğunlukla soluk devetüyü veya krem rengindedir (Gunter, 1991: 28-29). Tatarlı Höyük’te devetüyü astarlı seramik grubu daha çok tabak, çanak ve çömlek formlarından oluşmaktadır (Girginer, 2022: 85).

2.1.3. Gri Seramik

Gri seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramik repertuarı içinde en küçük gruptan biridir. Bu grupta ele alınan örnekler gri ve parlak perdahlı seramiklerdir. Ancak perdah kalitesi zayıf ve mat örneklerde mevcuttur. Gri seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramiğinin %3’ünü oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**). Kapların yüzeylerinde görülen astar çoğunlukla gri (10 YR 5/1 ve 6/2), koyu gri (2.5 Y 4/1, 10 YR 4/1), çok koyu gri (10 YR 3/1), grimsi kahverengi (10 YR 4/2) ve grimsi devetüyü (10 YR 5/3) renkleri arasında değişkenlik göstermektedir. Ancak az sayıda da olsa kırmızı (2.5 YR 4/6 ve 5/6) renkli alacalanmalı örnekler de mevcuttur.

Gri seramik grubunun hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyidir. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Eminler Höyük gri astarlı seramik grubunu yüzey özelliklerine göre 2 alt gruba ayırmak mümkündür. Birinci grubun genel özelliği perdah uygulamasının olmamasıdır. Bu grup gri astarlı seramikler içerisinde %2’i

kapsamaktadır. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve az oranda mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok oranda, az oranda ve katkı boyutunun orta, ince olduğu tespit edilmiştir. Bu grupta kireç taneleri oldukça belirgindir. Gri ve perdahsız seramik grubun hamurları gri (10 YR 5/1), koyu gri (2.5Y 4/1), çok koyu gri (10 YR 3/1), grimsi kahverengi (10 YR 4/2) ve kırmızımsı devetüyü (7.5 YR 6/6) renklidir. Gri ve perdahsız seramik grubu içe kapalı basit ağız kenarlı omurgalı çanaklar, içten ve dıştan kalınlaştırılmış ağız kenarlı omurgalı çanaklar, meyvelik ve içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanakdan oluşmaktadır (**Res. 2.7**). İkinci grubun genel özelliği perdah uygulamasının olmasıdır. Bu grup gri astarlı seramikler içerisinde % 1'ini kapsamaktadır. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve az oranda mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok oranda, az oranda ve katkı boyutunun orta, ince olduğu tespit edilmiştir. Bu grupta kireç taneleri oldukça belirgindir. Gri ve perdahlı seramik grubun hamurları çok koyu gri (10 YR 3/1) ve grimsi devetüyü (10 YR 4/3) renklidir. Bu grup genel olarak iç ve dış yüzey perdahlı olup az sayıda dış yüzeyi perdahlı örneklerde mevcuttur. Gri astarlı perdahlı seramik grubu dışa çekik kısa boyunlu çanaklar ve basit ağız kenarlı dışa kalınlaştırılmış çanak formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.8**).

Gri seramik grubu Erken Tunç Çağından MÖ. II. binyıla aktarılan bir gruptur. Gri seramik gruplarının görüldüğü merkezler Acemhöyük, Boğazköy-Büyükkaya, ve Küllüoba'dır. Acemhöyük'te gri astarlı seramik grubunun büyük bir kısmı V. tabakasında ele geçirilmiştir (Kamış, 2012: 40). Küllüoba Geçiş Çağı gri mal grubu çark yapımı olup ETÇ III döneminin devamı niteliğindedir (Şahin, 2013: 43). Benzer örnekler Boğazköy-Büyükkaya'dan bilinmektedir (Orthmann, 1963a: 44).

MÖ. II. binyıla tarihlenen Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk yerleşimlerinde gri astarlı seramik grubunun kullanıldığı görülmüştür. Acemhöyük, Kültepe, Ovaören, Alişar, Boğazköy, Porsuk, Tarsus-Gözlükule ve Tatarlı Höyük'ten bilinmektedir.

Acemhöyük'te gri seramik Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın Erken Evresine tarihlenen IV ve Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın Geç Evresine tarihlenen III. tabakada azınlıktadır (Emre, 1966a: 68). III. tabaka seramik geleneğinin devamı niteliğinde olan

II. tabakada gri seramik devam etmektedir (Emre, 1966a: 55). II. tabakada gri seramik grubu fincanlar ve üzüm salkımı biçimli kap formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 62-67). III. tabakada gaga ağızlı testiler, fincan, çift kulplu ve sivri dipli bardak formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 71-83). Alişar'da gri astarlı seramik grubu az miktarda bulunmuştur, bu grubun örneklerine riton formları ve küçük hayvan figürinlerinde rastlanılmıştır (Gorny, 1990: 43).

Kültepe Aşağı Şehir yerleşimi olan Kaniş III-II. tabakada gri astarlı seramik az ele geçmiştir ve çoğunlukla küçük bardak formlarından oluşmaktadır (Emre, 1989: 113). Kültepe' de az oranda gri astarlı seramik bulunmaktadır. Geç Saray'da gri astarlı basit ağız kenarlı çanaklar ele geçmiştir (Özgüç, 1999: 20, Şek. Fig. A-1). Eski Saray'da basit ağız kenarlı çanak, dışa çekik ağız kenarlı ince cidarlı çanak ve fincan ele geçmiştir. Güneydeki Terasındaki Saray'da ise çaydanlık ele geçmiştir (Özgüç, 1999: 31, Lev. Pl.79/ 4, Şek. Fig. B-43, Lev. Pl.81/2, Lev. Pl.94/1). Boğazköy gri mal grubu Koloni Döneminden itibaren kullanılmaktadır. En yoğun kullanım süresi MÖ. 14 ve 13. yüzyıllarda yaygındır (Fischer, 1963: 32).

Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen gri seramik küçük bir grubu oluşturmaktadır ve bir adet maşrapa dışında çoğunlukla çanak tiplerinde görülmüştür (Aydın, 2015: 17). Ovaören Hitit tabakalarında gri seramikler küçük bir grubu oluşturmaktadır ve çoğunlukla çömlek formlarında görülmektedir (İlhan, 2017: 23). Porsuk Geç Tunç Çağı'na tarihlenen V. tabakada gri seramik grubu az yoğunluktadır. Genellikle vazo ve açık vazolar tercih edilmiştir (Dupré, 1983: 25).

Tarsus-Gözlükule yerleşiminde gri astarlı seramik grubu Orta Tunç tabakasında "Black to Gray Ware" olarak adlandırılmıştır. Hamur özellikleri incelendiğinde çok oranda taşçık katkılı olduğu belirtilmiştir (Goldman, 1956: 166). Bu grup 3 parça ile tanımlanmıştır ve kap yüzeylerinde dikey ya da yatay kazıma bezeme yer almaktadır (Goldman, 1956: 166, Fig.300/932-933-934). Başlıca formlar kâse, testi formlarından oluşmaktadır (Goldman, 1956: 166, Fig.300/932-933-934). Tatarlı Höyük Hitit İmparatorluk tabakalarında ise çoğunlukla tabak, çanak, çömlek formlarında görülmektedir (Girginer, 2022: 86).

2.1.4. Krem Astarlı Seramik

Krem astarlı seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramik repertuarı içinde en küçük gruplarından bir diğeridir. Krem astarlı seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramiğinin %5'ini oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**). Kapların yüzeylerinde görülen astar çoğunlukla devetüyü (5 YR 7/4-7.5 YR 6/4 ve 7/4-10 YR 8/3 ve 8/4), sarımsı devetüyü (2.5 Y 7/3) ve kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6-7/6 ve 7.5 YR 6/6) renkleri arasında değişkenlik göstermektedir. Ancak az sayıda da olsa pembemsi kırmızı (5 YR 6/4) ve grimsi devetüyü (10 YR 5/3) renkli örnekler de mevcuttur.

Krem astarlı seramik hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyi olduğu için öz ile az karşılaşmıştır. Ancak az oranda seramiklerin cidarlarında pişirilme sırasında oluşan renk dalgalanmaları ve gri, kahverengi, siyah özenmelerle karşılaşmıştır. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Krem astar, seramik örnekleri üzerinde kalın ve ince uygulandığı görülmüştür. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Eminler Höyük krem astarlı seramik grubunu hamur renklerine göre 2 alt gruba ayırmak mümkündür. Birinci grubun genel özelliği hamurlarının kırmızı ve türevlerinden oluşmasıdır. Bu grup krem astarlı seramikler içinde %3'ünü kapsamaktadır. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve az oranda mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok oranda, az oranda ve katkı boyutunun orta, ince ve çok ince olduğu tespit edilmiştir. Krem astarlı kırmızı hamurlu seramik grubunun hamurları; kırmızı (2.5 YR 5/6), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6) ve kırmızımsı devetüyü (5 YR 5/6 ve 6/6) renklidir. Bu grup genel olarak perdahlı olup az sayıda iç ve dış yüzey zayıf perdahlı, perdahsız ve düzeltme izleri mevcuttur. Bir seramik örneğinin dış yüzeyinde ip bezeme yer almaktadır. Krem astarlı kırmızı hamurlu seramik grubu S-profilli çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı omurgalı sığ ve derin çanaklar, dışa kalınlaştırılmış çanaklar, dışa kalınlaştırılmış omurgalı çanaklar, içe kapalı dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanaklar, içe kapalı basit ağız kenarlı omurgalı çanaklar ve gaga ağızlı testi formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.9a**). İkinci grup genel özelliği hamurlarının devetüyü ve türevlerinden oluşmasıdır. Bu grup krem astarlı seramikler içinde % 2'sini kapsamaktadır. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum,

kireç ve az oranda mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok oranda, az oranda ve katkı boyutunun orta, ince ve çok ince olduğu tespit edilmiştir. Krem astarlı devetüyü hamurlu seramik grubunun hamurları; devetüyü (7.5 YR 6/4 ve 7/4), grimsi devetüyü (10 YR 5/3), koyu gri (10 YR 4/1) ve kahverengi (7.5 YR 5/4) renklidir. Bu grup genel olarak perdahlı olup az sayıda iç ve dış yüzey zayıf perdahlı, perdahsız ve düzeltme izleri mevcuttur. Bir seramik örneğinin dış yüzeyinde ip bezeme yer almaktadır. Krem astarlı devetüyü hamurlu seramik grubu içten ve dıştan kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar, dışa çekik ağız kenarlı çanaklar, içten ve dıştan kalınlaştırılmış omurgalı ağız kenarlı çanaklar ve dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanak formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.9b**).

Krem astarlı seramikler az miktarda olmak üzere Acemhöyük, Kültepe, Ovaören ve Tatarlı Höyük yerleşimlerinde bulunduğu yayınlarda belirtilmiştir. Acemhöyük krem astarlı seramik grubu I. tabakada basit ağız kenarlı çanak, kapaklı iri vazolar, kısa boyunlu çömlekler ve ağız kenarı dışarı doğru kalınlaştırılmış küp formlarında görülmektedir (Emre, 1966a: 54). II. tabakada fincan, içe çekik ağız kenarlı çanak ve kapak formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 62-66). III. tabakada ise iri çaydanlık, fincan, vazolar, çift kulplu çömlekler ve hayvan biçiminde kap formlarından oluşmaktadır (Emre, 1966a: 73-94). Ovaören Orta Tunç Çağı dönemine tarihlenen krem astarlı seramik grubu daha çok çanak formlarından oluşmaktadır (Aydın, 2015: 17-18).

Kültepe'de ise Geç Saray'da içe çekik ağız kenarlı ve basit ağız kenarlı çanaklar ve kapaklı iri vazolar (Özgüç, 1999: 20-21, Şek. Fig. A-2-10, Şek. Fig. A-23-27, Lev. Pl.70/1-2.), Eski Saray'da basit ağız kenarlı çanak ve testi formları (Özgüç, 1999: 31-32, Lev. Pl.79/2, Lev. Pl. 80/2-3, Şek. Fig. B-100, Lev. Pl. 82/1), Güney Terastaki Saray'da bardak ve meyvelik bulunmuştur (Özgüç, 1999: 31-43, Lev. Pl. 89/3, Şek. Fig. C-7). Resmi Depo Binasından ise dışa çekik ağız kenarlı ince cidarlı çanak ve basit ağız kenarlı çanak bulunmuştur (Özgüç, 1999: 57, Şek. Fig. E-2/5). Tatarlı Höyük Hitit İmparatorluk dönemine tarihlenen tabakalarında bu grup daha çok çanak ve çömlek formlarında tercih edilmiştir (Girginer, 2022: 86).

2.1.5. Kaba Seramik

Kaba seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramiğinin %33'lük bir oranla ikinci büyük grubunu oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**). Bu grup içerisinde yer alan seramik buluntuların hamur katkıları daha belirgindir. Kaba seramik grubu altında değerlendirilen örnekler pişirme kapları, boyunlu çömler, pithoslar, kapaklar, ip bezemeli gövde parçalarından oluşmaktadır. Kapların yüzeylerinde görülen astar ve çoğunlukla kırmızı (2.5 YR 4/6-5/6), portakalımsı kırmızı (2.5 YR 5/8), pembemsi kırmızı (10 R 5/6), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6), pembemsi kırmızı (5 YR 6/4), kırmızımsı devetüyü (5YR 5/6-6/6-7/6 ve 7.5 YR 6/6), açık pembemsi kırmızı (2.5 YR 6/4), koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4 ve 5YR 5/4), koyu devetüyü (5 YR 5/4), devetüyü (5 YR 7/4 ve 7.5 YR 7/4-6/4 ve 10 YR 8/3-8/4), sarımsı devetüyü (10 YR 6/4- 7/6), soluk kahverengi (10 YR 6/3) ve kahverengi (7.5 YR 5/3-5/4) renkli örnekler de mevcuttur.

Kaba seramik grubu hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyi olduğu için öz ile az karşılaşmıştır. Ancak küçük bir grubun cidarlarında pişirilme sırasında oluşan renk dalgalanmaları ve gri, kahverengi, siyah özenmelerle karşılaşmıştır. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Kaba seramik grubu daha çok kapalı form olan çömlek ve küplerde yoğunlaştığı görülmüştür. Açık kaplarda ise az sayıda tepsi ve derin çanak örneklerine rastlanılmıştır. Kaba seramik grubu formlarına göre 6 alt gruba ayırmak mümkündür. Birinci grup pişirme kaplarıdır. Bu grup kaba seramik grubu % 27'ini kapsamaktadır. Bu grup ısıya daha iyi dayanması için katkı maddeleri daha yoğun ve boyutları daha iridir. Yüzey rengi açısından homojen bir görünüm sergilemez ve hamurlarında katkı maddeleri görülmektedir. Ağırlıklı olarak pişirmede kullanılan bu kaplar hemen hemen hepsinin yüzeyinde is izine rastlanılmıştır. Bu kullanım fonksiyonu yüzünden kapların yüzeyinde koyu kahverengi (10 YR 3/1 ve 3/2), soluk kahverengi (10 YR 6/3), devetüyü (10 YR 8/4), grimsi devetüyü (10 YR 5/3) ve çok koyu gri (10 YR 3/1) arasında renk dalgalanmaları vardır. Hamurlarında taşçık, kireç, kum ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok yoğun oranda, çok oranda, az oranda ve katkı boyutu çok iri, iri, orta, ince olduğu tespit edilmiştir. Pişirilme durumu iyi olduğu

için öz ile az karşılaşmıştır. Pişirme kaplarının hamurları kırmızı (2.5 YR 5/6), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6), pembemsi kırmızı (5 YR 6/4), kırmızımsı devetüyü (7.5YR 6/6), devetüyü (5YR 5/6- 6/6 ve 7.5 YR 6/4), koyu kırmızımsı kahverengi (2.5 YR 5/4) ve koyu kahverengi (10 YR 3/2) renklidir. Bu grup genel olarak perdahsız olup çok azının dış yüzeyinde hafifçe perdahlandığı gözlenmiştir. Ayrıca bir adet pişirme kabının ağız kısmından içe doğru ince kırmızı bant bezeme kırmızı (2.5 YR 4/6) yer almaktadır. Pişirme kapları yuvarlak ve basit ağız kenarlı küresel gövdeli kuplu veya kulpsuz çömlekler, içe dönük basit ağız kenarlı küresel gövdeli kuplu veya kulpsuz çömlekler, içe çekik ağız kenarlı ve ağız kenarı dışa kalınlaştırılmış çömlek, dışa çekik veya içe-dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çok kısa boyunlu küresel gövdeli kulplu veya kulpsuz çömlekler formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.10**).

İkinci grup boyunlu çömleklerdir. Bu grup kaba seramik grubu %29'unu kapsamaktadır. Hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyi olduğu için öz ile az karşılaşmıştır. Ancak küçük bir grubun cidarlarında pişirilme sırasında oluşan renk dalgalanmaları ve gri, kahverengi, siyah özenmelerle karşılaşmıştır. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok yoğun oranda, çok oranda, az oranda ve katkı boyutu çok iri, iri, orta, ince olduğu tespit edilmiştir. Bazı seramik buluntuların hamurlarında katkı maddeleri görülmektedir. Boyunlu çömleklerin hamurları kırmızı (2.5 YR 5/6), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 5/6, 6/6-7/6 ve 7.5 YR 6/6) ve devetüyü (7.5 YR 6/4) renklidir. Bu grup genel olarak perdahsız olup çok azının dış yüzeyinde ve ağız kenarının perdahlı olduğu gözlenmiştir. Ayrıca üç adet boyunlu çömleğin ağız kısmından içe doğru kırmızı (2.5 YR 4/6 ,5/6) boya bant yer almaktadır (**Lev. 56/ İ-22/2**). Bir adet boyunlu çömleğin üzerinde mühür damgası yer almaktadır (**Lev. 61/ F-17/10**) (**Res. 2.11**). Boyunlu çömlekler dışa çekik ağız kenarlı kısa boyunlu ve yuvarlak gövdeli çömlekler, dışa çekik ve dışa sarkık ağız kenarlı uzun boyunlu çömlekler ve yuvarlak ve basit ağız kenarlı kısa boyunlu çömlek formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.12-2.14**).

Üçüncü grup küplerdir. Bu grup kaba seramik grubu % 15'ini kapsamaktadır. Bu grup içinde değerlendirilen seramik buluntuların hepsi geniş ağızlı, kalın cidarlı ve

bazılarının hamurlarında katkı maddeleri görülmektedir. Hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyidir. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok yoğun oranda, çok oranda, az oranda ve katkı boyutu çok iri, iri, orta, ince olduğu tespit edilmiştir. Pithosların hamurları kırmızı (2.5 YR 5/6) ve kırmızımsı devetüyü (5 YR 5/6-6/6) renklidir. Bu grup genel olarak perdahsız olduğu gözlenmiştir. Ayrıca bir adet pithosun ağız kısmından içe doğru ve dış yüzeyde kırmızı (2.5 YR 5/6) boya bant ve bir pithosun ise dış yüzeyinde ip bezeme yer almaktadır. Küpler, dışa çekik ağız kenarlı kısa boyunlu geniş gövdeli küpler, dışa çekik ve içten kalınlaştırılmış ağız kenarlı dik gövdeli küp, dışa çekik ve dışa sarkmış ağız kenarlı geniş gövdeli küp, dışa çekik ve içten kalınlaştırılmış ağız kenarlı geniş gövdeli küp formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.15**).

Dördüncü grup kapaklardır. Bu grup kaba seramik grubu içinde %8'ini kapsamaktadır. Kaba nitelikli hamur yapısına sahip olduğu için kaba seramik başlığı altında değerlendirilmiştir. Hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyidir. Ağırlıklı olarak pişirme kaplarıyla kullanılan kapaklar, bazı örneklerin yüzeyinde is izine rastlanılmıştır. Bu kullanım fonksiyonu yüzünden kapakların yüzeyinde devetüyü (7.5 YR 7/4), kahverengi (7.5 YR 4/2) ve koyu kahverengi (10 YR 3/2) renk dalgalanmaları vardır. Kapakların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok yoğun oranda, çok oranda, az oranda ve katkı boyutu iri, orta, ince olduğu tespit edilmiştir. Kapakların hamurları pembemsi kırmızı (10 R 5/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 5/6-6/6) ve koyu kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/4) renklidir. Bu grubun genel olarak perdahsız olduğu gözlenmiştir. Ayrıca bir adet kapağın dış yüzeyinde ip bezeme yer almaktadır. Kapaklar ağız kenarı kalınlaştırılmış yayvan kubbeli formlardan oluşmaktadır.

Beşinci grup ip bezemeli gövde parçalarıdır. Bu grup kaba seramik grubu içinde %5'ini kapsamaktadır. Hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyidir. İp bezemeli gövde parçalarının bazılarının yüzeyinde is izine rastlanılmıştır. İp bezemeli gövde parçaları kalın cidarlı olması, yüzeyinde is izine rastlanması itibariyle depolama kaplarına veya pişirme kaplarına ait gövde parçaları

olduğu anlaşılmıştır. Yüzeylerinde kahverengi (7.5 YR 4/2) ve çok koyu gri (10 YR 3/1) renk dalgalanmaları vardır. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok oranda, az oranda, çok az oranda ve katkı boyutu iri, orta, ince olduğu tespit edilmiştir. İp bezemeli grubun hamurları kırmızı (2.5 YR 5/6) ve pembemsi kırmızı (10 R 5/6) renklidir. Bu grubun genel olarak perdahsız olduğu gözlenmiştir (**Res. 2.16**).

Altıncı grup açık kaplardır. Bu grup kaba seramik grubu içinde % 2'ini kapsamaktadır. Bunlar tepsi, omurgalı ve dışa çekik yükseltilmiş ağız kenarlı çanak formlarından oluşmaktadır. Hamur bileşimi incelendiğinde kaba seramiklerin hamurlarıyla özdeş görünüm sergilemesi neticesinde kaba seramik grubu içerisinde değerlendirilmiştir. Hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyidir. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok oranda ve katkı boyutu iri ve orta olduğu tespit edilmiştir. Hamurları kırmızı (2.5 YR 5/6), kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6) ve devetüyü (10 YR 7/3) renklidir. Bu grubun genel olarak perdahsız olduğu gözlenmiştir. Tepsinin dış yüzeyinde ip bezemesi ve omurgalı çanağın gövdesinin ise oluklu olduğu görülmüştür.

MÖ. II. binyıla tarihlenen Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk yerleşimlerinde kaba seramik grubunun tüm yerleşimlerde kullanıldığı görülmüştür. Bu merkezler Acemhöyük, Kültepe, Ovaören, Alishar, Boğazköy, Beycesultan, Gordion, Porsuk, Tarsus Gözlükule, Kilise Tepe, Uşaklı Höyük, Tatarlı Höyük, Kinet Höyük, Korucutepe'dir (Emre, 1966a: 68; Türker, 2008: Lev. XXIII-XXXII, XLII; Özgüç, 1999: 22, 44-45; Aydın, 2015: 18, Lv.41/52,53-54, 55-56; İlhan, 2017: 29-30, Ek. 36-48; Goldman, 1956: Fig. 298-299, Fig. 310, 311- 323, 324-326; Symington, 2007: 319-328; Postgate ve Hansen, 2007a: 329-342, Fig.386,389,390; Gorny, 1990: Pl. 32-35; Fischer, 1963: Taf. 51-63, 71-81, 117,118; Gunter, 1991: Fig.10,13,14,18,19,20,21,24; Dupré, 1983: Pl.26-39; Girginer, 2022: 219-232,240; D'Agostino ve Orsi, 2015: 60-61,67-68; Griffin, 1974: 59, Fig.27/172; Umurtak, 1996: 11,18, Lev.3/5, Lev.4/5; Baskın, 2022: 343, Fig.19/B-176/12353-2; Mellart ve Murray, 1995: 82, Fig.P.46/2).

2.1.6. Boya Bezekli Seramik

Boya Bezekli seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramiğinin %8'lük bir oranla küçük bir grubunu oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**). Bu grup dış yüzeyinin içi taralı üçgenlerle boyanmış bezemeli gruptur (**Res. 2.17**). Bu gruptaki örnekler incelendiğinde boya bezeme, kabın astarı üzerine yapılmıştır. Hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyidir. Hamurları iyi arıtılmış; taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu az oranda, çok az oranda ve katkı boyutu ince, çok ince olduğu tespit edilmiştir. Boya bezekli gövde parçalarının hamurları devetüyü (5 YR 7/4 ve 7.5 YR 7/4) ve kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6) renklidir. Boya bezemeler kırmızı (2.5 YR 4/6-5/6), koyu kırmızımsı kahverengi (5 YR 4/4), kahverengi (7.5 YR 5/4) ve çok koyu gri (10 YR 3/1) renklidir. Bu grubun genel olarak perdahsız olduğu gözlenmiştir.

MÖ. II. binyıla tarihlenen Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen tüm yerleşimlerde kullanıldığı görülmüştür. Acmhöyük, Kültepe Karum Ib. katı gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Türker, 2008: Lev. LVII-LX; Özgüç, 2005: 137,140).

2.1.7. Eggshell Ware Seramik

Eggshell Ware seramik olarak tanımlanan seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramik grupları içindeki en küçük gruplarından biridir. Eggshell Ware olarak tanımlanan seramik formu Hitit İmparatorluk döneminde ortaya çıkmıştır. Formun en önemli özellikleri diğer seramik formlarına göre aşırı sertlikte pişirilmesi ve ince cidarlı olmasıdır. Eggshel Ware seramik grubu Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl seramiğinin %2'sini oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**). Kapların yüzeylerinde görülen astar ve çoğunlukla kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6), pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6) ve devetüyü (10 YR 7/3) renkleri arasında değişkenlik göstermektedir.

Eggshell Ware seramik hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu çok iyi olduğu için öz ile az karşılaşmıştır. Ancak az oranda seramiklerin

cidarlarında pişirilme sırasında oluşan renk dalgalanmaları ve gri özlenmelerle karşılaşmıştır. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları iyi arıtılmış; kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu çok az oranda ve katkı boyutunun çok ince olduğu tespit edilmiştir. Eggshell Ware hamurlu seramik grubunun hamurları; pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6) ve kırmızımsı devetüyü (5 YR 5/6 ve 6/6) renklidir. Bu grup genel olarak perdahsız olup az sayıda iç yüzey zayıf perdahlı olduğu görülmüştür. Eggshell Ware hamurlu seramik grubu basit ağız kenarlı yarım küresel gövdeli çanaklar ve hafif dışa çekik ağız kenarlı hafif omurgalı yarım küresel gövdeli çanak formlarından oluşmaktadır (**Res. 2.18**).

Eggshell Ware seramikler Hitit Dönemine tarihlenen tüm yerleşimlerde kullanıldığı görülmüştür. Benzer form ve hamur grubu Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 120, Taf.40/S12a.5-7, 13-14, 16, 18, 21, 25-28, 30, 33, 35, 42, 53, 58, 64, 68, 82), Boğazköy Büyükkale IVD-b, G Binası XI Oda IVc, K Binası B Odası IVD, Aşağışehir 3-4. tabaka (Fischer, 1963: 137-139, Taf.83/689, 693, 695, 697, Taf.84/706, 711-712, Taf.90/783-784, 787), Boğazköy Yazılıkaya B-C odası ve D yarığı (Hauptmann, 1975: 204, 206, 216-217, 225, Abb.120/10, Abb.121/10, Abb.122/33-35, Abb.125/100, Abb.126/120-121, Abb.129/169), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 121, Taf.57/38-44, Taf.58/1-21,25,27,31,33), Gordion OTÇ ve GTÇ Megaron 10-11'in 4. tabakası (Gunter,1991: 73,90, Fig.19/386, Fig.30/S51), Beycesultan V-IVa. tabakası (Mellart ve Lloyd, 1965: 92,134, Fig.P5/3-4,8, Fig.P.33/2,9), Beycesultan GTÇ (Mellaart ve Murray, 1995: 12,40, Fig.P4/8-14, P.18a/12), Kusura C Period, (Lamb, 1938: Fig.15/6), Çavlum Mezarlığı (Bilgen, 2005: Lev.LXXI/20-21), Porsuk V. tabaka (Dupre, 1983: 141-142, Pl.4/2-3,6-8,10, Pl.5/11-13) ve Tarsus-Gözlükule GTÇ I-II (Goldman, 1956: Fig.375/960, Fig.384/1113) yerleşim yerlerinden bilinmektedir. Ayrıca Mellart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Akşehir Höyük (Mellart, 1958: PL.IX/193) gibi yerleşim merkezlerinde benzer örneklerle karşılaşmıştır.

2.1.7. Kilikya Boyalıları

Kilikya boyalıları Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramiğinin %1'lik oranla en küçük grubunu oluşturmaktadır (**Grafik 2.1**). Karakteristik özelliği kapların beyaz astarı üzerine siyah renkli geometrik şekilli bezemeler yapılmasıdır (**Res. 2.19**). Kapların yüzeyleri devetüyü (10 YR 7/4-8/3-8/4) renklidir. Söz konusu kapların form karakteristikleri ve astar özellikleri göz önüne alındığında, bu kaplar ithal örnekler olarak değerlendirilmiştir. Eminler Höyük'e ithal edildiği düşünülen seramikler güneydeki Toros Dağları üzerinden ticari ilişkiler sonucunda ulaştığı düşünülmektedir.

Kilikya Boyalıları seramik grubu hamur ve teknik özellikleri incelendiğinde genellikle pişirilme durumu iyidir. Bu grupta değerlendirilen seramik buluntuların hepsi çarkta biçimlendirilmiştir. Hamurları çok iyi arıtılmıştır ancak az da olsa taşçık, kum, kireç ve mikaya rastlanabilmektedir. Katkı yoğunluğu az oranda, çok az oranda ve katkı boyutunun ince, çok ince olduğu tespit edilmiştir. Kilikya Boyalıları seramik grubu hamuru devetüyü (7.5 YR 7/4) renklidir. Dış yüzeyinde ise kahverengi (7.5 YR 4/4) ve siyah (7.5 YR 2.5/1) renkli geometrik bezeme yer almaktadır. Bu grup genel olarak perdahsızdır. Dışa çekik ağız kenarlı omurgalı çanak ve dışa çekik ve içten kalınlaştırılmış fincan formlarından oluşmaktadır.

Kilikya Bölgesi, Anadolu ve Suriye arasındaki geçitler üzerinde yer alması ve Akdeniz'e açılan kıyılarıyla Doğu-Batı kültürleriyle ilişki halindedir. Kültürel ilişkisi neticesinde özellikle yerel seramiklerde süsleme ve biçim yönünden bölgesel özellik tespit edilmiştir. Ticari ilişkiler ile birlikte Kilikya seramikleri Toros Dağları üzerinden Orta Anadolu Platosuna ithal edilmiştir. Benzer örnekler Kilisetepe Geç Tunç Çağı II. tabakası (Postgate ve Hansen, 2007b: 348, Fig. 394/707-712) ve Tarsus-Gözlükule Orta Tunç Çağı tabakasından bilinmektedir (Goldman, 1956: 287).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

EMİNLER HÖYÜK MÖ. II. BİNYIL SERAMİK FORMLARI

Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramikleri işlevsel ve tipolojik özelliklerine göre farklı tiplere ayrılarak değerlendirilmiştir. Tabaklar, tepsiler, çanaklar, fincanlar, bardaklar, testiler ve çömleklerden oluşan kap formları genellikle gündelik hayatı temsil eden mutfakta pişirme ve erzak koyma gibi ihtiyaç duyulan kaplardan oluşmaktadır. Bütün kap formları ana tipler ve genel form özelliklerine göre alt tiplere ayrılarak başka merkezlerle karşılaştırılmıştır. Tez kapsamında değerlendirmeye alınan seramiklerin tekil özellikleri ‘‘Katalog’’ bölümünde ayrıntılı olarak tanımlanmıştır. Kaplara ilişkin karşılaştırmalar tip düzeyinde yapılmış olduğu için Katalog bölümünde karşılaştırma bilgisi verilmemiştir.

3.1. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramik Formları

3.1.1. Tabaklar

Tabaklar günlük kullanım kapları içerisinde yaygın görülen seramik tipi olarak karşılaşılmaktadır. Arkeoloji literatüründe ağız çapı yüksekliğinin dört katından fazla ise ‘‘çukur tabak’’, çapı yüksekliğinin altı katından fazla olanlara ise ‘‘düz tabak’’ olarak adlandırılmıştır (Ökse, 2012: 89). Tabaklar, Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramikleri içerisinde küçük bir form grubunu oluşturmaktadır. Toplam 5 parça değerlendirilmeye alınmıştır. Tabakların ağız kenarı ve gövde özelliklerine göre Tabak Tip 1 olarak değerlendirilmiştir.

3.1.1.1. Tabak Tip 1

Tabak tip 1 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dışa çekik ağız kenarlı ve küt bitimlidir (**Lev.1/ H-17/3, T-2/7**). Bir seramik örneğinin ağız kenarı hafifçe içe kalınlaştırılmış ve dış yüzeyinde bir sıra ip bezemesi yer almaktadır (**Lev.1/ H-17/3**). Ağız çapları 20 cm arasında değişmektedir. Oldukça sığ olan tabakaların derinlikleri 2-2.4 cm arasında değişmektedir. Dolayısıyla düz tabak sınıfında değerlendirilmiştir. Gövde dibe doğru hafif dalgalı hatla inmektedir. Paralellerindeki yerleşimlerde yassı kâse veya tabak olarak tanımlanmıştır. Ancak Eminler Höyük'te küçük tabak olarak tanımlanması uygun bulunmuştur. Bu gruba ait seramik örnekleri iyi arıtılmış yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Tabak Tip 1'e benzer örnekler Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 163,165-169, EK-6/Şek.6.10, EK-8/Şek.8.1, Şek.8.6, Şek.8.11, Şek.8.13, Şek.9.8, Şek.10.2, Şek.10.4, Şek.11.1-3, Şek.12.2-3,6-7), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 102, Taf.32/S2c.2-7, Taf.33/S3.1-37,43-45,47,49-52), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.51/7-8, 17,20,24-26,28,31), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 5. tabakası ve Megaron 10'un VB. tabakası (Gunter, 1991: 70,75, Fig.17/356, Fig.20/420), Beycesultan GTÇ I. tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1995: 72, Fig.P.36/20), İmikuşağı 10. yapı katı (Konyar, 2002: Lev.VII/9-10) ve Korucutepe Eski Hitit tabakası (Umurtak, 1996: 13, Lev.3/8) gibi yerleşim yerlerinden ele geçmiştir. French'in bölgede gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmasında Örentepe yerleşiminde benzer parçalarla karşılaşmıştır (French, 1965: 200, Fig.9/13-14,16).

Tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Tabak Tip 1 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.2. Tepsiler

Günümüzde fincan, bardak gibi kapları taşımaya yarayan, çeşitli boylardaki düz kaplara ya da içinde börek, tatlı gibi yiyeceklerin pişirildiği geniş ve düz kaplara

benzeyen, düz ya da alçak kenarlı, oval, yuvarlak veya dörtgen biçimli kaplardır (Ökse,2012: 91). Tepsiler, Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramikleri içerisinde küçük bir form grubunu oluşturmaktadır. Toplam 4 parça değerlendirilmiştir.

3.1.2.1. Tepsi Tip 1

Tepsi Tip 1 olarak değerlendirilen örnekler basit ağız kenarlı ve dışa çekik ağız kenarlı örnekler ana profilini oluşturmaktadır (Lev.1/H-15/2, D-17/1). Bir seramik örneğinin dış yüzeyinde üç sıra ip bezemesi yer almaktadır (Lev.1/ D-17/1). Ağız çapları 37-42 cm arasında değişmektedir. Oldukça sığ olan tepsilerin derinlikleri 4.5-6.9 cm arasında değişmektedir. Gövde dibe doğru hafif dalgalı hatla inmektedir. Paralellerindeki yerleşimlerde yassı çanak, tabak veya tepsi olarak tanımlanmıştır. Ancak Eminler Höyük'te tepsi olarak tanımlanması uygun görülmüştür. Bu gruba ait seramik örnekleri iyi artılmış yalın seramik ve kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Tepsi Tip 1'e benzer örnekler Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 164,190 EK-7/Şek.7.6, Şek.7.8, Şek.33.2-3,5), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 101-102, Taf.32/S2a.1-38, Taf.33/S2c.1,3,4-6,8), Boğazköy Büyükkale III. tabaka (Fischer, 1963: Taf.94/857), Boğazköy Yazılıkaya I. Bina ve B. Binası (Hauptmann, 1975:217,227, Abb.126/131, Abb.129/166), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.51/18, Abb.133/F, Taf.72/7-14, Taf.73/2-3,5-6,10), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 214-215, Fig.1/1-3,5-7, Fig.2/21), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 6. tabakası ve Megaron 12'nin IVB. tabakası (Gunter, 1991: 70,80,90, Fig.17/344, Fig.23/474-475, Fig.30/S53), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: Lev.1/2-3), Kinet Höyük GTÇ tabakası (Baskın, 2022: 343, Fig.19/B-176/12353-2), Korucutepe OTÇ-GTÇ tabakaları (Griffin, 1974: 59, Fig.27/172; Umurtak, 1996: 11,18, Lev.3/5, Lev.4/5), Mellaart'ın araştırmasında Beyşehir Höyük (Mellaart, 1958: Pl.IX/189) ve Güneri'nin araştırmasında Kocahöyük, İlistra Höyük gibi yerleşim yerlerinde benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Güneri, 1989: Res.3/28-29, Res.4/3,4,6).

Mielke, Kuşaklı-Sarissa'da S2 olarak tanımladığı yassı/sığ çanakların ağız çapı büyük olanların, geniş cidarlarının ağırlığı yüzünden çökmesine neden olduğunu düşündüğü için bu kapların önce elle şekillendirilip ardından çark üzerinde düzeltilmiş olabileceğini vurgulanmıştır (Mielke, 2006: 110). Ayrıca kabın şekillendirilmesinde cidarın sarkarak formu bozmasını engellemek için ipleri araç olarak kullanılmış olduğunu aktarmıştır (Schoop, 2006: 231-233). A. Müller-Karpe, Hattuşaş Yukarı Şehir seramikleri üzerinde yaptığı çalışmada ip unsurunun aslında kabın kuruması sırasında yırtılmasını önlemek amacıyla kullanılmış unsur olduğunu belirtmiştir. Kabın kenarı merkezinden daha hızlı kuruduğu için parçalar arasında gerilim artması nedeniyle yırtılmalar oluşmaktadır. Bu yüzden kap, ip ile bağlanarak gerilim azaltılmıştır (Müller-Karpe, 1988: 127). Kuşaklı ekibi ip unsurunu yeniden üretilen henüz kurumamış kap üzerinde deneme yaparak ip uygulamasının doğruluğu aktarmıştır (Mielke, 2006: 131-133, Abb. 132). Mielke'nin ve Müller-Karpe'nin kabın üzerindeki ip unsuru görüşleri Tepsi Tip 1 formuna uyum sağlamaktadır. Tepsi Tip 1 üzerinde yer alan ipin bezmeden ziyade üretimde kullanılan unsur olduğu anlaşılmıştır. Müller-Karpe, imparatorluğun daha geç evresinde "Te 1" olarak tanımladığı literatürde "Hitit Yakalı Tepsileri veya Tabakları" olarak adlandırılan tabakların düşüşünü yerini "S2-4" olarak tanımlanan tabakların aldığı "Pişirme Tabakları" olarak kullanıldığını vurgulanmıştır. Ayrıca işlevsel kullanımı yemek ve servis dışında ikincil kullanımı kapak olabileceğini söylemiştir (Müller-Karpe, 1988: 127).

Tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Tepsi Tip 1 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3. Çanaklar

Çanaklar günlük kullanım kapları içerisinde en yaygın görülen seramik tipi olarak karşılaşılmaktadır. Ağız profili içe veya dışa doğru açılan, ağız çapı gövde yüksekliğinden fazla olmayan kaplar çanak olarak nitelendirilmiştir. Bu kap tipleri iki farklı özelliği vardır. Ağız çapı yüksekliğinin iki katından az olan kaplara "derin çanak

veya kâse”, çapı yüksekliğinin iki katından fazla olanlara ise “çanak” adı verilmiştir (Ökse 2012: 88). Farklı ölçütlere göre ayrılan çanaklar genellikle sığ veya derin olarak nitelendirilmiştir. Eklentilere göre farklı isimlendirmeler de almıştır. Bütün dönemler boyunca kullanılan bu kap formları, özellikle basit ağız kenarlı çanak formlarının dönemsel karakteristik özellik göstermediği için tarihlemeye çok yardımcı olmamaktadır. Ancak dönemsel karakteristik özellik gösteren bazı çanak formları bu genellemenin dışında kalmaktadır.

Çanaklar, Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramikleri içerisinde en kalabalık form grubunu oluşturmaktadır. Toplam 416 parça değerlendirilmeye alınıp ve çanakların ağız kenarı ve gövde özelliklerine göre 32 farklı tipte değerlendirilmiştir.

3.1.3.1. Çanak Tip 1

Çanak Tip 1 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı basit ağız kenarlı, yuvarlak gövdeli ve fazla derin olmayan sığ gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 2/ E-16/3, E-15/17, E-15/18, E-17/2, T-1/5, F-14/14, E-16/5, Lev.3/ F-17/25, G-14/6, G-17/15, D-16/5, K-18/1**). Bazı seramik örneklerinde ağız kenarı hafifçe içeri çekildiği ve omzun hafifçe kıvrımlı olduğu görülmüştür (**Lev. 2/ T-1/5, F-14/14, E-16/5**). Ağız çapları 11-15 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 1’e benzer örnekler Acemhöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı’na tarihlenen I.-III. tabakalarında yalın seramik grubunda yoğun olarak ele geçmiştir (Emre, 1968: 54,63-64, 88-89). Ayrıca IV-III. tabaka katlarında bu tip astarlanıp perdahlanmış iken II ve I. tabakalarındaki örnekler perdahlanmamıştır (Türker, 2008: 90-91). Kültepe-Kaniş’te Çanak Tip 1’e benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı’na tarihlenen Geç Saray ve Resmi Depo Binası’nda ele geçmiştir (Özgüç, 1999: 12-13, Şek. A.1/4-5-6,10-11; Özgüç, 1999: 57, Şek. E.1/8-9; Özgüç, 1950: 68, Lev.XIX/460-461,466). Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın, 2015: Lev.2 2-3-4,6-Lev.3.1-4), Alishar Karum Dönemi (Gorny, 1990: Pl.22. 6, 20, 36; von der Osten, 1937: Fig. 57/1-8,12-13, Fig.166/ c 1396, c 2128, c 2195, c 2386, c 2149, c 2161, c 826, d 2830,

c 250, c 132, d 2369, d 2848, Fig.167/ d 2602, e 75, d 2589, e 879, d 2680, d 2664, c 652, Fig. 168/ c 69, d 622, d 2679, c 1057), Boğazköy Aşağı Şehir I-IV. tabakalarında (Fischer, 1963: Taf.85/722, 727-728, 734, Taf.86/737-739, 743-744, 747, Taf.88/757,759,760,762-763,766,768, Taf.89/711-772, 774,778, Taf.90/783,785,788, Taf.91/818-820, Taf.92/816,831,833,834), Boğazköy Kuzeybatı Yamaç 9-8/a-c-d tabakaları (Orthmann, 1963: Taf.2/77-78, Taf.24/222, Taf.34/342-344,349,353), Alacahöyük Eski Hitit tabakaları (Koşay, 1951: 136-137, Lev.XLII/3-4,6, Lev.XLIV/AL/C.523), Uşaklı Höyük'te yapılan yüzey araştırmasında Karum ve Hitit dönemine tarihlenen benzer tipte yalın ve kırmızı astarlı seramik örnekleri ile karşılaşmıştır (D'Agostino ve Orsi, 2015: 222-223, Fig.6/117-118,120,123-135). Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'nun 14-14B. tabakaları ve Megaron 12'nin VB. tabakası (Gunter, 1991: 30-32, Fig.8/153,158-161, Fig.20/422-423), Demircihöyük OTÇ tabakaları (Kull, 1988: Taf. 1/1-3-4, Taf.3/2-3, Taf.4/9-10-11-12, Taf.9/1-2,9), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V-IVc. tabakalarında Çanak Tip 1'e benzer örnekler "Saray Malları" olarak tanımlanmıştır (Lloyd ve Mellaart, 1965: 90-91,108, Fig.P4/11,20, Fig.P16/3-6,18), Tarsus-Gözlükule yerleşimi OTÇ tabakaları (Goldman, 1956: 187, Fig. 369/A), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen X-XI. tabakalarında kırmızı astarlı ve yalın seramik örnekleri (Garstang, 1953: 227-228, Fig.146/3-4), İmikuşağı Eski Hitit Dönemi tarihlenen 10. yapı katı (Konyar, 2002: 385, Lev. VII/4), Korucutepe Eski Hitit tabakası (Umurtak, 1996: 20, Lev.5/1-2, Lev.33/1) gibi yerleşim yerlerinde benzer tipler görülmüştür. Karaman Bölgesinde gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında Eminler Höyük yakınında bulunan İslıhisar ve Kaşoba Höyük'te Tip 1 seramik grubuna benzer tipler açığa çıkarılmıştır (Güneri, 1989: 100-101, Res.3/23-26). French'in bölgede gerçekleştirdiği araştırmalarda Çingantepe, Kozlubucak, Maltepe-Mut, Örentepe, Silifke, Tekirköy (French, 1965: 197-198,200-201, Fig.3/11-13, Fig.4/19,23,25, Fig.5/1-5,21,24-26, Fig.6/3 Fig.19/1-19, Fig.10/1, Fig.11/2) gibi merkezlerde benzer örneklerle karşılaşmıştır.

Çanak Tip 1, günlük kullanımın yanı sıra mezar kültüründe önemli bir yere sahiptir. Çavlum OTÇ Mezarlığı, Gordion Hitit Mezarlığı ve Yanarlar Eski Hitit Mezarlığında mezar hediyesi olarak bulunmuştur. (Mellink, 1956: 27-29, Pl.15/d-I, Pl.30/a-i-Pl.16/a-d,g, Pl.30/b,d,f; Emre, 2020: 32,46, Lev.Pl.XXXVIII/3a-3b, Lev.Pl. XXXIX/1-4, Lev. XXXIX/I;Şek.104; Bilgen, 2005: Lev.LXXI/8,17). Acemhöyük'te

Çanak Tip 1' e benzer örnekler büyük kapların ağzını kapatmak için kapak olarak kullanılmıştır (Türker, 2008: Lev.XXIII/3,5,7). Kapak görevi gören çanaklar örtüğü kabın içindeki maddenin dökülmesine engel olunması için alçı ile etrafı kaplanmıştır. Benzer alçılı kapak örneği Gavur (İslihisar) Höyükte görülmüştür¹.

Schoop, Tip 1'in Boğazköy-Hattuş'ta ETC'den kalan bir miras olduğunu zamanla yerini sivri ağızlı çanaklara bıraktığını belirtmiştir (Schoop, 2009: 149, Fig. 5/1). El yapımı ETC seramik tiplerinden elde edilen bu tip çark yapımı örnekleri ilk olarak Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın başında ortaya çıkmıştır (Schoop, 2011: 243-245, Fig. 1/A). Mielke, Orta Tunç seramik geleneğinin Geç Erken Tunç Çağı'na dayandırmaktadır (Mielke, 2017a: 139). F. Kulakoğlu, Eski Hitit Krallığı Çağı'na ait seramiklerin Asur Ticaret Koloniler Çağı'ndan devam eden seramik formlarının olduğunu belirtmiştir. Eski Hitit Krallığı Çağı seramiklerinin sadece teknikte ve şekilde yeni özellikler kazanarak, Asur Ticaret Koloniler Çağı'ndan devam eden seramik formlarının "Alt Tipleri" olduğunu aktarmıştır (Kulakoğlu, 1997: 1-154). Ayrıca Boğazköy'de Hitit Seramiklerini inceleyen Fischer'in seramikleri gösterdiği tablosunun Eski Hitit Krallığı Çağı seramikleri olduğunu belirtmiştir (Fischer, 1963: Abb. 18-19). D. P. Mielke'de Asur Ticaret Koloniler Çağı'nın Geç Evresi ile Eski Hitit Krallığı Çağı'nın belirgin bir kırılma olmadığını söylemiştir (Mielke, 2017a: 130). Çanak Tip 1'in daha geç örneklerinde Orta Hitit ve Hitit İmparatorluk tabakalarında ağız kenarının sivri olduğu bazı merkezlerde görülmektedir. Ayrıca en geç örneklerinde Hitit İmparatorluğu tabakalarında basit ağız kenarlı çanakların yerini ince cidarlı, çok iyi pişirilmiş "Eggshell Ware" yerini almıştır. Basit ağız kenarlı çanaklar "Eggshell Ware" protipini oluşturmaktadır (Lloyd ve Mellaart, 1965: 92, P5. 4-6-7).

Çanak Tip 1'in daha geç örneklerinde özellikle Orta Hitit ve Hitit İmparatorluk tabakalarında ağız kenarının sivrildiği gözlemlenmiştir. Buna benzer örnekler Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 118-120, Taf.40/S12a.1-2,10-11,25,51,63 ve Taf.40/S1a.3-9,12-24,26-50,52-62,64-82), Ovaören (İlhan,2017: Şek.13/6-12), Maşathöyük (Özgüç, 1982: Fig.A/25-26), Kuşaklı-Sarissa yerleşimi Orta Hitit dönemine tarihlenen tabakaları (Mielke, 2006: 121-122. Taf.57/1-5,8-19,38-

¹ Araştırma başkanı ile sözlü görüşme yapılmıştır.

44, Taf.58/1-10,16-17, 32-33, 35,42,43), Kusura C Dönemi (Lamb, 1936: Fig.15/6), Porsuk, GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 141, PL.4/2-10, Pl.5/17,19), Demircihöyük OTÇ tabakaları (Kull, 1988: Taf.9/2,5,7), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen IVb-IVc. tabakalarında (Lloyd ve Mellaart, 1965: 108,122, Fig.P16/12, Fig.P25/4-6), Tarsus-Gözlükule GTÇ I.tabakası (Goldman, 1956: 187, Fig.375/960, Fig.376/953-954,956-957), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 159,176,179-180, Lev.XXVI/1-6, Lev.XLIV/1-5, Lev.XLVI/1-4), Sirkeli Höyük GTÇ tabakası (Novak ve Kozal, 2014:13, Res.6/7; Ahrens vd, 2010: 73, Res.6/3-5), Kinet Höyük GTÇ tabakası (Baskın, 2022: 337, Fig.13/B-017/12729-2, B-018/13774-2), Arslantepe Hitit İmparatorluk tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.132/1-2), Korutucutepe Eski Hitit tabakası (Umurtak, 1996: Lev.5/1-5), İmikuşağı Eski Hitit tabakası (Konyar, 2002: 385, Lev.VII/2-3) yerleşim merkezlerinde benzer örnekler ile karşılaşılmıştır. Ayrıca Harmanşah ve ekibinin bölgede yürüttüğü çalışmalarda GTÇ tarihlenen Karaköy Kale Tepe'sinde benzer örnekler görülmüştür (Harmanşah ve Johnson, 2013: 84, Res.8/1). Uşaklı Höyük yerleşiminde tip 1'e benzer örneğin kırmızı astarlı örnekleri bulunmaktadır (D'Agostino vd, 2015: 217, Fig.3/38-62; Mazzoni vd, 2019:118, Fig.84/2-4,6-7, Fig.91/5),

Eminler Höyük Çanak Tip 1 yapımındaki pratiklik, sonrasında astar veya perdah işleminin uygulanmaması MÖ. II. binyıl merkezlerinde seri üretilen pratik kaplar olduğu düşünülmektedir. Ayrıca ana profili oluşturması daha geç dönemlerde bazı formların prototipini oluşturmaktadır. Tipolojik olarak incelendiğinde hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı arkeolojik merkezlerinde hem de Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça ele geçen bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 1, tipolojik özelliklerine göre Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.2. Çanak Tip 2

Çanak Tip 2 olarak değerlendirilen kapların tamamı içe çekik basit ağız kenarlı, yuvarlak omuzlu sığ ve derin gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 4/G-17/16, E-14/11, T-2/16, E-17/11, Lev.5/F-15/3, F-21/2, T-2/25, T-2/2**). Çanak Tip

1'in alt tipini oluşturmaktadır. İçe çekik ağız kenarlı olarak tanımlanan kapların ağız kenarları iç kısma doğru çekilerek yapılmıştır. Gövdeye geçişte yumuşak geçiş ve bazı örneklerde dış yüzeyde dalgalanma vardır (**Lev. 4-5/G-17/16, F-15/3, E-17/1, F-21/2, T-2/25**). Gövde formları genelde yayvan bir görünüm sunmaktadır. Ağız çapları 15-23 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 2'e benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakalarında Boğazköy Aşağışehir (Fischer, 1963: Taf.89/771,773,778, Taf.92/831), Alişar Karum Dönemi (Gorny, 1990: Pl.22/ 6,40,45-46; von der Osten, 1937: Fig. 167/ c272), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'nun 15-11.tabakası (Gunter, 1991: Fig. 7/129, Fig.9/162), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Lloyd ve Mellaart, 1965: 92, Fig.P4/17), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XI tabakası (Garstang, 1953: 228-229, Fig.147/16) ve İmikuşığı Eski Hitit Dönemine tarihlenen 10. yapı katında benzer örnekler açığa çıkarılmıştır (Konyar, 2002: 385, Lev. VII/5-8).

Çanak Tip 2'e benzer örnekler Hitit tabakalarında Maşathöyük (Özgüç, 1982: Fig.A/24), Kuşaklı-Sarissa Orta Hitit Dönemi tabakaları (Mielke, 2006: 107-108, Taf.50/4-5, Taf.53/25-30), Uşaklı Höyük (Mazzoni vd, 2019: 118, Fig.84/3-4), Porsuk V. tabakası (Dupré, 1983: 143, PL.6/20-34), Tarsus-Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: 186, Fig.375/959), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 160,176 Lev.XXVII/1-3, Lev.XLIV/6), Sirkeli Höyük (Novak ve Kozal, 2014: 427, Res.9/Si08A-156.50, Sİ07S-22.266, Si0BA-159.16), Kinet Höyük (Baskın, 2022: 337, Fig.13/B-041/13755-6) ve Arslantepe'de benzer örnekler bulunmuştur (Demirtaş, 2004: Lev.131/1).

Eminler Höyük Çanak Tip 2, MÖ. II. bin yıl boyunca kullanılan kap tipi olmuştur. İlk örnekleri ETÇ döneminde el yapımıdır. Çark yapımı örnekleri Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın başında ortaya çıkmıştır (Schoop, 2011: 243-244). Mielke, Çanak Tip 2'e benzer örneklerin buluntu yoğunluğundan ötürü günlük kullanım kapları olarak yorumlamış ve bunları Boğazköy Yukarı şehir istatistiklerine göre Orta Hitit Dönemine tarihlemektedir (Mielke, 2006: 107-108).

Çanak Tip 2 yapımındaki pratiklik, sonrasında astar veya perdah işleminin uygulanmaması MÖ. II. binyıl merkezlerinde seri üretilen pratik kaplar olduğu düşünülmektedir. Tipolojik olarak incelendiğinde hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı arkeolojik merkezlerinde hem de Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça ele geçen bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 2, tipolojik özelliklerine göre Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.3. Çanak Tip 3

Çanak Tip 3 olarak değerlendirilen kapların tamamı içe çekik ağız kenarlı, keskin omuzlu ve derin gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (Lev. 6/G-14/12, E-15/23, G-17/10, G-20/3, Lev.7/, G-18/10, F-17/16, H-13/10, F-17/22, E-14/2). Çanak Tip 2'in alt tipini oluşturmaktadır. Çanak Tip 3, ağız kenarının sivrileşmesi ve ağız kenarını dışa hafifçe kalınlaşması, keskin omuzlu olması Çanak Tip 2'den ayrılmaktadır. Farklı çap ve derinliklere sahip bu çanak tipinin bir kısmının cidarı düz bir hatla dibe doğru inerken bir kısmında dibe doğru geçişte cidarında dalgalanma gözlenmiştir. Ağız çapları 18-27 cm arasında değişmektedir. Çanak Tip 3'ün sıvı içecek kabı olarak kullanıldığı düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalnız seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 3'e benzer örnekler Hitit Dönemi tabakalarında Ovaören Hitit tabakaları (İlhan, 2017: 177, Ek-20-3,4,6), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: S5e/1-13, S5f/1-13, S5g/1-5, S5h/1-21, S5i/1-68), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 206,212,222, Abb.122/32, Abb.124/80-81, Abb.128/157-159), İnandıktepe (Özgüç, 1988: 153, Çiz.1), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 118, Taf.53/16-30, Taf.54/1-5,17-21), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 8,4.tabakaları ve Megaron 12'in VA, VB, VC. tabakaları (Gunter, 1991: Fig.14/260, Fig.19/403, Fig.20/429-430, Fig.21/432, Fig.22/450, Fig.30/S52), Beycesultan GTÇ'ye tarihlenen II-I tabakaları (Mellaart ve Murray, 1995: 40,72, P.18a/3, P.36/14-16), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 143-144, Pl.6/37, Pl.7/21-24,35,38), Tarsus-Gözlükule GTÇ'ye tarihlenen II-IIB tabakaları (Goldman, 1956: Fig.384/B; Karacic, 2014: 325,

Fig.111/B-D), Yumuktepe Hitit dönemine tarihlenen V. tabakası (Garstang, 1953: 248-249, Fig.157/2,5,7), Kilisetepe GTÇ tabakaları (Postgate ve Hansen 2007b: Fig.388/606-607,610,612,616, Fig.393/701), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 186,379, Lev.LIII/1-3, Lev.XXXV/2), Sirkeli Höyük (Ahrens vd, 2010: 73Fig.6/2; Novak ve Kozal, 2012: 427, Fig.9/Sİ08A-100.9, Si07S-22.266, Si08A-31.19), Kinet Höyük (Baskın, 2022: 337-338, Fig.13/B-020/24984-3, B-07/13001-6, B-040/11438-2, Fig.14/B-046/25307-4, B-049/13774-7, B-057/25307-5), ve Arslantepe (Demirtaş, 2004: Lev.137/2) yerleşim yerlerinden bilinmektedir. Ayrıca Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Konya'nın Güneyi, Kara Höyük, Evderesi, Hüyükdeğirmende, Maltepe (Mellaart, 1958: Pl.IX/177,179,180-181,185) ve S. Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Sıranlı Höyük, İlisra Höyük, Milledana Höyük (Güneri, 1989: Res.5/2-4) ve French'in yüzey araştırması Çingantepe, Örentepe, Maltepe-Mut (French, 1965: 197,199-200 Fig.4/3,5,7-8,12,14,16, Fig.8/4-5, Fig.9/15,20) yerleşim yerlerinde benzer örneklerle karşılaşmıştır.

Eminler Höyük Çanak Tip 3, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 3'e benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.4. Çanak Tip 4

Çanak Tip 4 olarak değerlendirilen örnekler içe çekik ağız kenarlı, ağız kenarları oluklu, keskin omuzlu ve derin gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 8/F-16/4, E-15/11, F-14/25**). Çanak Tip 3'ün alt tipini oluşturmaktadır. Çanak Tip 4'ü diğer tiplerden ayıran özelliği ağız kenarlarının oluklu olmasıdır. Ağız çapları 22-32 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalnız seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 4'e benzer örnekler Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 8. tabakası (Gunter, 1991: 63, Fig.14/265), Polatlı (Gökçe ve Lloyd, 1951: 36, Fig.6/5) ve Tarsus-Gözlükule GTÇ II. tabakasında benzer örnekler görülmüştür. (Goldman,

1956: 210, Fig.384/B). Ayrıca Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Kara Höyük'te benzer parçalara rastlanılmıştır (Mellaart, 1958: Pl.IX/178).

Gunter, Gordion Megaron 10'un 8. tabakasında ele geçen Çanak Tip 4'e benzer örneğin aynı tabakada bulunan adak kasesinin ele geçmesi üzerine Hitit İmparatorluk Çağına tarihlenmiştir (Gunter, 1991: 32). Eminler Höyük Çanak Tip 4 tipolojik özelliklerine göre Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlenmek mümkündür.

3.1.3.5. Çanak Tip 5

Çanak Tip 5 olarak değerlendirilen kapların tamamı içe çekik ve içten-dıştan hafifçe kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yayvan ve derin gövdeli örnekler ana profili oluşturmaktadır (Lev.9/ G-18/7, İ-15/4, G-17/18, I-14/2, G-17/29, G-20/4, Lev.10/E-14/10, H-17/2, E-13/9, G-17/2, D-15/20, D-15/6, F-16/8, İ-15/4). Çanak Tip 5, Tip 3 ve Tip 4'ün alt tipini oluşturmaktadır. Çanak Tip 5'in bazı örneklerinde ağız kenarının içten sivrileştiği görülmüştür. Bazı seramik örneklerinde ise gövdeden dalgalı bir hatla dibe doğru indiği görülmüştür. Ayrıca bir seramik örneğin gövdesi oluklu bezeme, bir seramik örneğinin ise dış yüzeyinde iki sıra ip bezemesi bulunmaktadır (Lev.9/ G-17/29, G-20/4). Bu gruba ait seramik örnekleri yalın, gri ve kırmızı astarlı seramik gruplarında değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 5'e benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşim merkezlerinde Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 12'nin VB. tabakası (Gunter,1991: 76, Pl.20/427-428, 430), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull, 1988: Taf.4/17-18,20, Taf.8/11), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XIb-IX. tabakası (Garstang, 1953: 227-228, Fig.146/9), Korucutepe OTÇ-GTÇ tabakaları gibi yerleşim merkezlerinden bilinmektedir (Griffin, 1974: 59, Fig.27/182).

Çanak Tip 5'e benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşim merkezlerinde Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 166, EK.8.5,8-9, EK.9.4-5), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.29/S1b.8, S1c.6-16, Taf.30/S1e.1-13, Taf.35/S5e.1-

7,9,12, Taf.36/S5k.21,24, Taf.37/S5d.21, S5n.1, S5p.2-3, Taf.39/S11b/3), Boğazköy Yazılıkaya B ve C odası (Hauptmann, 1975: 198-200, 215-216, Abb.120/18, Abb.125/108), Boğazköy Aşağışehir I. tabakası ve Büyükkale III-IV. tabakaları (Fischer, 1963: 141-142, Taf.90/844, Taf.94/848,854, Taf.101/917), Alişar Karum tabakası (Gorny, 1990: Pl.22/38-39,456), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 117-118, Taf.52/30), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 217,221, Fig.3/68, Fig.5/106, Fig.6/114), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 150,Pl.13/78), Beyceultan GTÇ I. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 72, Fig.P36/2,17-18), Kilisetepe GTÇ tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 334, Fig.388/614), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 184-185,187,379, Lev.XXXV/3, Lev.LI/3, Lev.LII/1-2,4, Lev.LV/5), Kinet Höyük (Baskın, 2022: 338-339, Fig.14/B-051/12597-6, Fig.15/B-090/12472-2, B-092/137771-1, B-093/13334-5) ve Arslantepe gibi yerleşim merkezlerinden bilinmektedir (Demirtaş, 2004: Lev.131/7). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmasında Alibey Höyük (Mellaart, 1958: Pl.IX/175) ve Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmasında Zincirli Höyük'te benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Güneri, 1989: 106,121,Res.1/18).

Çanak Tip 5 içerisinde değerlendirilen ancak tip ve astar rengi dolayısıyla diğer örneklerden ayrılmaktadır. G-20/4 isimli seramik örneği pembemsi kırmızı astar rengi ile Hitit Dönemine tarihlenmektedir. Benzer örnekleri Hitit dönemine tarihlenen yerleşimlerde Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 203,206, Abb.122/31), Boğazköy Büyükkale IVc tabakası, Aşağı Şehir Ia-Ib tabakası (Fischer, 1963: 140, Taf.91/801,804-805, Taf.93/839), Alişar (von der Osten, 1937: Fig.218/1), Polatlı (Lloyd-Gökçe, 1951: 36-37, Fig.6/9), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 142, Pl.5/16), Yumuktepe Hitit dönemine tarihlenen V. tabakası (Garstang, 1953: 249, Fig.157/4), Uşaklı (Mazzoni vd, 2019: 121, Fig.91/6) ve Sirkeli Höyük GTÇ tabakası gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Novak ve Kozal, 2014: 13, Res.6/10). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Kızılviran Höyük, Karahöyük ve French'in yüzey araştırmasında Kozlubucak yerleşim merkezlerinde benzer örnekler görülmüştür (Mellaart, 1958:3 44, Pl.VIII/153-154; French, 1965: 198, Fig.5/13).

Eminler Höyük Çanak Tip 5, tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 5'e benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.6. Çanak Tip 6

Çanak Tip 6 olarak değerlendirilen kapların tamamı dışa kalınlaştırılmış ve dışa çekik ağız kenarlı ve yayvan gövdeli örnekler ana profili oluşturmaktadır (**Lev.11/ İ-15/6, G-17/5, B-13/4, D-16/8, F-16/7, E-16/12, F-15/9**). Çanak Tip 6'nın tamamının ağız kenarı içten hafifçe kalınlaştırılmış olduğu gözlemlenmiştir. Ayrıca bir seramik örneğin ağız kenarı oluklu olduğu görülmüştür (**Lev.11/ B-13/4**). Ağız çapları 17-33 cm arasında değişmektedir. Bu tip, yiyecek karıştırma veya servis kabı olarak kullanılmış olabilir (Karacic, 2014: 168). Bu gruba ait seramik örnekleri yalın ve gri seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 6'a benzer örnekler Hitit dönemi tabakalarında Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.30/S1h.1-5, Taf.31/S1i.1-13, S1k/3-11, S1l.1-7), Boğazköy Büyükkale IV c-d tabakaları (Fischer, 1963: Taf.93/836,844), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: Abb.123/61, Abb.124/91, Abb.126/119), Alışar Hitit Dönemi tabakası (von der Osten, 1937: Fig.217/32, 45,51-53), Maşathöyük (Özgüç, 1982: Fig.A/5, Fig.C/4), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 117-119, Taf.52/21,23, Taf.53/1-7), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 223, Fig.6/116), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 4,7,8,10,11'i tabakaları ve Megaron 12'in VA tabakası (Gunter, 1990: Fig.11/213,215, Fig.12/235, Fig.14/262,265, Fig.15/288,291, Fig.19/387, Fig.22/453), Gordion Hitit Mezarlığı (Mellink, 1956: Taf.30/J), Polatlı (Gökçe ve Lloyd, 1951: 36, Fig.6-Grup.4/2-7), Tarsus-Gözlükule OTÇ ve GTÇ IIB tabakaları (Goldman, 1956: 170-171, Fig.367/807,813; Karacic, 2014: 317, Fig.109/A-E), Yumuktepe Hitit dönemine tarihlenen V. tabakası (Garstang, 1953: 249, Fig.157/1), Kilisetepe GTÇ tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 334-335, Fig.387/602, Fig.388/614,625,627), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022:1 89, Lev.LVI/3-4), Sirkeli Höyük (Novak ve Kozal, 2012: 427, Fig.9/Si09A-32.141), Kinet Höyük

(Baskın, 2022: 337, Fig.15/B-089/25421-3, B-091/12778-1), Arslantepe Hitit İmparatorluk tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.131/6, Lev.132/4-5,7) ve Korucutepe OTÇ ve GTÇ tabakaları gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Griffin, 1974: 59, Fig.27/187; Umurtak, 1996: 30, Lev.6/4). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Büyügönü Höyük (Mellaart, 1958: Pl.IX/197), Güneri'nin gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Eminler Höyük, İlisra Höyük, Süleymanhacı Höyük ve French'in araştırmalarında Çingantepe, Örentepe, Tömükkale (French, 1965: 197,200-201, Fig.3/27, Fig.9/11,17, Fig.12/8), Ömür Harmanşah başkanlığında gerçekleştirilen Yalburt Yaylası Arkeolojik Yüzey Araştırması projesinde Misafirli Höyük, Karaköy Kale Tepesi'nde benzer parçalara rastlanılmıştır (Harmanşah vd. 2015: 223,233, Res.5; Harmanşah-Johnson, 2013: 84,Res.8/2). Ayrıca OTÇ'ye tarihlenen Tip 6'a benzer tekil örnek Yumuktepe XI. tabakasında rastlanılmıştır (Garstang, 1953: 229, Fig.147/7).

Eminler Höyük Çanak Tip 6, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Schoop tarafından Hitit İmparatorluk dönemi 14-13. yüzyıla tarihlendirilmiştir (Schoop, 2009: 154, Fig.13/7). Eminler Höyük Çanak Tip 6'yi benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.7. Çanak Tip 7

Çanak Tip 7 olarak değerlendirilen dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, sığ veya derin gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 12/T-2/1, F-14/19, D-17/4, F-14/13**). Ağızdan başlayarak dibe düz bir hatla inilmektedir. Bir örneğin iç yüzeyindeki profilin dalgalı olduğu görülmüştür (**Lev. 14/D-17/4**) Ağız çapları 25-35 cm arasında değişmektedir. Mielke, bu tipin Hitit İmparatorluk'un geç döneminde kullanım oranının arttığını aktarmıştır (Mielke, 2006: 117). Bu gruba ait seramik örnekleri yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir. Çanak Tip 7'e benzer örnekler bazı yerleşimlerde tabak olarak tanımlanmıştır. Ancak Eminler Höyük Çanak Tip 7 olarak değerlendirilen tüm seramikler ağız çapı, gövde yapısı ve derinlikleri göz önüne alındığında çanak olduğu anlaşılmıştır.

Çanak Tip 7'e benzer örnekler Hitit dönemi tabakalarında Ovaören (İlhan, 2017: Şek.11.5), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.29 S1d/3,5, Taf.30/S1h.1-5, Taf.31/S1m./1-3,a.1-8, Taf.33/S4b.1-6, Taf.34/S4d.1-6, S4f/1-11, S5b.2, Taf.41/12), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 198-199,215-216, Abb.120/11, Abb.125/112), Maşathöyük (Özgüç, 1982: Şek.23), Alishar (von der Osten, 1937: Fig.217/54), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 116-117, Taf.52/13-15,23-24,29,31), Uşaklı (D'Agostino ve Orsi, 2015: Fig.5/90-91,93,95-96,101), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 12'nin IVB. tabakası (Gunter, 1991: 32, 80, Fig.23/474-475,477,480, Fig.30/S47, Fig.31/S66), Beycesultan GTÇ II. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 39, Fig.P.17/13), Tarsus-Gözlükule GTÇ IIA tabakası (Karacic, 2014: 164, Fig.57/J-K), Kinet Höyük GTÇ tabakası gibi yerleşimlerde benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Baskın, 2022: 338, Fig.14/B-074/12351-10). Harmanşah'ın bölgede gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmalarında Misafirli Höyük ve İmircik Tepe'de benzer örnekler görülmüştür (Harmanşah vd. 2015: 223,233, Res.5/2; Harmanşah ve Johnson, 2012: 84,Res.9/1).

Eminler Höyük Çanak Tip 7, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 7 benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.8. Çanak Tip 8

Çanak Tip 8 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, sığ veya derin gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 13/ E-15/8, E-16/6, G-14/4, E-17/12**). Bazı örneklerde ağız kenarı dışta kalın küt bitimli ve iç kısımda ise ince bir bant oluşturacak şekilde kalınlaştırılmıştır (**Lev. 13/G-14/4, E-17/12**). Ağız çapları 22-35 cm arasında değişmektedir. İşlevinden tam emin olunamasa da servis kabı olarak kullanıldığı düşünülmektedir (Mielke 2006: 111). Çanak Tip 8'e benzer örnekler bazı yerleşimlerde tabak olarak tanımlanmıştır. Ancak Eminler Höyük Çanak Tip 8 olarak değerlendirilen tüm seramikler ağız çapı, gövde yapısı ve derinlikleri göz önüne alındığında çanak olarak tanımlanması doğru bulunmuştur. Mielke, bu tipin Asur Ticaret Kolonileri Çağı'ndan Büyük imparatorluk sonuna kadar

kullanıldığını aktarmıştır (Mielke 2006: 111). Bu gruba ait seramik örnekleri yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 8'e benzer örnekler Hitit dönemi tabakalarında Boğazköy Aşağı Şehir Ib. tabakası (Fischer, 1963: 142, Taf.99/906), Boğazköy Yukarı Şehir IV-III. tabakaları (Müller-Karpe, 1988: Taf.30/S1h.1,4-5, Taf.31/S1m.1-3, Taf.33/S4a.1-8, S4b.1-6, Taf.34/S4c.1-11, S4d.1-6, S4d.1-6, S4e.3, S4f.1-11, S5b.1-7, S5c.1-2), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 212-217, Abb.120/21, Abb.126/127-130, Abb.128/145), Alishar (von der Osten, 1937: Fig.217/44,54), Alacahöyük Hitit İmparatorluk tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.11/1), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.52/11,13,16,18-19,21-29,31 Taf.61/12-13,16,18,22, Taf.62/2,3,11-12, Taf.68/1-8), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 5. tabakası (Gunter, 1991: 70, Fig.17/355-356), Beycesultan GTÇ'e tarihlenen Ib. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 84, Fig.P.48/9), Tarsus-Gözlükule GTÇ I-II ve GTÇ IIB. tabakası (Goldman, 1956: Fig.318 ve 384/1137; Karacic, 2014: 305,311, Fig.106/E-F, Fig.107/D), Kilisetepe GTÇ'ye tarihlenen III/c-d tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 335, Fig.388/621), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 165-166, Lev. XXXIII/2), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 221, Fig.5/102,107), Sirkeli Höyük (Kozal, 2013: 225, Fig.2/11), Kinet Höyük (Baskın, 2022: 345,346, Fig.21/B-CP-056/KT 13011-1, Fig.22/B-CP-089/11584-2, B-CP-094/13803-3) ve Norşuntepe gibi yerleşimlerde benzer örneklerle karşılaşmıştır (Demirtaş, 2004: Lev.13776, 10). Ayrıca Yanarlar Hitit Mezarlığında Tip 8'e benzer kırmızı astarlı seramik örneğine Geç Karum Eski Hitit dönemine tarihlenen tabakalarında rastlanılmıştır (Emre, 2020: 32-33, Fig.103-109/106).

Eminler Höyük Çanak Tip 8, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 8 benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.9. Çanak Tip 9

Çanak Tip 9 olarak değerlendirilen örneklerin ağız kenarları iç kısımda kalın bir bant oluşturacak şekilde kalınlaştırılmış ve yükseltilmiş ağız kenarlı, gövdeden dibe geçişte dalgalı gövdeye sahip olan, sığ veya derin gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (Lev. 14/ F-14/3, F-14/25, T-2/6, F-14/10, Lev.15/ F-14/9, D-16/7, F-14/47). Ağız çapları 23-42 cm arasında değişmektedir. Bir örneğin dış yüzeyinde iki sıra ip bezeme ve iç yüzeyinde ise iki sıra boya bant yer almaktadır (Lev. 15/D-16/7). Çanak Tip 9, Hitit İmparatorluk döneminde “Yakalı Tepsi veya Yakalı Tabak” olarak adlandırılan formların daha derin örnekleridir (İlhan, 2017: 48). Bu yüzden bazı yerleşimlerde tepsi veya tabak olarak adlandırılmıştır. Ancak Eminler Höyük seramik repertuarında çanak olarak tanımlanmıştır. Bu gruba ait seramik örnekleri yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Schoop, Çanak Tip 9’un ETC’den bilinen düz tabanlı fırın tepsilerin torunları olduğu ancak Asur Ticaret Kolonileri Çağı’nda bu formda buluntu grubunun olmadığını da aktarmıştır (Schoop, 2006: 231). Başka bir yayınında ise bu tipin Asur Ticaret Kolonileri Çağı’ndan sonra ortaya çıktığını ve MÖ. III-II. binyılın başlarında bu amaca hizmet eden düz tabanlı fırın tepsilerin Hitit gelişimi olduğunu söylemektedir (Schoop, 2011: 247). Dolayısıyla bu tip, incelenen yerleşimlerde benzer özellikler göz önüne alındığında Hitit döneminin başından sonuna kadar kullanılmıştır. Hitit İmparatorluk dönemi ile birlikte tek renkli yalın astarlı seri üretim kapları olarak üretilmeye devam etmiştir. Çanak Tip 9, MÖ. 15. yüzyıldan MÖ. 14. yüzyıla geçişte hamur gruplarında standartlaşma olmuş ve başlangıçta ağız kenarı çapları 80 cm iken İmparatorluk dönemi boyunca ağız çapları 40 cm ve civarında olmuştur (Schoop, 2006: 231; Schoop, 2011: 247). Çanak Tip 9’un kenar uzunlukları ve cidar kalınlıkları zamanla artışı gözlemlenmiştir (Schoop, 2006: 231-233). İncelenen Hitit merkezlerinde bu tip ve bu tipin varyasyonlarının tepsi veya tabak işlevinde kullanıldığı anlaşılmıştır. Boğazköy-Büyükale’de ele geçen bir buluntudan bu tipin kubbeli pise fırını taşımaya yarayan yani taşınabilir ocak görevi gördüğü düşünülmüştür (Schoop, 2011: 247, Fig.2). Kinet Höyük’te benzer buluntunun açığa çıkarılması ile “Pişirme Tabakları” olarak adlandırılmıştır (Glatz, 2013: 131).

Çanak Tip 9, MÖ. II. binyıl yerleşimlerde en erken Eski Hitit tabakasında kullanılmaya başlandığı, Orta Hitit ve Hitit imparatorluk döneminde ise yoğun olarak kullanıldığı görülmüştür. Ayrıca Çanak Tip 9'da değerlendirilen seramik örneğinin üzerinde yer alan ip baskının, kabın ağız çapının, gövde yüksekliği, derinliği ve iç yüzeyinde yer alan boya bant göz önüne alındığında, ip baskının kabın şekillendirilmesinden ziyade dekoratif amaçlı kullanıldığı düşünülmektedir. İp ile şekillendirilme Tepsi Tip 1'de görülmüştür.

Çanak Tip 9'e benzer örnekler Boğazköy Büyükkale IVb. tabakası (Fischer, 1963: Taf.93/846-847), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.30/S1f.1-4, S1g.1-14), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975:225-226, Abb.129/180), Oymağaç-Nerik (Mielke, 2017b: 48), Uşaklı Höyük (Mazzoni vd, 2019: 119, Fig.85/5), Beycesultan GTÇ'ye tarihlenen Ib. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 84, Fig.P.48/14-15), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 183-184, Lev.L/1,3-5), Kinet Höyük GTÇ tabakaları (Baskın, 2022: 344-346, Fig.20/B-CP-001/KT13459-2, B-CP-003/KT12074-4, B-CP-004/KT25311-5, B-CP-012/KT11584-1, B-CP-023/KT13348-1, B-CP-025/12060-10, B-CP-036/13533-2, B-CP-038/13803-4, Fig.21/B-CP-043/KT12351-5, B-CP-050/KT13217-1, B-CP-055/KT13219-5, B-CP-057/KT12074-5, Fig.22/B-CP-083/13348-3, B-CP-084/11203-6), Korucutepe Eski Hitit tabakalarında gibi yerleşimlerde benzer örneklerle görülmüştür (Umurtak, 1996: 32, Lev.6/6). French'in araştırmalarında Çingantepe, Örentepe ve Mellaart'ın araştırmalarında Mealtepe Karahöyük'te benzer örneklerle karşılaşmıştır (French, 1965: 197,200, Fig.4/15, Fig.9/18; Mellaart, 1958: Pl. IX/192).

Eminler Höyük Çanak Tip 9, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 9'a benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.10. Çanak Tip 10

Çanak Tip 10 olarak değerlendirilen örneklerin ağız kenarları içe dönük ve iç kısımda kalın bir bant oluşturacak şekilde kalınlaştırılmış sığ veya derin gövdeli örnekler ana

profilini oluşturmaktadır (Lev. 16/F-17/10, F-16/25, H-12/1, C-24/6). Bazı örneklerde ağız kenarı dışta sivrilirken bazı örneklerde ise yuvarlatılmıştır. Ağızdan gövdeye geçişte dalgalı veya düz olduğu gözlemlenmiştir. Ağız çapları 22-35 cm arasında değişmektedir. Ağız kenarının içe dönük ve içe kalınlaştırılmış olmasından dolayı çorba veya benzerlerinin günlük yemekte kullanıldığı düşünülmektedir (Mielke, 2006: 106). Bu gruba ait seramik örnekleri yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 10'a benzer örnekler Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 176, EK-19. T2b/19.1-8, EK-20. T2b/20.1-3,20.8-11), Boğazköy-Büyükale Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Eski Hitit tabakalarında (Fischer, 1963: Lev.93/838, 841, Lev.94/848, 851, Lev.95/859-862), Boğazköy Osmerkayası (Fischer, 1963: 141, Lev.96/874), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 198,225, Abb.120/12-13, Abb.125/102,110, Abb.129/180), Boğazköy Yukarışehir (Müller-Karpe, 1975: Taf.29/S1a.1-10, Taf.30/S1b.1-7), İnandıktepe (Özgüç, 1988:Lev.21/3,5), Kuşaklı-Sarissa Orta Hitit tabakası (Mielke, 2006: 107-109, Taf.49/1-21, Taf.50/1-2,4-12,14-21, Taf.51/1-4), Uşaklı Höyük (Mazzoni vd, 2019: 118-119, Fig.84/8-9, Fig.85/2-4), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 150, Taf.13/75,78,81), Tarsus-Gözlükule GTÇ II. tabakası (Goldman, 1956: Fig.384/1127, 1138), Kinet Höyük GTÇ tabakası (Baskın, 2022: 338,340,345-346, Fig.14/B-068,077, Fig.16/B-116, Fig.21/B-CP-059, Fig.22/B-CP-062,064-065,071,076,082), Arslantepe Hitit İmparatorluk tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.131/2-3), İmikuşağı 10. yapı katı Eski Hitit Tabakası Konyar, 2002: 410, Lev.VI/1-3), Korucutepe Hitit İmparatorluk tabakaları (Umurtak, 1996: 27, Lev21/1-2), Norşuntepe Hitit İmparatorluk tabakası gibi yerleşimlerde benzer örneklerle karşılaşmıştır (Demirtaş, 2004: Lev.137/3,9). French'in araştırmalarında Kozlubucak, Maltepe-Mut ve Mellaart'ın araştırmalarında Konya-Karahöyük, Maltepe'de benzer parçalar görülmüştür (French, 1965: 198, Fig.5/14, Fig.7/23-24; Mellaart, 1958: 341, Pl.IX/183,196).

Schoop, bu tipin Hitit döneminin başlangıcında az sayıda iken MÖ. 16. yüzyılda üretiminde artış görüldüğünü MÖ. 15. Yüzyıla gelindiğinde ise popülerliğini kaybederek Hitit döneminin sonunda tamamen ortadan kalktığını belirtmiştir (Schoop,

2006: 225-226, Fig.4/A). Ayrıca bu tipin kuplu olduğu örneklerde bulunmaktadır (Mielke, 2006: 106; Müller-Karpe, 1988: Taf.29/S1a-3).

Eminler Höyük Çanak Tip 10, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 10 benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlenmek mümkündür.

3.1.3.11. Çanak Tip 11

Çanak Tip 11 olarak değerlendirilen ağız dışı doğru açılan, yumuşak omurgalı örnekler ana profilini oluşturmaktadır (Lev. 17/ G.14/28, G.17/11). Bu grupta değerlendirilen seramik örnekleri yumuşak omurga ile dibe doğru daraldığı ve iç kısımlarının içbükey olduğu gözlemlenmiştir. Ağız çapları 15-18 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 11'e benzer örnekler hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda hem de Hitit dönemine tarihlenen arkeolojik yerleşimlerden ele geçmiştir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşim yerleri Boğazköy Büyükkale IVb, Aşağışehir III-IV. tabakaları (Fischer, 1963: 142, Taf.98/895,898,891) ve Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakası gibi merkezlerde karşılaşılmıştır (Goldman, 1956: 167, Fig.368/763).

Çanak Tip 11'e benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşim yerlerinden Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 200,211,213, Abb.120/24,Abb.123/72, Abb.124/75,84,88), İnandıktepe (Özgüç, 1988: Çz.6), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006:1 22, Taf.59/2-5,8,12),), Porsuk (Dupré, 1983: 132, Pl.15/88), Kilisetepe GTÇ tabakası (Hansen ve Postgate, 2007a: 323, 332, Fig.382/486, Fig.387/579) ve Korucutepe Hitit İmparatorluk Çağı tabakası gibi yerleşim merkezlerinde görülmüştür (Umurtak, 1996: 35, Lev.22/6). French'in bölgede gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmasında Çingantepe'de benzer örneklerle karşılaşılmıştır (French, 1965: Fig.4/11).

Eminler Höyük Çanak Tip 11, tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 11 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.12. Çanak Tip 12

Çanak Tip 12 olarak değerlendirilen örneklerin içe dönük basit ağızlı kenarlı, içe doğru kapanan, omurgalı, yayvan gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 18/ F-17/35, E-17/8, Lev. 19/F-21/5, G-14/18, G-14/2, E-13/6, F-14/18, Lev. 20/ T-2/1, K-18/4, H-21/1, Lev. 21/ G-15/12, G-15/5, T-1/1, T-1/10**). Bazı örneklerin ağız kenarı içte yuvarlatılmışken bazılarında hafif sivri ve küt bırakılmıştır. Ağızdan aşağıya doğru gövde ortasında keskin dönüş yaparken birkaç örneğin omuz üzerinde hafif omurga yaptığı gözlemlenmiştir. Ağız çapları 15-30 cm arasında değişmektedir. Bir örneğin gövdesinde bir sıra ip bezemesi bulunmaktadır (**Lev.21/T-1/10**). Bu gruba ait seramik örnekleri kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 12'ye benzer örnekler hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda hem de Hitit dönemine tarihlenen arkeolojik yerleşimlerden ele geçmiştir. Boğazköy-Yukarı Şehir kazılarında ele geçen Çanak Tip 12'ye benzer örneklerin, sıvı veya yiyecek için kullanıldığı Müller Karpe tarafından vurgulanmıştır. Yukarı Şehir kazılarında kabın içinde kalıntı tespit edilmiştir. Kalıntı üzerinde yapılan çalışmalarda, kalıntının yulaf lapası olduğu anlaşılmıştır (Müller-Karpe, 1988: 113, Taf.37/S6.1). Bu tipin Hitit döneminde beslenme konusunda bilgi verdiği, yiyecek için kullanıldığını ve aynı zamanda içe kapalı olmasından dolayı yiyeceklerin dökülme riskini azalttığı anlaşılmaktadır.

Çanak Tip 12'nin en erken örnekleri Beycesultan ETÇ III'e tarihlenen VII. tabakasında ele geçmiştir (Lloyd ve Mellaart, 1962: 224, Fig.P58/24). Ancak bu tipin Beycesultan IX. ve VIII. tabakalarında birkaç örneğini olduğunu belirterek köklerini ETÇ II seramik geleneğinden aldığını belirtilmiştir (Lloyd ve Mellaart, 1962: 221-

223). Acemhöyük ETÇ IIIb'ye tarihlenen VI. tabakasında açığa çıkarılmıştır (Kamış, 2012: 75-76, Lev.56). Mellaart, Konya Ovasında gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Acemhöyük'ten topladığı Çanak Tip 12'ye benzer çanakları OTÇ'ye tarihlendirmiş ve bu tipin Alişar III seramik geleneğinden geliştiğini ifade etmiştir (Mellaart, 1958: Fig.87-95).

Çanak Tip 12'ye benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşimlerde Acemhöyük Aşağı Şehir III. Kat ve Z/29 (Türker, 2008: Levha XVI/30-32, Lev.XVII/1; Emre, 1966a: Fig.68), Kültepe Eski Saray (Özgüç, 1999: 26, Şek- Fig.B/1-3,5), Kültepe Karum IV-III-II-Ib. tabakaları (Emre, 1963: Fig.11/53,164, Fig.13/122; Emre, 1989: 112, Fig.AII/1-2; Özgüç, 1950: Lev.XXX/489-490), Boğazköy Büyükkale IV/d-c. tabakası (Fischer, 1963: 138, Taf.85/718,723), Büyükkale IVb-c (Fischer, 1963: 143, Taf.103/928-929), Büyükkale III-IVb-IVc-IVd ve Aşağı Şehir 3-4. tabakası (Fischer, 1963: 139, 143-144, Taf.89/777, Taf.104/948,964, Taf.105/938, Taf.106/945-947, Taf.107/950-951, Taf.108/963), Boğazköy Büyükkaya Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Schoop, 2009: 151,161, Fig.5/2), Alişar Karum dönemi (Gorny, 1990: 589, Pl.22/68.d2355, 67.d247,71, e1508; von der Osten, 1937: 129-130, Fig.170/d247, Fig.171/e1508, Fig.219/1-7), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 11-13 tabakaları (Gunter, 1991: 55-56, Fig.9/171-172, Fig.28/S9), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V-IVc. tabakaları (Lloyd ve Mellaart, 1965: 88,104, P.3/9,11-13-17,20, P.13/1-5), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull, 1988: Taf.1/7, Taf.18/5), Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakası (Goldman, 1956: Taf.286/747), Kilisetepe OTÇ'ye tarihlenen IVa/b. tabakası gibi yerleşim yerlerinde benzer örnekler görülmüştür (Symington, 2007b: Fig.382/485, Fig.385/537). Mellaart'ın gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmalarında OTÇ'ye tarihlenen Acemköy, Höyükdeğirmende, Seive Tepe ve Güneri'nin bölgede gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmalarında Süleymanhacı, İslihisar ve French'in yüzey araştırmasında Maltepe-Mut, Tekirköy gibi merkezlerde benzer örneklerle karşılaşmıştır (French, 1965: 198,201, Fig.6/19,22, Fig.7/18, Fig.11/17; Mellaart, 1958: Pl.VII/90-92; Güneri, 1989: 127, Res.7/4,6,11). Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakasında Çanak Tip 12'ye benzer formların yalın seramik örnekleri görülmüştür (Aydın, 2015: 21, Lev.6/2-3-4, Lev.7/3-5, Lev.8/3).

Çanak Tip 12'ye benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşimlerde Alacahöyük (Demirtaş, 2004: Lev.11/9-10), Ovaören (İlhan, 2017: EK-26-T2g/26.2-7), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.37/S6.4; Glatz, 2013: 487, Fig.10/4c), Kuşaklı-Sarissa Orta Hitit tabakası (Mielke, 2006: 119-120: Taf.56/1-5), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 233, Fig.11/256-269,273; Mazzoni, 2019: 121, Fig.91/7-8), Beycesultan GTÇ tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 40,71, P.18a/6, P.35/2), Arslantepe Hitit tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.132/8), Korucutepe Hitit İmparatorluk Çağı tabakasından (Umurtak, 1996: 33, Lev.22/5) ve Norşuntepe gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Demirtaş, 2004: Lev.138/1). Tatarlı Höyük'te Çanak Tip 12'ye benzer formların yalın seramik örnekleri görülmüştür (Girginer, 2022: 194-195, Lev.LXII/3, Lev.XLV/6).

Çanak Tip 12 ile benzerlik kurulan paralellerindeki yerleşimlerde Çanak Tip 12'nin tek, çift, yatay veya V şekilli kulplu örnekleri de bulunmaktadır (Gorny, 1990: 589, Pl.22/68.d2355, 67.d247, 71.e1508; Postgate ve Hansen, 2007: Fig.385/537; Emre, 1989: 112, Fig.AII/1-2; Emre, 1963: Fig.11/53, 164, Fig.13/122; Mielke, 2006: 119-120, Taf.56/4; Özgüç, 1999: 26, Şek-Fig.B/1-3,5). Beycesultan'da benzer örneklerin üzerinde bıyık ve hilal şeklinde eklentiler yer almaktadır (Lloyd ve Mellaart, 1965: 88,104, P.3/9,11-13).

Eminler Höyük Çanak Tip 12'nin Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Asur ticaret ağının etkin olduğu yerleşimlerde gerek tip özellikleri gerekse kırmızı ve türevleri renkli astar özellikleriyle yaygın olduğu görülmüştür. Hitit döneminde ise bu tipin kullanımının az oranda olduğu ve astar renginin pembemsi kırmızı olduğu gözlenmiştir. Dolayısıyla Eminler Höyük Çanak Tip 12 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlenmektedir.

3.1.3.13. Çanak Tip 13

Çanak Tip 13 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yarım küresel gövdeli derin çanak örnekleri ana profilini oluşturmaktadır (Lev. 22/E-15/16, E-16/14, D-15/6, T-1/18, D-15/6, E-16/10, Lev.23/E-16/7, E-15/6, T-2/7, D-18/2, Lev.24/ F-14/6, D-22/3, T-2/8, F-16/2). Bu grupta değerlendirilen örneklerin ağızları bazen yuvarlatılmışken bazen de sivriltilerek uzatılmış olduğu görülmüştür. Ağızları içten hafif çekik olan örneklerin gövdeden dibe geçişinde yumuşak omurgalı olduğu gözlemlenmiştir. Ağız çapları 15-33 cm arasında değişmektedir. İki örnek yatay kulpludur (Lev.23/ T-2/7, D-18/2). Bu gruba ait seramik örnekleri kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 13, ETC' den OTÇ' ye Geçiş döneminin en karakteristik formlarından birisidir (Şahin, 2013: 64-65). Schoop, bu kap tipinin MÖ. II. binyılın erken evresinde ortaya çıktığını ve MÖ. 16. yüzyılda azalıp sonrasında neredeyse hiç kullanılmadığını belirtmiştir (Schoop, 2009: 151, Fig.5/4-5). F. Şahin tarafından Küllüoba'da Geçiş Dönemi seramikleri olarak tanımlanan bu form Kalınlaştırılmış Dudaklı (Bead-rim) olarak adlandırılmıştır (Şahin, 2015: 108).

Çanak Tip 13' in en erken örnekleri Küllüoba'da OTÇ' ine Geçiş Dönemi tabakalarında (Şahin, 2013: 65-66) ve Boğazköy NW-Hang 8/b-c-d. tabakalarında görülmüştür (Orthmann, 1963: Taf.21/190,196, Taf.30/277). Asur Ticaret Koloni Çağı' na tarihlenen yerleşimlerde Boğazköy Aşağışehir ve Büyükkale IVb. tabakası (Fischer, 1963: 143-144, Taf.104/944, 958, Taf.107/953; Orthman, 1984: 18, Taf.3/40,43), Acemhöyük (Türker, 2008: 96-97, Lev.XVII/4), Ovaören (Aydın, 2015: Lev.19/3-4, Lev.18/5, Lev.19/5), Kültepe III-IV. tabakası (Emre, 1989: 112, Fig.A II/4-5,7-8; Özgüç, 1950: Lev. LXIX/472-474, Lev. LXX/481-482, 494, Lev. LXXII/523), Kültepe Eski Saray (Özgüç, 1999: 26-27, Şek. Fig.B/20-23,25,26,28,34,37,63,67-69,71), Alişar Karum tabakası (von der Osten, 1937: Fig.168/d 2829, c1096; Gorny, 1990: 588-589, PL.22/ 51.d2829, Pl.23/50.c1096), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull, 1988: Taf.1/15, Taf.1/16, Taf.5/5, Taf.3/10,12,17,19, Taf.4/2-4, Taf.5/1-6,8, Taf.19/4, Taf.28/13,16,20), Polatlı (Lloyd, 1951: 36, Fig.6/Grp.2-2,10,18), Beycesultan OTÇ' ye

tarikhlenen V-IVc. tabakası (Llyord ve Mellaart, 1965: 86,104, Fig.P2/7,10, Fig.P13/11), Yumuktepe OTÇ'ye tarikhlenen XIb. tabakası (Garstang, 1953: 227, Fig.146/10-11), Kilisetepe OTÇ'ye tarikhlenen IVA/b. tabakası (Symington, 2007b: 326, Fig.385/534) ve Karaman Ovası ve çevresinde gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında Eminler Höyük (Güneri, 1989: 108, Res.3/10,16), Acemköy ve Tilkili Höyük (Mellaart, 1958: Pl.VII/104-105), Örentepe (French, 1965: 200, Fig.9/22), Hareme Mezarlığı gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Harmanşah ve Johnson, 2015: 247, Res.4/3). Yumuktepe yerleşimi Hitit dönemine tarikhlenen V. tabakasında benzer örnek ile karşılaşılmıştır (Garstang, 1953: 248-249, Fig.157/9).

Eminler Höyük Çanak Tip 13, tipolojik olarak incelendiğinde Koloni Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Asur Ticaret Koloni Çağı ağının etkin olduğu yerleşimlerde gerek tip özellikleri gerekse astar özellikleriyle yaygın olduğu görülmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 13 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Koloni Çağı'na tarikhlemek mümkündür.

3.1.3.14. Çanak Tip 14

Çanak Tip 14 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yarım küresel gövdeli derin çanak örnekleri ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.25 E-15/15, E-15/10, F-17/26, E-17/3, T-1/7**). Bu grupta değerlendirilen örneklerin ağızları içten hafif çekiktir ve bazı örneklerde dudağın yassılaştırılmış olduğu gözlemlenmiştir. Çanak Tip 13'ün alt tipini oluşturmaktadır. Çanak Tip 13'ten ayıran özelliği gövdeden dibe geçişte keskin omurga ile dönüş yapmasıdır. Bazı örneklerde ise yatay kulpa rastlanılmıştır (**Lev.25/ E-15/15**). Ağız çapları 24-30 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 14, ETÇ'den OTÇ'ye Geçiş döneminin karakteristik formlarından birisi olup OTÇ'inde da devamlılık sağlamıştır (Şahin, 2013: 68). En erken örnekleri Küllüoba ETÇ'den OTÇ'ye Geçiş tabakası ve Boğazköy NW-Hang 8/c-d.

tabakalarında görülmüştür (Şahin, 2013: 68; Orthmann, 1963: Taf.21/191, Taf.30/277). Asur Ticaret Koloni Çağı yerleşimlerinde Ovaören (Aydın, 2015: Lev.22/1,3), Kültepe Kaniş Karum III-IV. tabakaları (Emre, 1989: 112, Fig.A II/4,6), Kültepe Eski Saray (Özgüç, 1999 :26-27, Şek.Fig.B/72-73), Boğazköy Büyükkale IV-IVb. tabakaları (Fischer, 1963: 143, Taf.105/937, Taf.107/954, Taf.108/964), Polatlı (Lloyd, 1951: Fig.6/Grp.2/11,13-14,19,21), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull, 1988: Taf.3/9,13,18, Taf.28/14), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V-IVa-IVc. tabakaları (Lloyd ve Mellaart, 1965: 84,86,102,130, Fig.P.1/1-3,5-7,14-15, Fig.P2/1, Fig.P12/1-2, Fig.P24/15,20,21, Fig.P31/3) ve bölgede gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında Sırçalı Höyük, Karahisar, Höyükdeğirmende, İllisre Höyük, Büyük Günü Höyük, Konya'nın Doğusu (Mellaart, 1958: Pl.VI/77, Pl.VII/100-101, 113-115) ve İslhisar gibi yerleşim yerlerinden benzer tiplerle karşılaşmıştır (Güneri, 1989: 111, Res.6/9).

Eminler Höyük'le aynı döneme tarihlenen arkeolojik merkezlerden ele geçen örneklerde yatay, V şekilli veya düğme kulplu, bıyık desenli örnekleri bulunmaktadır (Özgüç, 1999: 26-27, Şek.Fig.B/72-73; Fischer, 1963: 143-144, Taf.105/937, Taf.108/964; Lloyd ve Mellaart, 1965: 102, Fig.P12/1-2).

Eminler Höyük Çanak Tip 14, tipolojik olarak incelendiğinde Koloni Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Asur Ticaret ağının etkin olduğu yerleşimlerde gerek tip özellikleri gerekse astar özellikleriyle yaygın olduğu görülmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 14 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Koloni Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.3.15. Çanak Tip 15

Çanak Tip 15 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı iç ve dış kalınlaştırılmış ve yayvan gövdeli çanak örnekleri ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.26/H-21/4, E-15/25**). Ağız çapları 15-19 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 15'in en erken örnekleri Beycesultan ETÇ'ye tarihlenen XI. tabakası ve Acemhöyük ETÇ'ye tarihlenen IX-V. tabakalarında ilk kez ortaya çıkmıştır (Lloyd ve Mellaart, 1962: 201-202, Fig.P.47/45-47; Kamış, 2012: 69, Lev.38/172-173,175).

Çanak Tip 15'e benzer örnekler Asur Ticaret Koloni Çağı'na tarihlenen yerleşimlerde Kültepe Kaniş-Karum III-IV. tabakaları (Emre, 1989: 112, Fig.A II/21; Özgüç, 1950: Lev.XIX/479), Ovaören (Aydın, 2015: Lev.17/1-2), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V.tabakası (Lloyd ve Mellaart, 1965: 88, Fig.p3/21,23,26), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull, 1988: Taf.13/6,8) ve bölgede gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında Acemköy (Mellaart, 1958: Pl.VII/107), Eminler Höyük, Kaşoba Höyük, Sıranlı Höyük, Zincirli Höyük gibi merkezlerde benzer tiplerle karşılaşmıştır (Güneri, 1989: 106, Res.1/11-12,14,16).

Eminler Höyük Çanak Tip 15, tipolojik olarak incelendiğinde Koloni Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Asur Ticaret ağının etkin olduğu yerleşimlerde gerek tip özellikleri gerekse astar özellikleriyle yaygın olduğu görülmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 15 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Koloni Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.3.16. Çanak Tip 16

Çanak Tip 16 olarak değerlendirilen örneğin içe ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı ve yayvan gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 26/İ-18/3**). Bu grupta değerlendirilen örneğin ağız kenarının kalınlaşıp uzadığı görülmüştür. Ağız çapı 20 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 16'a benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşim merkezlerinde Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 99, Taf.31/S1i.10,13), Boğazköy Büyükkale III. tabakası (Fischer, 1963: 141, Taf.94/849-850), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 203,206, Abb.122/30), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 7. tabakası (Gunter, 1991: 65, Fig.15/287), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V.

tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1965: 88, Fig.P.3/21), Tarsus-Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: Fig.376/H), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XIB-IX. tabakaları (Garstang, 1953: Fig.146/12), Kilisetepe GTÇ tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 334, Fig.388/614), Kinet Höyük GTÇ tabakası (Baskın, 2022: 341, Fig.17/B-135-136) gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir. Güneri'nin bölgede gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmasında Eminler Höyük'te benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Güneri, 1989: Res.1/7).

Eminler Höyük Çanak Tip 16, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 16 benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.17. Çanak Tip 17

Çanak Tip 17 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, derin gövdeli çanak örnekleri ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.27/ T-2/14, T-1/17, G-14/3, T-1/8, G-18/5**). Çanak Tip 17 ağız kenarından düz bir hatla inerek gövdede keskin bir omurga yapıp dibe geçmektedir. Bu grupta değerlendirilen örnekler ile Çanak Tip 12-13-14'ün ağız kenarları benzerdir. Ancak Çanak Tip 17 ağız kenarından gövdeye geçişte düz bir hatla indiği için Çanak Tip 12-13-14'den ayrılmaktadır. Ağız çapları 16-29 cm arasında değişmektedir. Bir seramik örneğinin dış yüzeyinde bir sıra ip bezemesi yer almaktadır (**Lev.27/ G-14/3**). Bu gruba ait seramik örnekleri yalın ve kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 17'ye benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı merkezlerinde Acmhöyük I-III. katları (Türker, 2008: XVII/7), Kültepe Karum II-IV. tabakası (Özgüç, 1949: Lev. XLVIII/420; Emre, 1989: Fig.AII/3), Ovaören (Aydın, 2015: Lev.21/1), Boğazköy Aşağı Şehir 4. tabakası (Fischer, 1963: 144, Taf.112/980-981), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1965: 84,130, Fig.P.1/11, P.31/3), Demircihöyük OTÇ tabakası gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Kull, 1988: Taf.14/18, Taf.27/3).

Çanak Tip 17'ye benzer örnekler Hitit Dönemi yerleşim merkezlerinden Maşathöyük (Özgüç, 1982: Fig.F/11, Fig.G/4), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 112, Taf.59/17,28, Taf.60/3), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'nun 14-14B-15-16. tabakaları (Gunter, 1991: 51,53,56, Fig.7/118-119,137, Fig.8/138,140, Fig.9/174), Beycesultan GTÇ II-III. tabakası (Mellaart, 1995: 11,38-39, Fig.P.3/8, Fig.P.16/4,16, Fig.P.17/3,7), Tarsus-Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: 188, Fig.371/971), Alişar (von der Osten, 1937: Fig.217/24-26), Kinet Höyük GTÇ tabakası gibi yerleşim merkezlerinde benzer örnekler ile karşılaşmıştır (Baskın, 2022: 342, Fig.18/B-144). Mellaart'ın yüzey araştırması Ortakaraviran Höyük II, Acemköy ve Büyükgözü Höyük (Mellaart, 1958: 343, Pl.VII/105,108,115), Güneri'nin araştırmasında Eminler Höyük'te (Güneri, 1989: Res.6/3,12) ve French'in araştırmasında Çingantepe'te benzer örnekler görülmüştür (French, 1965: 188, Fig.4/13).

Eminler Höyük Çanak Tip 17, tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 17 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.18. Çanak Tip 18

Çanak Tip 18 olarak değerlendirilen örneğin gövdesi bulunmuştur. Dış yüzeyindeki bezeme ve gövdesinden yola çıkarak benzer örnekler dahilinde ağız kenarı tahmin edilmiştir. Buna göre Çanak Tip 18 dışa kalınlaştırılmış ve dışa çekik ağız kenarlı, küresel gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 27/ D-15/7**). Gövdeden dibe geçişte omurgalı olduğu gözlemlenmiştir. Dış yüzeyinde bezeme yer almaktadır. Gövde çapından yola çıkarak ağız çapının 12 cm olduğu düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örneği Kilikya Boyalı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 18, hamur, astar ve form özellikleri incelendiğinde Kilikya Boyalı seramiği olduğu anlaşılmıştır. Devetüyü astar üzerine kahverenginde geometrik motifler

yapılmıştır. Geometrik motif dış yüzeyinde alt ve üste yatay bant içerisinde sağ ve solda üç dikey bantla sınırlandırılan kelebek motifi ve sıralı nokta motifi yer almaktadır. Bu özelliğinden dolayı Garstang tarafından Mersin-Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen IX-XI. tabakalarında "Kilikia Hitit veya Hitit Öncesi", Tarsus-Gözlükule "Tunç Çağı Boyalıları veya Orta Tunç" ve Mellaart tarafından "Kilikia Orta Tunç Boyalı Malları" olarak adlandırılmıştır (Williams, 1953: 57; Mellaart, 1958: 324). Bu motif omurgalı kısa ayaklı çanak, tek kulplu omurgalı çanak, çift boyunlu küresel gövdeli testi, yonca ağızlı testi, boyunlu iki kulplu çömlek, boyunlu ayaklı çömlek, sürahi, sepet kulplu sürahi ve bardakların üzerinde görülmektedir (Goldman, 1956: 169-179; Williams, 1953: 58). Bunların yanı sıra yonca ağızlı testilerin basık kısmında göz ve gövdesinde keçi motifleri, kelebek veya kum saati gibi motifler işlenmiş örnekleri "Gözlü Testi" olarak adlandırılmıştır (Özgüç, 1950: Lev.LXXIX/617; Garstang, 1953: Fig.143/2-5; Williams, 1953: 58; Türker, 2008: 205).

Çanak Tip 18'e benzer örneklerle Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakalarında (Goldman, 1953: 169-179, Fig.287/781,796, Fig.291/903,909-910, Fig.295/859,866, Fig.372/898, Fig.374/888), Mersin-Yumuktepe MÖ. 2000-1500'e tarihlenen IX-XI. tabakalarında (Garstang, 1953: 221, 223, Fig.143/1, Fig.144/6,13,16,18-20), Kültepe Kaniş-Karum IV-II-III tabakalarında (Özgüç, 1950: Lev.LXXIX/616; Williams, 1953: 59-60,66, Fig.4/3), Kabarsa (Williams, 1953: 66, Fig.5/2), Yenice Höyük (Williams, 1953: 62, Fig.2/7) ve Sirkeli Höyük OTÇ tabakasında karşılaşılmıştır (Novak ve Kozal, 2012: 426, Res.8/Si09A-38.56).

Eminler Höyük Çanak Tip 18 tipolojik olarak incelendiğinde Kilikya Boyalılarının asıl yayılım alanı Akdeniz'in kuzeydoğu sahili boyunca ve iç kesimlerinde özellikle Kilikya ve Amuq ovalarında yoğunlaştığı görülmüştür. Çanak Tip 18'in Eminler Höyük'e karasal ticaret sonucunda ithal edildiği anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 18'i benzer örnekler dahilinde ve araştırmacıların yerleşim tabakalarındaki kronolojisi ile Orta Tunç Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.3.19. Çanak Tip 19

Çanak Tip 19 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı sivri ağız kenarlı, ince cidarlı, yarım küresel çanaklar ana profilini oluşturmaktadır (Lev.28/G-17/6, G-17/21, E-15/21). Bu tipte değerlendirilen örnekler incelendiğinde bir seramik örneğin sivri ağız kenarından yumuşak dönüş yaparak dibe doğru daraldığı izlenmiştir (Lev.28/ E-15/21). Bir diğer seramik örneğinin ise gövdesinin daha yumuşak dönüş yaparak dibe doğru daraldığı, son örnekte ise basit gövde yapısı izlenmektedir Lev.28/G-17/6, G-17/21). Ağız çapları 18-26 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 19 literatürde ‘Eggshell Ware’ olarak tanımlanmaktadır. Eggshell Ware formu ilk kez MÖ. 15.yüzyılda ortaya çıkmıştır (Schoop, 2009: 154, Fig.13/4-5). Daha sonraki dönemlerde Hitit seramik repertuarının düzenli bir parçası olmuştur. İmparatorluk döneminin tek kaliteli yerel üretim, çok iyi fırınlanmış ince cidarlı ‘Eggshell Ware’ büyük olasılıkla içki içmek için kullanılmaktadır (Schoop, 2013: 366, Fig.10). Eggshell Ware aşırı sertlikte pişirilmiştir ve önceki dönemlerde kullanılan ince seramik türlerinin çoğunun ortadan kalktığı dönemde kullanılan ince mal grubudur (Schoop, 2011: 245, Fig.1/1).

Çanak Tip 19’a benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşimlerden Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 120, Taf.40/S12a.5-7,13-14,16,18,21,25-28,30,33,35,42,53,58,64,68,82), Boğazköy Büyükkale IVd-b, G Binası XI Oda IVc, K Binası B Odası IVd, Aşağışehir III-IV. tabakaları (Fischer, 1963: 137-139, Taf.83/689,693,695,697, Taf.84/706,711-712, Taf.90/783-784,787), Boğazköy Yazılıkaya B-C odası ve D yarığı (Hauptmann, 1975: 204,206,216-217,225,Abb.120/10, Abb.121/10, Abb.122/33-35, Abb.125/100, Abb.126/120-121, Abb.129/169), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 121, Taf.57/38-44, Taf.58/1-21,25,27,31,33), Gordion OTÇ ve GTÇ’ye tarihlenen Megaron 10’un 4. tabakası (Gunter, 1991: 73,90, Fig.19/386, Fig.30/S51), Porsuk V. tabakası (Dupré, 1983: 141-142, Pl.4/2-3,6-8,10, Pl.5/11-13), Beycesultan OTÇ’ye tarihlenen V-IVa. tabakası (Mellaart, 1965: 92,134, Fig.P5/3-4,8, Fig.P.33/2,9), Beycesultan GTÇ tabakası

(Mellaart, 1995: 12,40, Fig.P4/8-14, P.18a/12), Tarsus-Gözlükule GTÇ I-II (Goldman, 1956: Fig.375/960, Fig.384/1113) ve Mellaart'ın gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Akşehir Höyük benzer örneklere rastlanılmıştır (Mellaart, 1958: PL.IX/193).

Eminler Höyük Çanak Tip 19, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Kökeni ETÇ'ye dayanan basit ağız kenarlı kaselerin daha ince cidarlı varyasyonlarıdır. Çanak Tip 1 olarak değerlendirilen basit ağız kenarlı çanakların yerini ilk kez MÖ. 15. yüzyılda görülmeye başlanılan sivri ağız kenarlı ince cidarlı Çanak Tip 19 almıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 19 ve kendi içindeki türevleri benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlenmek mümkündür.

3.1.3.20. Çanak Tip 20

Çanak Tip 20 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı ağız kenarı dışı çekik "S" profilli ve küresel gövdeli derin çanak örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 29/D-15/6, F-14/5, H-16/2, F-14/12, E-17/10, F-17/3**). Gövde üst kısma doğru yumuşak bir dönüş yapmaktadır. Cidarları alt tiplerine göre daha ince olduğu gözlemlenmiştir. Bazı örneklerin gövdeleri hafif "S" profilli iken bazı örneklerin gövdeleri olukludur (**Lev. 29/H-16/2**). Ağız çapları 14-28 cm arasında değişmektedir. Bu kapların özel kullanımı veya içeriği hakkında herhangi bir bilgi bulunmamaktadır (Müller-Karpe, 1988: 115). Bu gruba ait seramik örnekleri kırmızı astarlı ve krem astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 20'in en erken örnekleri ETÇ tabakalarından itibaren bilinmektedir. Acemhöyük ETÇ'ye tarihlenen VII-V. tabakaları (Kamış, 2012: 70-71, Lev.40-45), Küllüoba OTÇ'na Geçiş Dönemi tabakaları (Şahin, 2013: 68-69), Boğazköy Kuzeybatı Yamacı ve Büyükkaya Geçiş tabakaları (Orthmann, 1963a: Taf.59/14.30; Schoop, 2009: 149, Fig.4/3), Gordion ETÇ tabakası (Gunter, 1991: Fig.2/26-27, 31-32) ve Beycesultan ETÇ'ye tarihlenen X. tabakası ve Geçiş tabakasından bilinmektedir (Lloyd ve Mellaart, 1962: 208,240, P.50/12-21, P.66/8).

Çanak Tip 20'nin benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşimlerde Ovaören (Aydın, 2015: 22, Lev.11/2-3, Lev.12/1-5), Kültepe Kanış Karum (Özgüç, 1950: Lev.LXXII/524), Boğazköy Aşağı Şehir, Büyükkale IVc. tabakası (Fischer, 1963: 142, Taf.98/887,897,898,892,894,896, Taf.99/905), Alishar Eski Hitit tabakaları (Gorny, 1991: 610, Pl.44/330-326), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 15. tabakası (Gunter, 1991: 53, Fig.7/132), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Lyloyd ve Mellaart, 1965: 86, Fig.P.2/22-27, Fig.P.4/1-3,P.34/1; Mellaart, 1955: 79, Fig.14/3-4), Demircihöyük Geç Koloni-Eski Hitit dönemi tabakaları (Kull, 1980: Taf.32/14), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen IX. tabakası (Garstang, 1953: 227, Fig.146/1), Kilisetepe OTÇ tabakası (Symington, 2007b: 323, Fig.382/480,484), Sirkeli Höyük OTÇ tabakası (Novak ve Kozal, 2012: 426, Res.8/Si9A-13.113) ve Arslantepe OTÇ tabakası yerleşim merkezlerinde benzer örnekler bulunmaktadır (Di nocera, 1998: Taf.1/13,17,20, Taf.3/13-15,17,19, Taf.5/8,11-19). Ayrıca Çavlum OTÇ Mezarlığında mezar hediyesi olarak kullanıldığı görülmüştür (Bilgen, 2005: LXXI/2-7,9-12,20). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Zencirlihöyük, Kızılviran, Kara Höyük, Evderesi Höyük, Höyükdeğirmende, Sırçalı Höyük, Hatunsaray (Mellaart, 1958: Pl.V/56,58,64,70-71, PL.VIII/146-147,155,158), Güneri'nin gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Sıranlı Höyük, Asar Höyük (Güneri, 1989: 126, Res.6/16-18) ve French'in bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmasında Çingantepe, Maltepe-Mut gibi yerleşim yerlerinden benzer örneklerle karşılaşmıştır (Fench, 1965: 197-199, Fig.3/19, Fig.6/10,12,14,16-17,20, Fig.7/6).

Çanak Tip 20'ye benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşimlerde Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 115-116, Taf.38/S10a.2-4,8,1), Boğazköy Yazılıkaya Bina II (Hauptmann, 1975: 223, Abb.128/148), Maşathöyük III. tabaka (Özgüç, 1982: Fig.A/35), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.59/21), Beycesultan GTÇ I. tabakası (Lyloyd ve Mellaart, 1995: 11,68, Fig.P.2/13, Fig.P3/6-7,9,11, Fig.P.32/1,18, Fig.P.33/5, Fig.P34/5), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 151, Pl.14/82-83, Pl.18/105,109), Tarsus Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: Fig.375/988-989) ve Tatarlı Höyük gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Girginer, 2022: 164,182, Lev.XXXI/1,3-4, Lev.XLIX/1,5, Lev.LXIV/6).

Eminler Höyük Çanak Tip 20, tipolojik olarak incelendiğinde ETÇ gelenekli bir form olduğu anlaşılmıştır. Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Asur Ticaret Kolonileri Çağı örneklerinin gövdelerindeki yumuşak geçiş ve ince cidarlı olmaları ETÇ gelenekleri yansıtırsa da Hitit Dönemi 'S' profilli örnekler ETÇ geleneklerinin yanı sıra gövdeleri daha keskin dönüş ve ağız kenarının içe doğru kalınlaşmış olduğu gözlemlenmiştir. Dolayısıyla Eminler Höyük Çanak Tip 20 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlenmektedir.

3.1.3.21. Çanak Tip 21

Çanak Tip 21 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı ağız kenarı dışa çekik "S" profilli, omurgalı konik gövdeli derin çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (**Lev. 30/ İ-4/11, T-1/2, T-1/1, P-8/3, T-2/18**). Çanak Tip 20'nin alt tipini oluşturmaktadır. Bu formda değerlendirilen örnekler Çanak Tip 20'ye nazaran kalın cidarlıdır. Ağız kenarlarının hemen altından gövde keskin bir dönüş yaparak karın kısmı belirginleştirilmiştir. Bu formu ile diğer tiplerden farklılaşmaktadır. Ağız çapları 13-28 cm arasında değişmektedir. Bu kapların özel kullanımı veya içeriği hakkında herhangi bir bilgi bulunmamaktadır (Müller-Karpe, 1988: 115). Bu gruba ait seramik örnekleri kırmızı astarlı ve krem astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 21'in erken örnekleri Yanarlar Eski Hitit Mezarlığı (Emre, 2020: Şek.Fig.108), Kültepe (Özgüç, 1953: Lev.XLVIII/425), Kilisetepe OTÇ'ye tarihlenen IVa/b. tabakası (Symington, 2007b: 326, Fig.385/532,538), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen IX. tabakası (Garstang, 1953: 227, Fig.146/2,7) ve Arslantepe OTÇ tabakası gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Di Nocera, 1998: Taf.4/14-19, Taf.5/1-3,5,7,9-10).

Çanak Tip 21'ye benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşimlerde Ovaören (İlhan, 2017:179, EK.22/22.4), Boğazköy Büyükkale III-IVb. tabakaları (Fischer, 1963: 142-143, Taf.98/890,893, Taf.112/975), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe,

1988: Taf.38/S10a.1,3,6-7,9,10, S10b.6,14), Boğazköy Yazılıkaya Bina III B odası (Haupmann, 1975: Abb.129/176,179), Alacahöyük (Demirtaş, 2004: Lev.12/1,4,6), Beycesultan GTÇ tabakası (Mellaart, 1995: 68, Fig.P.32/11,15,18, Fig.P.33/3,13,15), Tarsus-Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: Fig.375/989,991), Kilisetepe GTÇ'ye tarihlenen IIIc/d. tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 332, Fig.387/580,585), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 190, Lev.LVIII/2), Norşuntepe (Demirtaş, 2004: Lev.138/7) ve Güneri tarafından gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında Zincirli Höyük, Süleymanhacı Höyük yerleşim yerlerinden benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Güneri, 1989: Res.6/11,14,19).

Eminler Höyük Çanak Tip 21, tipolojik olarak incelendiğinde Eski Hitit ve Hitit İmparatorluk dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eski Hitit'e tarihlenen örneklerinin gövdeleri Hitit dönemi örneklerine nazaran yumuşak geçişlidir. Dolayısıyla Eminler Höyük Çanak Tip 21 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Eski Hitit ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.22. Çanak Tip 22

Çanak Tip 22 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı ağız kenarı dışa çekik "S" profilli, omurgalı, konik gövdeli derin çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (Lev.31/ G-14/20, E-13/1, E-14/5, E-13/2, G-14/1). Çanak Tip 20'nin alt tipidir. Ağız kenarlarının dışa doğru çekilerek uzadığı görülmüştür. Gövde keskin bir dönüş yaparak karın kısmı belirginleştirilmiştir. Bu formu ile diğer tiplerden farklılaşmaktadır. Ağız çapları 18-33 cm arasında değişmektedir. Bir örneğin ağzının iç kısmının boyalı olduğu bir örneğin ise yumru bezemeli olduğu görülmüştür (Lev. 31/G-14/20, E-13/1). Bu gruba ait seramik örnekleri yalın, kırmızı astarlı ve krem astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 22'ye benzer örnekler Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 180, EK.23/23.4-23.8,23.10), Alishar (von der Osten, 1937: Fig.217/24-26,29,61-62,72-73), Boğazköy Büyükkale IVb-IVbc-IVd. tabakası ve Aşağışehir III-IV. tabakaları

(Fischer, 1963: 144, Taf.103/935, Taf.110/968-971,974, Taf.112/981,983), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.38/S10b.1-22), Boğazköy Yazılıkaya Bina I ve Bina II (Hauptmann, 1975: 217, Abb.126/122, Abb.127/136,142), İnanıktepe (Özgüç, 1988: 153, Res.5), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.60/1-25, Taf.61/1-10, Taf.62/13,16), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 239, Fig.14/326-328), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'nun 13-11-7 tabakaları ve Megaron 12'nin VC. tabakası (Gunter, 1991: 58-59,66,74,76, Fig.11/195, Fig.12/216, Fig.15/297, Fig.20/407, Fig.21/435), Gordion Hitit Mezarlığı (Mellink, 1956: Pl.29/c), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 151,153-155, Pl.14/84-86, Pl.16/95,97-98, Pl.17/99-103, Pl.18/104-109), Yanarlar Eski Hitit Mezarlığı (Emre, 2020: Şek.Fig.109), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen IVa. tabakası (Mellaart, 1965: 132, Fig.P.32/5,7,d), Beycesultan GTÇ I. tabakası (Mellaart, 1955: 85, Fig.19/5), Tarsus-Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: Fig.376/E), Korucutepe Hitit İmparatorluk Çağı tabakaları (Umurtak, 1996: 36-38, Lev.7/4-5, Lev.23/2), İmikuşağı Eski Hitit Dönemi 10. kat (Konyar, 2002: 410,412, Lev.VI/4-6, Lev.VIII/4-5), Arslantepe OTÇ tabakası gibi yerleşim yerlerinden benzer örnekler bilinmektedir (Di Nocera, 1998: Taf.4/14-19, Taf.5/1-3, 5,7,9-10). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Kara Höyük (Konya-Ereğli), Karahisar Höyük, Sırçalı Höyük (Mellaart, 1958: Pl.VII/124, Pl.VIII/136-137,148,164-165), Güneri tarafından gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında İslıhisar Höyük, Sıranlı Höyük, Zincirli Höyük, (Güneri, 1989: Res.6/4-7, Res.7/10,12) ve French'in araştırmalarında Örentepe yerleşiminde Çanak Tip 21'e benzerlerinin içi boya bantlı örnekleriyle karşılaşmıştır (French, 1965:200, Fig.9/6).

Eminler Höyük Çanak Tip 22, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 22 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Hitit Dönemine tarihlenmektedir.

3.1.3.23. Çanak Tip 23

Çanak Tip 23 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı içten-dıştan kalınlaştırılmış ve dışa çekik ağız kenarlı, ‘S’ profilli, omurgalı, konik gövdeli derin çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (Lev.32/ F-16/1, I-4/1, E-24/1, F-16/3). Çanak Tip 22’nin alt tipidir. Ağız kenarlarının dışa doğru çekilerek kıvrılıp sivrileştiği ve içten de kalınlaştırıldığı görülmüştür. Gövde keskin bir dönüş yaparak karın içten ve dıştan belirginleştirilmiştir. Bu formu ile diğer tiplerden farklılaşmaktadır. Ağız çapları 21-32 cm arasında değişmektedir. Bir örneğin ağzının iç kısmının boyalı olduğu bir örneğin ise düğme kulplu ve dış yüzeyinde iki sıra ip bezemesi olduğu görülmüştür (Lev.30/ F-16/1). Bu gruba ait seramik örnekleri yalın ve krem astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 23’e benzer örnekler Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 180, EK.23/10), Boğazköy Büyükkale (Fischer, 1963: 144, Taf.109/972), Boğazköy Yazılıkaya Bina I (Hauptmann, 1975: 215-216, Abb.125/103), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1982: Taf.38/S10b-15), Maşathöyük Hitit Tabakası (Özgüç, 1982: 24, B/30), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 111-112, Taf.60/17, Taf.61/5), Gordion OTÇ ve GTÇ’ye tarihlenen Megaron 10’un 10. tabakası (Gunter, 1991:60, Fig.12/229), Porsuk V. tabakası (Dupré, 1983: 156, Pl.19/119) benzer örnekler verir. Mellaart’ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Kara Höyük yerleşim merkezi (Konya-Ereğli) (Mellaart, 1958: Pl.VII/136) ayrıca Korucutepe yerleşiminde OTÇ’ye tarihlenen tekil örnek ile karşılaşmıştır (Griffin, 1974: 62, 24A).

Eminler Höyük Çanak Tip 23, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 23’ü ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Hitit Dönemine tarihlenmektedir.

3.1.3.24. Çanak Tip 24

Çanak Tip 24 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dışa çekik ağız kenarlı, omurgalı, konik gövdeli derin çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (**Lev.33/ E-17/1, T-1/3, G-17/9, Lev.34/ F-13/2, E-15/33, E-16/1, F-17/5, Lev.43/E-13/3**). Ağız kenarlarının dışa doğru çekilerek kıvrılıp sivrileştiği ve içten de hafif kalınlaştırıldığı görülmüştür. Gövde keskin bir dönüş yaparak karın kısmı belirginleştirilmiştir. Ağız çapları 21-40 cm arasında değişmektedir. Bir örneğin ağzının üzerinde yiv ve dış yüzeyinde bir sıra ip bezemesi olduğu görülmüştür (**Lev.34/ F-13/2, E-16/1**). Bir seramik örneğinin ise dış yüzeyinde ağız kenarı altından başlayıp gövde boyunca devam eden oluklar yer almaktadır (**Lev.43/E-13/3**). Bu gruba ait seramik örnekleri krem astarlı, yalın ve kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 24'e benzer örnekler Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 180, EK.23/8), Boğazköy Yazılıkaya Bina I-II ve B'den (Hauptmann, 1975: 217-218, 220-226, Abb.126/122, Abb.127/136,142, Abb.128/163,165, Abb.129/176,179), Boğazköy Tapınak terasının batısındaki evin 4. odasından (Seidl, 1975: 96, Çz.8-10,12), Maşathöyük Hitit tabakası (Özgüç, 1982: Fig.B/31, G/3-5), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 111-112, Taf.60/1-2,5,13,16-17, Taf.61/1,2,10), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 237, 239 Fig.13/317,322-323, Fig.14/331), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 11,7. tabakaları ve Megaron 12'in VC-VB. tabakası (Gunter, 1991: 59,66,74,76, Fig.12/217,224,227, Fig.15/298-299, Fig.20/406-407, Fig.21/435), Porsuk (Dupré, 1983: 156, Pl.19/115), Yumuktepe Hitit Dönemine tarihlenen V. tabakası (Garstang, 1953: 249, Fig.157/10,19), Kilisetepe GTÇ tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 331-332, Fig.387/572), Kinet Höyük GTÇ tabakası (Baskın, 2022: 341, Fig.17/B-143) ve Korucutepe Eski Hitit Çağı ve Hitit İmparatorluk Çağı tabakalarında benzer örneklerle karşılaşmıştır. (Umurtak, 1996: 41-42, Lev.8/2, Lev.24/1; Griffin, 1974: Fig.30/68-99). Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında İslhisar Höyük'te benzer örnekler vardır (Güneri, 1989: 112, Res.7/12).

Çanak Tip 24 içerisinde değerlendirilen ağız çapı 40 cm olan derin çanak örneği yer almaktadır (**Lev.43/E-13/3**). Dış yüzeyinde ağız kenarı altından başlayıp gövde boyunca devam eden oluklar yer almaktadır. Bu örneğin en yakın benzerleri Boğazköy-Yukarı Şehir ve Kinet Höyük GTÇ tabakasında bulunmaktadır (Schoop, 2011: 244-245, Fig.1/5; Müller-Karpe, 1988: Taf.38; Baskın, 2022: 332, Fig.8/P-025, P-029).

Eminler Höyük Çanak Tip 24, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 24'ü benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.25. Çanak Tip 25

Çanak Tip 25 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dışa çekik ağız kenarlı, omurgalı, derin çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (**Lev.35/E-15/49, E-15/3, G-17/19, F-17/7, C-24/1**). Ağız kenarlarının düz bir şekilde dışa doğru çekilerek uzadığı görülmüştür. Gövdeden dibe geçişte bazı örneklerde keskin bazılarında ise yumuşak bir dönüş yaparak karın kısmı belirginleştirilmiştir. Ağız çapları 17-28 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalın ve krem astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 25'e benzer örnekler Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın, 2015: Lev.16/4), Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 180, EK.23/7,10), Boğazköy IVc tabakası ve Aşağışehir 4-5. tabakası (Fischer, 1963: 140-141,144, Taf.110/969, Taf.97/880, Taf.99/902), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1982: Taf.38/S10b-5,11,16,19,21,22), Boğazköy Tapınak terasının batısındaki evin 4. odasından (Seidl, 1975: 96, Çz.13), Maşathöyük (Özgüç, 1982: Çz.40), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 111-112, Taf.59/17,19, Taf.62/13), Porsuk (Dupré, 1983: 156, Pl.19/110,113-114,116), Beycesultan GTÇ I. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 69, Fig.P.33/13), Korucutepe Hitit İmparatorluk Çağı tabakası (Umurtak, 1996: 37, Lev.23/1) ve Norşuntepe gibi merkezlerde benzer örnekler görülmüştür (Demirtaş, 2004: Lev.138/4-5). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında

Hatunsaray Höyük, Kızılviran Höyük, Sırçalı Höyük gibi yerleşim yerinde benzerleri bulunmaktadır (Mellaart, 1958: Pl.VII/111, Pl.VIII/147, Pl.IX/198).

Eminler Höyük Çanak Tip 25, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 25'i benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.26. Çanak Tip 26

Çanak Tip 26 olarak değerlendirilen örneklerin tamamının ağız kenarı hafifçe içten-dıştan kalınlaştırılmış, omurgalı, derin çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (**Lev.36/ T-1/8 G-14/15, D-17/5, G-17/35, İ-18/4, F-16/11, G-17/35, İ-18/4**). Gövdeden dibe yumuşak bir dönüş yaparak karın kısmı belirginleştirilmiştir. Bir seramik örneğinin ağız kenarında ve dış yüzeyinde oluk bezeme yer almaktadır (**Lev.36/ F-16/11**). Ağız çapları 19-25 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalın, kırmızı ve krem astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 26'ya benzer örneklere Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 220-222, 225-226, Abb.127/143, Abb.128/155,Abb.129/182), Boğazköy Tapınak terasının batısındaki evin 4. odasından (Seidl, 1975: 96, Çz.11), Maşathöyük (Özgüç, 1982: F.4), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 237,239, Fig.13/315-316,320,324,325, Fig.14/332,335), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 7-8,10-11. tabakası (Gunter, 1991: 60,63,66, Fig.12/225,228,232, Fig.14/267, Fig.301), Tarsus-Gözlükule GTÇ tabakası (Goldman, 1956: Fig.376/D), Porsuk (Dupré, 1983: 153, Pl.16/92-93), Yumuktepe Hitit İmparatorluk tarihlenen V. tabakası (Garstang, 1953: 247, Fig.156/10), Sirkeli Höyük GTÇ tabakası (Novak ve Kozal, 2014: 13, Res.6/4), Arslantepe (Demirtaş, 2004: Lev.132/11) ve Norşuntepe'de gibi merkezlerde rastlanılmıştır (Demirtaş, 2004: Lev.138/2). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Alibey Höyük'te benzer örnekler görülmüştür (Mellaart, 1958: 335, PL. VIII/130).

Eminler Höyük Çanak Tip 26, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 26'yı benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.27. Çanak Tip 27

Çanak Tip 27 olarak değerlendirilen örneklerin tamamının içten-dıştan kalınlaştırılmış ve uzatılmış ağız kenarlı, omurgalı, küresel gövdeli çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (**Lev.37/G-17/8, F-16/6, F-19/2, D-14/3**). Bir seramik dış yüzeyinde oluk bezeme, bir seramik örneğinin ise ağız kenarında ve dış yüzeyinde kabartma yer almaktadır (**Lev.37/ G-17/8, D-14/3**). Ağız çapları 21-33 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalın ve kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 27'ye benzer örnekler Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın, 2015: Lev.24/1), Boğazköy Büyükkale III. tabaka (Fischer, 1963: 141, Taf.94/849-850), Kültepe (Özgüç, 1950: Lev.LXXIII/535) ve Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XIb-IX. tabakalarında benzer örnekler görülmüştür (Garstang, 1953: 227, Fig.146/8).

Çanak Tip 27'ye benzer örnekler Hitit dönemi yerleşimlerinde Maşathöyük (Özgüç, 1982: Fig.A/33, Fig.G/2), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 8. tabakası (Gunter, 1991: 63, Fig.14/264), Beycesultan GTÇ I-II. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 34, Fig.P.12/12) ve Tarsus-Gözlükule OTÇ ve GTÇ I. tabakası gibi merkezlerde rastlanılmıştır (Goldman, 1956: Fig.367/764,813, Fig.376/B, Taf.375/F). Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Zincirli Höyük (Güneri, 1989: 113, Res.7/9) ve Mellaart'ın araştırmalarında Çumra Höyük'te benzer örneklerle görülmüştür (Mellaart, 1958: Pl.VIII/139).

Eminler Höyük Çanak Tip 27, tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu

anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 27'yi benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.28. Çanak Tip 28

Çanak Tip 28 olarak değerlendirilen örnekler içe-dışa kalınlaştırılmış ve içe-dışa çekik ağız kenarlı, derin gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 38/ F.14/21, G.15/10, G.14/1, D.15/12, Lev.39/ F.17/17, G.14/30, G.17/11, G.17/3, Lev.40/ G.17/7, G.17/14, F.17/8, G.18/3**). Bazı örneklerin ağız kenarları dışa doğru çekilerek sivrileştiği görülmüştür (**Lev.40/ G.17/11, G.17/3, Lev.41/ G.17/14, G.18/3**). Ağız çapları 17-29 cm arasında değişmektedir. Bir seramik örneğinin dış yüzeyinde iki sıra ip bezemesi, bir örneğin gövdesinde ip deliği ve bir örneğin ise dış yüzeyinde iki sıra yiv bulunmaktadır (**Lev.40/ G.17/3, Lev.41/ G.17/7, F.17/8**). Bu gruba ait seramik örnekleri yalın ve kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 28'e benzer örnekler hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda hem de Hitit dönemine tarihlenen arkeolojik yerleşimlerden ele geçmiştir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşim yerlerinden Ovaören (Aydın, 2017: 25, Lev.25/1-4), Kültepe Kaniş Karum (Özgüç, 1950: 68, Lev.LXIX/467,475), Boğazköy Büyükkale (Fischer, 1963: 141, Taf.93/843,845,847) ve Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 10 ve 14. tabakasında benzer örneklerle karşılaşmıştır (Gunter, 1991: 55,60, Fig.9/168, Fig.12/223,230).

Çanak Tip 28'e benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşim yerlerinden Maşathöyük Hitit tabakası (Özgüç, 1982: Fig.A/5, Fig.E/8, Fig.N/8), Beycesultan GTÇ I-II. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995:69, P.33/8), Tarsus-Gözlükule GTÇ IIB tabakası (Karacic, 2014: 164,317, Fig.57/A, Fig.109/E) ve Kilisetepe GTÇ tabakası gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Postgate ve Hansen, 2007a: 333, 335, 352, Fig.387/589, Fig.388/629, Fig.394/721). French'in araştırmalarında Silifke, Çingantepe (French, 1965: 197,200, Fig.3/15, Fig.4/10, Fig.10/5-6), Güneri'nin araştırmalarında Sıranlı Höyük, Zincirli Höyük, İslıhisar Höyük (Güneri, 1989: Res.4/16-17,19, Res.5/7), Mellaart'ın araştırmalarında Kızılviran Höyük (Mellaart,

1958: Pl.VIII/152) ve Harmanşah'ın araştırmalarında GTÇ tarihlenen Karaköy Kale Tepesi Mahal 4 ve 5 (Harmanşah ve Johnson, 2011: 11, Res.8/YY10-104L5C4, 104L5C2), OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Dede Tepe Sırt Yerleşimleri (Harmanşah ve Johnson, 2015: 249, Res.3), Misafirli Höyük (Harmanşah vd, 2015: 233, Res.5/YY13.168L2C5), Karaköy Kale Tepesi ve GTÇ dönemine tarihlenen İmircik Tepe gibi merkezlerden benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Harmanşah ve Johnson, 2012: 84, Res.8/5, Res.9/2).

Çanak Tip 28'in işlevi yiyecek ve içecek servisinde kullanılmıştır. Ancak Çanak Tip 28 içerisinde değerlendirilen dış yüzeyinde ip deliği bulunan seramik örneğinin işlevi farklıdır (**Lev.40/ G.17/7**). Ağızdan gövdeye geçişte 0.3 cm çapında bir delik bulunmaktadır. Deliğin etrafının kullanımdan kaynaklı olarak deforme olmuştur. Mielke, bu tipteki deliklerin özel bir işlevi olduğunu düşünmektedir. Karşılıklı iki çift deliğin kabı ipe asmak için kullanıldığını, işlevinin ise tartı veya ölçü birimi olarak sabitlemek için kullanıldığı düşünmektedir (Mielke, 2006: 114-115, Abb.107). Bu tip örnekler sadece Kuşaklı-Sarissa ve Boğazköy Yukarı Şehir'de ele geçmiştir (Mielke, 2006: Taf.66/9,11,19,22-23, Taf.63/1-3; Müller-Karpe, 1988: Taf.39/S11c.1-2). Mielke bu tipi Erken Hitit ve Orta Hitit İmparatorluk dönemine tarihlemektedir (Mielke, 2006: 114-115).

Eminler Höyük Çanak Tip 28, tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 28 ve kendi içindeki türevleriyle benzer örnekler ve astar özellikleri göz önüne alındığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.29. Çanak Tip 29

Çanak Tip 29 olarak değerlendirilen örnekler ağız kenarı hafifçe içten ve dıştan kalınlaştırılmış, omurgalı derin çanak örnekleri ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.41/ G-14/17, D-15/8, E-17/10**). Gövde keskin bir dönüş yaparak karın kısmı belirginleştirilmiştir. Bu formu ile diğer tiplerden farklılaşmaktadır. Ağız çapları 15-

24 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 29'a benzer örnekler Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.38/S10a-6, Taf.41/8), Boğazköy Büyükkale III. tabakası (Fischer, 1963: 144, Taf.110/974), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.62/15, Taf.67/12), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 10.tabakası ve Megaron 12'in IVB. tabakası (Gunter, 1991: 86,91, Fig.28/S10, Fig.31/S65), Beycesultan GTÇ I. tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 69, Fig.P.33/16), Ferzant/Büget Eski Hitit Krallık Çağı tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.69/1), Tarsus-Gözlükule GTÇ I-II. tabakası, (Demirtaş, 2004: Lev.132/9), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 190,389, Lev.LVII/1,3, Lev.XLV/4), Sirkeli Höyük GTÇ tabakası (Novak ve Kozal, 2014: 13, Res.6/8) ve Arslantepe Hitit İmparatorluk döneminden III. katından benzer örnekler görülmüştür (Demirtaş, 2004: Lev.132/9-10). Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Zincirli Höyük, Eminler Höyük, Sıranlı Höyük, İlisra Höyük ve French'in araştırmasında Maltepe-Mut ve Örentepe'de boya bantlı örnekleri bulunmaktadır (Güneri, 1989: 112, Res.7/1-2,5,8; French, 1965: 199-200, Fig.8/1, Fig.9/3).

Eminler Höyük Çanak Tip 29, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 29'u benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.3.30. Ayaklı Çanak Tip 30

Kuplu veya kulpsuz, yüksek ayaklı çanaklara bazı yayınlarda "meyvelik" adı verilmiştir. Ökse, bu kapların işlevlerinin tam bilinmediğini ancak "ayaklı çanak" olarak tanımlanmanın daha uygun olduğunu söylemiştir (Ökse, 2012: 90).

Ayaklı Çanak Tip 30 olarak değerlendirilen örnekler basit ağız kenarlı omurgalı, derin çanak örnekleri ana profili oluşturmaktadır (**Lev.42/H-13/3, E-16/4, E-17/20**). Gövdeye geçişte hafif omurga yaparak, kabın iç yüzeyinde karnı belirginleşmiştir.

Ağız çapları 12-14 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yalnız seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Ayaklı Çanak Tip 30'a benzer örnekler Alişar (von der Osten, 1937: Fig.217/63), Boğazköy Yazılıkaya (Hauptmann, 1975: 212, Abb.124/88), Alacahöyük Eski Hitit Krallık Çağı ve Hitit İmparatorluk Çağı tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.10/1, Lev.25/1), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 12'in VB. tabakası (Gunter, 1991: 76, Fig.21/434), Beycesultan GTÇ I tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 32,66, Fig.P.10/8, Fig.P.30/2), Tarsus-Gözlükule GTÇ I tabakası (Goldman, 1956: 189, Fig.377/975-976), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XI. tabakası (Garstang, 1953: 229, Fig.147/8), yerleşim yerlerinde görülmüştür. Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmasında İllisra Höyük'te benzer örnekle karşılaşılmıştır (Güneri, 1989: Res.3/34).

Ayaklı Çanak Tip 30 olarak değerlendirilen seramik örnekleri diğer standart çanaklardan farklı olarak cidarları daha ince ve yalın hamurlulardır. Benzer örnekleri incelendiğinde bu kap türünün olasılıkla "Ayaklı" olduğu kanısına varılmıştır. Eminler Höyük Ayaklı Çanak Tip 30 benzer örnekler dahilinde ve Hitit dönemi yalın seramik hamur gruplarıyla yakın benzerlik sonucunda Hitit Dönemine tarihlenmek mümkündür.

3.1.3.31. Çanak Tip 31

Çanak Tip 31 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ve iç kısımda kalınlaştırılmış ve yükseltilmiş ağız kenarlı, ağız kenarından gövdeye düz bir hatla inip ve dibe geçişte hafif omurga yapan, derin gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.43/ E-17/23**). Yerleşim merkezlerinde bu tip tencere olarak tanımlanmıştır. Ancak Eminler Höyük'te derin çanak olarak tanımlamak daha doğru olacaktır. Ağız çapı 46 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 31'e benzer örnekler Hitit dönemine tarihlenen yerleşim merkezlerinde Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 65-67, 69, 74, 78, 80, 84,

Taf.14/T1h.12,17, T1k.8-9, Taf.15/T1p.1-2, Ein.1,8, Taf.17/T2h.1-3, Ein.1, Taf.20/T6.1,5, Taf.21/T10a.14-16, Taf.22/T10e.16,18,20, T10f.4-8,10-11,22-24), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 85-86, Taf.33/6-7,9,18), Alışar (Gorny, 1990: 614, Pl.48/383,385,387), Beycesultan GTÇ I.tabakası (Mellaart ve Murray, 1995: 82, Fig.P.46/2), Tarsus-Gözlükule GTÇ II. tabakası (Goldman, 1956: 217, Fig.389/C, Fig.390/E) ve Mellaart'ın araştırmalarında Karahöyük gibi merkezlerde benzerleri görülmüştür (Mellaart, 1958: 344, Pl.VIII/165).

Eminler Höyük Çanak Tip 31, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Olasılıkla yiyecek hazırlama veya saklama amaçlı kullanılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 31'i benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlenmek mümkündür.

3.1.3.32. Çanak Tip 32

Çanak Tip 32 olarak değerlendirilen örnek tek tip temsil etmektedir. Basit ağız kenarlı, yuvarlak sığ gövdelidir (**Lev. 63/ D-14/5**) (**Res. 3.1**). Çanak Tip 32'in ağız kenarı ve gövdesi düzensiz olduğu izlenmiştir. Kalın cidarlı, duvarı hafif kavisli, iç yüzeyi düzeltilmiş, alçak çanak formunu oluşturmaktadır. Ağız çapı 9 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği yalın seramik gurubunda değerlendirilmiştir.

Çanak Tip 32'in hamur ve astar özellikleri incelendiğinde yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir. Kabın hamurunda ve dış yüzeyinde fırınlamadan kaynaklı is ve yanma izleri gözlemlenmiştir. Form özelliği, hamur-astar özelliği ve ağız çapı göz önüne alındığında bu tipin 'Adak Kabı' olduğu anlaşılmıştır. Adak Kabı olarak adlandırılan bu tipler Antik kurban yerlerinde bulunması, özensiz üretim nedeniyle bu isimle adlandırılmıştır (Schoop, 2009: 155, Fig.13/2-3). Bu form çarkta üretilip, çarktan indirildikten sonra herhangi bir işlem uygulanmamaktadır. İncelenen yerleşimlerde ağız çapları 5-10 cm arasında değişkenlik göstermektedir. Boğazköy Yukarı Şehir Büyükkale C Yapısında Kutsal Göletlerde ve Tapınak VI Adytonunun antresinde çok sayıda bulunması kültle ilişkilendirilmiştir (Müller-Karpe, 1988: 124,126, Taf.41/N1-N5; Schoop, 2011: 247-248, Fig.1/9). Aynı zamanda ev içi

kontekslerde de bulunmuştur (Müller-Karpe, 1988: 126; Schoop, 2011: 248-249). Ayrıca Hitit sanatında özellikle İnandıktepe Vazosu üzerinde görülen bir tasvirde erkek figür parmak uçlarıyla tuttuğu küçük çanağın Adak Kabı olduğu anlaşılmıştır (Özgüç, 1988: Pl.1/3). Sedat Alp, metinlerde adı geçen ‘‘Bardak/Kadeh/kupa’’ olarak çevrilen ‘‘DUG/GİŞ/URUDUGAL’’ adlarından yola çıkarak bu çanakları kültle ilişkilendirmiştir. (Mielke, 2006: 124). Schoop kültle ilişkili içme ritüelinde kullanıldığını düşünmektedir ve formun MÖ. 14. yüzyıl öncesine veya Erken Tunç dönemine benzer tipi olmadığını vurgulamıştır (Schoop, 2009: 155, Fig.13/2-3). Adak kaplarının öncüsü sayılabilecek formun MÖ. 15. yüzyıla tarihlenen ‘‘Yassı Kaplar’’ olduğunu söylemektedir (Schoop, 2009: 155, Fig.15). Karacic, Adak Kaplarının Hitit sanatında bir sınıfın, belki de alkolün ritüelleştirilmiş tüketimi için kullanıldığı söylemiştir (Karacic, 2014: 167, Fig.57/E), Darga, adak kaplarının MÖ. 13 yüzyıl kült yapıları ile ilişkili olduğunu belirtmiştir (Darga, 1992: 212). Oymaağaç’ta dendrokoloji ve radyokarbon sonuçlarına göre MÖ. 13.yüzyılın ortalarına yani Geç İmparatorluk dönemine tarihlenen tapınağın buluntu konteksinde çok sayıda adak kabı ve adakla ilişkili testiciklerin açığa çıkarılmıştır (Mielke, 2017b: 45, Abb.20/az-4a).

Çanak Tip 32’ye benzer örnekler Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 123-124,126, Taf.41/N1a-b,N5), Boğazköy Büyükkale G Odası XI IVc tabakası ve Y/9 havza dolgusu III. tabakadan (Fischer, 1963:146, Taf.119/1032-1039), Boğazköy Yazılıkaya B ve C odası (Hauptmann, 1975: 197-198, Abb.120/4), Yazılıkaya Bina II (Hauptmann, 1975: 198, 220-221, Taf.120/4,15, Taf.127/137), Alacahöyük Eski Hitit ve Hitit imparatorluk III. tabakası (Koşay, 1951: Lev.XLIV/Res.2-7; Demirtaş, 2004: Lev.26/1-4), Kuşaklı-Sarissa Akropolü A Binası (Mielke, 2006: 124, Taf.80/9-10), Maşathöyük (Özgüç, 1982: 24), Beycesultan (Mellaart ve Lloyd, 1955: 65, Fig.11/13), Oymaağaç-Nerik (Mielke, 2017b: 45, Abb.20/az-4a), Tarsus-Gözlükule GTÇ II-IIB tabakası (Karacic, 2014: 332, Fig.113; Goldman, 1956: Fig.327/1169, 1170, 1171, 1174, 1177), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 199-203, Lev.LXV/1-4), Kinet Höyük Hitit İmparatorluğunun 14.evresi (Demirtaş, 2004: Lev.145/5), Arslantepe Hitit İmparatorluğu III. kat (Demirtaş, 2004: Lev.136/3-5), Korucutepe Eski Hitit ve Hitit İmparatorluk Çağı (Umurtak, 1996: 42-45, Lev.9/1-14, Lev.2472-15, Lev.33/4-6) ve Norşuntepe gibi merkezlerde görülmüştür (Demirtaş, 2004: Lev.140/11). Ayrıca Harmanşah’ın araştırmalarında kırmızı astarlı ve beyaz astarlı adak kabı bulunmuştur

ve bu kapları Geç Tunç Çağı-Hitit İmparatorluk dönemine tarihlenmiştir (Harmanşah ve Johnson, 2013: 382, 383, Res.8).

Eminler Höyük Çanak Tip 32, tipolojik olarak incelendiğinde Hitit İmparatorluk merkezlerinde yaygın bir form olduğu anlaşılmıştır. Bu tipin gün yüzüne çıkarıldığı alanlar, yerleşimlerin seramik repertuarındaki yaygınlığı, Hitit sanatındaki yeri göz önüne alındığında kültle ilişkili olduğu görülmüştür. Ayrıca İnandık Vazosu üzerinde resmedilen ikonografik sahnede erkek figürün parmaklarıyla küçük bir kap tuttuğu karşısındaki erkek figürün ise gaga ağızlı testi tuttuğu izlenmiştir (Özgüç, 1988: Pl.1/3). Buna göre gaga ağızlı testinin sıvı kabı ve libasyon aracı olması göz önüne alınarak adak kabının belki de özel bir sıvının tüketilmesi için üretilmiş özel kaplar olduğu düşünülmektedir. Eminler Höyük Çanak Tip 32, benzer örnekler dahilinde Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlenmiştir.

3.1.4. Bardaklar

Genellikle sıvı maddeleri içmek için kullanılan kaplara ‘‘Bardak’’ adı verilir. Literatürde ağız kısmı dışa doğru açılan, ağız ya da gövde genişliği kaplardan az olan kaplar ‘‘Bardak’’ olarak adlandırılmıştır (Ökse, 2012:91).

3.1.4.1. Bardak Tip 1

Bardak Tip 1 olarak değerlendirilen örnekler basit ağız kenarlı ve konik formudur (Lev.44/ D-15/27, D-15/40). Ağız çapları 8-10 cm arasında değişmektedir. Bu tipteki bardaklar ağızdan dibe doğru daralmaktadır ve ‘‘Çan Gövdeli Bardaklar’’ olarak tanımlanmıştır (Türker, 2008: 58, Lev.VII/1-6). Bu gruba ait seramik örnekleri iyi arıtılmış yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Bardak Tip 1 olarak değerlendirilen bu form çarkta şekillendirildikten sonra sivri veya düz dipli oldukları ve çarktan ipe kesilerek alındıkları bilinmektedir. Konik bardakların yapımındaki kolaylık ve yoğunluğu nedeniyle günlük kullanıma

uygundur. Sıvı tüketiminde kullanılan bu kaplar aynı zamanda tasvir sanatında dini amaçlı kullanımı bulunmaktadır (Özgüç N, 1965: Res.4, No.29,38,77).

Bardak Tip 1'in Anadolu'daki en erken örnekleri Acemhöyük ETÇ'ye tarihlenen VIII-V. tabakaları (Kamış, 2012 : 96, Lev.115/481-486, Lev.116/487-493), Kültepe'de erken örnekleri 13 ve 11. tabakalarında (Kamış, 2012: 96), Gordion ETÇ IIIb'ye tarihlenen 7. Tabakası (Gunter, 1991: 20, Fig.4/53), Beycesultan ETÇ III. tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1962: 223, P.58/9, P.64/5), Tarsus-Gözlükule ETÇ III. tabakası (Goldman, 1956: Fig.268/524, Fig.357/519,524), Kilisetepe ETÇ tabakası (Symington, 2007a: 312, Fig.381/466) gibi yerleşim yerlerinde erken örneklerine rastlanmıştır.

Bardak Tip 1'e benzer örnekler Geçiş Çağı ve Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakalarında Ovaören (Aydın, 2015: 33-34, Lev.40/1-5), Acemhöyük IV. tabakada yaygın kullanılmış olup III. tabakada kullanımı azalmıştır (Türker, 2008: 60, Lev.VII/1-5). Kültepe Kaniş Karum'da ise III-IV. tabakalarında ortaya çıkmış ve II. tabakada yaygın olarak kullanılmıştır (Emre, 1989: 114, Fig.A.I/4, Fig.A.II/30). Kültepe Teras Sarayı (Özgüç, 1999: 38, Lev.89/1-4), Yassihöyük OTÇ'ye Geçiş Çağı tabakası (Omura M, 2011: 276, Res.8-Çiz.2) ve Kaman-Kalehöyük'te Geçiş Çağına tarihlenen IV. tabakasında ele geçen bardak formları üçgen kap olarak adlandırılmıştır (Omura S, 2000: 219). Boğazköy Kuzeybatı Yamacı 9. kat ve Büyükkale IVb-d tabakaları (Orthmann, 1963a: Taf.61/14.40-42; Orthmann, 1963b: Taf.1/1-4; Fischer, 1963: 113, Taf.7/97-104, Taf.10/125-127, Taf.11/142-144, Taf.12/101, Taf.102/809), Polatlı (Lloyd ve Gökçe, 1951:4 6,50, Fig.12/5), Küllüoba OTÇ'ye Geçiş Çağı tabakası (Efe ve Türkteki, 2005: 127, Fig.7/4; Şahin, 2013: 75-76), Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakası (Goldman, 1956: Fig.294/830), Yumuktepe XIB. Tabakası (Garstang, 1953: Res.146/5-6), Kilisetepe OTÇ tabakası (Symington, 2007b: 323, Fig.382/491, 492, 494), Amuq J evresi (Braidwood R ve Braidwood L, 1960: 438, Fig.338/1-3) yerleşim yerlerinde sıkça karşılaşılan form olmuştur. Daha geç örneklerine Boğazköy Yazılıkaya'da (Hauptmann, 1975: 215, Abb.125/107) ve Tarsus-Gözlükule GTÇ I tabakasında (Goldman, 1956: Fig.306/998) rastlanılmıştır.

Eminler Höyük Bardak Tip 1, tipolojik olarak incelendiğinde bardaklar ETÇ IIIB'den itibaren görülmeye başlanıp Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda ve Hitit Döneminin sonuna kadar kullanılan bir form olmuştur. Eminler Höyük Bardak Tip 1'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlenmek mümkündür.

3.1.5. Fincanlar

Genellikle tek kulplu ve sıvı tüketmek için kullanılan kap tipidir. Geniş ağızlı bu küçük kaplar arkeoloji literatüründe tek kulplu bardaklarla aynı adlandırılmaktadır (Ökse, 92). Yaklaşık 10 cm. boyutundaki küçük kaplarda, gövdeden dibe geçişte karında keskinlik olduğu görülmüştür. Ağız kenarından karın keskinliğine bağlayan tek dikey kulpludur (Kulakoğlu, 1997: 33). Eminler Höyük'ten ele geçen fincanlar kendi içinde 4 ayrı tipe ayrılmıştır.

3.1.5.1. Fincan Tip 1

Fincan Tip 1 olarak tanımlanan seramik örneği dışa çekik ağız kenarlı kısa dar boyunludur (**Lev.45/ F.16/10**). Ağız çapı 7.5 cm'dir. İç yüzeyinde geniş kırmızı bant yer almaktadır. Ağızdan boyuna geçişte ince kabartma bant bulunmaktadır. Bu gruba ait seramik örneği kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Fincan Tip 1'in benzerleri Acemhöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı VI-I. tabakaları (Türker, 2009: 55, Çz.16, 26-28), Kültepe Eski Saray ve Teras Sarayı (Özgüç, 1999: 27, 38, Şek.Fig.B/44, Lev.91/1-23, Şek.Fig.C/3), Boğazköy Büyükkale IVd. tabakası (Fischer, 1963: 137, Taf.82/675), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1965: 92, Fig.P5/19), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XIb-IX. tabakası gibi yerleşim yerlerinden benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Garstang, 1953: 227, Fig.146/16).

Fincan Tip 1'i tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Fincan Tip 1'in benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.5.2. Fincan Tip 2

Fincan Tip 2 olarak tanımlanan seramik örneğinin hafif dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, gövdeden dibe geçişte omurgalı olduğu görülmüştür (**Lev.45/ H.15/2-20**). Ağız çapları 9.5 cm'dir. İç yüzeyinde kırmızı bant yer almaktadır. Bu gruba ait seramik örneği kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Fincan Tip 2'ye benzer örneklere Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın, 2015: 30, Lev.34/5), Acemhöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı VI-I. tabakaları (Türker, 2009: 55, Çz.6,8-9,17), Alishar (von der Osten, 1937: Fig.173/c775, d2889, c1233), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1965: 92, Fig.P5/19), Maşathöyük Hitit Dönemi gibi yerleşim yerlerinde rastlanılmıştır (Özgüç, 1982: Fig.E/18). Ayrıca Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Evderesi Höyük'te benzer parçalara rastlanılmıştır (Mellaart, 1958: 331, Pl.3/25).

Fincan Tip 2'nin tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Tekil bir örnekle Hitit dönemine tarihlenen Maşathöyük tabakasında benzer örnekle karşılaşılmıştır. Eminler Höyük Fincanları benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.5.3. Fincan Tip 3

Fincan Tip 3 olarak tanımlanan seramik örneği dışa çekik ve hafif dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yuvarlak gövdelidir (**Lev.45/ O-7/2**). Ağız çapları 10 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği iyi arıtılmış yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Fincan Tip 3'e benzer örnekler Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın, 2015: 30, Lev.35/3, Lev.36/1, Lev.37/1), Acemhöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası VI-I. tabakaları (Türker, 2009: 55, Çz.2,4-15,19-20,24), Kültepe Eski Saray ve Teras Sarayı (Özgüç, 1999: 27,38, Şek.Fig.B/40,48, Lev.91/3), Alişar (Schmidt, 1932: 111, Fig.125/b1303), Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakası (Goldman, 1956: 173, Fig.369/837), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XIb-IX. tabakası (Garstang, 1953: 227, Fig.146/14-15), Maşathöyük Hitit Dönemi tabakası gibi yerleşim yerlerinde görülmüştür (Özgüç, 1982: Fig.13).

Fincan Tip 3'ün tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Tekil bir örnekle Hitit dönemine tarihlenen Maşathöyük tabakasında benzer örnekle karşılaşılmıştır. Eminler Höyük Fincanları benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.5.4. Fincan Tip 4

Fincan Tip 4 olarak tanımlanan seramik örneği dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yuvarlak gövdelidir (**Lev.45/T-1/13**). Ağız çapları 13 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği iyi arıtılmış yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Fincan Tip 4'e benzer örneklere Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın, 2015: 30, Lev.37/2), Acemhöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı VI-I. tabakaları (Türker, 2009: 55, Çz.10) ve Kilisetepe OTÇ tabakası (Symington, 2007b: 323, Fig.382/490) yerleşim merkezlerinde benzer örneklerle karşılaşılmıştır.

Fincan Tip 4'ün tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Fincanları benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.6. Çaydanlıklar

Çaydanlık, kısa boyunlu veya boyunsuz basık gövdeli, tek veya sepet kulplu kısa akıtacağı olan ve günümüzdeki çaydanlıklara benzemesi ile bu adı alan mutfak kaplarıdır. Eminler Höyük'te 4 adet çaydanlık örneği ele geçmiştir.

3.1.6.1. Çaydanlık Tip 1

Çaydanlık Tip 1 olarak değerlendirilen örnek hafifçe dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, küresel gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.46/T-2/5**). Ağız çapı 18 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çaydanlık Tip 1'e benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşim merkezlerinde Achemhöyük (Türker, 2008: Lev.XXXIII/9), Kültepe Kaniş III.tabakası (Emre, 1989: Fig.AI/9-10; Özgüç, 1950: Lev.LXXII/516), Ovaören (Aydın, 2015: Lev.26/4), Alişar (von der Osten, 1937 :Fig.217/64;Gorny, 1990: 529, Pl.24/105), Alacahöyük (Koşay, 1951: Lev.LXIV/1), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V.tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1965: 97, Fig.P.8/1) ve Uşaklı Höyük gibi yerleşim yerlerinde görülmüştür (Mazzoni vd, 2019: 119, Fig.85/8).

Çaydanlık Tip 1'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.6.2. Çaydanlık Tip 2

Çaydanlık Tip 2 olarak değerlendirilen örnek dışa çekik ve hafifçe dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yarım küresel gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.46/C-24/3**). Çaydanlık Tip 2'nin ağız kenarı sivrilerek uzadığı görülmüştür. Ağız çapı 21 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çaydanlık Tip 2'ye benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşim yerlerinde Achemhöyük (Türker, 2008: Lev.XXXIII/26), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakasında görülmüştür (Mellaart ve Lloyd, 1965: 89, Fig.P2/18). Güneri'nin bölgede gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmalarında İslıhisar Höyük'te benzer örneğe rastlanılmıştır (Güneri, 1989: Res.3/3). Ancak Güneri tipin çaydanlık mı veya çanak mı olduğunu belirtmemiştir. Mellaart'ın gerçekleştirmiş olduğu yüzey araştırmalarında Konya'nın Doğusunda benzer örnek bulunmuş ve çanak olarak tanımlanmıştır (Mellaart, 1958: Pl.VI/80).

Çaydanlık Tip 2'ye benzer örnekler bazı yerleşim yerlerinde çanak bazı yerleşim yerlerinde ise çaydanlık olarak tanımlanmıştır. Bu benzerlik ağız kenarından kaynaklıdır. Ancak Eminler Höyük Çaydanlık Tip 2'yi ağız kenarı ve gövde yapısı göz önüne alındığında çaydanlık olarak tanımlamak daha doğru bulunmuştur. Çaydanlık Tip 2'yi Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.6.3. Çaydanlık Tip 3

Çaydanlık Tip 3 olarak değerlendirilen örnek dışa ve içe kalınlaştırılmış-dışa çekik ağız kenarlı ve küresel gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 46/B-13/1**). Dış yüzeyinde devetüyü astar üzerine 1 tane ağız kenarında, 1 tane boyun üzerinde ve 2 tanede gövdeden dibe geçişte kahverengi yatay bant yer almaktadır. Ağız çapı 14 cm'dir. Kilikya Boyalı Seramiği olarak tanımlanan Çanak 10 ile hamur ve astar özelliklerinin ortak olmasından ötürü çaydanlığında Kilikya Boyalı seramiği olduğu anlaşılmıştır. Bu gruba ait seramik örneği Kilikya Boyalı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çaydanlık Tip 3'e benzer örnekler Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakasında görülmüştür (Goldman, 1956: 175, Fig.370/868). Çaydanlık Tip 3 olasılıkla tıpkı Tarsus-Gözlükule'de ele geçen sepet kulplu çaydanlık gibi üzerinde yatay bantlar arasında çapraz çizgili üçgen motifinin yer aldığı düşünülmektedir. Çaydanlık Tip 3, Eminler Höyük'e karasal ticaret sonucunda ithal edildiği anlaşılmıştır.

Eminler Höyük Çaydanlık Tip 3'ü benzer örnekler dahilinde Orta Tunç Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.6.4. Çaydanlık Tip 4

Çaydanlık Tip 4 olarak değerlendirilen örneğin ağız kenarı dışı çekik ve dudak kısmı uzatılmış, küresel gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 46/G-17/3**). Ağız çapı 28 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çaydanlık Tip 4'e benzer örnekler bazı yerleşim yerlerinde Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakası ve GTÇ II. tabakasında çanak ve meyvelik olarak tanımlanmıştır (Mellaart ve Lloyd, 1965: 84, P.1/8-10; Mellaart ve Murray, 1995: 37, P.15/3). Güneri'nin bölgede yaptığı araştırmada Zincirli Höyük'te benzerine rastlanılmış ve bu örnek çanak olarak tanımlanmıştır (Güneri, 1989: 126, Res.6/1).

Çaydanlık Tip 4'ün benzerleri yerleşim merkezlerinde çanak olarak tanımlansa da duruş açısı, form, astar rengi ve örneklerinin OTÇ'ye tarihlenmiş olmaları göz önüne alınarak Çaydanlık olarak tanımlanması uygun görülmüştür. Eminler Höyük Çaydanlık Tip 4'ü Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek daha doğru olmaktadır.

3.1.7. Testiler

Testiler, dar boğazlı, kulplu, emzikli veya emziksiz, geniş gövdeli, pişmiş topraktan yapılan kaplardır (Ökse, 2012: 99). Tek kulplu, dar ağızlı ve dar boyunlu çömlek biçimli kaplar olup ağız biçimlerine göre farklı isimlerle adlandırılmıştır (Ökse, 2012: 99).

Testiler, Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramikleri içerisinde küçük bir form grubunu oluşturmaktadır. Testilerin ağız kenarı ve gövde özelliklerine göre toplam 85 parça değerlendirilmeye alınmıştır. Değerlendirilen tipler arasında tam form

bulunmamıştır. Testiler, Gaga Ağızlı Testiler ve Yonca Ağızlı Testiler olmak üzere 3 farklı ana tip ve onlarda kendi içinde alt gruplara ayrılmıştır. Yonca Ağızlı Testilerin sadece ağız kısmının küçük parçaları olduğu için tipolojik değerlendirmeye alınmamıştır.

3.1.7.1. Testi Tip 1

Testi Tip 1 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dar ağızlı, ağız kenarı dışı doğru kalınlaştırılmış, dar düz boyunlu örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 47/ N-9/2, E-16/15, G-17/10**). Ağız çapları 7-14 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Testi Tip 1a'ya benzer örnekler Ovaören Hitit tabakası (İlhan, 2017: 45, EK30 T3c/Şek.30.4), Boğazköy-Büyükale, Aşağışehir I-Ib.tabakası (Ficher, 1963: 126, Taf.42/430, Taf.40/444,451), Boğazköy Yukarışehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.3/K2b,K2c, Taf.5/K21), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 62-65, Taf.2-8), Uşaklı Höyük (Baskın, 2022: 328, Fig.4/JR-017-2, JR-020, JR-030), Oymaağaç-Nerik (Mielke, 2017b: 47, Abb.21/14), İmikuşağı (Konyar, 2002: 420, Lev.XVI/1-5), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 6. tabakaları (Gunter, 1991: 69-72, Fig.17/343, Fig.18/368-369), Tarsus-Gözlükule GTÇ II. tabakası (Goldman, 1956: Fig.322-385/1191), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: Lev.LXXIII/1-3, Lev.LXXVII/3, Lev.LXIX/1-2, Lev.LXXIX/1,3) ve Norşuntepe gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Demirtaş, 2004: Lev.139/1).

Tipolojik olarak incelendiğinde Eminler Höyük Testi Tip 1 ve kendi içindeki türevleri benzer örnekleri göz önüne alındığında Hitit Dönemine tarihlenmek mümkündür.

3.1.7.2. Testi Tip 2

Testi Tip 2 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dar ağızlı, ağız kenarı dışa doğru kalınlaştırılmış ve dışta ağız kenarı düzleştirilmiş, dar düz boyunlu örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 47/ G-14/27, E-15/1**). Ağız çapları 8-18 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Testi Tip 2a'ya benzer örnekler Boğazköy Yukarışehir (Müller-Karpe, 1988: Taf.4/K2g, Taf.7/K2r, K2s, K2o), Tarsus-Gözlükule (Karacic, 2014: 336, Fig.115/B-D), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: 410,424, Lev.LXVI/2,4, Lev.XXX/1-3), Sirkeli Höyük (Novak ve Kozal, 2014: 13, Res.6/2) ve Kinet Höyük gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Baskın, 2022: Fig.14/JR-017-3, JR-018, JR-029).

Tipolojik olarak incelendiğinde Eminler Höyük Testi Tip 2 ve kendi içindeki türevleri benzer örnekleri göz önüne alındığında Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.7.3. Testi Tip 3

Testi Tip 3 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı dar ağızlı, ağız kenarı içe ve dışa doğru kalınlaştırılmış, dar düz boyunlu örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 47/ H-13/6**). Ağız çapları 7-13 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri yoğun taşçık ve kum katkılı yalın seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Testi Tip 3a'ya benzer örnekler Boğazköy Yukarışehir ve Tatarlı Höyük'te karşılaşılmıştır (Müller-Karpe, 1988: Taf.7/K2u, K5c; Girginer, 2022: 420, Lev.XXVI/1-2).

Tipolojik olarak incelendiğinde Eminler Höyük Testi Tip 3 ve kendi içindeki türevleri benzer örnekleri göz önüne alındığında Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Testilerin depolama ve taşıma işlevinde kullanıldığı düşünülmektedir. Hitit saray ve tapınaklarında bu tür kaplarının bulunması bunların muhtemelen şarap, yağ, su gibi sıvıların depolamak için kullanıldığı sonucunu doğurmuştur (Müller-Karpe, 1988: 33; Scoop, 2011: 253, Fig.4/3; Mielke, 2006: 58). Ayrıca tarım ürünleri; tahıl, bakliyat gibi ürünlerin depolandığı bilinmektedir (Schoop, 2011: 253, Fig.4/3). Kuşaklı-Sarissa C Binası kazılarında depolanan odalardan birinde testi içinde filizlenmiş arpa bulunması ile bu kabın bira üretimiyle veya depolamayla bağlantılı olduğu anlaşılmıştır (Mielke, 2006: 58).

Eminler Höyük'le aynı döneme tarihlenen arkeolojik merkezlerden ele geçen testi örneklerinin çoğunlukla ağızdan omuza geçişte tek kulplu olduğu görülmüştür (Müller-Karpe, 1988: Taf.3/k2b/2). Bu kap tipinin dipleri başlangıçta yuvarlak iken dönem ilerledikçe dipleri sivrileşmiştir ve halka kaideli örnekleri de mevcuttur (Mielke, 2006: 56-57; Fischer, 1963: 126, Taf.40/444,451; Schoop, 2011: 253, Fig.4/3; Müller-Karpe, 1988: Taf.3/K2b/2, K2d/2). Kapların tam korunmuş hali 50 cm'den yüksek ve yuvarlak tabanlıdır (Karacic, 2014: 175).

3.1.7.4. Gaga Ağızlı Testi Tip 1

Eminler Höyük'te gaga ağızlı testi olarak tanımlanabilecek forma rastlanılmamıştır ancak gaga biçimli akıtacak parçaları yoluyla Eminler Höyük'te gaga ağızlı testilerin varlığından söz edebiliriz. Gaga ağızlı testilerin gagasının altında sakal yer almaktadır. Bazı örneklerde sakal gaganın hemen altında iken bazılarında daha geride olduğu gözlemlenmiştir (**Lev.64/ C-15/4, G-14/9, G-15/7, G-17/23, E-13/7**). Bu grupta değerlendirilen örnekler krem ve kırmızı astarlı seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Gaga ağızlı testiler günlük kullanım, depolama, mezar hediyesi veya libasyon kapları olarak kullanılmıştır. Depolama ve mutfakta kullanım örnekleri; Acemhöyük (Türker, 2008: 154), Boğazköy Ambarlıkaya M/18 Kap Odası (Fischer, 1963: Taf.21/232-235), Kültepe Teras Sarayı (Özgüç, 1999: 38,43, Lev.92/1-2, Şek.C-5), mezar hediyesi olarak kullanımları; Acemhöyük (Türker, 2008: 157), Çavlum Mezarlığı (Bilgen, 2005: Lev.LXXIII/1-3),Gordion Hitit Mezarlığı (Mellink, 1956: Pl.26/d-e), libasyon

kabı olarak tasvirli sanat eserlerinde İnanlıktepe (Özgüç, 1988: 10/Çz.9-10,41, Lev.57/1), Kültepe (Özgüç, 2005: Fig.180), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 46-47, Abb.189) ayrıca tekil örnek olarak gaga ağızlı testinin Acemhöyük Bölükbaşı Mezarlığında, mezarın üstünü örtmek için kullanılmıştır (Türker, 2008: 156).

Gaga Ağızlı Testi Tip 1'e benzer örnekler Acemhöyük (Türker, 2008: Lev.38/1-2), Kültepe (Özgüç, 1950: Lev.LXIX/457), Alishar (von der Osten, 1937: Fig.227/3,5,8,10,13; Gorny, 1990: Pl.27/159), Boğazköy Aşağışehir 2. tabakası (Fischer, 1963: Taf.26/293), Maşathöyük (Özgüç, 1982: Şek.59) ve Beycesultan OTÇ-GTÇ tabakalarında benzerleri görülmüştür (Lloyd, 1965: 96, Fig.P.7/4; Mellaart ve Murray, 1995: 41, Fig.P.19/1,3). Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmalarında Ortakaraviran Höyük, Apa Saraycik Höyük ve Tilkili Höyük gibi merkezlerde karşılaşılmıştır (Mellaart, 1958: 326,Pl.II/14-16).

Gaga ağızlı testilerin gagasının altında yer alan sakal çıkıntısı esas olarak Alishar'da popüler yerel bir özelliktir. Bu yüzden Gorny, sakallı gaga ağızlı testileri Eski Hitit dönemine tarihlemektedir (Gorny, 1990: 83). Gaga ağızlı testiler, günlük hayatının her alanında kullanımı devam etmiştir. Hitit imparatorluk döneminde kullanım yoğunluğu azalmıştır, günlük yaşamın her alanından ziyade libasyon kapları olarak kullanılmıştır (Schoop, 2011: 251, Fig.5/1).

Tipolojik olarak incelendiğinde Eminler Höyük Gaga Ağızlı Testi Tip 1 ve kendi içindeki türevleri benzer örnekleri ve astar özellikleri göz önüne alındığında MÖ. II. binyıla tarihlemek mümkündür.

3.1.8. Çömlekler

Depolama, yemek pişirme, sıvı ve katı besinlerin saklanması gibi çeşitli işlevleri bulunan kaplara çömlek adı verilmiştir. Çömlek gövde biçimlerine, boyutlarına, kulplu oluşlarına ve bazı özelliklerine göre farklı adlandırılmaktadır (Ökse, 2012: 96). Eminler Höyük MÖ. II. binyıl seramikleri içinde ikinci en büyük grubu oluşturmaktadır. Toplam 258 çömlek parçası incelenmiştir. Çömlekler, ağız kenarı,

boyun ve gövde özelliklerine göre 12 tipe ayrılarak değerlendirilmiştir. Çömleklerin hepsi kaba seramik grubu içerisinde değerlendirilmiştir.

3.1.8.1. Çömlek Tip 1

Çömlek Tip 1 olarak değerlendirilen örnekler yuvarlak basit ağız kenarlı ve küresel gövdeli örneklerden oluşmaktadır (Lev.48/ E-21/9, E-22/5). Ağız çapları 24 cm'dir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre orta boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bu grupta değerlendirilen bazı örnekler at nalı biçimli kulpa sahip olduğu görülmüştür. Çömlek Tip 1'in pişirme kabı işlevli oldukları düşünülmektedir. Çömlek Tip 1, seramiklerinin hamurlarında bulunan yoğun taşçık katkısı, yüzeyinde bulunan is izleri veya ikincil yanma izleri, bu yaklaşımı desteklenmektedir. Ayrıca mutfak işlevinin yanı sıra Gordion ve Çavlum Mezarlığında çocuk mezarları olarakta kullanılmıştır (Mellink 1956: 21-22; Bilgen, 2005: Lev.LXX/5,10). Çömlek Tip 1 mutfak kabı, depolama ve ölü gömme kapları olarak kullanılmıştır. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 1'e benzer örnekler Orta Anadolu'da Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Eski Hitit dönemine tarihlenen yerleşimlerin hepsinden bilinmektedir. Kültepe Teras Sarayının batı kanadında yer alan 7.nr'lı odasından (Özgüç, 1999: Lev.96/1), Ovaören yerleşimi (Aydın, 2015: Lev.50/1-3, Lev.51/1-2), ve Achemhöyük III-II. tabakalarında çok tercih edilen form olmuştur (Türker, 2008: 113-118, Lev.XXIV/1-2,4-9, Lev.XXV/1-4). Türker, Achemhöyük basit ağız kenarlı büyük çömleklerin buluntu konteksinin Hatipler Saray'ının 30 m batısındaki işlik alanında açığa çıkarılması nedeniyle depolama, pişirme ve işliklerde üretimde kullanıldığını düşünmektedir (Türker, 2008: 117-118). Benzer durum Boğazköy Ambarlıkaya M/18 kap odasında rastlanılmıştır, depo odasında bulunması depolama işlevinde kullanılmış olabileceğini göstermektedir (Fischer, 1963: Taf.52/520). Ayrıca Boğazköy-Osmankayası ve Büyükkale'de benzer örnekler ele geçmiştir (Fischer, 1963: Taf.52/520, Taf.56/504). Boğazköy Kuzeybatı Yamacı 9. tabaka (Orthmann, 1963b: Taf.6/146-148-Taf.9/32), Alişar (von der Osten, 1937: 134, Fig.175/d2958), Gordion OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen olan Megaron 10'un 16. tabakası (Gunter, 1991: Fig.7/121), Beycesultan OTÇ'ye

tarıhlenen V. tabakası (Lloyd ve Mellaart, 1965: Fig.P/10/1-3), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull 1988: Taf.2/11-12, Taf.7/6-7,Taf.24/2) ve İmikuşığı Eski Hitit Dönemine tarıhlenen 10. yapı katı gibi yerleşim yerlerinde görülmüştür (Konyar, 2002: 386, Lev.XI/3-4). Ayrıca Gordion Hitit Mezarlığı ve Çavlum OTÇ Mezarlığı'nda çocuk mezarı olarak kullanılmıştır (Bilgen, 2005: Lev.LXX/5,10, Lev.LIX/M56-2; Mellink 1956: Pl.12/g-i, Pl.27/d). Bazı yerleşimlerde üç ayaklı formları da bulunmaktadır (Türker, 2008: Lev.XXIV/12; Lloyd ve Mellaart, 1965: 99, Fig.P.10/1,3).

Çömlek Tip 1, MÖ. II. binyıl boyunca kullanılan bir form olmuştur. Çömlek Tip 1'in daha geç örnekleri Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 51,Taf.9/Kt1a/2-3), İnandıktepe IV-V. Hitit tabakalarında (Özgüç, 1988: 13, Lev.Pl.30/3), Kuşaklı-Sarissa Orta Hitit Dönemine tarıhlenen tabakaları (Mielke, 2006: 90, Taf.12/1-14), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 245-247,281, Fig.17/364,367, Fig.18/390, Fig.35/662-663,656), Porsuk GTÇ'e tarıhlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 169,170-171, Pl.32/200,209, Pl.33/211, Pl.34/217), Kilisetepe GTÇ II. tabakası (Postgate ve Hansen, 2007b: 367, Fig.404/908), Arslantepe (Demirtaş, 2004: Lev.133/3) ve Korucutepe Eski Hitit ve Hitit İmparatorluk tabakaları gibi yerleşim yerlerinden bilinmektedir (Umurtak, 1996: 65-66, Lev.13/3, Lev.13/1, Lev.27/1-2).

Schoop, Çömlek Tip 1'i ETÇ'den beri kullanılmakta olan bir form olduğunu vurgulamıştır (Schoop, 2009: 151). MÖ. II. binyıldaki farkı çark yapımı olmasıdır. Bu tip Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın başlangıcında ağız kenarı içe doğru kalınlaştırılmıştır (Schoop, 2009: 151; Schoop, 2006: 227, Fig.4/C; Glatz, 2013: 135-136). Basit ve içe kalınlaştırılmış ağız kenarlı çömlekler MÖ. 16-15 yüzyılları arasında düşüş yaşayarak yerini Hitit döneminde dışa doğru kalınlaşmış ağız kenarlı çömleklere bırakmıştır. Yeni tip dışa kalınlaştırılması kendi içinde tipolojik bir gelişim göstermektedir (Schoop, 2006: 227, Fig.4/D). Basit ve içe kalınlaştırılmış ağız kenarlı çömlekler imparatorluk sonu MÖ. 13. yüzyılın sonuna kadar küçük bir oranla da olsa kullanımına devam edilmiştir (Schoop, 2006: 227; Schoop, 2009: 151).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler

Höyük Çömlek Tip 1'i benzer örnekleri dâhilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.2. Çömlek Tip 2

Çömlek Tip 2 olarak değerlendirilen örnekler ie kalınlaştırılmış basit ağız kenarlı ve küresel gövdeli örneklerden oluşmaktadır (**Lev. 49/ G-16/1, İ-17/2, E-15/5, E-22/1, İ-16/1**). Çömlek Tip 1'in alt tipidir. Ağız çapları 18-31 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre orta ve iri boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Çömlek Tip 2'nin pişirme kapları olduğu düşünölmektedir. Hamurlarındaki yoğun taşçık katkısı, yüzeydeki ikincil yanma izleri, fırınlama sırasında aşırı harareten oluşan çatlamalar gibi özelliklerin dolaylı pişirme kapları olmasını desteklemektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 2'ye benzer örnekler Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakalarında (Aydın, 2015: Lev.49/1-4), Boğazköy Osmankayası (Fischer, 1963: Taf.52/576), Gordion ETÇ-OTÇ'ye geçiş tabakaları ve OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'nun 16-15-14B-12-10. tabakaları (Gunter 1991: 54, Fig.6/113-114-Fig.8/142-143,156-Fig.11/206-207, Fig.12/220, Fig.13/246) ve Demircihöyük OTÇ tabakaları gibi yerleşim yerlerinden benzerleri bulunmaktadır (Kull 1988: Taf.20/2-4).

Çömlek Tip 2'ye benzer örnekler daha geç tabakalarda Boğazköy Yukarışehir (Müller-Karpe, 1988: 52, Taf.9/Kt1b.2-6), Kuşaklı-Sarissa yerleşimi (Mielke 2006: 90, Taf.12/15, Taf.13/1,3,7-8), Oymaağaç-Nerik (Mielke, 2017b: 47, Abb.21/13), Porsuk V. tabakası (Dupré, 1983: 169-170, Pl.32/202, Pl.33/203-204) ve Gordion Hitit Mezarlığında mezar olarak kullanılmıştır (Mellink 1956: Pl.25/d; Gunter 1991: 54, Fig.24/499).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 2'yi benzer örnekleri dâhilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Eski Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.3. Çömlek Tip 3

Çömlek Tip 3 olarak değerlendirilen örnekler ağız kenarları içe ve dışa kalınlaştırılmış basit ağız kenarlı ve küresel gövdelidir. Örneklerin ağız kenarlarında hafif sivrilme ve dışta yüzeysel bir oluk yer almaktadır (Lev. 50/ F-22/1, G-17/1, T-2/9, E-16/2). Çömlek Tip 1'in alt tipidir. Ağız çapları 28-38 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre büyük boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 3'ün genel form özellikleri göz önüne alındığında benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı yerleşim merkezleri Kültepe Kaniş-Karum (Özgüç, 1950: Lev.LXXIV/538), Boğazköy Osmankayası (Fischer, 1963: Taf.52/577), Demircihöyük OTÇ tabakasında görülmüştür (Kull 1988: Taf.2/5,8,10,14-Taf.7/8-9, Taf.8/1-12, Taf.12/3, Taf.24/2).

Çanak Tip 3'ün Hitit dönemi yerleşim merkezleri Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 53, Taf.9/Kt2b.1-4), Alacahöyük Hitit tabakası (Koşay, 1951: Lev. LXV/Res.1), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 90, Taf.13/1-2, 4-6, 12-15, 17-25, Taf.14/1-2, 17, 19, Taf.17/8, 10), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 243, 245, Fig.16/357, Fig.17/365), Porsuk V. tabakası (Dupré, 1983: Pl.30/192), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 12'nin VA. tabakası (Gunter,1991: 54, Fig.22/461) ve Kilisetepe GTÇ II. tabakasında benzer örnekler görülmüştür (Postgate ve Hansen, 2007b: 367, Fig.404/905).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 3'ü benzer örnekleri dâhilinde Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.4. Çömlek Tip 4

Çömlek Tip 4 olarak değerlendirilen örnekler içe çekik ağızlı ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı küresel gövdeli örneklerden oluşmaktadır (Lev. 51/ F-14/2, F-17/8, G-15/13, E-22/4, F-17/21). Örneklerin ağız kenarları dışta şerit gibi kalınlaştırılmıştır. Bazı örneklerin ağız kenarı içte hafif sivri olduğu görülmüştür (Lev. 51/ F-14/2, F-17/8, G-15/13). Bazı örneklerde ise ağız içte yuvarlatılarak yapılmıştır (Lev. 51/ E-22/4, F-17/21). Ağız çapları 21-36 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre orta boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bir örneğin ise hilal kulplu olduğu görülmüştür (Lev. 51/ G-15/13). İşlevsel olarak mutfak kapları arasında yer almaktadırlar. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 4'ün genel form özellikleri göz önüne alındığında benzer örnekler Ovaören (İlhan, 2017: EK-43/43.2-43.6), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 53-54, Taf.9/Kt2c.4-8, KT2d.1-6,15-19, Kt2e.1-17), Boğazköy Osmankayası (Fischer, 1963: Taf.52/575), Alişar (von der Osten, 1937: 162, Fig.204/c2459), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.15/11-26, Taf.16/1-19, Taf.17/1-2,4-6,11-12,17-19, Taf.18/1-2,4-7,9-10), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 243-247, Fig.16/355, Fig.17/366,368,370-373, Fig.18/392,395), Porsuk V. tabakası (Dupré, 1983: 164,168, Pl.27/168-169, Pl.28/170), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull 1988: Taf.31/2-3), Tarsus-Gözlükule Geç Tunç IIA. tabakası (Karacic, 2014: 203,406, Fig.144/A), Kilisetepe GTÇ III. tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 335-336, Fig.389/632), Sirkeli Höyük GTÇ tabakası (Novak ve Kozal, 2014: 13, Res.6/1), Arslantepe (Di Nocera, 1998: Taf.7/1,4,7), İmikuşağı Eski Hitit Dönemi 10. yapı katı (Konyar 2002: 386, Lev.XI/5), Korucutepe Eski Hitit ve Hitit İmparatorluk tabakası (Umurtak, 1996: 66-68, Lev.13/4-5, Lev.14/1-2, Lev.27/3, Lev.35/167-68), Norşuntepe (Demirtaş, 2004: Lev.139/8, Lev.140/1) ve Çavlum Orta Tunç Mezarlığı'nda mezar olarak kullanıldığı görülmüştür (Bilgen, 2005: Lev.LXX/1). Güneri, Kayseri Bölgesinde yaptığı yüzey araştırmalarında Hitit İmparatorluk dönemine tarihlenen yerleşim yeri Küçüktepe (Güneri, 2010: Res. 39/1-2, 4-7, 9, Res. 40/1-2, 4-5, 9-14, Res. 41/1-7,9, 11-13, Res. 42/1-3) ve Harmanşah'ın araştırmalarında

Misafirli Höyük yerleşimlerinde benzer tiplerle karşılaşmıştır (Harmanşah vd, 2015: 233, Res.5/1). Ayrıca Beycesultan yerleşimi OTÇ'ye tarihlenen IVa. tabakasında kırmızı astarlı perdahlı örnekleri mevcuttur (Llyoyd ve Mellaart, 1965: 134, Fig.P.34/4-6).

Tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 4 benzer örnekler dâhilinde Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.5. Çömlek Tip 5

Çömlek Tip 5 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ve içe-dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, çok kısa boyunlu ve küresel gövdeli örneklerden oluşmaktadır (**Lev. 52/ İ-22/2, E-22/2, E-16/3, Lev. 53/ J-17/1, İ-17/1, E-15/3, E-15/16, F-17/32**). Örneklerin ağız kenarı dış kısma doğru çekilerek uzatılmıştır. Bazı örneklerde ise ağzın iç kısmı düz bırakılarak dış kısma doğru çekilerek uzatılmıştır (**Lev. 53/F-17/32**). Ağız çapları 25-41 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklükleri itibariyle çömleklerin büyük boyutlu oldukları anlaşılmıştır. Bir örneğin iç kısmı kırmızı boya bantlıdır (**Lev. 52/ İ-22/2**). Bir örneğin ise çift kulplu olduğu görülmüştür (**Lev. 53/ E-15/3**). Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 5'in genel form özellikleri göz önüne alındığında benzer örnekler Alishar (von der Osten, 1937: Fig.202/d2408), Çavlum OTÇ Mezarlığı (Bilgen, 2005: Lev.LXX/2,8-9,12), Demircihöyük OTÇ tabakası (Kull 1988: Taf.13/17-18, Taf.21/2, Taf.31/4-6,8,19) ve Arslantepe OTÇ tabakasında benzer örnekler görülmüştür (Di Nocera, 1998: Taf.7/5, Taf.8/1-9, Taf.10/1-5, Taf.14/2-8, Taf.15/2-3, 5-6, Taf.16/1-3).

Çömlek Tip 5'e benzer örnekler Hitit dönemi tabakalarında Ovaören (İlhan, 2017: EK-42), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 54, Taf.10/Kt.2f.1,4,6-8, Taf.12/Kt3.2), Boğazköy Büyükkale, Tapınak V, Osmankayası ve Osmantarlası'ndan (Fischer, 1963: Taf.52/501-502,574,579), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: Taf.14/3,9-13, Taf.15/1-10, Taf.18/3,8,11-15), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015:

245,247, Fig.17/374-382, Fig.18/383-384,393), Porsuk V. tabakası (Dupré, 1983: Pl.27/163, 165, 167-169, 174-176, Pl.28/171-173, Pl.29/177-181,184, Pl.30/187-190, Pl.31/192, 194-196), Tarsus-Gözlükule OTÇ ve GTÇ'ye tarihlenen I-II-IIB. tabakaları (Goldman, 1956: Fig.382/1212; Karacic, 2014: 202, 404, Fig.143/A), Yumuktepe Hitit dönemine tarihlenen V. tabakası (Garstang, 1953: 249, Fig.157/22), Kilisetepe GTÇ III. tabakası (Postgate ve Hansen, 2007a: 335-336, Fig.389/633-634), Soli Höyük (Yağcı, 2007: 809, Fig.10), Tatarlı Höyük GTÇ tabakası (Girginer, 2022: 428, Lev.LXXXIV/3), Kinet Höyük GTÇ (Baskın, 2022: 330,332,334-336, Fig.8/P-030,P-035, Fig.10/CPT-003,006,009,012,013, Fig.11/CPT-017,026, Fig.12/CPT-041,046,048) ve Arslantepe Hitit tabakası gibi yerleşim merkezlerinde benzer örnekleri bulunmaktadır (Demirtaş, 2004: Lev.133/4, Lev.134/1). Güneri'nin Kayseri Bölgesinde yaptığı yüzey araştırmalarında Hitit İmparatorluk dönemine tarihlenen yerleşim yeri Küçüktepe (Güneri, 2010: Res.40/3-6, Res.41/8,10) ve Harmanşah'ın araştırmasında GTÇ tarihlenen Karaköy Kale Tepesi'nde benzerleri görülmektedir (Harmanşah ve Johnson, 2012: 84, Res.8/6).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 5'i benzer örnekler dâhilinde Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.6. Çömlek Tip 6

Çömlek Tip 6 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ağız kenarlı, kısa ve geniş boyunlu çömlekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.54/ G-14/8, G-17/8, D-15/9, D-22/6**). Bir seramik örneğinin dış yüzeyinde kırmızı bant boya ve bir seramik örneğinin ise dış yüzeyinde yiv bulunmaktadır (**Lev.54/ G-14/8, G-17/8**). Ağız çapları 21-25 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre orta boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bu tipin depolama veya saklama kabı işlevli oldukları düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 6'ya benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı tarihlenen yerleşimlerin hepsinden bilinmektedir. Ovaören (Aydın, 2015: Lev.42/2, Lev.43/3-4), Acemhöyük (Türker, 2008: Lev.XXV/6-7), Kültepe Geç Sarayı (Özgüç, 1999: 14, Şek.A/26), Kültepe Kaniş-Karum (Özgüç, 1950: Lev.LXXIV/554-556), Boğazköy Büyükkaya (Schoop, 2009: 161, Fig.5/6,9), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 13.tabakası (Gunter, 1991: 58, Fig.11/196), Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakası (Goldman, 1956: Fig.371/884,891), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen XIb. tabakası (Garstang, 1953: Fig.145/7), Korucutepe OTÇ-GTÇ tabakaları (Griffin, 1974: 59, Fig.27/299) ve Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmasında İslihisar Höyük, Zincirli Höyük, İllistra Höyük, Gavur Höyük gibi yerleşim yerlerinde benzer örnekler görülmüştür (Güneri, 1989: Res.2/21-25).

Çömlek Tip 6'ya benzer örnekler Hitit tabakalarında Maşathöyük ve Tatarlı Höyük yerleşim yerinden ele geçmiştir (Özgüç, 1982: Fig.N/26,27; Girginer, 2022: 220-221, Lev.XXXIV/1-2).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 6'yı benzer örnekler dâhilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.7. Çömlek Tip 7

Çömlek Tip 7 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ağız kenarlı, uzun geniş boyunlu çömlekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.55/ H-13/1, T-1/13, E-15/13, F-21/1**). Bu grupta değerlendirilen 3 seramik örneğinin dış yüzeyinde kırmızı bant boya yer almaktadır (**Lev.55/T-1/13, E-15/13, F-21/1**). Ağız çapları 23-34 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre orta boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bu tipin depolama veya saklama kabı işlevli oldukları düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 7'ye benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen yerleşim yerleri, Ovaören (Aydın 2015: Lev.44/1,45/2), Acemhöyük (Türker, 2008: Lev.XXVI/2,10), Kültepe Kaniş Karum (Özgüç, 1950: Lev.LXXIV/553,555,558), Boğazköy Aşağı Şehir II ve IV. tabakaları (Fischer, 1963: 130-131, Taf.53/554, Taf.55/533), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 243,281, Fig.16/358, Fig.35/674), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen IVC. tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1965: 114, Fig.P.21/2,6,8), Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakası (Goldman, 1956: Fig.371/886), Yumuktepe OTÇ'ye tarihlenen IX tabakası (Garstang, 1953: Fig.145/4), Kilisetepe OTÇ tabakası (Şerifoğlu, 2019: 98, Fig.23/C12/151; Symington, 2007b: 327, Fig.386/555) ve Güneri'nin bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmasında İslıhisar Höyük, Gavur Höyük, Eminler Höyük (Güneri, 1989: Res.2/11,13,15), French'in araştırmalarında Maltepe-Mut gibi yerleşim yerlerinde benzer örnekler görülmüştür (French, 1965: 191, Fig.7/3). Alişar Karum tabakasında Çömlek Tip 7'ye benzer örneğin ölü gömme kabı olarak kullanıldığından bahsedilmiştir (Gorny, 1990: Pl.33/243, Pl.34/253,254,259).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 7'ye benzer örnekler dâhilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.8.8. Çömlek Tip 8

Çömlek Tip 8 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, geniş gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.56/ D-17/2, G-17/7, D16/18, F-17/18**). Ağız çapları 21-33 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre orta boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bu tipin depolama veya saklama kabı işlevli oldukları düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 8'e benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Eski Hitit dönemine tarihlenen yerleşim yerlerinde Ovaören (Aydın 2015: Lev.42/2), Boğazköy Büyükkale IVd. tabakası ve Aşağı Şehir 2 ve 4. tabakası (Fischer, 1963: 129-131, Taf.53/555,

Taf.54/505,522 Taf.55/532,535, Taf.58/513), Alacahöyük Eski Hitit tabakası (Koşay, 1951: Lev.LXIII/Res.1), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 10. tabakası (Gunter, 1991: Fig.13/241), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Mellaart ve Lloyd, 1965: 98, Fig.P.9/8), Tarsus-Gözlükule OTÇ tabakası (Goldman, 1956: Fig.373/B), Kilisetepe OTÇ tabakası (Şerifoğlu, 2019: 98, Fig.23/C12/179), Korucutepe OTÇ-GTÇ tabakaları (Griffin, 1974: 59, Fig.27/289) ve Mellaart'ın bölgede gerçekleştirdiği yüzey araştırmasında Acemköy (Mellaart, 1958: Pl.V/66) ve French'in araştırmalarında Attepe gibi yerleşim merkezlerinden benzer örnekler bulunmuştur (French, 1965: 197, Fig.3/3).

Çömlek Tip 8'e benzer örnekler Hitit tabakalarında Ovaören (İlhan, 2017: 203, EK-46/Şek.3-5), Maşathöyük (Özgüç, 1982: Fig/72-73,77-79), Uşaklı Höyük (D'Agostino ve Orsi, 2015: 281, Fig.35/672), Tarsus-Gözlükule GTÇ I-IIB. tabakası (Goldman, 1956: Fig.379/1038; Karacic, 2014: 341, Fig.116/E), Kilisetepe OTÇ'den GTÇ'ye geçiş tabakalarında (Şerifoğlu, 2019: 99, Fig.27/C12/2199 ve Tatarlı Höyük'te merkezlerinde karşılaşmıştır (Girginer, 2022: 432, Lev.LXXXVIII/1,4).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 8'e benzer örnekler dâhilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.9. Çömlek Tip 9

Çömlek Tip 9 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, geniş gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.57/ F-17/10, E-16/14, E-22/3**). Ağız kenarları dışa çekik ve sarkıttır. Bir örneğin üzerinde ise mühür baskısı bulunmuştur (**Lev.57/ F-17/10**). Ağız çapları 23-28 cm arasında değişmektedir. Ağız çapları ve büyüklüklerine göre orta boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bu tipin depolama veya saklama kabı işlevli oldukları düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 9'a benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlenen yerleşim yerlerinden Ovaören (Aydın 2015: Lev.44/3), Tarsus-Gözlükule OTÇ-GTÇ ve GTÇ IIB tabakaları (Goldman, 1956: Fig.373/879,B, Fig.382/D-E; Karacic, 2014: 341, Fig.116/E), Norşuntepe Hitit tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.140/3), Korucutepe Eski Hitit ve Hitit İmparatorluk tabakalarında benzer örnekler görülmüştür (Umurtak, 1996: 74-75, Lev.16/1, Lev.28/5).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 9 benzer örnekler dâhilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.10. Mühür Baskılı Çömlek Tip 9

Mühürler, toplumlarında mülkiyet göstergesi ve güvenlik garantisi olarak kullanılan araçlardan birisidir. Eski Yakındoğu'da en erken örnekleri MÖ. 7500-7000 yılları arasında tarihlenen Seramiksiz Neolitik dönemin B evresi (PPNB) Ras Şamra (Ugarit), Tell Ain el-Kerkh, el-know 2, Bukras yerleşimlerinden bilinmektedir (Öztürk, 2019: 37). Anadolu'da ilk mühür örnekleri Neolitik dönemde Çatalhöyük'te bulunmuştur (Türkcan, 2006: 45). Mühürler, pişmiş toprak, değerli taşlar, bronz, kemik gibi çeşitli maddeden üretilmektedir. Krallıkların veya yerleşimlerin zenginliği ve sosyal statülerine ilişkin olarak mühür malzemesi değişkenlik göstermektedir. (Özkan, 2011: 148). Mühürlerin kullanım alanları genellikle mektup veya zarfların üzerinde, ticareti yapılan malların üzerinde bullalara (kil topakları), sarayların depo odalarında veya kapların üzerine üretim esnasında basılarak kullanıldığı görülmüştür.

Eminler Höyük MÖ. II. binyıla tarihlenen seramik örneklerinin içerisinde Boyunlu Çömlek Tip 9 olarak değerlendirilen örneğin üzerinde 1 adet mühür baskısına rastlanmıştır. Mühür baskısı, kabın hemen omzu üzerinde yer almaktadır (**Lev.57/F.17/10**). Mühür baskısı, yuvarlak baskı yüzeyine sahip olması nedeniyle damga mühürle basılmış olduğu anlaşılmıştır. Mühür baskısı, çapı 4.1 cm'dir. Geometrik birtakım şekiller görülen mühür baskısının alt kısmının olmaması ve sağ üst köşesinin

yüzeyinin silinmesinden dolayı baskı desenleri belirli bir motif sunmamaktadır. Ancak korunagelmiş kısımdan hareketle dışta yuvarlak bir çerçeve ile sınırlandırılmış çember bant ile çevirili, çerçevenin merkezinde çapraz bant yerleştirilip kolları arasında kalan boşluklara üçgen, iç içe açılı üçgenler ve şevronlar yerleştirilmiştir.

Mühür Baskılı Çömlek Tip 9'un üzerinde görülen mühür baskısına benzer örnekler incelendiğinde ETÇ gelenekli geometrik motifleri içerdiği anlaşılmıştır. Geometrik motifli mühürler ve mühür baskıları ETÇ'ye tarihlenen yerleşimler ve Geçiş tabakalarında Kültepe Koloni Geç Evresini temsil eden Ib. tabakasında ele geçmiştir (Öztürk, 2019: 92, Lev.21/3, Lev.23/1).

Mühür Baskılı Çömlek Tip 9'un üzerinde görülen mühür baskısına benzer örnekler Alişar (Bronz, von der Osten, 1937: Fig.251/d 2709), Boğazköy (Beran, 1967: 18, Taf.1/7; Seidl, 1972: 22, 24, Abb.4/A43a-A44, Abb.5/A45), Boğazköy Eski Binanın Duvarları arasında düğme şekilli çift taraflı mühür (Boehmer ve Güterbock, 1987: 72-73, Taf.XXVII/226.A-B), Konya-Karahöyük (Alp, 1994: 250, Lev.132/403, Şek.263) yerleşim yerleri ile benzerlik kurulmuştur. Ayrıca benzer motifin Konya-Karahöyük'te hilal biçimli ağırlıklarının üzerinde görülmektedir (Alp, 1994: Lev.173-175).

Mühür Baskılı Çömlek Tip 9'un üzerinde görülen mühür baskısı Boğazköy ile yakın benzerlik göstermektedir. Seidl, Mühür Baskılı Çömlek Tip 9'un üzerinde görülen mühür baskısına benzer örnekleri "Kraliyet İşareti/Signe Royal" olarak tanımlamıştır (Seidl, 1972: 68-69). Yine benzer örneklerin Konya-Karahöyük ve Kültepe'de var olduğunu bildirilmiştir (Seidl, 1972: 69). Ayrıca mühür baskısını T. Beran Kültepe'deki silindir mühür üzerindeki güneş tasvirleriyle yakınlığını vurgulayıp güneşi Hitit hiyeroglif bağlantısı kurmuştur (Seidl, 1972:6 7-68, Abb.30a-c).

Mühür Baskılı Çömlek Tip 9 olarak değerlendirilen mühür baskılı çömlek dışa çekik ağız kenarlı kısa boyunlu ve geniş gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır. Mühür Baskılı Çömlek Tip 9, ağız kenarı dışta hafifçe kalınlaştırılmıştır. Boyundan gövdeye geçişte omuz üzerinde kabartma bir bant bulunmaktadır. Kabın gövdesi üzerinde kulp izine rastlanmıştır. Olasılıkla çift kulplu çömlek olduğu düşünülmektedir. Ağız çapı

23 cm'dir. Mühür Baskılı Çömlek Tip 9 kaba seramik grubu içerisinde değerlendirilmiştir.

Mühür Baskılı Çömlek Tip 9'a benzer örnekler tipolojik özelliklerinden ziyade hamur astar özellikleri ile bağlantı kurulmuştur. Boyunlu Çömlek Tip 10'un içerisinde değerlendirilen **Lev. 58/G.17/1** ve **E-16/1** seramik tipleri mühür baskılı çömlek olan **Lev.57/F.17/10** hamur ve astarları ortaktır. Her üç seramik örneğinde hamuru pembemsi devetüyü ve astarları devetüyüdür. Dolayısıyla **Lev.57/F-17/10** ve **Lev. 58/G.17/1**'e benzer örnekleri Boğazköy Yazılıkaya B odasının güneyindeki yapı ve 8 numaralı kazı alanından (Hauptmann, 1975: 226, Abb.130/186), Alishar (von der Osten, 1937: 175, Fig.218/17-18), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 173, Pl.36/226,229, Pl.38/236), Tarsus-Gözlükule GTÇ I-II tabakası (Goldman, 1956: Fig.382/D, Fig.386/F), Soli Höyük GTÇ II'ye tarihlenen tabakalarında (Yağcı, 2007: 809, Fig.13), Korucutepe Eski Hitit tabakası ve Hitit İmparatorluk tabakası (Umurtak, 1996: 74-75, Lev.16/1, Lev.28/5) ve Harmanşah'ın araştırmalarında GTÇ'ye tarihlenen oluklu krater parçası gibi yerleşim merkezlerinde benzerleriyle karşılaşılmıştır (Harmanşah vd, 2015: 234, Res.8).

Mühür Baskılı Çömlek Tip 9 ve mühür baskısını, tip, bezeme, hamur ve astar özellikleri göz önüne alındığında Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.11. Çömlek Tip 10

Çömlek Tip 10 olarak değerlendirilen örnekler dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, geniş gövdeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.58/ F-14/1, G-17/1, E-16/1**). Ağız çapları 27-38 cm arasında değişmektedir. Ağız kenarları dışa çekik ve sarkıttır. Bir örneğin gövdesinde oluklar yer almaktadır (**Lev.58/G-17/1**). Ağız çapları ve büyüklüklerine göre büyük boyutlu çömlekler olduğu anlaşılmıştır. Bu tipin depolama veya saklama kabı işlevli oldukları düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 10'a benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlenen yerleşim yerlerinden Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın 2015: Lev.44/3-4), Alişar (von der Osten, 1937: 175, Fig.218/17-18), Boğazköy Yazılıkaya B odasının güneyindeki yapı ve 8 numaralı kazı alanından (Hauptmann, 1975: 226, Abb.130/186), Porsuk GTÇ'ye tarihlenen V. tabakası (Dupré, 1983: 173, Pl.36/226,229, Pl.38/236), Tarsus-Gözlükule OTÇ ve GTÇ I-II tabakası (Goldman, 1956: Fig.379/A,C, Fig.381/E, Fig.382/D, Fig.382/E, Fig.386/F), Soli Höyük GTÇ II'ye tarihlenen tabakalarında (Yağcı, 2007: 809, Fig.13), Tatarlı Höyük (Girginer, 2022: LXXXVII/1-2), Korucutepe Eski Hitit tabakası ve Hitit İmparatorluk tabakası (Umurtak, 1996: 74-75, Lev.16/1, Lev.28/5) ve Harmanşah'ın araştırmalarında GTÇ'ye tarihlenen oluklu krater parçası gibi benzer örneklere rastlanılmıştır (Harmanşah vd, 2015:234, Res.8).

Tipolojik olarak incelendiğinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit İmparatorluk Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek Tip 10'u benzer örnekler dâhilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.8.12. Çömlek Tip 11

Çömlek Tip 11 olarak değerlendirilen örnek içe ve dışa hafifçe kalınlaştırılmış basit ağız kenarlı, gövdesi oluklu örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.50/ P-7/5**). Ağız çapı 35 cm'dir. Ağız çapı ve büyüklüğüne göre orta boyutlu çömlek olduğu anlaşılmıştır. Çömlek Tip 11 kırmızı astarlı zayıf perdahlıdır. Hamurundaki yoğun taşçık katkısı, astarındaki çatlamlar gibi özelliklerin dolayısı pişirme kabı olduğu düşünülmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 11'e benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakalarında Kültepe Kaniş Karum I-IV. tabakalarında benzer örnekleri görülmüştür (T.Özgüç ve N.Özgüç, 1953: 63, Lev. XLVII/415, Lev. XLVIII/431-432; Özgüç, 1950: Lev. XXIV/539, 542, 546, 549; Özgüç, 1999: 27, Şek. B/84).

Tipolojik hamur ve astar özellikleri göz önüne alındığında Çömlek Tip 11'i Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

3.1.8.13. Çömlek Tip 12

Çömlek Tip 12 olarak değerlendirilen örnek dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, uzun boyunlu örnek ana profilini oluşturmaktadır (Lev.62/ T.1/1). Ağızdan boyuna geçişte dalgalı bir hatla inmektedir. Ağız çapı 21 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Çömlek Tip 12'e benzer örnekler Boğazköy-Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1988: 82-85, Taf.23/T12b.3-12, Taf.24/T12d.1,6, T12e.1-5, T12f.1,3), Boğazköy Aşağı Şehir 4a. tabakası (Fischer, 1963: 131, Taf.59/541), Maşathöyük (Özgüç, 1982: Fig.D/15), Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: Fig.381/C), Yanarlar Mezarlığı (Emre, 2020: Fig.99) ve Kuşaklı-Sarissa yerleşiminde farklı büyüklüklerde benzer örneklerle karşılaşmıştır (Mielke, 2006: 97-99, Taf.36/T12.1-11, Taf.37/1-12,17, Taf.38/T13.3-17, Taf.39/T15.7-13, Taf.40/1-2,8-13).

Schoop, Müller-Karpe ve Bittel, Çömlek Tip 12'nin ve türevlerinin mühür baskılarında tasvir edilen iki kişinin karşılıklı oturup huni boyunlu pipetle bira içilen kapların gelişmiş versiyonu olduğunu ve belki de Hitit döneminin ikinci yarısında huni boyunlu kapların yerini aldığını düşünmektedir (Schoop, 2009: 153, Fig.11/B; Schoop, 2011: 251-252, Fig.4/4; Müller-Karpe, 1988: 83). Çömlek Tip 12'nin ve türevlerinin Mezopotamya kökenli huni boyunlu kapların mirasçısı olduğu ve MÖ. 15.yüzyılda içme geleneğinde gerçekleşen değişimin kaba yansıması hali olarak yorumlanmaktadır. (Schoop, 2009: 153, Fig.11/B; Schoop, 2011: 251-252, Fig.4/4; Müller-Karpe, 1988: 83). Ayrıca Kuşaklı-Sarissa'da yeni kabın ve türevlerinin çok sayıda bulunması ve bira işlevi gören yapının keşfedilmesi bu düşüncüyü güçlendirmiştir (Schoop, 2011: 251-252, Fig.4/4).

Tipolojik olarak incelendiğinde Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde sıkça kullanılan bir tip olduğu anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çömlek 12'yi benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.9. Küpler

Geniş ağızlı, geniş karınlı, büyük boyutlu ve kalın cidarlı kaplara küp denilmektedir. Arkeoloji literatüründe depolama ve mezar kabı olarak kullanılmıştır. Yunanca kökenli ‘‘Pithos’’ adıyla da anılmaktadır (Ökse, 2012: 95).

3.1.9.1. Küp Tip 1

Küp Tip 1 olarak değerlendirilen örnek dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, kısa boyunlu örnek ana profili oluşturmaktadır (**Lev.59/ D-15/1**). Boyun üzerinde 5 sıra ip bezemesi yer almaktadır. Ayrıca küplere ait olduğu anlaşılan gövde parçalarının da üzerinde ip bezeme yer almaktadır (**Lev.66/ I-11/1, H-14/1, D-16/27**). Ağız çapı 39 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Küp Tip 1'e benzer örnekler Boğazköy Aşağı Şehir I. tabakası (Fischer, 1963: 137, Taf.79/673), Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1980: 95, Taf.28/P2b.1) ve Maşathöyük gibi merkezlerde benzer bulunmaktadır (Özgüç, 1982: Fig.2/5). Eminler Höyük Küp Tip 1'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.9.2. Küp Tip 2

Küp Tip 2 olarak değerlendirilen örnek dışa çekik ve içe-dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı geniş gövdeli örnek ana profili oluşturmaktadır (**Lev.59/ G-14/10**). Ağız çapı 56 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Küp Tip 2'ye benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı yerleşim merkezlerinde Acmhöyük (Türker, 2008: Lev.XXXII/7), Aışar (Gorny, 1991: 601, Pl.35/264) ve Çavlum OTÇ Mezarlığında mezar olarak kullanılmıştır (Bilgen, 2005: Lev.XVIII/1). Küp Tip 2'ye benzer örnekler Hitit dönemi yerleşimleri Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1980: 95, Taf.28/P2c.2-3), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 105-107, Taf.48/6) ve Uşaklı Höyük gibi yerleşim yerlerinden benzer örneklerle karşılaşmıştır (D'Agostino ve Orsi, 2015: 289, Fig.24/485). Eminler Höyük Küp Tip 2'yi benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.9.3. Küp Tip 3

Küp Tip 3 olarak değerlendirilen örnek dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, kısa boyunlu örnek ana profili oluşturmaktadır (**Lev.60/ D-15/22**). Ağız kenarı iç yüzeyde hafif kalınlaştırılmıştır. İç ve dış yüzeyin ağız kenarında kırmızı boya bantlı olduğu görülmüştür. Ağız çapı 35 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Küp Tip 3'e benzer örnekler Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 105-107, Taf.45/1,8, Taf.48/4) gibi yerleşim yerinde karşılaşmıştır. Eminler Höyük Küp Tip 3'ü benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.9.4. Küp Tip 4

Küp Tip 4 olarak değerlendirilen örnek dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, kısa boyunlu örnek ana profili oluşturmaktadır (**Lev.60/ J-15/1**). Ağız kenarı dışa çekilerek kıvrılmıştır. Ağız çapları 37 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Küp Tip 4'e benzer örnekler Acmhöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Türker, 2008: Lev.XXXI/1), Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006 :105-107, Taf.44/5,

Taf.45/4,5,9), Gordion OTÇ-GTÇ'ye tarihlenen Megaron 10'un 11. tabakası (Gunter, 1991: 56, Fig.10/181), Porsuk (Dupré, 1983: 176, Pl.39/238), Tarsus-Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: Fig.381/1) ve Boğazköy Aşağı Şehir IV. tabaka ve Osmankayası'nda mezar olarak kullanılmıştır (Fischer, 1963: 134,137, Taf.66/605, Taf.79/674). Eminler Höyük Küp Tip 4'ü benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.9.5. Küp Tip 5

Küp Tip 5 olarak değerlendirilen örnek dışa çekik ve içe-dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, örnek ana profili oluşturmaktadır (**Lev.60/ F-17/27**). Ağız çapı 38 cm'dir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Küp Tip 5'e benzer örnekler Boğazköy Yukarı Şehir (Müller-Karpe, 1980: 94, Taf.28/P1a.3, P1b.3) ve Kuşaklı-Sarissa (Mielke, 2006: 105-107, Taf.44/1-4, Taf.47/1,7) gibi yerleşim yerlerinde karşılaşılmıştır. Eminler Höyük Küp Tip 5'i benzer örnekler dahilinde Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.9. Kapaklar

Kapaklar, tüm dönemler boyunca kullanılan çanakların veya küplerin ağızını örtmek için kullanılan kap tipidir.

3.1.9.1. Kapak Tip 1

Kapak Tip 1 olarak değerlendirilen örneklerin tamamı basit ağız kenarlı ve yüksekliği fazla olmayan kubbeli örnekler ana profilini oluşturmaktadır (**Lev.61/ E-17/13, E-22/11, G-17/2, E-13/5, İ-15/7**). Bazı örneklerde ağız kenarı dışa doğru çekik olduğu ve üzerinde iki sıra ip sırası olduğu görülmüştür (**Lev.61/ E-13/5**). Ağız çapları 25-31 cm arasında değişmektedir. Ağız çaplarının büyük olması nedeniyle bu grupta

değerlendirilen kapaklar olasılıkla büyük çanak veya çömleklerin ağzını kapatmak için kullanılmıştır. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Kapak Tip 1'e benzer örnekler Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakası (Aydın, 2017: Lev.56/3), Acemhöyük (Türker, 2008: Lev.XXIII/8,10-11), Kültepe (Özgüç, 1999: Fig.B/81-82), Boğazköy Büyükkale III. tabakası (Fischer, 1963: 145, Taf.117/1005,1007), Alacahöyük Hitit tabakası (Demirtaş, 2004: Lev.25/4-8), Maşathöyük I. Hitit tabakası ve Sarayın 15 numaralı depo odasından (Özgüç, 1982: 25,29, Fig.A/11, Fig.G/7,9), Tarsus-Gözlükule GTÇ I. tabakası (Goldman, 1956: Fig.381/1059) ve Kinet Höyük yerleşim yerlerinden benzer örneklerle karşılaşılmıştır (Demirtaş, 2004: Lev.145/4).

Eminler Höyük Kapak Tip 1'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.10. Süzgeç

Süzgeç, sıvı maddeleri süzmekte kullanılan, delikli kap türüdür. Delikli yapısı gereği sıvı maddenin içinde bulunan katı maddelerin ayrışmasını sağlayarak süzer.

3.1.10.1. Süzgeç Tip 1

Süzgeç Tip 1 olarak değerlendirilen örnek tek bir tiple temsil edilmektedir. Basit ağız kenarlı, derin gövdelidir (**Lev. 62/ T.2/9**). Süzgeç Tip 1'in gövdesinde düzenli ve düzensiz aralıklarda farklı boyutlarda çok sayıda delik bulunmaktadır. Ayrıca kabın sepet kulplu olduğu görülmüştür. Ağız çapı 26 cm'dir. Eminler Höyük seramikleri içerisinde tek el yapımı örnektir. Bu gruba ait seramik örneği kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Süzgeç Tip 1'e benzer örnekler Asur Ticaret Kolonileri Çağı yerleşimleri Acemhöyük II-III. tabakası çift akıtacaklı dikey kulplu örneği (Türker, 2008: 175-177, Lev.XLV/2-

3), Kültepe-Kaniş II. kat tek dikey kulplu süzgeç örneği (Özgüç, 2005: 148, Res.163), Beycesultan OTÇ'ye tarihlenen IVA-IVC tabakalarında sepet kulplu örnekleri görülmüştür (Mellaart ve Lloyd, 1965: 133,137, P.36/8). Hitit Dönemi yerleşimlerinde ise Beycesultan GTÇ II. tabakası tek kulplu çanak formlu süzgeç örneği (Mellaart ve Murray, 1995: 25,51, P.29/5-6), İmikuşağı Hitit İmparatorluk dönemine tarihlenen 8. tabakasında karşılaşılmıştır (Demirtaş, 2004: 202-203, Lev.117/3-4).

Süzgeç Tip 1 içindeki delikler sayesinde sıvı maddenin katı maddelerden ayrışmasını sağlamaktadır. Hem Anadolu hem de Mezopotamya kültüründe içki önem arz etmektedir. İçki genellikle bira veya şarap olarak yorumlanmaktadır. Bira ve şarap yapımında ana maddeler üzüm ve arpa öğütülüp su ile karıştırılarak fermantasyona bırakılmaktadır. Fermantasyon işleminden sonra bira veya şarabın içindeki tortu, posa ve köpükten arınması için süzgeç kullanılmaktadır. Dolayısıyla Süzgeç Tip 1 bira veya şarabın tortulardan arınması için kullanılan bir kap türüdür.

Eminler Höyük Süzgeç Tip 1 benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

3.1.11. Kalıp veya Kap Aplikesi

Kalıp veya süzgeç olarak değerlendirilen örneğin basit ağız kenarlı, derin olmayan sığ gövdeli örnek ana profilini oluşturmaktadır (**Lev. 63/E-5/3**) (**Res. 3.2**). Kabın içinde iç içe kıvrılmış spiral şeklinde kabartma bezemeler, kabın cidarında korunabilen 4 adet dikey şekilde oluklar ve kabın dibinde iç içe kıvrılmış spiral şeklinde kabartmaların arasında korunabilen 4 adet delik bulunmaktadır. Ağız çap 8.5 cm arasında değişmektedir. Bu gruba ait seramik örnekleri kaba seramik grubunda değerlendirilmiştir.

Benzer örnekler Anadolu'da; Acemhöyük, Konya-Karahöyük², Mezopotamya'da; Mari Zimri-Lim Sarayı 77 Odası, Hassuna, Marrah, Levant OTÇ ve GTÇ evrelerinde dip kısmında delik bulunan örnekler; Apeh yerleşimi OTÇ IIA'ya tarihlenen B VD

² Konya Arkeoloji Müzesinde sergilenmektedir.

tabakası, Hazor GTÇ II'ye tarihlenen IB tabakası, Gezer OTÇ II tabakası, Lashich GTÇ IIB'ye tarihlenen P-2 tabakası, Hazor Locus ETÇ ve OTÇ karışık dolgu, Gezer GTÇ IIB'ye tarihlenen XIV tabakası, Ashdod GTÇ I'ye tarihlenen XX. Tabakası, Hazor SOTÇ IIB ve GTÇ IB, GTÇ I'e tarihlenen 3. Tabakası ve GTÇ II'ye tarihlenen 1A, 1A-B ve 1B tabakası, Aphek A OTÇ IIA'ya tarihlenen XIVa. tabakası, Tell Arqa, Mısır; Tell el-Dab gibi yerleşim yerlerinde benzer örnekler görülmüştür (Türker, 2008: 176, Lev.XLV/5; Restelli ve Mori, 2016: 51; Zukerman, 2014: 99-125, Fig.1/10-12,16-18, Fig.2/3,5-7,10,12-108, Fig.4/12, Fig.5/2). Levant ve Mısır yerleşimlerinde dip kısmında delik bulunan örnekler aslında ETÇ'den bilinen fırın tepsileridir. Eminler Höyük ile bağlantı kurulmasının nedeni içerisindeki motif ve deliklerden ötürüdür.

Kalıp veya süzgeç olarak tanımlanan kabın kesin olarak nasıl kullanıldıkları bilinmemekle birlikte kullanım işlevine dair farklı görüşler mevcuttur. Kapların ekmek kalıbı, fırın tepsisi veya peynir süzgeci olabileceği düşünülmektedir. Ekmek kalıbı ve fırın tepsisi modelleri Levant ve Mısır'da açığa çıkarılmıştır. Mısır'da ele geçen kapların altındaki isten yola çıkarak ekmek pişirme tepsisi olarak yorumlanmıştır (Zukerman, 2014: 99-125). Bu örnekler ETÇ'den bilinen tepsilerin OTÇ ve GTÇ dönemindeki halidir. Anadolu'da Acmehöyük Hizmet Binası II. Katında bulunmuş olan kap, içerisindeki deliklerinden ötürü günümüzdeki limon sıkacağına benzetilmesiyle süzgeç veya kap aplikasyon parçası olarak yorumlanmıştır (Türker, 2008: 176, Lev.XLV/5). Salvatore Gassa, ekmek kalıbı olabileceği gibi belki de yumuşak dokulu besinlere dekoratif desen oluşturmak kullanılmış olabileceğini söylemiştir (Gaspa, 2011: 10, Fig.1). En önemli buluntu konteksi MÖ. 1780 yılına tarihlenen Mari Zimri-Lim sarayının iki kubbeli fırını bulunan Oda 70'in bitişiğinde Oda 77'de çok sayıda kalıplar bulunmuştur. Kalıpların bazıları geometrik şekilli; içi spiral kıvrımlı, paralel çizgili, zikzak, balıksırtı, figüratif, antropomorfik ve hayvan figürleri gibi çeşitli boyutlarda ve çeşitli bezemelerde kalıplar bulunmuştur (Restelli ve Mori, 2016: 51). Mari Sarayındaki pişmiş topraktan yapılmış bu kalıpların ekmek veya peynir üretiminde kullanılmış kalıplar olduğu düşünülmektedir (Metli, 2020: 51-52). Ayrıca Mari Sarayı yazılı belgelerinde bu işleri yapması için kadın fırıncıların olduğundan bahsedilmektedir (Sasson, 2004: 190). Aston, Tell el-Dab'ada kalıplarda çoğunda is bulunmadığı için bu kapların fırına aktarılmadan önce kabarıken

hazırlanan hamur tutan ekmek tabakları olabileceğini aktarmıştır (Zukerman, 2014: 99-125).

Anadolu, Mezopotamya, Levant ve Mısır örnekleri ağız çapları 18-40 cm arasında değişmektedir. Eminler Höyük kalıbı ise bu örneklerin yanında oldukça küçük kalmaktadır. Bu yönü ile Konya-Karahöyük örneğine daha yakındır. Ekmek kalıbı olarak yorumlanan kapların içerisinde çeşitli hayvan ve figüratif sahnelerin yer alması bu kalıpların özel günlerde özellikle tanrı veya tanrıçalara ait şöenlerde ekmeklerin estetik görünmesi için kullanılmış olabilir. Geometrik şekilli kalıpların ise gündelik hayatta tercih edilmiş olabilir. İçlerinde yer alan deliklerin ise düşüncem; pişirme sırasında ekmek hamurunun kaba temas ettiği yerlerde daha kısa sürede pişmektedir ancak fırında birden fazla pişimin gerçekleşmesinden ötürü ısı dengeli yayılmadığı için ekmek hamurunun içi çiğ kalabilmektedir. Bu yüzden kapların altına delik açarak ısının bir nebze de olsa dengelenmesi ve ısının ekmek hamurunun iç-orta kısmına daha iyi nüfus etmesi sağlanmış olabilir. Yine bu deliklerin peynir üretiminde, peynir suyunun sızıp akması için kullanılmış olabilir. Ya da ekmeklerin pişimi gerçekleştikten sonra kabı ters çevirerek bir çubuk yardımıyla deliklerden itirilerek daha kolay çıkması için pratiklik katılmış olabilir. Eminler Höyük küçük boyutlu kalıbı tıpkı adak kapları gibi tek kişilik sunu olabileceği gibi kalıbın boyutunda bir kabın ağız kısmına aplike edilerek süzgeç görevi görmüş olabilir. Eminler Höyük seramik örneğini, içerisindeki delikler ve spiral bezemeden dolayı kalıp olarak kullanılmış olabilir veya 8-9 cm ağız çapına sahip bir kabın ağız kısmına takılarak kullanılmış olabilir. Benzer örnekler dâhinde OTÇ ve GTÇ dönemlerine tarihlemek mümkündür.

3.1.12. Boya Bezekli Gövde Parçaları

Eminler Höyük'te çok az oranda boya bezekli gövde parçaları ele geçmiştir (**Lev.65/E-17/11, K-18/5, G-14/7, D-16/6**). Kapların üzerinde yapılan geometrik motiflerde, motif renkleri kırmızı, koyu kırmızımsı kahverengi, kahverengi ve çok koyu gri kullanılmıştır. Geometrik motifler içleri taranmış üçgenlerden oluşmaktadır. Eminler Höyük boya bezekli gövde parçaları kabın neresine ait olduğunu tanımlayabilecek

nitelikte olmadığı için geometrik motiflerin kabın astar rengi üzerine mi yoksa panel üzerine mi yapıldığı anlaşılmamaktadır. Ancak parçaların munseline bakıldığında hamur, iç ve dış yüzey renklerinin aynı olduğu görülmüştür. Dolayısıyla geometrik motiflerin kabın hamur rengi üzerine yapılmıştır denebilir.

İçleri Taranmış Üçgenlerden oluşan boya bezekli motifler Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın karakteristik motifleridir. Benzer örnekler Kültepe-Kaniş Ib katı ve Achemhöyük'te benzer örnekler ile karşılaşılmıştır (Özgüç, 2005: 139-140; Türker, 2008: Lev.LVII/3,14). Boya Bezekli Gövde Parçaları benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EMİNLER HÖYÜK MÖ. II. BİNYIL SERAMİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE KOMŞU KÜLTÜR BÖLGELERİYLE KARŞILAŞTIRILMASI

Eminler Höyük seramik örneklerinin kökeni MÖ. III. binyıla kadar uzanmaktadır. Seramik gelişiminde MÖ. III. binyıldan başlayıp İmparatorluk sonuna kadar uzanan bir gelişim izlenmektedir. MÖ. III. binyılda seramikler elle şekillendirilmiştir. Seramikler genellikle ev ortamında ve ihtiyaç doğrultusunda üretilmektedir (Schoop, 2013: 356). MÖ. III binyılın sonunda çömlekçi çarkı kullanılmaya başlanmıştır. Böylece ETÇ III'ün sonlarında el yapımı ve çark yapımı seramiklerin birlikte kullanıldığı görülmüştür. ETÇ III'ün başından itibaren kullanılan seramik formlarının yanına ‘‘Geçiş Çağı’’ olarak tanımlanan tiplerinin eklemeye başlanmıştır, bu seramik örnekleri Acmhöyük, Kültepe, Boğazköy, Alacahöyük, Gordion, Polatlı, Küllüoba, Beycesultan gibi merkezlerin de aynı geleneği izlendiği görülmüştür (Kamış, 2017: 169-170). Mielke, Orta Tunç seramik geleneğini Geç Erken Tunç Çağı'na dayandırmaktadır (Mielke, 2017: 139).

MÖ. II. binyılın ilk çeyreği Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda seramik üretiminde değişim meydana gelmiştir. Bu değişim, Anadolu'nun sosyal yapısını da değiştiren ekonomik bir sonuçtur. Artık seramikler evsel üretimden özel üretime geçmiş ve seramik üreten zanaatkârlar ortaya çıkmıştır. Bu dönemde ortaya çıkan yeni seramik grupları Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda kullanılan yenilikler ve teknikler Hitit dönemi de dahil olmak üzere tüm MÖ. II binyıl boyunca baskın kalmıştır (Schoop, 2013: 357).

Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın son bulması ile birlikte Hititler Anadolu'da siyasi birliğini sağlamışlardır. I. Hattuşili, Hititlerin başkenti aynı zamanda Hititlerin çekirdek bölgesi olan Boğazköy-Hatuşaş'ta Erken Hitit Krallığının siyasi birliğini başlatmıştır. Bu dönem seramikleri incelendiğinde Hititler, Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda kullanılan seramik tiplerini, tekniklerini ve sanatsal kaliteli malların büyük bir çoğunluğunu devam ettirmişlerdir. Ayrıca bazı tipler ve tekniklere yeni özellikler eklenerek Hitit seramiğin kendine has biçimleri üretilmeye başlanmıştır (Kulakoğlu, 1997: 145). Hitit seramikleri monokrom, et kırmızı, açık kahverengi ve parlak perdahlıdır (Darga, 1992: 46).

Hitit İmparatorluk döneminde, MÖ. II. binyılın ilk yarısına göre seramiklerin kalitesinde bozulmalar meydana gelmiştir. Asur Ticaret Koloni Çağı'ndan bilinen parlak kırmızı astarlı kaliteli mal gruplarının üretimi neredeyse ortadan kalkmıştır. Seramik hamuru mineral katkılı, toprak renginde veya beyaza yakın açık renk, bej/krem renklidir (Darga, 1992: 212). Hitit İmparatorluk döneminde kap tipleri Eski Hitit döneminde bilinen formların devamıdır. Hitit seramiklerinin estetikten yoksun, sade ve standart forma dönüşmesi kalitede izlenen bozulmalardır. İmparatorluk döneminde siyasi ve ekonomik yükselişle ters orantılı olarak seramik üretimi standartlaşmıştır. Standartlaşmanın olması Hitit döneminde fabrikasyon üretim seramiklerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Schoop, fabrikasyon olarak üretilen kapları "drab ware/donuk mal" olarak adlandırmıştır (Schoop, 2011: 242). Bu mal grubunun hamurları devetüyü ya da bisküvi rengindedir. Hititlerin yayılım alanlarının hemen hepsinde görülmektedir. Drab ware olarak adlandırılan grup ilk kez Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda ortaya çıkmış ve Hitit döneminin sonunda ortadan kalmıştır (Schoop, 2011: 242). Schoop, yaşanan bu durumu Hitit İmparatorluk döneminin sonlarında ekonominin bozulması ve bunu izleyen Erken Demir Çağı'nda yaşanan maddi kültürdeki değişimin seramiğe yansması olarak görmektedir (Schoop, 2011: 265-266).

4.1. Siyasi Tarih

Anadolu’da MÖ. II. binyıl sosyal, ekonomik, kültürel, ticari, siyasi değişimlerin ve dönüşümlerin gerçekleştiği bir dönem olmuştur. Bu dönemde yaşanan gelişmelerin kökeni MÖ. III. binyıldan başlamıştır ve MÖ. II. binyılda da devamlılık göstermiştir. Anadolu, doğal kaynaklar bakımından zenginliği, ulaşımı gibi nedenlerden ötürü Mezopotamya devletlerinin ilgisini çekmiştir. MÖ. III. binyıldaki karşılıklı ilişkiler yazılı belgelerle ve arkeolojik malzemeler ile kanıtlanmıştır. Anadolu ve Mezopotamya arasındaki ilişkiyi gösteren en önemli kaynak yazılı belgelerdir. Akad devletinin kurucusu Kral Sargon’un (MÖ.2334-2279) ve torunu Naram-sin’e (MÖ. 2260-2223) ait yazılı belgelerde Anadolu’nun siyasi ve ticareti hakkında önemli bilgiler verilmektedir. Kahramanlıklarının anlatıldığı ‘‘Efsanevi Savaş Kralının Destanı’’ (Şar-tamhari) adlı yazılı metinde Akadlı tüccarların Kral Sargon’a şikâyeti üzerine kralın Buruşhaddum’a yaptığı seferi anlatılmaktadır. Naram-sin’e ait belgede ise Hatti Kralı Pampa önderliğinde isyan eden 17 kraldan oluşmuş koalisyonu mağlup ettiğinden bahsetmiştir. Hatta bu şehirler arasında Kültepe-Kaniş de yer almaktadır (Kıymet, 2019: 1-66). Arkeolojik bulgulara bakıldığında ise Kültepe ETÇ III evresine tarihlenen 13-12. tabakalarına ait Akad (MÖ.2334-2193) ve post-Akad (MÖ. 2192-2112) silindir mühürler, Babilon tipi ağırlıklar, Sargon ve torunu Naram-sin’e ait mühür baskıları ele geçmiştir (Özgüç, 2005: 3-4, 26; Veenhof ve Eidem, 2008: 41; Bittel, 1970: 17-18). Acemhöyük XI. tabakada ve Batı Anadolu yerleşimi Küllüoba’da bulunan Suriye Şişeleri önemli buluntular arasındadır (Kamış, 2022: 50-51, Res.1-2; Özgüç, 2005 :3-4,26; Efe, 2007: 58-59, Fig.13/B-C).

MÖ. II. binyılın ilk çeyreğine gelindiğinde ise Orta Anadolu Bölgesi ve Kuzey Mezopotamya’yla yani Asur Devleti ile yaygın ticari ağ kurulmuştur. Bu dönem literatürde Asur Ticaret Kolonileri Çağı olarak tanımlanmıştır. Anadolu, Mezopotamya ile yakın ilişkileri sonucunda yazı ile tanışmıştır. Artık yazılı çağ devri başlamıştır. Asurlu tüccarlar Anadolu’ya gelerek kendilerine ticaret ağı oluşturmuşlardır. Asurlu tüccarlar ticaretin sorunsuz sağlanması için Anadolu’nun yerli krallıkları ile çeşitli antlaşmalar yapmıştır. Yerli krallıklarda ‘‘Karum’’ adı verilen pazar yerleri kurmuşlardır. Ayrıca ‘‘Wabartum’’ adı verilen karuma göre daha

küçük ticaret merkezleri de kurulmuştur (Özgüç, 2005: 6). Anadolu'da Asurlular tarafından kurulan en büyük karum Kültepe-Kaniş'tir (Özgüç, 2005: 6,15). Asurlu tüccarlar, Anadolu'da olmayan ürünleri Mezopotamya'dan getirir, Anadolu'dan ise Asur şehrinde olmayan ürünleri götürürlerdi. Her iki bölge karşılıklı büyük kazanç sağladıkları ticaret sistemi geliştirmişlerdir. Böylece Anadolu şehir devletleri, farklı kültürler ile tanışmış zenginleşmiş ve güçlenmiştir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı'ndaki önemli yerleşim merkezleri Konya-Karahöyük, Ovaören, Kültepe-Kaniş, Achemhöyük, Kaman-Kalehöyük, Gordion, Polatlı, Alişar, Boğazköy ve Yassihöyük'tür.

Asur Ticaret Kolonileri Çağı MÖ. 20. yüzyılın sonlarından MÖ. 18. yüzyılın ortalarına kadar devam etmiştir (Darga, 1992: 11). Asurlu tüccarlar, ticaret ağının sorunsuz devam etmesi için yerel krallarla anlaşmalar yapmıştır. Başlangıçta Asurlu tüccarlar ve yerel krallar anlaşmayla ilişkileri sorunsuz devam etmekteydi ancak yerel kralların ticari ağdaki pay ve güçlerini artırma istekleri kendi aralarında toprak kavgalarının başlanmasına sebep olmuştur. Yerel kralların kendi aralarındaki kavga ve anlaşmazlıkları arkeolojik bulgu olarak yangın izleriyle görülmektedir. Kültepe-Kaniş'in II. yapı katının MÖ. 19. yüzyılın ikinci yarısında şiddetli bir yangınla sona erdiğini hem arkeolojik bulgu olarak hem de Anitta'nın yazılı metninden öğreniyoruz. Anitta Metni bilinen en eski Hitit belgesidir (Topçuoğlu, 2011: 25). Anitta Metni aynı zamanda Anadolu'da merkezi devlete yönelik ilk adımın anlatıldığının metnidir. Anitta, Kuşşara Kralı Pithana'nın oğludur. Metinde babası Pithana bir gece baskınında Neşa'yı ele geçirmiştir. Neşa'ya ve Neşalı sakinlere zarar vermediği aksine Zalpa Kralı Uhna'nın Neşa şehir tanrısının heykelini getirdikleri ve şehri onardığından bahsetmiştir (Topçuoğlu, 2011: 25-26). Pithana'nın ölümünden sonra tahta oğlu Anitta geçmiştir. Anitta, Anadolu'da merkezi otorite sağlamak için Hattuşaş'ı ele geçirmiştir. Anitta'nın tarihsel bir kişilik olduğunun ve egemenlik mücadelesinde başarıya ulaştığının kanıtı, Neşa'da Resmi Depo Binasında ele geçen mızrak ucunda "Kral Anitta'nın Sarayı" yazmasıdır (Özgüç, 2005: 36; Topçuoğlu, 2011: 27; Bittel 1970: 19). Hattuşaş, Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda ikincil öneme sahip karum şehridir ve bu dönemde adı Karum-Hattuş'tur (Alp, 2011: 49; Bittel 1970: 18). Anitta Metni'nde Hattuşaş'ı işgal ettikten sonra "Kim benden sonra bu şehri iskân ederse Fırtına Tanrısı onu lanetlesin" diye lanetlediğini anlatır. (Alp, 2011: 53-54; Bittel 1970: 19). Anitta'nın merkezi otoriteyi sağlama yolundaki fetihlerden sonra I. Hattuşili'ye

(MÖ.1650-1620) kadarki döneme ait bilgiler sınırlıdır. Ancak I. Hattuşili'den önce ilk kralın I.Labarna olduğunu Telipinu Fermanından bilmekteyiz (Alp, 2011: 57). I. Hattuşili Anitta'nın lanetini dinlemeyip Hattuşaş'ı yeniden iskân etmiş ve Hitit devletinin başkenti yapmıştır (Alp, 2011: 57). Böylece Anadolu'da Hitit dönemi başlamıştır.

Hitit Dönemi; Eski Krallık, Orta Krallık ve İmparatorluk olarak üçe ayrılmaktadır. Bazı yayınlarda Eski Hitit ve Hitit İmparatorluk Dönemi olarak ikiye ayrılmaktadır. Eski Hitit Krallığının ilk kurucusu MÖ. 1650-1620 hüküm sürmüş I. Hattuşili'dir (van den Hout, 2020: 15). I. Hattuşili devleti genişletme politikası izlemiştir. Hattuşili'nin izlediği politikayı yazdırdığı yıllıklardan ve vasiyetnamesinden bilinmektedir. Hattuşili, iç hanesinde yaşadığı problemlerden ötürü vasiyetnamesinde torunu I. Murşili'yi (MÖ. 1620-1595) tahtın varisi seçmiştir (van den Hout, 2020: 13). I. Murşili'de tıpkı dedesi gibi genişleme politikasını devam ettirmiş ve MÖ. 1595 yılında Babil'i fethetmiştir, I. Murşili sefer sonrasında öz oğlu ve kayınbiraderi tarafından öldürülerek devlet içinde iç isyanların ve taht kavgalarının başlanmasına neden olmuştur (van den Hout, 2020: 13; Darga, 1992: 12). Bu süreç Telipinu'nun tahta geçişine kadar devam etmiştir. Telipinu kral olduğunda "Telipinu Fermanı" adlı yazılı belgesinde hem devletin yaşadığı iç karışıklıktan bahsetmiş hem de iç çatışmalarını önlemek için tahta geçmenin kurallarını ortaya koymuştur (Darga, 1992: 14; Alp, 2011: 59-64). I. Hattuşili'den Telipinu dönemine kadar Eski Krallık Dönemi olarak tanımlanır. Telipinu'nun ölümünden sonra tahta sırasıyla Tahurwaili ?, Alluwamna, II.Hantili, II.Zindata, II.Huzziya, I. Muwattali'ye geçmiştir ancak bu krallarla ilgili bilgiler sınırlıdır (Alp, 2011:1 78; Darga, 1992: 15). I. Muwattali'den sonra tahta sırasıyla I. Tuthaliya (MÖ. 1420-?), II.Tuthaliya, III. Tuthaliya (? Genç) ve I. Suppiluliuma geçmiştir (Alp, 2011: 178). I. Suppiluliuma aslında kendisinden önce kral olan III. Tuthaliya'yı (? Genç) tahtan indirerek öldürmüştür. Ailesinden kalanları ise Alaşiya'ya göndermiştir (Darga, 1992: 16; Bryce, 2005: 154-155). I. Suppiluliuma tahta geçtikten sonra askeri ve politik hamleler yaparak devleti tehdit eden tüm baskıları yok etmiştir. I. Suppiluliuma'nın gerçekleştirdiği askeri ve politik hamleler, devletin sınırlarının genişlemesini ve Hitit İmparatorluk'unun gerçek kurucusu olarak anılmasını sağlamıştır.

I. Suppiluliuma'nın hemen ardından II. Murşili tahta geçmiştir. II. Murşili tahta geçtiğinde devleti veba salgını kasıp kavuruyordu. II. Murşili baskılardan kurtulmak için seferler düzenlemiş, salgından kurtulmak için tanrılara yalvarmıştır (Bryce, 2005: 205-206). II. Murşili'nin ölümünün ardından tahta II. Muwattali (MÖ. 1310-1282) geçmiştir (Alp, 2011: 178). II. Muwattali döneminin iki büyük olayı vardır. Birincisi başkenti Hattuşa'dan Tarhuntaşşa'ya taşımıştır¹. Tarhuntaşşa, Hitit İmparatorluğunun Aşağı Ülkesidir. II. Muwattali devleti Aşağı Ülkeden yönetmeye başlamıştır. Yukarı Ülke Hattuşaş'ın yönetimini ise kardeşi III.Hattuşili'ye vermiştir. Aşağı Ülke, Anadolu'nun güneyinde yer almaktadır. II. Muwattali'nin başkenti taşınmasıyla birlikte bu bölge Tartuntaşşa olarak anılmıştır (Kurt, 2019: 381-384). İkinci büyük olay ise Mısırlılarla yaptığı Kadeş Şavaşıdır. Mısır devleti tekrar güç kazanmaya başlayınca kaybettiği toprakları geri alma isteğiyle Hitit hakimiyetindeki toprakları işgal etmiştir. İşgallere karşı II. Muwattali, kardeşi III. Hattuşili'nin de desteğini alarak, II. Ramses komutasındaki Mısır ordusuyla büyük bir savaş gerçekleştirmiştir. Savaşı kesin olarak kimin kazandığı anlaşılmamıştır. Ancak II. Ramses; Karnak, Luxor, Abydos, Abu Simbel gibi tapınakların duvarlarına Mısır'ın galip geldiğini aksettirmiştir (Darga, 1992: 19-20; Bryce, 2005: 234-241). II. Muwattali'nin ölümünün ardından tahta Urhi-Teşup (MÖ.1273-1267) geçmiştir. Tahta geçtikten sonra adını III.Murşili olarak değiştirmiş ve mühürlerindeki çivi yazılarında bu ismi kullanmıştır (Darga, 1992: 20). III.Murşili başkenti tekrar Yukarı Ülke Hattuşaş'a taşımıştır. Başkentin taşınmış olması III. Hattuşili'nin yetkilerini ve egemenlik alanını sınırlanmasına neden olmuştur. En baştan beri tahta gözü olan III.Hattuşili (MÖ. 1267-1237), yeğeni III. Murşili'yi tahtan indirerek Nuhaşşe bölgesine sürgüne göndermiştir (Darga, 1992: 20). III. Hattuşili'den sonra tahta Hattuşaş'ta Yazılıkaya Açık hava Tapınağı'nı inşa ettiren IV.Tuthaliya (MÖ. 1240-1220), III.Arnwanda (MÖ. 1210-?) ve Hititlerin son kralı II. Suppilulima (MÖ.?-1200) geçmiştir (Alp, 2011: 178). II. Suppilulima tahta geçtiğinde devlet içinde iç isyanlar, ekonomide bozulmalar, kuraklık, Deniz kavimlerinin göçü ve istilası, Kaşka saldırıları gibi sebeplerden ötürü devlet iyice zayıflamıştır. Hitit İmparatorluğu'nun çöküşünde bilgiler sınırlı olsa da Ugarit

¹ Tarhuntaşşa'nın konumu bugüne kadar kesin olarak saptanmamıştır. Ancak yazılı belgelerden yola çıkarak lokalizasyonun nereleri kapsadığı bilinmektedir. Bronz tabletler, filolojik veriler ve arkeolojik buluntular neticesinde en kuvvetli bulgu Eminler Höyük'ün kuzeyinde yer alan Kızıldağ ile özdeşleşmektedir. Başkentin taşınması ile ilgili çeşitli hususlar vardır (Ayr. Bkz. Doğan-Alparslan, 2011: 46-57).

metinlerinden denizden gelenlerle kralın savaştığı bilinmektedir. Hitit İmparatorluğu I. Suppilulima döneminde Önasya'nın en güçlü devleti konumundadır. Ancak birtakım sebeplerin neticesinde devlet yıkılmıştır. Hitit Devleti'nin yıkılmasında; kuraklık-kıtlık, ekonominin bozulması, düşman ülkelerin saldırıları, ülke içinde farklı ırkların yaşaması, devletin deniz donanmasının olmaması, ülkenin feodal sistemle yönetilmesi, ülkenin bölünmesi, yönetimin birden fazla kralda olması ve merkezi otoritenin zayıflaması gibi sorunlar etken olmuştur (Özkan, 1998: 74-76).

Eminler Höyük, Orta Anadolu'nun güneyinde Karaman şehrinin kuzeybatısında yer almaktadır. Hititler Döneminde Anadolu'nun güneyi Aşağı Ülke olarak tanımlanmıştır. Bugünkü Karaman şehri de Aşağı Ülke şehirlerinden birisidir. Hititlerin güneyle olan ilişkisi kuruluş dönemine kadar inmektedir. I. Hattuşili tahta geçtikten sonra Güney ve Güneydoğu ile ilgilenmiştir. Buraya yaptığı seferleri yazılı belgelerinde anlatmaktadır (Alp, 2011: 65-66). Hatti Ülkesinin idari alanı Hattuşaş'ı içine alan Kızılırmak havzasının iç kısmı "Yukarı Ülke", Kızılırmak'ın dış kısmı yani Orta Anadolu ve güneyi "Aşağı Ülke" olarak adlandırılmıştır. Yukarı ve Aşağı Ülke topraklarını kapsayan şehirlerin ve bölgelerin adları Telipinu Fermanı'nda geçmektedir (Alp, 2011: 59-64; van den Hout, 2020: 14).

Tarhuntaşsa kenti Aşağı Ülke'nin sınırları içerisinde yer almaktadır. Ferman'a göre Büyük Kral Labarna'nın seferler yaptığından ve Hupışna, Tuwanuwa, Neneşsa, Landa, Zallara, Parşuhanda ve Luşna'yı ele geçirip idare ettiğinden bahsedilmektedir (Alp, 2011: 59). Hititler Döneminde Landa, Antik Çağda Laranda şehri bugünkü Karaman şehridir (Kurt, 2019: 381). Dolayısıyla Karaman şehri, Hititlerin kuruluşundan itibaren Hititlerin toprağı olmuştur. Tarhuntaşsa, Fırtına Tanrısı için inşa edilmiş, Hitit Devletine başkentlik yapmış önemli bir kenttir. Ancak kesin olarak nerde olduğu bilinmemektedir. II. Muwattali zamanında başkent seçilen bu kentte ve kentin merkezinin neresi olabileceği konusunda birçok araştırmacı çalışmalar yapmış ve birçok farklı görüş ileri sürülmüştür. Ayrıca kentin coğrafi konumu ve sınırlarının anlaşılması için Anadolu'nun güneyinde yer alan anıtlara göre biçimlendirilmiştir. Sedat Alp, Tarhuntaşsa'nın merkezinin Konya-Karaman'ın kuzeyinde yer alan Kızıldağ olduğunu söylemiştir. Alp'in bunu söylemesinin nedeni Kızıldağ üzerinde Hartapus Yazıtının yer almasıdır (Karauğuz, 2013: 43). 1998 yılında M.A. Dinçol

tarafından yapılan arazi çalışmalarında Tarhuntaşşa'nın merkezinin Kızıldağ olduğu vurgulanmıştır (Tanrısever, 2017: 10). Bu tespit; bronz tablette geçen yer isimleri, arkeolojik ve filolojik veriler bir araya getirilerek aktarılmıştır (Alparslan-Doğan, 2011: 53). Kızıldağ'ın bölgeyi kontrol edebilecek konumda olması, Tarhuntaşşa'nın merkezi olma ihtimalini yükseltmekte ancak hiyeroglif yazıt hariç herhangi arkeolojik buluntunun olmamasından ötürü kesinlik verilmemektedir (Alparslan-Doğan, 2011: 56; Tanrısever, 2017: 10). Tarhuntaşşa'nın merkezi olabilecek bir diğer öneri ise Hatip Kaya Anıtı'dır. Anıt üzerinde "Büyük Kral, Kahraman, Muwattali'nin oğlu, Büyük Kral Kahraman Kurunta" yazmaktadır (Tanrısever, 2017: 7). Tanrısal tasviriyile Kurunta Kabartmalı anıtın su kaynağı üzerinde yer alması, Hitit dini inancında önem taşıyan su kültüyle de ilişkilendirilir (Turgut, 2015: 345). Üstelik kabartmanın kayalıklara yapılması anıtın dağ ve kutsallık ilişkisinin olduğunu düşündürmektedir (Bahar vd, 2018: 414). Ancak bölgede verilerin yetersiz oluşu ve Hatip Kaya Anıtı'nın dar bir çevreyi kapsamaması, bir merkez olma ihtimalini tartışmalı kılmaktadır (Turgut, 2015: 339-340). Aşağı Ülke'de Hititlere ait diğer yazıtlar; Eflatunpınar Anıtı, Yalbur Anıtı ve Köylüotu Anıtı'yla Emirgazi İlçesi Eskikışla ve bulunan sunaklar Hititlerin bölgedeki egemenliğinin önemli göstergesidir.

Tarhuntasşa kentinin tam olarak neresi olduğu bilinmemektedir. İhtimaller doğrultusunda bazı yerler tahmin edilse de asla kesinlik yoktur. Bilinen ve kabul edilen Bronz Tablet üzerinde yazılı metindir. 1986 yılında Hattuşaş'ta bulunan ilk madeni çivi yazılı Bronz tablet üzerinde Tarhuntaşşa Kralı Kurunta ile Yukarı Ülke Kralı IV.Tuthaliya arasındaki anlaşma metinden yola çıkılarak Tarhuntaşşa kentinin sınırlarını batıda Kaştaraya (Aksu) Nehri, kuzeyde Eğirdir Gölü veya Tuz Gölü, doğusunda Bolkar Dağları ve güneyde Akdeniz kıyısı olduğu bilinmektedir (Turgut, 2015: 340).

4.2. Eminler Höyük-Batı Anadolu Bölgesi

Batı Anadolu Bölgesi, Anadolu'nun Ege Denizine kıyısı olan batı kısmını kapsamaktadır. Anadolu'nun yükseltisi fazla olmayan engebelli bir bölgedir.

Bölgenin yazılı kaynaklardan yola çıkarak Arzava Ülkesi olduğu düşünülmektedir (Demirel, 2012: 215-226).

Bölgenin kuzeyinde Marmara, doğusunda İç Anadolu, güneyinde Akdeniz ve batısında Ege Denizi ile sınırlıdır. Bölge Ege Bölgesi ve İç Batı Anadolu Bölgesi olmak üzere iki alt bölgeye ayrılmıştır (Darkot, 1955: 147). Eminler Höyük seramikleri İç Batı Anadolu Denizli-Beycesultan yerleşim merkezinin OTÇ ve GTÇ seramikleriyle örnekleri karşılaştırılmış ve değerlendirilmiştir.

4.3. Eminler Höyük-Orta Anadolu Bölgesi

İç Anadolu Bölgesi, Anadolu'nun orta kısmını kapsamaktadır. Bu konumu sebebiyle bu bölge "Orta Anadolu Bölgesi" olarak adlandırılmıştır. Anadolu'nun ortası, yükseltisi fazla olmayan diğer bölgelere kıyasla daha az engebeye sahip bir bölgedir. Bölgenin kuzeyinde Kuzey Anadolu Dağları, güneyinde Toros Dağları, batısı Ankara'nın doğusu ve doğusunda Kızılırmak platosu ile çevrilidir. Orta kısımda yer alması nedeniyle doğu ile batı arasındaki ilişkinin temel parçası durumundadır. Orta Anadolu Bölgesi; Yukarı Sakarya Bölgesi, Konya Bölgesi, Orta Kızılırmak Bölgesi ve Yukarı Kızılırmak Bölgesi olmak üzere dört alt bölgeye ayrılmıştır (Darkot, 1955: 147). Bölge içerisinde Ankara, Çankırı, Eskişehir, Kırıkkale, Kırşehir, Aksaray, Kayseri, Nevşehir, Niğde, Yozgat, Sivas, Çorum, Konya ve Karaman illeri yer almaktadır (Louis, 1943: 54-56).

Eminler Höyük, Karaman şehrinin sınırları içerisinde yer almaktadır. Coğrafi konumu gereği Orta Anadolu'nun güney ucuna konumlanmıştır. Eminler Höyük ve Orta Anadolu'da yer alan yerleşim yerleri ile kurulan kültürel ilişki sonucunda dört alt bölgeye ayrılmıştır. Yukarı Sakarya Bölgesi; Ankara-Gordion, Eskişehir-Demircihöyük-Çavlum Mezarlığı-Küllüoba, Afyonkarahisar-Yanarlar Mezarlığı-Kusura yerleşim merkezleri ile ilişki kurulmuştur. Orta Kızılırmak Bölgesi; Çankırı-İnandıktepe, Kırşehir-Kaman/Kalehöyük, Kayseri-Kültepe, Nevşehir-Ovaören, Niğde-Porsuk yerleşim merkezleri ile ilişki kurulmuştur. Konya Bölgesi; Konya-Karahöyük, Aksaray-Acemhöyük yerleşim merkezleri ile ilişki kurulmuştur. Yukarı

Kızılırmak Bölgesi veya Kızılırmak İç Kavsi; Çorum-Alacahöyük-Boğazköy/Hattuş, Yozgat-Alışar-Uşaklı Höyük, Tokat-Maşathöyük, Sivas-Kuşaklı/Sarissa, ve Kızılırmak İç Kavsinin en kuzeyinde Orta Karadeniz’de Samsun-Oymaağaç yerleşim merkezleri ile ilişki kurulmuştur. Kızılırmak iç kavsi olarak tanımlanan bölge aynı zamanda Hititlerin çekirdek bölgesidir.

Eminler Höyük seramikleri yoğun (intensive) yüzey araştırması ile araştırılmış, Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlenen merkezlerle seramik örnekleri karşılaştırılmış ve değerlendirilmiştir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı’na tarihlenen seramik örnekleri ağırlıklı olarak anahtar yerleşim yerleri; Acemhöyük, Kültepe, Ovaören’de yerel farklılık olmak üzere yaygındır. Hitit Dönemine tarihlenen seramik örnekleri ağırlıklı olarak anahtar yerleşim yerleri; Boğazköy-Hattuş, Kuşaklı-Sarissa, Alışar, Alacahöyük ile yerel farklılık olmak üzere yaygındır.

4.4. Eminler Höyük-Kilikya Bölgesi

Kilikya Bölgesi, Anadolu’nun Akdeniz’e kıyısı olan bölgeyi kapsamaktadır. Bölge kuzeyinde Toros Dağları, doğusunda Amanoslar, batısında Tarsus Ovası ve güneyinde Akdeniz ile çevrilidir (Ünal, 2006: 17).

Bölge günümüzde Çukurova, MÖ. II. binyılda Kizzuwatna ve MÖ. I. binyılda Kilikya bölgesi olarak adlandırılmıştır (Ünal, 2006: 18). Antik Yazarlar Kilikya’yı “Dağlık Kilikya ve Ovalık Kilikya” olarak ikiye ayırmıştır (Girginer, 2022: 7-8). Eminler Höyük seramikleri Ovalık Kilikya; Adana, Mersin, Osmaniye ve Hatay şehirleri ile kültürel ilişki kurulmuştur. Ayrıca bölgede önemli geçitler yer almaktadır. Konya-Karaman üzerinden Silifke’ye bağlantı sağlayan Sertavul Geçiti, Kilikya Kapıları olarak bilinen Gülek Boğazı, Göksu Vadisi ve Ünal tarafından “Hitit Dağ Yolu” olarak tanımlanan Gezbeli Geçiti Orta Anadolu bölgesi ve Kilikya bölgesini birbirine bağlamaktadır (Ünal, 2006: 17; Ünal ve Girginer, 2007: 36-37; Novak ve Rutishauser, 2017: 135).

Eminler Höyük ve Kilikya’da yer alan yerleşim yerleri ile kurulan kültürel ilişki sonucunda Tarsus-Gözlükule, Yumuktepe, Soli Höyük, Kilisetepe, Adana-Tatarlı Höyük, Sirkeli Höyük ve Hatay-Kinet Höyük yerleşim merkezlerinde OTÇ ve Hitit Dönemi seramik örnekleri karşılaştırılmış, değerlendirilmiş ve ilişki kurulmuştur.

4.5. Eminler Höyük-Doğu Anadolu Bölgesi

Doğu Anadolu Bölgesi, Anadolu’nun doğu kısmını kapsamaktadır. Anadolu’nun diğer bölgelerine göre yükseltisi fazla, dağlık ve engebeli bir bölgedir. Yükseltinin fazla ve dağlık bir alan olması bölgeyi maden rezervi bakımından zengin kılmaktadır. Ayrıca yükselti ve engebeden ötürü akarsu kaynakları hidroelektrik potansiyelinin en güçlü olduğu alandır. Bölge yazılı kaynaklarda Hitit döneminde İşuwa Ülkesi olarak tanımlanmaktadır (Aslantürk, 2014: 60).

Bölgenin kuzeyinde Doğu Karadeniz, batısında İç Anadolu, güneyinde Güneydoğu Anadolu Bölgesi ve komşu ülke Irak ve doğusunda komşu ülkeler İran ve Ermenistan ile çevrilidir. Doğu Anadolu Bölgesi; Erzurum-Kars, Yukarı Murat-Van, Yukarı Fırat ve Hakkâri bölgesi olmak üzere dört alt bölgeye ayrılmıştır. Erzurum, Kars, Ardahan, Iğdır, Ağrı, Muş, Van, Bingöl, Tunceli, Bitlis, Şırnak, Hakkâri, Elâzığ ve Malatya illeri yer almaktadır.

Eminler Höyük ve Doğu Anadolu’da yer alan yerleşim yerleri ile kurulan kültürel ilişki Yukarı Fırat’ın alt bölgesindedir. Bu bölgede; Tunceli, Erzincan, Bingöl, Elâzığ ve Malatya şehirleri yer almaktadır. Eminler Höyük seramikleri; Elâzığ-Korucutepe, Norşuntepe, İmikuşağı, Malatya-Arslantepe yerleşim merkezlerinin OTÇ ve GTÇ seramik örnekleri ile kültürel ilişki kurulmuştur.

4.6. Eminler Höyük Çanaklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Eminler Höyük seramikleri arasında en çok ele geçen form çanaklardır. Çanaklar yerleşim yerleri ile kıyaslandığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı'ndan ve Hitit İmparatorluğu'nun son evrelerine kadar sürekliliğinin olduğu görülmüştür.

Çanak Tip 1 olarak tanımlanan basit ağız kenarlı çanak tipi ETÇ gelenekli tiptir. ETÇ döneminde el yapımı olan tipin Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın başında çark yapımı örnekleri ile karşılaşılmıştır. Çanak Tip 1 Orta Anadolu'nun hemen her bölgesinde yaygın olarak kullanılmıştır. Bunlar arasında özellikle Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen tabakalarında Achemhöyük, Kültepe, Alişar ve Boğazköy-Hatuşas dikkat çekmektedir. Ayrıca tipin günlük kullanım harici olarak mezar kültüründe de önemli bir yeri vardır. Bu bağlamda Gordion Hitit Mezarlığı, Çavlum ve Yanarlar mezarlığı dikkat çekmektedir. Eski Hitit, Orta Hitit ve Hitit İmparatorluk dönemi yerleşimlerine bakıldığında ise tipin ağız kenarının sivrileşerek yeni bir görünüme sahip olduğu anlaşılmıştır. Yeni ve eski tipi ile Boğazköy-Yukarı Şehir'de yoğun olarak karşılaşılmıştır. Ayrıca bu tip kapak olarak kullanılmıştır. Kapak olarak kullanılan seramik örneğinin ağzını kapattığı kabın içindeki maddenin dökülmemesi için alçı sürülerek içindeki madde korunmuştur. Üzeri alçı şeklindeki kapak modeline Gavur Höyük ve Achemhöyük'te rastlanılmıştır². Çanak Tip 1 yapımı itibarıyla çok kolay bir form olduğu için her bölgede yaygın olarak kullanılmıştır. Benzer tipler incelendiğinde Batı Anadolu'da Beycasultan OTÇ ve GTÇ tabakalarında sıklıkla tercih edilmiştir. Hafirleri bu grubu 'Saray Malları' olarak tanımlamıştır (Lloyd ve Mellaart, 1965: 90-91, 108). Güneyde Gözlükule, Yumuktepe, Tatarlı, Sirkeli ve Kinet Höyük gibi yerleşim merkezlerinde sıklıkla kullanılmıştır. Doğu Anadolu'da Hitit dönemine tarihlenen Korucutepe ve İmikuşağı'nda benzer tipin yaygın olduğu görülmüştür. Bunlar haricinde bölgede yapılan yüzey araştırmalarında Çanak Tip 1'e benzeyen seramik örnekleriyle sıklıkla karşılaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 1 her iki dönemde de kullanılan bir form olmuştur. Çanak Tip 1'i tipolojik özelliklerine göre Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

² Araştırma Başkanı ve Kazı Başkanı Yalçın Kamış ile sözlü görüşme.

Çanak Tip 2 olarak tanımlanan içe çekik ağız kenarlı çanak tipleri temelde Çanak Tip 1'in alt tipini oluşturmaktadır. Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen Alişar, Boğazköy, Gordion, Yumuktepe ve Beycesultan tabakalarında görülmektedir. Hitit dönemi yerleşimlerine bakıldığında ise benzer örnekler Kuşaklı-Sarissa ve Kilikya Bölgesinde oldukça yaygın olduğu görülmüştür. Çanak Tip 1'e göre Tip 2'in yayılım alanı daha dar olduğu görülmüştür. Çanak Tip 1 ve ETC gelenekli seramik formlarının MÖ. II. binyıla aktarılan tipleri arasında yer almaktadır (Schoop, 2009: 160, Fig.4/1). MÖ. II. binyılın başından sonuna kadar yaygın şekilde kullanıldığı görülmüştür. Bu dönem içerisinde zaman aralığı sınırlaması yapmak mümkün değildir. Çanak Tip 2'yi tipolojik özelliklerine göre Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 3 içe çekik ağız kenarlı, keskin omuzlu çanak tipidir. Eminler Höyük'te en yaygın çanak tipleri arasında yer almaktadır. Asıl yayılım alanı Hitit dönemidir. Hititlerin çekirdek bölgesi olan Kızılırmak iç kavsinde oldukça yaygındır. Bölgenin ana yerleşim yeri olan Boğazköy'de Yukarı Şehir ve Yazılıkaya'da çokça tercih edildiği görülmüştür. Bunlar haricinde Orta Kızılırmak, Yukarı Sakarya ve Konya bölümünde benzer tiplerin yayıldığı gözlemlenmiştir. Bahsi geçen bölgeler arasında özellikle Porsuk, Gordion ve Konya-Karaman Ovası'nın kültürlerinin tanımlaması amacıyla yapılan yüzey araştırmalarını yürüten Mellaart ve Güneri'nin tespit ettiği yerleşim merkezlerinde benzer seramik örnekleri ile karşılaşmıştır. Ayrıca Y. Kamış'ın Karaman Ovasında yürüttüğü yüzey araştırmasında Süleymanhacı, Gavurhöyük ve Sisan Höyükte (Sıranlı) aynı tip ve teknikte seramik örnekleri görülmüştür³. Hititlerin etkileşim kurduğu Kilikya'da yer alan Gözlükule, Kilisetepe, Yumuktepe, Tatarlı, Kinet ve Sirkeli Höyük'te benzer örneklerin yaygın kullanımı söz konusudur. Doğu Anadolu Bölgesinde ise incelenen yerleşimlerde Eminler Höyük Çanak Tip 3 görülmemektedir. Çanak Tip 3, Tip 1 ve Tip 2'ni alt tipini oluşturmaktadır. Belki de Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemi seramik repertuarı içindeki son gelişimdir diyebiliriz. Çanak Tip 3'ü tipolojik özelliklerine göre Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

³ Araştırma Başkanı Yalçın Kamış ile sözlü görüşme.

Çanak Tip 4, içe çekik ağız kenarlı, ağız kısmı oluklu çanak tipidir. Bu tipin ana yayılım alanı Anadolu'nun güneyidir. Ağız veya gövdede oluk oluşumu Kilikya bölgesi ile ilişkilendirilmektedir. Orta Kızılırmak ve Kızılırmak İç Kavsi'nde görülmez. Sadece Gordion'da benzer tiplerle karşılaşmıştır. Gunter, aynı tabakada ele geçen adak kasesi ile birlikte ele geçmesinden ötürü bu tipi Hitit İmparatorluk Çağı'na tarihlemiştir (Gunter, 1991: 32). Çanak Tip 4'ü tipolojik özelliklerine göre Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 5 olarak tanımlanan içe çekik ve içten-dıştan hafifçe kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar Tip 4 ve Tip 7'nin ara formudur. Çanak Tip 5 her iki dönemde de görülmektedir. Esas itibariyle Hitit döneminde yaygındır. Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen Yukarı Sakarya bölgesinde az da olsa benzer tiplerle karşılaşmıştır. Hitit dönemine tarihlenen Hititlerin çekirdek bölgesinde ve Kilikya Bölgesi yerleşim merkezlerinde oldukça yaygındır. Bunun haricinde Ovaören, Porsuk ve Konya-Karaman bölgesi araştırmalarında benzer kaplar ele geçmiştir. Çanak Tip 5'i tipolojik özelliklerine göre Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 6, dışa kalınlaştırılmış ve dışa çekik ağız kenarlı çanaklardır. Tıpkı Tip 5 gibi ara formdur. Hitit dönemine tarihlenen yerleşimlerde tercih edilen tiptir. Tip 5 asıl yayılım ve kullanım bölgesi Kızılırmak İç kavsi; Boğazköy, Alishar, Kuşaklı-Sarissa, ve Maşathötük'tür. Diğer yayılım ve kullanım bölgesi Kilikya bölgesi; Gözlükule, Yumuktepe, Tatarlı, Sirkeli ve Kinet Höyük'tür. Az da olsa Uşaklı, Gordion, Polatlı, Doğu Anadolu Bölgesi yerleşim merkezi Korucutepe ve Konya-Karaman bölgesi araştırmalarında benzer örnekler ile karşılaşmıştır. Schoop Tip 5 ve türevlerini Hitit İmparatorluk dönemi MÖ. 14-13. yüzyıla tarihlendirilmiştir (Schoop, 2009: 154, Fig.13/7). Eminler Höyük Çanak Tip 6'yı benzer örnekler dahilinde Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 7 olarak tanımlanan dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklar Hitit Dönemi arkeolojik merkezlerinde kullanılan bir tip olduğu görülmüştür. Bu tip Hitit çekirdek bölgesinde özellikle Boğazköy Yukarı Şehir-Yazılıkaya, Kuşaklı-Sarissa ve Uşaklı yerleşimlerinde sıkça kullanıldığı görülmüştür. Orta Kızılırmak, Kilikya ve Konya Bölgesinde tipin benzerleri daha az tercih edildiği anlaşılmıştır.

Çanak Tip 7, kendisinden sonra gelecek olan Çanak Tip 8-9 ve 10'nun alt tiplerini oluşturmaktadır. Eminler Höyük Çanak Tip 7'yi benzer örnekler dahilinde Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 8 dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çanaklardır. Görünüm itibari ile Tip 7'yi anımsatsa da aralarında fark bulunmaktadır. Çanak Tip 8'in dışa çekik ağız kenarı dışarı biraz daha uzatılmış olduğu görülmüştür. Ana yayılım ve kullanım bölgesi Kızılırmak iç kavsidir. Yukarı Sakarya bölgesi Gordion ve Yanarlar mezarlığında benzer örnekler görülmüştür. Ayrıca Kilikya Bölgesi yerleşim merkezlerinde Gözlükule ve Kinet höyükte yaygın görülmüştür. Mielke, bu tipin Asur Ticaret Kolonileri Çağı'ndan Büyük imparatorluk sonuna kadar kullanıldığını aktarmıştır (Mielke 2006: 111). Yanarlar Mezarlığı'ndaki seramik örneği Geç Karum-Eski Hitit dönemine tarihlenmiştir. Dolayısıyla Mielke, Yanarlar Mezarlığı örneği ile doğrulanmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 8'i benzer örnekler dahilinde Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 9, ağız kenarları iç kısımda kalın bir bant oluşturacak şekilde kalınlaştırılmış ve yükseltilmiş ağız kenarlı, gövdeden dibe geçişte dalgalı gövdeye sahip çanaklardır. Hitit kültürünün benimsendiği bölgelerde bolca karşımıza çıkmaktadır. İmparatorluk dönemi tüm tabakalarda bu tipin kullanıldığı gözlemlenmiştir. Ayrıca literatürde bu tipin varyasyonlarının "Yakalı Tepsi veya Tabak" olarak tanımlanan örnekleri de mevcuttur. Esas yayılım alanı Hitit çekirdek bölgesi olmakla birlikte Yukarı Sakarya, Orta Kızılırmak, Kilikya ve Doğu Anadolu bölgesinde de görülmektedir. Ayrıca Orta Karadeniz'de yer alan Oymaağaç-Nerik yerleşim yerinde benzer örneklerle karşılaşmıştır. Eminler Höyük'te benzer tiplerin olması, Eminler'in Hitit İmparatorluğunun kontrolü ve sınırları içerisinde olduğunu göstermektedir. Ayrıca diğer bölgelerde sıkı ilişkileri yansıması açısından çok önemlidir. Eminler Höyük Çanak Tip 9'u benzer örnekler dahilinde Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 10 olarak tanımlanan ağız kenarları içe dönük ve iç kısımda kalın bir bant oluşturacak şekilde kalınlaştırılmış çanaklardır. Çanağın ağız kenarının içe dönük olması içerisindeki maddeyi dökülmesini önlemek amaçlıdır. Ana yayılım alanı Orta

Anadolu'nun kuzey kesimleri olan Hitit çekirdek bölgesi Boğazköy, Alışar, Kuşaklı'da bol miktarda bulunmaktadır. Gordion, İnandıktepe, Porsuk ve Demircihöyük'te oldukça yaygın olduğu görülmüştür. Ayrıca Kinet Höyük'te ve Doğu Anadolu bölgesinde benzer tiplerle karşılaşılmıştır. Çanak Tip 9 ve Tip 10 GTÇ başlarında ortaya çıktığı kabul edilmiş ve MÖ. 15-14. yüzyıllarda en yaygın tiplerden birisi olmuştur (Glatz, 2020: 250). Eminler Höyük Çanak Tip 10'u benzer örnekler dahilinde Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 11, ağzı dışa doğru açılan, yumuşak omurgalı örneklerden oluşmaktadır. Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine yerleşimlerine görülen bir tiptir. Orta Anadolu'nun genelinde Kilikya Bölgesi OTÇ dönemi yerleşim merkezlerinde kullanım görmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 11'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 12 içe dönük basit ağızlı kenarlı, içe doğru kapanan, omurgalı çanaklardır. Tip 12 en erken örnekleri ETÇ III'en bilinmektedir (Lloyd ve Mellaart, 1962: 221-223). Orta Anadolu'nun genelinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemi yerleşimlerinde de sıkça tercih edildiği gözlemlenmiştir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı seramik repertuarının en yaygın formlarından biri olan Çanak Tip 12 anahtar yerleşim yerlerinde koloni kırmızısı astar rengi ile Kültepe, Acemhöyük, Alışar ve Boğazköy'de yaygın bir kullanımı vardır. Hitit döneminin anahtar yerleşimlerinde pembemsi kırmızı astar rengi Boğazköy ve Kuşaklı'da kullanımı söz konusudur. Ayrıca Kilikya Bölgesi yerleşim merkezlerinde yaygındır. Tatarlı Höyük ve Korucutepe yerleşiminde yalın ve devetüyü örnekler de görülmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 12 Hitit dönemini seramik örnekleri, Asur Ticaret Kolonileri Çağı seramik örneklerine göre daha azdır. Bu da Eminler Höyük'te tipin kesintisiz devam ettiğini ve Hitit döneminde bu tipin daha az tercih edildiği göstermiştir. Çanak Tip 12'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 13 olarak tanımlanan dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yarım küresel gövdeli derin çanaklardır. Bu görünümü literatürde "Bead-Rim" olarak adlandırılmıştır. ETÇ'den OTÇ'ye Geçiş Döneminin en karakteristik tiplerinden

birisidir. Geçiş Dönemi tabakalarına sahip yerleşim yerlerinde sıklıkla kullanılmıştır. En erken örnekleri Yukarı Sakarya Bölgesi Eskişehir ve Kızılırmak iç kavsi Boğazköy'den bilinmektedir. Asur Koloni Çağı yerleşim yerlerinde yaygın görülür. Bunlar arasında önemli yerleşim yerleri Kültepe ve Alişar'da çok yaygındır. Boğazköy Aşağı Şehir tabakaları, Acemhöyük, Ovaören, Demircihöyük, Tarsus, Yumuktepe, Kilisetepe ve Konya-Karaman'da gerçekleştirilen araştırmalarında benzer örneklerle karşılaşılmıştır. Ayrıca Yumuktepe Hitit dönemi tabakasında tekil örnekle temsil edilmektedir. Çanak Tip 13'ü benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 14, Çanak Tip 13'ün alt tipidir. Çanak Tip 13'ten ayıran özelliği gövdeden dibe geçişte keskin omurgası ile dönüş yapmasıdır. Asur Koloni Çağı'na tarihlenen Kızılırmak iç kavsi, Yukarı Sakarya ve Konya-Karaman bölgesi yerleşim yerlerinde yaygın görülür. Çanak Tip 14'ü benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 15 içe ve dışa kalınlaştırılmış-içe çekik ağız kenarlı yarı küresel gövdeli çanaklardır. En erken örnekleri Beycesultan ETÇ tabakası XI. Tabakada (Lloyd-Mellaart, 1962: 201-202, Fig.P.47/45-47, Part 1) ve Acemhöyük ETÇ IX-V. Tabakalarında (Kamış, 2012: 69, Lev.38/172-173,175) karşılaşılmıştır. Bu tip Orta Anadolu bölgesinde yaygın görülüyor ama Konya bölgesi merkezlerinde benzer örneklerle karşılaşılmıştır. Çanak Tip 15'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 16 içe ve dışa kalınlaştırılmış-uzatılmış ağız kenarlı yumuşak omurgalı çanaktır. Tip 16, Orta Anadolu, Batı Anadolu ve Doğu Anadolu bölgesinde çok yaygın değildir. Hitit dönemine tarihlenen Kızılırmak iç kavsinde ve Kilikya yerleşim merkezlerinde benzer örneklerle karşılaşılmıştır. Çanak Tip 16'yı benzer örnekler dahilinde Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 17 dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, ağızdan gövdeye geçişte düz bir hatla inmektedir. Bu yönüyle bead-rimlerden ayrılmaktadır. Ancak bead-rim farklı bir varyasyondur. Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemi

yerleşimlerinde tercih edilmiştir. Bead-Rim ve Tip 12'ye göre kullanımı daha azdır. Daha çok Hitit dönemi tabakalarında Batı Anadolu bölgesi Beycesultan, Yukarı Sakarya Gordion, Kilikya Bölgesi ve Konya Bölgesi araştırmalarındaki yerleşim yerlerinde yaygın kullanımı söz konusudur. Çanak Tip 17'yi benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 18, bezemeli gövde parçasıdır. Bezeme ve gövde yapısından yola çıkarak bir çanağa ait olduğu ve bezemesinin Kilikia Boyalı seramiği olduğu anlaşılmıştır. Bu tipin ana yayılım bölgesi Kilikya Orta Tunç dönemi Tarsus-Gözlükule ve Yumuktepe yerleşimidir. Kilikya ve Orta Anadolu'nun karasal ticareti sonucunda Eminler Höyük, Acemhöyük ve Kültepe yerleşiminde benzer parçaların ithal edildiği görülmüştür. Çanak Tip 18'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 19, sivri ağız kenarlı, ince cidarlı "Eggshell Ware" çanak tipidir. Bu tip ilk kez MÖ. 15. yüzyılda ortaya çıkmıştır (Schoop, 2009: 154, Fig.13/4-5). Aşırı sertlikte pişirilmesi cidarının ince olması nedeniyle bu isimle literatüre geçmiştir. Eggshell Ware, İmparatorluk döneminin kaliteli mal grubundan birisidir Hattuşaş'ta MÖ. 15. yüzyılda ortaya çıkmış ve imparatorluk sonuna kadar kullanım görmüştür. Esas yayılım bölgesi Hitit Çekirdek bölgesi; Boğazköy, Kuşaklı-Sarissa yerleşimidir. Benzer örnekler Gordion, Kusura, Çavlum Mezarlığı, Porsuk, Beycesultan, Gözlükule ve İmikuşağı'nda çok yaygın olmasa da tercih edildiği görülmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 19'u ve türevlerini benzer örnekler dahilinde Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 20 olarak tanımlanan ağız kenarı dışı çekik "S" profilli çanaklardır. "S" profilli çanaklar ETÇ gelenekli bir tiptir. Daha sonra Geçiş Çağı tabakalarında, Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemi tabakalarında farklı varyasyonları ile sıkça kullanılan bir tip olmuştur. En yoğun kullanımı ve yayılımı Asur Ticaret Kolonileri Çağı'dır. Yayılım bölgelerine bakıldığında ise Ovaören, Alishar, Boğazköy, Gordion, Demircihöyük, Çavlum Mezarlığı, Beycesultan, Kilisetepe, Yumuktepe, Sirkeli Arslantepe ve Konya-Karaman Bölgesi araştırmalarındaki yerleşim yerlerinde sıkça kullanıldığı görülmüştür. Hitit döneminde ise Boğazköy, Porsuk Gözlükule ve Tatarlı

Höyük'te tercih edilmiştir. Eminler Höyük Çanak Tip 20'yi Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 21 olarak tanımlanan dışa çekik "S" profilli, omurgalı, konik gövdeli derin çanaklardır. Bu tip aslında Tip 20'in alt tipidir. Tipin erken örneğini tek örnekle Eski Hitit dönemine tarihlenen Yanarlar Mezarlığında rastlanmıştır. Esas yayılım ve dönemi Hitit dönemi tabakaları Kızılırmak iç kavsidir. Az da olsa benzer örneklerin Kilikya ve Batı Anadolu Bölgesinde tercih edildiği görülmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 21'i Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 22, Tip 20'in alt tipidir. Tıpkı Tip 20 ve 21 gibi "S" profillidir. Farklı yanı ağız kenarlarının dışa doğru çekilerek uzadığı ve diğer tiplere nazaran kalın cidarlı olmasıdır. Esas yayılım ve dönemi Hitit dönemi tabakalarına tarihlenen yerleşimlerdir. Kızılırmak iç kavsi; Boğazköy, Kuşaklı-Sarissa, İnandıktepe, Yukarı Sakarya; Yanarlar, Gordion yerleşimi ve mezarlığı, Orta Kızılırmak; Ovaören ve Porsuk tabakalarında yaygın bir kullanımı söz konusudur. Benzer örnekler Gözlükule, İmikuşağı, Korucutepe ve Konya-Karaman bölgesi araştırmalarında daha az tercih edilmiştir. Eminler Höyük Çanak Tip 22'yi Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 23 olarak tanımlanan içten-dıştan kalınlaştırılmış ve dışa çekik ağız kenarlı, "S" profilli, omurgalı çanaklardır. Tip 23'ten farkı ağız kenarlarının dışa doğru çekilerek kıvrılıp sivrileştiği ve içtende kalınlaştırılmasıdır. Hitit dönemi tabakalarında rastlanmıştır. Kızılırmak iç kavsi ve Orta Kızılırmak bölgesinde sıkça kullanılan bir form olmuştur. Doğu Anadolu Bölgesinde azda olsa görülmektedir. Eminler Höyük Çanak Tip 23'ü Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 24, dışa çekik ağız kenarlı, omurgalı çanaklardır. Hitit dönemi tabakalarında sıkça kullanıldığı anlaşılmıştır. Hitit çekirdek bölgesinde oldukça yaygın kullanımı söz konusudur. Ayrıca Porsuk, Gordion, Kilisetepe, Yumuktepe, Kinet Höyük ve Konya Bölgesi'nde tercih edildiği anlaşılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 24'ü Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 25 olarak tanımlanan dışa çekik ağız kenarlı, omurgalı, ağız kenarlarının düz bir şekilde dışa doğru çekilerek uzayan çanaklardır. Tip 25 Hitit Dönemine tarihlenen tabakalarda yaygındır. Ancak tek bir örnekle Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı tabakasında rastlanılmıştır. Esas yayılım dönemi ve bölgesi Hitit çekirdek bölgesidir. Az da olsa Porsuk, Korucutepe ve Konya-Karaman bölgesi yerleşimlerinde de görülmüştür. Eminler Höyük Çanak Tip 25'i Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 26, ağız kenarı hafifçe içten-dıştan kalınlaştırılmış, omurgalı çanaklardır. Hitit dönemine tarihlenen tabakalarda yaygındır. Daha çok Yukarı Sakarya ve Kızılırmak iç kavsi içerisinde yaygın olduğu görülmüştür. Az da olsa Sirkeli Höyük, Yumuktepe ve Konya-Karaman bölgesinde benzer örneklere rastlanılmıştır. Eminler Höyük Çanak Tip 26'yı Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 27 olarak tanımlanan içten-dıştan kalınlaştırılmış ve uzatılmış ağız kenarlı, omurgalı, küresel gövdeli çanaklardır. Tek bir örnekle Ovaören Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Yumuktepe OTÇ tabakasında rastlanılmıştır. Hitit dönemi yerleşim yerleri incelendiğinde bu formun çokta yaygın olmadığı görülmüştür. Benzer örnekler dahilinde Çanak Tip 27'yi Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 28 olarak tanımlanan içe-dışa kalınlaştırılmış ve içe-dışa çekik ağız kenarlı, derin gövdeli çanaklardır. Bu tipin hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda hem de Hitit Dönemi tabakalarında yoğun bir kullanımı vardır. Ancak esas kullanım Hitit dönemidir. Kilikya bölgesi ve Konya-Karaman bölgesi araştırmalarında benzer tiplerin varlığı tipin sıkça tercih edildiğini göstermektedir. Boğazköy ve Kuşaklı-Sarissa'daki tekil örnekleri ise bu kabın ölçü birimi olarak kullanıldığını göstermektedir. Eminler Höyük Çanak Tip 28'i Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Çanak Tip 29, ağız kenarı hafifçe içten ve dıştan kalınlaştırılmış, omurgalı derin çanaklardır. Bu tipin benzerlerine Hitit Dönemi tabakalarında ve Hititlerin çekirdek bölgesinde rastlanılmıştır. Yukarı Sakarya, Kilikya, Arslantepe ve Konya bölgesinde

azda olsa varlığı bilinmektedir. Çanak Tip 29'u Hitit dönemine tarihlenmek mümkündür.

Çanak Tip 30, basit ağız kenarlı omurgalı, ayaklı çanaklardır. Yayılım bölgesi incelendiğinde Orta Anadolu'nun genelinde görülmektedir. Ancak birebir benzer örnekleri Güney Bölgesi Gözlükule ve Yumuktepe'de rastlanılmıştır. Eminler Höyük Ayaklı Çanak Tip 30'u benzer örnekler dahilinde Hitit Dönemine tarihlenmek mümkündür.

Çanak Tip 31, dışa çekik ve iç kısımda kalınlaştırılmış ve yükseltilmiş ağız kenarlı, derin gövdeli çanaktır. Bu tip büyüklüğü itibariyle yiyecek hazırlama ve saklamada kullanıldığı anlaşılmıştır. Benzer örnekleri Hititlerin başkenti Hattuşaş'ta oldukça yaygın kullanımı vardır. Beycesultan, Gözlükule ve Mellaart'ın araştırmalarında benzer örnekler bilinmektedir. Çanak Tip 31'i benzer örnekler dahilinde Hitit Dönemine tarihlenmek mümkündür.

Çanak Tip 32 olarak tanımlanan tip Adak Kabı'dır. Adak kapları imparatorluğun geç evresinde kültle ilişkili tabakalarda bulunmuştur. Özellikle Boğazköy-Yukarı Şehir, Büyükkale, Yazılıkaya'da oldukça yaygındır. Diğer Kızılırmak kavsi yerleşimleri olan Maşathöyük, Alacahöyük, Sarissa ve en kuzeyde Oymaağaç'ta kült ile ilişkili yapılarda yaygın kullanımı söz konusudur. Hitit kültürünü benimseyen Doğu Anadolu İç Batı Anadolu ve Kilikya bölgelerinde benzer örneklere rastlanılmıştır. Çanak Tip 32'yi Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlenmek mümkündür.

4.7. Eminler Höyük Bardaklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Bardaklar, Eminler Höyük seramik repertuarı içerisinde çok az oranda temsil edilmektedir. Bardak Tip 1 olarak tanımlanan basit ağız kenarlı ve konik formludur. Formun en erken örnekleri Konya Bölümü, Yukarı Sakarya, Kilikya ve Batı Anadolu yerleşim merkezlerinde görülmüştür. Bardak Tip 1 Anadolu'nun genelinde Asur Ticaret Koloni Çağı'ndan Hitit Döneminin sonuna kadar her dönem kullanılmıştır.

Bardak Tip 1'i benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlenmek mümkündür.

4.8. Eminler Höyük Fincanlarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Fincanlar, Eminler Höyük seramik repertuarı içerisinde çok az oranda temsil edilmektedir. Fincan Tip 1, Tip 2, Tip 3 ve Tip 4 olarak tanımlanan fincan örnekleri esas itibariyle Orta Anadolu'da yaygın olmakla birlikte Batı Anadolu ve Kilikya Bölgelerinde de karşılaşılmıştır. Benzer örnekler dahilinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenmektedir. Ayrıca Maşathöyük Hitit dönemi tabakalarında Tip 3 ve Tip 4'e benzer örnekler ile karşılaşılmıştır. Dolayısıyla fincanları Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

4.9. Eminler Höyük Çaydanlıklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Çaydanlıklar, Eminler Höyük seramikleri arasında çok ele geçmiştir. Çaydanlıklar yerleşim yerleri ile kıyaslandığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda yoğun kullanımı söz konusudur.

Çaydanlık Tip 1 olarak tanımlanan dışa çekik ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı çaydanlıktır. Özellikle Orta Anadolu Bölgesinde Asur Ticaret Kolonileri Çağı yerleşim merkezlerinde sıklıkla tercih edildiği görülmüştür. Çaydanlık Tip 1'i Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenmektedir.

Çaydanlık Tip 2 olarak tanımlanan dışa çekik ve hafifçe dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, yarım küresel gövdeli çaydanlıklardır. Orta, Batı ve Kilikya bölgelerinde benzer form daha çok çanak tiplerinde karşılaşılmıştır. Çaydanlık olarak kullanımı yaygın değildir. Ancak Acemhöyük ve Beycesultan yerleşimlerin az da olsa kullanım görmüştür. Çaydanlık Tip 2'yi Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenmektedir.

Çaydanlık Tip 3 olarak tanımlanan dışa ve içe kalınlaştırılmış-dışa çekik ağız kenarlı ve küresel gövdeli çaydanlıktır. Bu tipin astar ve boya bant üzerinden yola çıkararak Kilikia Boyalı Seramiği olduğu anlaşılmıştır. Ana yayılım bölgesi Kilikya Bölgesi yerleşim merkezi Gözlükule'dir. Eminler Höyükte bu tipin ele geçmesi kara ticareti ile ithal edildiğini göstermektedir. Çaydanlık Tip 3'ü Orta Tunç dönemine tarihlemektedir.

Çaydanlık Tip 4 olarak tanımlanan dışa çekik ve dudak kısmı uzatılmış küresel gövdelidir. Benzer örnekleri çanak olarak tanımlanmıştır ve çaydanlık formu olarak tanımlanan yerleşim merkezi yoktur. Benzer örneklerin tabakaları ve astarı göz önüne alınarak Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenmiştir.

4.10. Eminler Höyük Testilerinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Testiler, Eminler Höyük seramik repertuarı içerisinde az oranda temsil edilmektedir. Uzun boyunlu dar ağızlı testiler, gaga ağızlı testiler ve yonca ağızlı testiler olmak üzere üç alt gruba ayrılmıştır. Yonca ağızlı testi grubu bütünsel örnek vermediği için değerlendirilmeye alınmamıştır.

Testi Tip 1, Tip 2 ve Tip 3 olarak tanımlanan testilerin ana profili dar ağızlı, ağız kenarı dışa doğru kalınlaştırılmış, dar düz boyunlu olmasıdır. Tıpkı Çanak Tip 8-9 ve Tip 10 gibi Hitit etkisinin görüldüğü yerleşimlerde karşılanıdır. Tipin ana yayılım dönemi ve alanı Hitit çekirdek bölgesidir. Ayrıca Yukarı Sakarya ve Konya bölümünde sıklıkla tercih edildiği görülmüştür. Kilikya Bölgesinde ise Tatarlı ve Kinet Höyük yerleşim merkezleri dikkat çekmektedir. Eminler Höyük Testi Tip 1, Tip 2 ve Tip 3'ü Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

Gaga Ağızlı Testi Tip 1 olarak tanımlanan seramik örnekleri içerisinde bütüncül forma rastlanılmamıştır. Gaga biçimli akıtacak parçalarının bulunmasıyla varlığından söz edilmektedir. Gagalarının altında yer alan sakal adı verilen çıkıntılar bulunmaktadır. Gaga Ağızlı Testiler hayatın günlük akışının hemen her alanında sıklıkla kullanılmıştır. Orta Anadolu'nun anahtar yerleşim merkezleri Acemhöyük, Boğaköy,

Kültepe ve Alişar'da yaygın kullanılmaktadır. Bunlar haricinde Çavlum ve Gordion mezarlığında ölü hediyesi olarak kullanımı söz konusudur. Ayrıca tasvirli sanat eserlerinde de karşımıza çıkmaktadır. Gaga Ağızlı Testi Tip 1 benzer örnekler dahilinde MÖ. II. binyılın tüm dönemlerinde sıklıkla kullanılmış yaygın bir formdur.

4.11. Eminler Höyük Çömleklerinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Çömlek Tip 1, yuvarlak basit ağız kenarlı ve küresel gövdeli olarak tanımlanmıştır. Form MÖ. II. binyılın tüm evrelerinde sıklıkla tercih edilmiştir. Schoop, Çömlek Tip 1'i ETC'den beri kullanılmakta olan bir form olduğunu söylemiştir (Schoop, 2009: 151). Çömlek Tip 1 Asur Ticaret Koloni Çağı'ndan sonraki dönemlerde ağız kenarının içe doğru kalınlaşarak yeni bir tip ortaya çıkmıştır ve bu yeni form rağbet görmüştür. Yuvarlak basit ağız kenarlı eski formu ise imparatorluk dönemi içerisinde az da olsa kullanıma devam ettiği gözlemlenmiştir. Çömlek Tip 1'in yayılım alanları incelendiğinde Hititlerin çekirdek bölgesi, Koloni çağında ön plana çıkan koloni şehirleri Acemhöyük, Kültepe, Alişar dikkat çekicidir. Form Batı, Doğu ve Kilikya yerleşim merkezleriyle sıklıkla tercih edilmiştir. Ayrıca formun mutfak kültürü ile ilişkisinin yanı sıra Çavlum ve Gordion mezarlığında çocuk mezarı olarak kullanıldığı görülmüştür. Böylece formun yapımındaki kolaylıktan ötürü gündelik hayat içerisinde her alanda tercih edildiği düşünülmektedir. Çömlek Tip 1 Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

Çömlek Tip 2 olarak tanımlanan içe kalınlaştırılmış basit ağız kenarlı ve küresel gövdeli çömlektir. Çömlek Tip 1'in alt tipidir. Tip hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı hem de Hitit döneminde kullanım görmüştür. Ana yayılım bölgesi Yukarı Sakarya yerleşim merkezlerinden Gordion ve Orta Kızılırmak Havzası yerleşim merkezlerinden Porsuk'ta yaygın kullanımı söz konusudur. Kızılırmak iç kavsinin en kuzeyinde; Oymaağaç-Nerik, Kuşaklı-Sarissa ve Hattuşas'ta benzer tiplerin daha az tercih edildiği, kullanıldığı görülmüştür. Çömlek Tip 2'yi Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

Çömlek Tip 3, ağız kenarları içe ve dışa kalınlaştırılmış basit ağız kenarlı ve küresel gövdeli çömleklerdir. Çömlek Tip 1'in alt tipidir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı merkezlerinden Boğazköy ve Kültepe haricinde bölgede yaygın görülmemektedir. Hitit döneminde Hititlerin Çekirdek Bölgesi Boğazköy-Hatuşaş ve Kuşaklı-Sarissa'da yaygındır. Ancak aynı bölgede yer alan Alacahöyük ve Uşaklı Höyük'te benzer tipler daha az tercih edildiği görülmüştür. Dolayısıyla Çömlek Tip 3 ana kullanım yerleşimleri Boğazköy-Hatuşaş ve Kuşaklı-Sarissa'dır. Orta Kızılırmak bölgesinde ise çok yaygın olmamakla birlikte daha az tercih edilmiştir. Çömlek Tip 3'ü Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

Çömlek Tip 4 olarak tanımlanan içe çekik ağızlı ve dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı küresel gövdeli çömlek tipidir. Hitit Dönemine tarihlenen bu tip esas itibariyle Anadolu'nun tüm bölgeleri; Kızılırmak iç kavsi, Orta Kızılırmak, Konya Bölgesi, Yukarı Sakarya, Kilikya ve Doğu Anadolu Bölgesinde yaygındır. Çömlek Tip 4'ü Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

Çömlek Tip 5, dışa çekik ve içe-dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, çok kısa boyunlu ve küresel gövdeli çömlektir. Tipin ana yayılım ve kullanımı Hitit Dönemidir. Orta Tunç'ta yaygın olmayan bu tip Çavlum Mezarlığı, Gözlükule ve Arslantepe yerleşimlerinde görülmektedir. Özellikle Kızılırmak iç kavsi; Boğazköy-Yukarı Şehir, Kuşaklı-Sarissa ve Uşaklı yerleşimlerinde oldukça yaygın kullanımı söz konusudur. Orta Kızılırmak, Yukarı Sakarya, Kilikya, Konya-Karaman ve Kayseri araştırmalarında benzer tiplerle sıkça karşılaşılmıştır. Çömlek Tip 5'i Hitit Dönemine tarihlenmiştir.

Çömlek 6 olarak tanımlanan dışa çekik ağız kenarlı, kısa ve geniş boyunlu çömlektir. Tip hem Asur Ticaret Koloni Çağı'nda hem de Hitit Döneminde kullanılmıştır. Ancak ana yayılım ve kullanımı Asur Ticaret Koloni Çağı'dır. Bu bağlamda öne çıkan merkezler; Kültepe, Acmhöyük, Ovaören, Boğazköy, Gözlükule, Yumuktepe, Korucutepe ve Konya-Karaman araştırmalarında benzer tiplerle karşılaşılmıştır. Hitit Döneminde ise Maşathöyük Tatarlı Höyük'te benzer örneklerin varlığından söz edilebilir. Çömlek Tip 6'yı Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

Çömlek Tip 7, dışa çekik ağız kenarlı, uzun geniş boyunlu çömlek tipidir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı yerleşimlerinde yaygın görülmektedir. Bunlar arasında dönemin önemli yerleşim yerleri Kültepe, Achemhöyük, Boğazköy ve Ovaören dikkat çekicidir. Kilikya ve Batı Anadolu' yaygın görülmez ama Gözlükule, Kilisetepe ve Beycesultan'da az da olsa görülmektedir. Çömlek Tip 7'yi Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlemek mümkündür.

Çömlek Tip 8 olarak tanımlanan dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, geniş gövdeli çömleklerdir. Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi yerleşimlerinde yaygın görülmektedir. Her iki dönemde Hititlerin çekirdek bölgesi, Yukarı Sakarya, Kilikya, Konya bölgesi, Batı ve Doğu Anadolu bölgesi merkezlerinde sıklıkla tercih edilen form olmuştur. Çömlek Tip 8'i Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit dönemine tarihlemek mümkündür.

Çömlek Tip 9 olarak tanımlanan dışa çekik ağız kenarlı, kısa boyunlu, geniş gövdeli çömlek tipidir. Çömlek Tip 10'la benzer gruptur. İki grubun farkı ağız kenarından sonra gövdeye dönüşlerdir. Çömlek Tip 9, Boyunlu Çömlek grubu arasında diğerlerine göre daha az kullanım ve yayılım görmüştür. Her iki tipte Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda tekil örnekleri Ovaören yerleşimidir. Hitit dönemine tarihlenen yerleşim merkezileri içerisinde Hitit Çekirdek bölgesi; Boğazköy, Kilikya; Gözlükule, Soli Höyük, Doğu'da Korucutepe ve Porsuk yerleşiminde benzer örneklerle karşılaşmıştır. Ayrıca Çömlek Tip 9 grubunda bir çömleğin üzerinde yer alan mühür bakımından yola çıkarak Boğazköy baskılarıyla benzerlik kurmasıyla Hitit İmparatorluk dönemine ait olduğu anlaşılmıştır. Ek olarak Boyunlu çömlek grubunda değerlendirilen Çömlek Tip 10'la benzer hamur ve astar özellikleri de göz önüne alınarak Çömlek Tip 9 ve Tip 10'u Hitit dönemine tarihlemek daha doğru olacaktır.

Çömlek Tip 11 olarak tanımlanan içe ve dışa hafifçe kalınlaştırılmış basit ağız kenarlı, gövdesi oluklu çömlek tipidir. Asur Ticaret Koloni Çağı'nın ön plan çıkan Kültepe yerleşiminde yaygın görülmektedir. Diğer bölgelerde çömlek formunda görülmemektedir. Çömlek Tip 11'i Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenmiştir.

Çömlek Tip 12 olarak tanımlanan dışa kalınlaştırılmış ağız kenarlı, uzun boyunlu çömlek tipidir. Bu tipin kökeni Asur Ticaret Koloni Çağı mühür baskılarında karşılıklı uzun boyunlu pipetle bira tüketilen kap tipinin gelişmiş versiyonudur. Bu tipin ana yayılım alanları Kızılırmak iç kavsi olduğu görülmüştür. Çömlek 12'yi Hitit dönemine tarihlenmiştir.

4.12. Eminler Höyük Küplerinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Eminler Höyük'te küp olarak tanımlanan tip grubu az yoğunluktadır. Küpler depolama ve mezar kabı olarak kullanılmışlardır. Küpler, ağız kenarının şekillerine göre 5 ayrı tipe incelenmiştir. MÖ. II. binyılın tüm dönemleri boyunca yaygın kullanımı vardır. Küp Tip 1, Tip 2 ve Tip 4 Hititlerin Çekirdek Bölgesi, Orta Kızılırmak, Yukarı Sakarya, Kilikya ve Konya Bölümünde yaygındır. Küp Tip 3 ve Tip 5'in benzer örnekleri ile sadece Hatuşaş ve Kuşaklı-Sarissa yerleşiminde karşılaşılmıştır. Bu yüzden yayılım alanı diğer tiplere göre daha dar olduğu anlaşılmıştır. Küp Tiplerinin tamamı Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlenmiştir.

4.13. Eminler Höyük Kapaklarının Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Eminler Höyük'te kapaklar çok az yoğunluktadır. MÖ. II. binyılın tüm dönemleri boyunca yaygın kullanımı olan kapaklar çanakların, çömleklerin veya küplerin ağızını örtmek için kullanılan kap tipidir. Kapak Tip 1, Kızılırmak iç kavsi, Orta Kızılmak, Konya ve Kilikya bölgesinde benzer tiplerin kullanıldığı görülmüştür.

4.14. Eminler Höyük Süzgeçlerin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Eminler Höyük'te süzgeçler çok az bulunmuştur. Ana işlevi sıvı madde içerisinden katı maddeleri ayırmaktır. Anadolu'nun genelinde farklı tiplerde süzgeçler yaygın olsa da Süzgeç Tip 1'e benzer örnekler Acemhöyük, Kültepe, Beycesultan ve

İmikuşığı gibi merkezlerde kullanıldığı görülmüştür. Süzgeç Tip 1'i Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine tarihlemek mümkündür.

4.15. Eminler Höyük Kalıp veya Kap Aplikesinin Bölgeler Arası Tipolojik Değerlendirilmesi

Eminler Höyük'te bulunan bu form Anadolu'da sadece Achemhöyük, Konya-Karahöyük ve Eminler 'de bulunmaktadır. İşlevi hakkında farklı görüşler olsa da en yakın örnekler Anadolu dışından Mari, Levant ve Mısır'da bulunur. Dolayısıyla ana yayılım alanı Mezopotamya ve Mısır'dır diyebiliriz. Kalıp veya kap aplikesi benzer örnekler dâhinde OTÇ ve GTÇ dönemlerine tarihlemek mümkündür.

BEŞİNCİ BÖLÜM

MÖ II. BİNYILDA EMİNLER HÖYÜK: SERAMİK DAĞILIMI VE YERLEŞİM DİNAMİKLERİ

5.1. Eminler Höyük MÖ II. Binyıl Yerleşimi

Eminler Höyük'ün geniş bir alana yayılmasından ötürü höyüğe grid sistemi uygulanarak toplamda 500 kareye ayrılmıştır. Her bir kare 30x30 m. boyutlarında toplama birimlerini oluşturmaktadır (**Res. 1.3**). Kazı yapılmadan bu yöntemin uygulanması höyüğün yerleşim yoğunluğunun belirlenmesine ve arazinin dağılım modelinin ortaya koyulmasına yardımcı olmuştur. Böylece Eminler Höyük'ün kronolojik ve mekânsal dağılımı hakkında bilgiler vermiştir.

Eminler Höyük'te uygulanan yoğun araştırmalar neticesinde oluşturulan seramik veri tabanı ile höyüğün farklı dönemlerdeki yoğun yerleşim izleri ve yerleşim tarihleri belirlenmiştir. Seramik dağılım modeline göre MÖ. II. binyıla ait seramiklerin %38'i höyüğün kuzeyinde 1 ve 2 numaralı yükseltiden, %3 'ü ise höyüğün güneyinde 3-4 ve 5 numaralı yükseltilerden toplanmıştır. Böylece MÖ. II. binyıl işgalcileri kuzeyde 1 ve 2 numaralı yükseltide höyüğe hâkim olduğu anlaşılmıştır. İncelenen seramiklerin Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemine ait olduklarını gözlemlenmiştir. 1 ve 2 numaralı yükseltiden toplanan seramikler özellikle yükseltelerin batı yamaçlarından yoğun olarak toplanmıştır. Bunun nedeni Karaman şehrinin güneybatı-kuzeybatı sektörlü rüzgârlarının etkili olmasından kaynaklanmaktadır. Karaman'ın rüzgâr bölgesi D-B yönlü olup özellikle kış ve sonbahar mevsimlerinde ortalama esme hızı 2,4 m/s olduğu belirtilmiştir (Metin, 2017: 51). Ancak ova içinde rüzgârın hâkim yönü

net olmasa bile kuzey, güney ve özellikle kuzeybatı, güneybatı kuvvetli rüzgâr esmektedir (Metin, 2017: 51). Dolayısıyla höyüğün en yüksek tepesi olan 1 ve 2 numaralı yükseltinin batı yamaçlarına esen rüzgârın esme hızı ile yüzeydeki toprağın azalması ve toprak içinde yer alan seramiklerin, buluntuların yerüstüne çıkmasıyla alakalıdır. Ayrıca yamacın eğimi, erozyona açık olması buna bağlı olarak bitki örtüsünün zayıf olması bu alanlarda seramik buluntuları yoğunluk gösterme nedenidir. 3-4 ve 5 numaralı yükseltilerden MÖ. II. binyıla ait seramiklerin çok daha az çıkmasının temel sebebi ise 1 ve 2 numaralı yükseltiye göre daha alçak olması ve güneybatı sektörlü rüzgârlarının yükseltilerin sadece yüzeyini etkilemesinden kaynaklıdır (**Res. 5.1**).

Birimlerden toplanan seramik örnekleri Eminler Höyük yerleşimi ile paralel Kızılırmak İç Kavsi, Orta Kızılırmak, Yukarı Sakarya, Konya Bölümü, İç Batı Anadolu Bölgesi, Batı Anadolu Bölgesi, Doğu Anadolu Bölgesi, Kilikya Bölgesi ve Orta Karadeniz Bölgesindeki yerleşimlerle kurulan kültürel ilişki sonucunda tarihlenmiştir.

Eminler Höyük genel istatistik verilerine göre MÖ. II. binyıla tarihlenen seramik örnekleri höyüğün genelinden toplanmıştır (**Res. 5.2**). En yoğun örnekler 2 numaralı yükselti üzerinden ele geçmiştir. 2 numaralı yükselti üzerinde özellikle C.15, D. 14-15-16, E.14-15-16-17, F.14-16-17, G.14-15-18, H.13-15 birimlerinden toplanmıştır. İkinci sırada ise 1 numaralı yükselti yer almaktadır. 1 numaralı yükselti üzerinde D.22, E.22-23 ve F.21 birimlerinden toplanmıştır. En az seramik örnekleri 3 numaralı yükseltinin batı yamacının eteği, 4 numaralı yükseltinin güney yamaç eteği ve 5 numaralı yükseltinin tepesi, batı yamacı ve güneydoğu yamacındaki birimlerinden toplanmıştır.

Toplama birimlerinden Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen seramik örnekleri 1 ve 2 numaralı yükseltiden yoğun şekilde toplanmıştır. 5 numaralı yükselti ve 3 ile 4 arasındaki batı yamacın eteğinden çok az oranda Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen seramik örnekleri araziden alınmıştır. Özellikle 2 numaralı yükseltinin batı yamacından D.14-15-16-17-18, E.5-13-14-15-16-17-19 birimleri, höyüğün tepesinden F.13-14-15-16-17-19-21, G.14-15-16-17-18 birimleri ve doğu yamacından H.13-15-

16-17-21, I.14-15-16-17, K.18 birimlerinden yoğun seramik örnekleri toplanmıştır. 1 numaralı yükselti incelendiğinde tıpkı 2 numaralı yükselti gibi batı yamacı D.22, E.21-22 birimleri, höyüğün tepesinden ve doğu yamacından F.21, H.21 birimlerinden yoğun seramik örnekleri araziden alınmıştır. C-24 birimden ise astar, hamur ve tip özellikleri ile Asur Ticaret Kolonileri Çağı'na tarihlenen çok sayıda seramik örnekleri ile karşılaşmıştır. Seramiklerin tipolojik özellikleri incelendiğinde Çanak Tip 1, Tip 2, Tip 5, Tip 12, Tip 13, Tip 14 ve Çömlek Tip 2, Tip 6, Tip 8'in çoğunlukla olduğu görülmüştür (**Res. 5.3**).

Hitit Döneminin farklı evrelerine tarihlenen seramik örnekleri 1 ve 2 numaralı yükseltiden yoğun şekilde toplanmıştır. 2 numaralı yükseltinin batı yamacından D.14-15-16-17, E.13-14-15-16-17 birimleri, höyüğün tepesinden F.13-14-15-16-17-18-19, G.14-15-16-17-18-20 birimleri ve doğu yamacından H.12-13-15-16-17, I.14-15-17-18, J.15-17, K.18 birimlerinden yoğun seramik örnekleri toplanmıştır. 1 numaralı yükselti incelendiğinde batı yamacı E.22-24 birimleri, höyüğün tepesinden F.21 birimi doğu yamacından H.21, I.22 birimlerinden yoğun seramik örnekleri toplanmıştır. 1 numaralı yükseltinin kuzeybatı eteğinde C-24 birimi, 3 ile 4 numaralı yüksekti arasındaki batı uç yamacın eteğinde E.5 birimi, 4 numaralı yükselti I.4 birimi ve 5 numaralı yükseltide N.9, O.7, P.8 birimlerinden Hitit Dönemine ait çok az oranda seramik örnekleri toplanmıştır. Seramiklerin tipolojik özellikleri incelendiğinde Çanak Tip 1, Tip 2, Tip 3, Tip 6, Tip 7, Tip 8, Tip 9, Tip 10, Tip 13, Tip 19, Tip 23, Tip 24, Tip 25, Tip 26 ve Çömlek Tip 3, Tip 4, Tip 5'in çoğunlukla olduğu görülmüştür (**Res. 5.4**).

Eminler Höyük'ten toplanan seramikler dönemsel dağılımı incelendiğinde, höyüğün yükseltilerinin yerleşim tarihlerini belirlenmiştir. 2016-2022 yüzey araştırması verilerine göre Eminler Höyük, MÖ. III. binyıldan itibaren iskân edildiği anlaşılmıştır. MÖ. III. binyıl seramikleri höyüğün geneline yayılmaktadır. Dolayısıyla Eminler Höyüğün en geniş kullanımının MÖ. III. binyıl olduğu anlaşılmıştır. MÖ. II. binyılda ise yerleşim düzeni ve yoğunluğu kuzeyde 1 ve 2 numaralı yükseltide sınırlı kalmıştır. Höyüğün güneyinde yer alan 3-4 ve 5 numaralı yükseltelerde seramik yoğunluğu azalmakta ve düzensiz dağılım sergilemektedir. Seramik dağılım modeline göre 2 numaralı yükselti ana merkez olup 1 numaralı yükseltiye kadar yayılım olduğu

anlaşılmıştır. Eminler Höyük, MÖ. III. binyılda en geniş yayılıma sahipken MÖ. II. binyılda kuzeyde 1 ve 2 numaralı yükseltelerde daralarak yerleşim yoğunluğu düşmüştür.

Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi seramik dağılım modelleri incelendiğinde her iki dönemde de 1-2 numaralı yükseltiyi kullandıkları görülmüştür. Aynı zamanda her iki dönemde 2 numaralı yükseltinin 30x30 m. boyutlarındaki aynı birimleri kullandıkları da anlaşılmıştır. Her iki dönemde 3-4 ve 5 numaralı yükseltelerin daha az tercih edildiği gözlemlenmiştir. Dolayısıyla Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi yerleşimcilerin höyüğün en yüksek yeri olan 2 numaralı yükseltide iki dönem boyunca iskân ettiği anlaşılmıştır. Ancak her iki dönemdeki yerleşimciler 1 ve 2 numaralı yükseltide mekânsal olarak ayırt etmek mümkün olmamıştır.

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Eminler Höyük'te, 2016-2019 ve 2022 yılları arasında gerçekleştirilen yüzey araştırması sırasında MÖ. II. binyıla tarihlenen 2512 seramik örneği toplanmıştır. Bu parçalar içerisinde 570 seramik örneği teze dahil edilmiştir. 570 seramik parçası hamur grupları ve tipolojik özelliklerine göre ayrılarak 2. Bölüm ve 3. Bölümde ayrıntılı tanımlamalar yapılmıştır. Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramikleri paralellerindeki, yerleşim merkezleri ile karşılaştırıldığında Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Hitit Dönemi'ne tarihlenmektedir. Böylece Eminler Höyük MÖ. II. binyıl Seramikleri'nin kronolojisi ortaya konmuştur.

Eminler Höyük seramik grupları yalın seramik, kırmızı astarlı seramik, gri seramik, krem astarlı seramik, kaba seramik, boya bezekli seramik ve eggshell ware seramik olarak 8 gruba ayrılmıştır. Ayrım yapılırken seramiğin hamur, astar ve katkı maddeleri dikkate alınmıştır. Seramik gruplarının formlara göre dağılımı incelendiğinde %34'le yalın seramik, %33'le kaba seramik ve %32'yle kırmızı astarlı seramik grupları çoğunluğu oluşturmaktadır. Yalın seramik grubu olarak tanımlanan seramikler içerisinde Hitit seramiği standart üretim "Drab Ware" adı verilen grup yer almaktadır. Schoop, bu grubun ilk kez Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda ortaya çıktığını ve Hitit İmparatorluğunun sonuna kadar devam ettiğini aktarmıştır (Schoop, 2011: 242). Bu grup seramik Çanak Tip 8, Tip 9 ve Tip 10'da görülmektedir. Kırmızı astarlı seramik grubu Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda öne çıkan yerleşim yerleri Acemhöyük, Kültepe-Kaniş, Ovaören, Boğazköy ve Alishar gibi merkezler ile paralellik kurulmuştur. Özellikle Çanak Tip 13 ve Tip 14 "Bead-Rim" olarak tanımlanan kırmızı astarlı seramikler Batı ve Orta Anadolu'da "Geçiş Çağı" seramik tipleri ile benzerlikleri görülmüştür (Orthmann, 1963: Taf.21/190,196, Taf.30/277; Türker, 2008: 96-97; Şahin, 2015: 108). Bunlar haricinde Geçiş Çağı seramikleri Çanak Tip

20 ve Bardak Tip 1 örneklerinin benzerleri Kızılırmak iç kavsinde İç Batı ve Batı Anadolu'ya kadar olan yerleşim merkezlerinde rastlanılmıştır. ETÇ'den OTÇ'ye Geçiş Çağı tabakalarında bulunan bu seramik tiplerinin varlığı Eminler Höyük seramik repertuar ETÇ ile OTÇ arasında süreklilik olduğunu göstermektedir.

Seramikler form özelliklerine göre tabak, tepsi, çanak, çömlek, bardak, fincan ve testi olarak kendi içinde alt tiplere ayrılmıştır. Seramik repertuarı içerisinde en kalabalık grup çanaklar, ikinci kalabalık grup ise çömlerden oluşmaktadır. Çanakların tipolojik karşılaştırılması yapılırken tip ve hamur gruplarına dikkat edilmiştir. Çanakların tipolojik benzerlikleri 3. Bölümde detaylıca bahsedilmiştir. Orta Anadolu yerleşimleri için Asur Ticaret Kolonileri Çağı ve Kilikya, İç Batı, Batı Anadolu yerleşimleri için Orta Tunç Çağı terimleri kullanılmıştır. Eminler Höyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı seramikleri kırmızı astarı ve perdahlı yüzeyiyle dikkat çekmektedir. Özellikle bu dönemde Orta Anadolu Bölgesinde kırmızı astar hakimdir. Bunun yanı sıra yalın seramik ve gri seramik örnekleri de bulunmaktadır. Dönemin getirmiş olduğu kültürel hareketlilikten ötürü Eminler Höyük seramikleri de aynı üretim geleneklerini yansıtmaktadır. Çanak Tip 1, Tip 2, Tip 5, Tip 11, Tip 12, Tip 13, Tip 14, Tip 15, Tip 17, Tip 20, Tip 27, Tip 28 hem Asur Ticaret Kolonileri Çağı hem de Hitit Dönemi seramik repertuarında benzer örneklerin bulunması Eminler Höyük'te tabaka ile ilişkilendirebilecek mimarinin olmamasından kaynaklı olarak her iki dönemde kullanıldığı belirtilmiştir. Çömlek grupları incelendiğinde Çömlek Tip 7, Tip 11 tip, astar ve hamur grubu olarak Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın karakterini yansıtmaktadır. Diğer tipler MÖ. II. binyılın tüm evrelerinde görülmektedir.

Hitit dönemine tarihlenen seramik örnekleri Hititlerin anavatanı Boğazköy-Hattuşuş ile direk kültürel ilişki kurulmuştur. Hititler siyasi ve ekonomik temelli yayılım politikası izlenmişlerdir. İskân ettikleri topraklar bir süre sonra Hitit kültürünü benimsemişlerdir. Bu yüzden Anadolu'nun genelinde Hitit dönemine tarihlenen tüm tabakalarda standartlaşmış sade mal grupları ve tipleri görülmektedir. Eminler Höyük ise Hitit Döneminde Aşağı Ülke sınırları içerisinde yer alan jeopolitik konuma sahip yerleşim merkezidir. Değinen diğer merkezlere bakıldığında Kızılırmak iç kavsi Maşathöyük, Alacahöyük, Alışar, Uşaklı Höyük, Kuşaklı-Sarissa, Kızılırmak Kavsinin en kuzeyinde Orta Karadeniz'de Samsun-Oymaağaç, Orta Kızılırmak;

Gordion, Ovaören Hitit tabakası, Porsuk GTÇ tabakaları, Batı Anadolu; Beycesultan GTÇ II-I tabakaları, Kilikya bölgesi; Gözlükule GTÇ II-I tabakaları, Yumuktepe V. Hitit tabakası, Soli Höyük GTÇ II tabakası, Kilisetepe GTÇ I-II-III tabakaları, Tatarlı Höyük Hitit İmparatorluk tabakaları, Sirkeli Höyük ve Kinet Höyük GTÇ tabakaları, Doğu Anadolu bölgesi Korucutepe, Arslantepe, İmikuşağı ve Norşuntepe'nin Hitit tabakalarındaki benzer örnekler ile bağlantı kurularak değerlendirme yapılmıştır. Eminler Höyük; Çanak Tip 3, Tip 4, Tip 6, Tip 7, Tip 8, Tip 9, Tip 10, Tip 16, Tip 19, Tip 21, Tip 22, Tip 23, Tip 24, Tip 25, Tip 26, Tip 29, Tip 30, Tip 31 seramik örnekleri Hitit dönemine tarihlenmektedir. Çömlek grupları incelendiğinde ise Çömlek Tip 3, Tip 4, Tip 5, Tip 9, Tip 10, Tip 12 Hitit döneminin karakterini yansıtmaktadır. Çömlek Tip 9 tipolojik karşılaştırılmasından ziyade kabın omzu üzerinde bulunan mühür baskısı dikkat çekicidir. Mühürler, idari veya mülkiyet sahibi kişilerin güvenlik garantisi araçlarıdır. Dolayısıyla mühürler kişiye veya idareye ait özel üretilmiş araçlardır diyebiliriz. Bundan ötürü Eminler mühür baskısının en yakın benzerlerine Boğazköy İmparatorluk döneminde rastlanılmıştır. Çömlek Tip 10 içerisinde değerlendirilen yüzeyi oluklu çömlek parçasının Orta Anadolu seramik karakterine aykırı olduğu görülmüştür. Bu parça Soli Höyük GTÇ II tabakasında açığa çıkarılan çömleğe yakınlığı nedeniyle parçanın Kilikya geleneği olduğu anlaşılmıştır. Oluklu seramik üretimine Çanak Tip 4, Tip 5, Tip 6 ve Tip 20 de rastlanılmıştır. Bu parçaların hamur grupları incelendiğinde aynı olduğu görülmüştür. Çanak Tip 4'ün benzerleri Gordion'da açığa çıkarılmıştır. Gunter, aynı tabakada bulunan adak kasesinin ele geçmesi üzerine Çanak Tip 4'e benzer seramik örneğini Hitit İmparatorluk Çağına tarihlenmiştir (Gunter, 1991: 32). Kısacası ağız kenarı veya yüzeyi oluklu seramik örnekleri Kilikya seramik karakteridir diyebiliriz.

Eminler Höyük'te karasal ticaret sonucu Kilikya kökenli ithal malzemeler bulunmuştur. Malzemenin sınırlı olması ve yerel nitelik göstermemesinden ötürü yapılan karşılaştırma sonucunda "Kilikia Orta Tunç Boyalı Malları" grubu olduğu anlaşılmıştır. Benzer parçaların Orta Anadolu merkezleri Kültepe ve Acemhöyük'te açığa çıkarılmış olması olasılıkla geçitlerin kullanılarak Eminler Höyük üzerinden kara yoluyla kurulan ticari ilişkiler sonucunda bu merkezlere ulaşmış olabileceğini göstermektedir.

Eminler Höyük seramik repertuarı içerisinde kalıp veya kap uygulaması olarak tanımlanan seramik örneğinin Anadolu'da sadece Acemhöyük, Konya-Karahöyük ve Eminler'de bulunması ile ünik bir seramik buluntusu olduğunu göstermektedir. Ancak Konya-Karahöyük Asur Ticaret Kolonileri Çağı seramikleriyle, yayın eksikliği nedeniyle yeterli düzeyde karşılaştırma yapılamamıştır. Bu parçanın benzerlerinin Mari Sarayı, Levant ve Mısır'da görülmesi, kökeninin Mezopotamya ve Mısır olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda Eminler Höyük'ün OTÇ ve GTÇ dönemlerinde bu bölgeler ile kültürel ilişkisi olduğunu göstermektedir.

Eminler Höyük MÖ. II. binyıl monokrom seramikleri, Konya ve Karaman Ovalarında yapılan çeşitli yüzey araştırmalarında tespit edilen yerleşim merkezlerindekiyle ve Mellaart'ın 1958 yılında Konya Ovası ve çevresinde tespit ettiği seramiklerle paraleldir. Mellaart'ın da bahsettiği gibi koyu kırmızı astarlı ve perdahlı mal grubu, devetüyü astarlı ve perdahlı mal grubu, yalın seramik grubu ve az sayıda da olsa turuncu-kırmızı perdahlı ve turuncu perdahlı mal grupları Eminler'de görülmektedir (Mellaart, 1958: 324-325). Ayrıca Mellaart, turuncu-kırmızı perdahlı mal grubun Konya-Karahöyük'te çok yaygın olduğunu söylemiştir (Mellaart, 1958: 324-325). Grubunun Konya-Karahöyük ve Eminler seramikleri arasında kültürel ilişki kurulmaktadır. Güneri, Eminler Höyük'ü ziyaret ettiğinde yükselteler arasında dönemselsel ayrımın olmadığından bahsetmiştir (Güneri, 1989: 100). Güneri'nin aksine 2016 ve 2022 yılları arasındaki yapılan çalışmalarda, höyüğün MÖ. III-II. binyıllardaki kültürel gelişimini ana hatlarıyla belirlemek ve farklı yükseltelerin dönemlere göre yoğunluğunun anlaşılması için oluşturulan seramik veri tabanı göre höyük MÖ. III. binyılda höyüğün geneline yayıldığı MÖ. II. binyılda ise yerleşim düzeni ve yoğunluğu kuzeyde 1 ve 2 numaralı yükseltide sınırlı kaldığı anlaşılmıştır.

Eminler Höyük, Asur Ticaret Kolonileri Çağında önemli koloni merkezlerinden birisidir. Diğer koloni merkezlerinde bulunan seramiklere ek olarak yenilik katmamaktadır ancak kültürel bağlantı sağlanmaktadır. En yakın koloni merkezi Konya-Karahöyük'tür. Belki de Kültepe-Kaniş ve Acemhöyük gibi koloni çağının ihtişamlı merkezleri ile Konya-Karahöyük üzerinden etkileşim kurulmuştur. Karaman şehrinin coğrafi konumu ve aynı bölgede yer alan önemli geçitler sayesinde Eminler Höyük üzerinden, Orta Anadolu merkezleri güneye inerek kültürel ilişki kurmuş

olabilir. Nitekim Eminler Höyük MÖ. III. binyıl seramikleri, seramik veri tabanına göre höyüğün genelinde baskındır. Anadolu'nun genelinde yerleşim merkezlerinde aynı paralellik sergilemektedir¹. Belki de Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nın alt yapısı bu dönemde oluşmuş ve Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda da anahtar merkezler gibi olmasa da önemli koloni merkezi olmuştur. Kökenini MÖ. III. binyıldan alan değişim ve gelişimin Hitit Döneminde de devam ettiği görülmüştür. Özellikle adak kasesi ve eggshell ware seramiklerinin ele geçmiş olması MÖ. 13 yüzyıl İmparatorluğun son evresine kadar iskanın var olduğunu göstermektedir.

Eminler Höyük MÖ. II. Binyıl Seramikleri teziyle detaylı çalışmaların olmadığı Karaman Ovası ve seramik buluntularının paralellerindeki kültür bölgeleriyle özgün ve farklı yönlerini ortaya koymaya çalışılmıştır. Çalışma sonucunda seramik veri tabanına göre her iki dönemde birimler arasında devamlılığın olduğu görülmüştür. Höyük, MÖ. II. binyılın başlarından Hitit İmparatorluğu'nun sonuna kadar uzayan geniş zaman aralığında iskân edildiğini ve MÖ. II. binyıl boyunca varlığını koruduğunu göstermektedir. Tipolojik karşılaştırılma yapılan merkezler ile Eminler Höyük seramiklerinin büyük bölümünün, Orta Anadolu Bölgesi seramik üretim gelenekleriyle bağlantılı olduğu görülmüştür. Eminler Höyük'ün MÖ. II. binyılda yaşanan siyasi ve kültürel süreçte Asur Ticaret Kolonileri Çağı'nda önemli koloni merkezi olduğu ve Hititlerin bölgeyi hakimiyeti altına almasıyla birlikte Hitit kültürünü benimsediği seramikler üzerinden okunmaktadır. Dolayısıyla Eminler Höyük'te kazı yapılmaksızın yoğun yüzey araştırması neticesinde bu denli önemli bilgilerin elde edilmesi, yapılacak kazı çalışmalarıyla hiç kuşkusuz Önasya Arkeolojisine büyük katkı sunacağına göstergesidir.

¹ Araştırma Başkanı ile sözlü görüşme.

KAYNAKÇA

- Ahrens A, Kozal E, Novak M (2010) Sirkeli Höyük in Smooth Cilicia. *A General Overview from the 4th to the 1st Millennium BC*, (ed) Paolo Matthiae, F. Pinnock, L. Nigro ve N. Marchetti, *Proceedings of the 6th International Congress on the Archeology of the Ancient Near East* (Wiesbaden): 55-74.
- Alp S (1994) *Konya Civarında Karahöyük Kazılarında Bulunan Silindir ve Damga Mühürleri* (TTK, 2. Baskı, Ankara).
- Alparslan M, Doğan M (2011) Anadolu'nun Kayıp Başkenti: Tarhundaşsa. *Aktüel Arkeoloji Dergisi* 21: 46-51.
- Aslantürk N (2014) Isuaa Memleketi Üzerine Bir İnceleme. *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 5 (1): 59-133.
- Aydın A (2015) Ovaören 2012 Kazı Sezonu Orta Tunç Çağı Seramik Buluntuları. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeolojisi Anabilim Dalı, Ankara.
- Aykurt A (2010) İzmir Bölgesi Orta Tunç Seramiği. *Bellekten LXXIV* (269): 1-69.
- Bahar H (2002) Konya ve Karaman İli Yüzey Araştırmaları. *AST XIX* (2): 257-270
- Bahar H, Turgut M, Küçük OB (2018) Hititlerde Yerleşim Yeri-Kutsal Dağ İlişkisi Üzerine Bir Mesafe Önerisi. *SEFAD* 39: 403-424.
- Baird D (2007) Pınarbaşı: Orta Anadolu'da Epi-Paleolitik Konak Yerinden Yerleşik Köy Yaşamına. *Anadolu Uygarlığının Doğuşu ve Avrupa'ya Yayılımı. Türkiye Neolitik Dönem, Kazılar-Yeni Bulgular*, (ed) M. Özdoğan, N. Başgelen (Arkeoloji ve Sanat Yayınları): 285-311.
- Bardakçı K (2018) Antikçağ'da Konya Ovasını Taşeli Platosuna Bağlayan Yollar. *Akademic Social Studies* 3: 39-45.
- Baskın S (2022) LBA I Ceramic From Kinet Höyük Period 15 A Statistical Assessment Of The Cross-Regional Standardization Of Hittite Ceramics In Late Bronze Age Anatolia. Bilkent University, The Graduate School of Economics and Social Sciences. Ankara.
- Beran T (1967) *Die Hethitische Glyptik Von Boğazköy* (Gebr Mann Verlag, Berlin).
- Bilgen NA (2005) *Çavlum Eskişehir/Alpu Ovası'nda Bir Orta Tunç Çağı Mezarlığı* (Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir).

- Bittel K (1970) *Hattusha The Capital of the Hittites* (Oxford University Press, New York)
- Boehmer RM, Güterbock HG (1987) *Glyptik Aus Dem Stantgebiet Von Boğazköy-Grabungskampagnen 1931-1939, 1952-1978* (Gebr Mann Verlag, Berlin).
- Braidwood R, Braidwood L (1960) *Excavations in Plain of Antioch. The Earlier Assemblages Phases A-J* (OIP LXI) (Chicago).
- Byrce T (2005) *The Kingdom Of The Hittites* (Oxford University Press, New York).
- D'Agostino A, Orsi V (2015) *The Archaeological Survey: Methods and Materials, The Uşaklı Höyük Survey Project (2008-2012)*, (Ed) S. Mazzoni, FP Daddi, (Firenze University Press, Italy).
- Darga MA (1992) *Hitit Sanatı* (Akbank Yayınları İstanbul).
- Darkot B (1955) Türkiye'nin Coğrafi Bölgeleri Hakkında. *Türk Coğrafya Dergisi* 13-14: 141-149.
- Davis EJ (1879) *Life in Asiatic Turkey A Journal of Travel in Cilicia (Pedia and Tracheia), Isauria and Parts of Lykaonia and Cappadocia* (London).
- De la Broquiere B (1892) *Le Voyage D'outremer* (ed.) Charles Schefer (Ottawa University).
- Demirtaş I (2004) Hitit Çanak Çömleğinin Biçimleri Bakımından Değerlendirilmesi. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeolojisi Anabilim Dalı, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Bilim Dalı, İstanbul.
- Demirel S (2012) MÖ. II. Binyılda Batı Anadolu'sunda Yer Alan Arzava Ülkeleriyle İlgili Coğrafik Değerlendirme. *Gümüşhane Üniversitesi, Sosyal Bilimler Elektronik Dergisi* 5: 215-226.
- Dinçol A, Yakar J, Dinçol B, Taffet A (2000) The Borders of the Appanage Kingdom of Tarhuntassa-A Geographical and Archaeological Assessment. *Anatolica* 26: 1-29.
- Dinçol MA, Dinçol B (2005) Anadolu'da Bulunan İlk Çivi Yazılı Tunç Tablet ve Yeni Bir Hitit Kralının Ortaya Çıkışı. *Anadolu Araştırmaları* 18: 1-13.
- Di nocera GM (1998) *Arslantepe VIII, Die Siedlung Der Mittelbronzezeit von Arslantepe* (Roma).
- Darkot B (1955) Türkiye'nin Coğrafi Bölgeleri Hakkında. *Türk Coğrafya Dergisi*: 141-149.

- Dupré S (1983) *Porsuk I. La Céramique de L'agé du Bronze Et de L'agé du Fer* (Institut Français D'études Anatoliennes, Paris).
- Efe T, Türkteki M (2005) The Stratigraphy And Pottery Of The Period Transitional Into Middle Bronze Age At Küllüoba. *Anatolia Antiqua XIII*: 119-144.
- Efe T (2007) The Theories Of "Great Caravan Route" Between Cilicia And Troy: The Early Bronze Age III Period in Inland Western Anatolia. *Anatolian Studies* 57: 47-64.
- Emre K (1963) The Pottery Of The Assyrian Colony Period According To The Building Levels Of The Kaniş Karum. *Anadolu VII*: 87-99.
- Emre K (1966a) Acemhöyük Seramiği. *Anatolia Dergisi* 10:53-98.
- Emre K (1966b) The Pottery From Acemhöyük. *Anatolia Dergisi* 10: 99-153.
- Emre K (1989) Pottery of Levels III and IV at the Karum of Kanesh. *Anatolia and the Near East, Studies in Honor of Tahsin Özgüç, (ed.) K. Emre, M.Mellink, B. Hrudá ve N. Özgüç, (Ankara): 111-128.*
- Emre K (2020) *Yanarlar Afyon Yöresindeki Bir Hitit Mezarlığı* (TTK, 2.Basım, Ankara).
- Fischer F (1963) *Die Hethitische Keramik von Boğazköy* (Boğazköy IV, Berlin).
- French D (1965) Preshistoric Sites in The Göksu Valley. *AS XV*:177-201.
- Garstang J (1953) *Prehistoric Mersin Yüyük Tepe in Southern Turkey* (Oxford).
- Gaspa S (2011) Bread For Gods And Kings: On Baked Products İn Profane And Cultic Consumption Of Ancient Assyria. *Food&History* 9(2): 3-21.
- Girginer Ö (2022) Tatarlı Höyük 2007-2016 Yılları Kazılarında Açığa Çıkarılan Hitit İmparatorluk Dönemi Seramikleri. Doktora Tezi, Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Arkeolojisi Anabilim Dalı, Ankara.
- Goldman H (1956) *Excavations at Gözli Kule, Tarsus. Volume II. From The Neolithic Through the Bronze Age* (Priceton University Press, Priceton).
- Gorny RL (1990) Alishar Höyük in the Second Millenium B.C. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Chigago University.
- Glatz C (2013) Contact, Interaction, Control-The Archaeology Of Inter-Regional Relations In Late Bronze Age Anatolia, Vol. I, Doktora Tezi, University College London.

- Griffin EE (1974) The Excavations At Korucutepe, Turkey, 1968-1970: Preliminary Report. Part VI: The Middle And Late Bronze Age Pottery. *JSTOR* 33(1): 55-95.
- Gökçe N, Lloyd S (1951) Excavations At Polatlı: A New Investigation Of Second And Third Millenium Stratigraphy In Anatolia. *AS I*: 21-75.
- Gunter AC (1991) *The Gordion Excavations Final Reports Vol. III Bronze Age* (University of Pennsylvania, Philedelpia).
- Güneri S (1989) Orta Anadolu Höyükleri, Karaman-Ereğli Araştırmaları. *TAD* 28: 97-144.
- Güneri S (2010) Kayseri’de Hitit İmparatorluk Çağına Ait Yeni Arkeolojik Keşifler: 347-388.
- Güterbock HG (1947) Alte und Neue Hethitische Denkmaeler. *Halil Edhem Hatıra Kitabı Vol. I-II*: 48-70.
- Hamilton WJ (1842) *Researches Asia Minor, Pontus and Armenia, Vol. II* (London).
- Harmanşah Ö, Johnson P (2013) Yalbur’ta Çıkan Bütün Yollar: Yalbur Yaylası Arkeolojik Yüzey Araştırması (Konya) 2012 Sezonu Çalışmaları. *AST* 31 (2): 377-394.
- Harmanşah Ö, Johnson P (2015) Hitit Ülkesi Sınırlarında Peyzaj ve Yerleşim Yalbur Yaylası ve Çevresi Arkeolojik Yüzey Araştırma Projesi Saha Çalışmaları 2014 Sezonu. *AST* 33 (2): 235-250.
- Harmanşah Ö, Johnson P, Tanrıöver MD (2015) Kuru Göl Havzası’nda Yerleşim ve Çevre: Yalbur Yaylası ve Çevresi Arkeolojik Yüzey Araştırması 2013 Sezonu. *AST* 33(2): 217-234.
- Hauptmann H (1975) “*Die Funde*”, *Das Hethitische Felsheiligtum Yazılıkaya*: 193-245 (Gebr Mann Verlag Berlin).
- İlhan F (2017) Ovaören/Yassıhöyük 2012-2013 Kazı Sezonu Hitit Dönemi Seramikleri. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeolojisi Anabilim Dalı, Ankara.
- Kamış Y (2012) Acemhöyük Erken Tunç Çağı Seramiği. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeolojisi Anabilim Dalı, Ankara.
- Kamış Y (2017) Erken Tunç Çağı’nda Acemhöyük ve Konya Ovası. *Samsat’tan Acemhöyük’e Eski Uygarlıkların İzinde, Aliye Öztan’a Armağan, (eds.), S. Özkan, H. Hüryılmaz, A. Türker Ege Üniversitesi, (Basımevi, İzmir): 176-189.*

- Kamış Y (2018a) Karaman Eminler Höyük Yüzey Araştırmaları: İlk Sonuçlar. *Anmed* 16: 200-207.
- Kamış Y (2018b) Eminler Höyük 2016 ve 2017 Yılları Yüzey Araştırmaları. *KST* 36 (3): 503-512.
- Kamış Y (2018 c) Acemhöyük Buluntuları Işığında Erken Tunç Çağı'nda Orta Anadolu'nun Güneyinde Çark Yapımı Seramiğin Ortaya Çıkışı. *Adalya* 21: 63-83.
- Kamış Y (2019a) Karaman Eminler Höyük Archaeological Survey Project: Preliminary Results Of The 2016-2018 Seasons, *The Archaeology Of Anatolia, Volume III, Recent Discoveries (2017-2018) (Ed.), SR Steadman, G McMahon* (Cambridge Scholars Publishing, UK): 231-246.
- Kamış Y (2019b) Eminler Höyük ve Karaman Ovası Yüzey Araştırmaları 2018 Yılı Çalışmaları. *KST* 37 (3): 5, 11-520.
- Kamış Y (2019c) Eminler Höyük ve Karaman Ovası Araştırmaları 2018 Yılı Çalışmaları. *Anmed* 17: 97-103.
- Kamış Y (2022) Acemhöyük'ten Bir "Suriye Şisesi". *Anadolu Araştırmaları*, 26: 41-63.
- Kamış Y, Taşkiran E (2022) MÖ. II. Binyılda Eminler Höyük ve Karaman Ovası. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi* 5 (2): 327-345.
- Karacic S (2014) The Archaeology of Hittite Imperialism and Ceramic Production in Late Bronze Age IIA Tarsus-Gözlükule, Turkey, Yayınlanmamış Doktora Tezi.
- Kısıklı S (2006) M.Ö. II. Binde Orta Anadolu Madenciligi ve Orta Anadolu Ticaretinde Madenin Konumu. Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeolojisi Anabilim Dalı, Aydın.
- Kıymet K (2019) Hitit Metinlerinde Akad Çağı ile İlgili Kayıtlar. *Dergipark* 38: 66, 1-66.
- Konyar E (2002) İmikuşağı 10. Yapı Katı (Eski Hitit Dönemi) Çanak Çömlekleri. *Anadolu Araştırmaları XVI*: 381-424.
- Koşay HZ (1951) *Alacahöyük Kazısı, 1937-1939'daki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor* (TTK Basımevi, Ankara).
- Kull B (1988) *Demircihöyük V, Die Mittelbronzezeitliche Siedlung* (Philipp von Zabern, Mainz am Rhein).

- Kurt M (2019) Yazılı Kaynaklara Göre Eski Çağda Karaman (Landa/Laranda) Kenti. Karaman Araştırmaları I: 381,392.
- Lamb, Winifred (1936), "Excavations at Kusura near Afyon Karahisar", *Archeologia LXXXVI*: 1-64.
- Louis Herbert (1943) İç Anadolu ve Coğrafi Hudutları. *Türk Coğrafya Dergisi* 1: 51-70.
- Mazzoni S, D'Agostino A, Orsi V (2019) Exploring A Site İn The North Central Anatolian Plateau: Archaeological Research At Uşaklı Höyük (2013-2015). *Asia Anteriore Antica. Journal of Ancient Near Eastern Cultures* 1: 57-142.
- Mellaart J (1954) *East Civilizations of The Near East* (London).
- Mellaart J (1954) Preliminary Report on a Survey of Pre-classical Remains in Southern Turkey. *AS IV*: 175-240.
- Mellaart J, Lloyd S (1955) Beycesultan Excavations: First Preliminary Report. *AS 5*: 39-92.
- Mellaart J (1958) Second Millenium Pottery From The Konya Plain And Neighbourhod. *Bellleten XXII (87)*: 311-345.
- Mellaart J, Lloyd S (1962) *Beycesultan Vol I, The Chalcolithic and Early Bronze Age Levels* (The British İnstitute of Archaeology at Ankara).
- Mellaart J (1963) Early Cultures of The South Anatolian Plateau II, Late Chalcolithic and Early Bronze Ages in The Konya Plain. *AS 13*: 199-236.
- Mellaart J, Lloyd S (1965) *Beycesultan Vol II. Middle Bronze Age Architecture and Pottery* (The British İnstitute of Archaeology at Ankara).
- Mellaart J, Murray A (1995) *Beycesultan Vol III, Part II Late Bronze Age and Phrygian and Middle and Late Bronze Age Small Objects* (The British İnstitute of Archaeology at Ankara).
- Mellink MJ (1956) *A Hittite Cemetery At Gordion* (Philadelphia).
- Metin S (2017) Yeşildere Havzası'nın (Karaman) Fiziki Coğrafya Özellikleri. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ortaöğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Anabilim Dalı, Coğrafya Eğitimi Bilim Dalı, Konya.
- Metli M (2020) Mezopotamya Medeniyetlerinde Dini ve Kültürel Açından Ekmeğin Macerası. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, Konya.

- Mielke DP (2006) *Die Keramik vom Weathang, Kuşaklı-Sarissa 2* (Verlag Marie Leidorf GmbH, Rahden/Westf).
- Mielke DP (2017a) From ‘Anatolian’ to ‘Hittite’. *The Development of Pottery in Central Anatolia in the 2nd Millennium BC., Innovation versus Beharrung: Was macht den Unterschied des hethitischen Reichs im Anatolien des 2. Jahrtausends v. Chr? . (Ed.) A. Schachner, (İstanbul, Ege Yayınları): 121-144.*
- Mielke DP (2017b) Archäologische Forschungen am Oymaağaç Höyük/Nerik 2011-2015., *Mitteilungen der Deutschen Orientgesellschaft, (Ed.), Czichon RM, Klinger J, Hnila P vd., 1-145.*
- Müller-Karpe A (1988) *Hethitische Töpferei Der Oberstadt Von Hattuşa* (Marburger Studien Zur Vor-Und Frühgeschichte Band 10, Hitzeroth Verlag-Marburg/Lahn).
- Novak M, Kozal E (2012) Sirkeli Höyük 2011 Yılı Çalışmaları. 34 (1): 413-428.
- Novak M, Kozal E (2014) Sirkeli Höyük 2013 Yılı Çalışmaları. 36 (2): 1-16.
- Novak M, Rustishauser S (2017) Kizzuwatna: Archaeology, (Ed.), M. Weeden, L.Z. *Ullmann Hittite Landscape and Geography* (Boston).
- Omura M (2011) Yassıhöyük Kazıları, 2010. *KST 33 (4): 271-286.*
- Orthmann W (1963a) *Die Keramik der Frühen Bronzezeit aus Inner Anatolien* (Verlag Gebr. Mann, Berlin).
- Orthmann W (1963b) *Frühe Keramik Von Boğazköy* (Verlag Gebr. Mann, Berlin).
- Orthmann W (1984) ‘Keramik aus des ältesten Schichten von Büyükkale’, *Boğazköy VI: Funde aus grabungen bis 1979* (Berlin).
- Özgüç N, Özgüç T (1953) *Kültepe Kazısı Raporu 1949* (TTK, Ankara).
- Özgüç N (1954) Fırakdin Eserleri. *Belleten 75(18): 295-307.*
- Özgüç N (1965) *Kültepe Mühür Baskılarında Anadolu Grubu* (TTK, V.Seri, No.22, Ankara).
- Özgüç T (1950) *Kültepe Kazısı Raporu 1948* (TTK, Ankara).
- Özgüç T (1955) Koloni Devrinin Geç Safhasına (Ib) Ait Bir Atölye Hakkında, *Belleten 19 (73): 73-76.*
- Özgüç T (1982) *Maşat Höyük II, Boğazköy’ün Kuzeydoğusunda Bir Hitit Merkezi* (TTK, Ankara).
- Özgüç T (1988) *İnandıktepe Eski Hitit Çağı’nda Önemli Bir Kült Merkezi* (TTK, Ankara).

- Özgüç T (1999) *Kültepe-Kaniş/Neşa Sarayları ve Mabetleri* (TTK, Ankara).
- Özgüç T (2005) *Kültepe-Kaniş/Neşa* (YKY, İstanbul).
- Özkan S (1998) Hitit İmparatorluğu'nun Yıkılışında Küçük Krallıkların Rolü. *Dergipark* 13: 1, 71-81.
- Özkan S (2011) Kaniş'te Mühür Sanatı. (Ed.), F. Kulakoğlu-S. Kangal, *Anadolu'nun Önsözü* (Kayseri Büyükşehir Belediyesi): 148-154.
- Öztürk G (2019) Yeni Kazılar Işığında MÖ. 3. Binyıl'ın Sonunda ve MÖ. 2.Binyıl'ın Başında Kültepe Mühür ve Mühür Baskıları. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeolojisi Anabilim Dalı, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Bilim Dalı, Ankara.
- Ünal A (2006) Eski Çağlarda Çukurova'nın Tarihi Coğrafyası ve Kizzuwatna (Adana) Krallığı'nın Siyasi Tarihi. *ÇÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 15(3): 15-44.
- Ünal A, Girginer KS (2007) *Kilikya-Çukurova. İlk Çağlardan Osmanlılar Dönemi'ne Kadar Kilikya'da Tarihi Coğrafya, Tarih ve Arkeoloji* (Homer Kitabevi, İstanbul).
- Postgate N, Hansen C (2007a) Pottery from Level III. *In Excavations at Kilisetepe, 1994-1998, (Ed.), by N. Postgate, D. Thomas* (British Institute at Ankara Monograph Series 30.1. London:British Institute): 329-342.
- Postgate N, Hansen C (2007b) Pottery from Level II. *In Excavations at Kilisetepe, 1994-1998, (Ed.), by N. Postgate, D. Thomas* (British Institute at Ankara Monograph Series 30.1. London:British Institute):343-370.
- Ramsay M, Bell L (1909) *The Thousand and One Churles* (London).
- Restelli FB, Mori L (2014) Bread, Baking Moulds and Related Cooking Techniques in the Ancient Near East. *Food and History* 3(12): 39-56.
- Sasson JM (2004) *The King's Table Food and Fealty in Old Babylonian Mari. (Ed.) C. Grottnelli, L. Milano, Food and Identity, (Padora).*
- Schmidt EF (1932) *The Alishar Höyük, Seasons of 1928 and 1929, OIP XIX* (Chiago Published).
- Schoop UD (2006) Dating the Hittities with Statistics: Ten Pottery Assemblages from Boğazköy-Hattuşaş. *Strukturierung und Datierung in der Hethitischen Archaeologie, BYZAS* 4: 215-239.
- Schoop UD (2009) Indications of Structural Change in the Hittite Pottery Inventory at Boğazköy-Hattuşa. *Studia Asiana* 5: 145-167.

- Schoop UD (2011) Hittite Pottery: A Summary. *Colloquia Atiqua* 2: 241-273.
- Schoop UD (2013) Gündelik Hayatın Ve Ayrıcılığın Nesnelere: Hitit Çanak Çömleği. (Ed.), Hititler, M. Doğan-Alparslan, M. Alparslan (YKY, İstanbul).
- Seidl U (1972) *Gefassmarken Von Boğazköy* (Gebr.Mann Verlag, Berlin).
- Symington D (2007a) The Early Bronze Age Pottery. In *Excavations at Kilisetepe, 1994-1998, (Ed.), by N. Postgate, D. Thomas* (British Institute at Ankara Monograph Series 30.1. London:British Institute): 295-318.
- Symington D (2007b) The Middle Bronze Age Pottery. In *Excavations at Kilisetepe, 1994-1998, (Ed.), by N. Postgate, D. Thomas* (British Institute at Ankara Monograph Series 30.1. London:British Institute): 319-328.
- Şahin F (2013) Küllüoba Höyüğü Orta Tunç Çağı'na Geçiş Dönemi (Übergangsperiode): Mimari ve Çanak Çömlek. Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Arkeoloji Anabilim Dalı, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Bilim Dalı, İstanbul.
- Şahin F (2015) Küllüoba'da Erken Tunç Çağı III Döneminde Kalınlaştırılmış Dudaklı (Bead-rim) Kaselerin Ortaya Çıkışı ve Gelişimi. *Colloquium Anatolicum* 14: 100-119.
- Şenyurt SY, Kamış Y, Akçay A (2013) Ovaören 2012 Yılı Kazıları. *KST* 35 (2): 62-80.
- Şerifoğlu TE, MacSweeney N, Colantoni C (2014) The Lower Göksu Archaeological Salvage Survey Project: Preliminary Results of the First Season. *Anatolica* XL: 71-92.
- Şerifoğlu TE, Küçükbezi HG (2019) Taşeli-Karaman Archaeological Project: The First Two Seasons. *The Archaeology Of Anatolia, Volume III, Recent Discoveries (2017-2018) (Ed.), SR Steadman, G McMahon* (Cambridge Scholars Publishing, UK): 175-192.
- Şerifoğlu TE (2019) Kilise Tepe In Rough Cilicia Before The Late Bronze Age: An Overview Of The Architecture, Pottery Traditions, And Cultural Contacts. *Adalya* 22: 69-100.
- Umurtak G (1996) *Korucutepe II, 1973-1975 Dönemi Kazılarında Bulunmuş olan Hitit Çağı Çanak Çömleği* (TTK, Ankara).
- Tapur T (2009) *Karaman Şehir Coğrafyası* (Çizgi Kitapevi, Konya).
- Texier C (1865) *Asia Minor, Illustrated and Described* (By Day&Son, London).

- Topçuoğlu O (2011) Anitta Metni (Ed.), F. Kulakoğlu-S. Kangal, Anadolu'nun Önsözü (Kayseri Büyükşehir Belediyesi): 104-110.
- Turgut M (2015) Tarhuntaşa'daki Su Kültü Mekanları. *Uluslararası Tarih ve Sosyal Araştırmalar Dergisi* 14: 337-354.
- Türkcan AU (2006) *Çatalhöyük Damga Mühürleri*. Toprakdan Sonsuzluğa (YPK).
- Türker A (2008) Assur Ticaret Kolonileri Çağı'nda Acemhöyük Çanak Çömleği. Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalı, Ankara.
- Türkteki M (2012) Batı ve Orta Anadolu'da Çark Yapımı Çanak Çömleğin Ortaya Çıkışı ve Yayılımı. *MASROP E-DERGİ* 7: 45-111.
- Williams SMV (1953) A Painted Pottery Of The Second Millenium From Southern Turkey And Northern Syria. *Iraq* 15 (1): 56-68.
- Veenhof KR, Eidem J (2008) *Mesopotamia: Old Assyrian Period* (Academic Press, Fribourg).
- Van Den Hout TPJ (2020) Hitit Krallığı ve İmparatorluğu'nun Kısa Tarihi. (Ed.), M.Doğan-Alparslan-M. Alparslan Hititler Bir Anadolu İmparatorluğu (YKY, İstanbul).
- von der Osten (1937) *The Alishar Hüyük, Seasons of 1930-1932, OIP XXIX* (Chiago Published).
- Yağcı R (2007) Hittites at Soli (Cilicia). *The Sixth International Congrerss of Hittitology*. Rome, 5-9 September 2005.
- Zukerman A (2014) Baking Trays İn The Second Millennium BCE Levant And Egypt: Form, Function And Cultural Significance. *Syria* 91: 99-125. (Erişim Tarihi: 11.10.2022, <https://journals.openedition.org/syria/2648>).

KATALOG

LEVHA :1	BİRİM: EM. 17 H. 17/3	Form: Tabak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Çok Koyu Gri (10 YR 3/1)	
Yüzey:	Dış yüzeyde ip bezemesi vardır. İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :1	BİRİM: EM. 19 T. 2/7	Form: Tabak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (10 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :1	BİRİM: EM. 17 H.15/2	Form: Tepsi
Ölçüler:	Ç: 37 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Gri (10 YR 5/2)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/3) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Dış zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA :1	BİRİM: EM.16 D. 17/1	Form: Tepsi
Ölçüler:	Ç: 42 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	Dış yüzeyde ip bezeme vardır. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 2	BİRİM: EM.18 E. 16/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 11 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 2	BİRİM: EM.16 E. 15/17	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 11 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 2	BİRİM: EM. 16 E. 15/18	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 14 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (10 YR 8/3)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/3) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 2	BİRİM: EM.18 E. 17/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Krem (2.5 Y 8/3)	
Yüzey:	İYR: Krem (2.5 Y 8/3) DYR: Krem (2.5 Y 8/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 2	BİRİM: EM.22 T.1/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 12 cm.	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Açık Kahve (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Açık Kahve (7.5 YR 6/4) DYR: Açık Kahve (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 2	BİRİM: EM. 18 F. 14/14	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 12 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda taşçık, kireç ve çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Gri (10 YR 5/1)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 2	BİRİM: EM.16 E. 16/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm.	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 3	BİRİM: EM. 17 F. 17/25	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 12 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 3	BİRİM: EM. 16 G. 14/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 18 cm	

Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 3	BİRİM: EM.17 G. 17/15	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 18 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Portakalımsı Kırmızı (2.5 YR 5/8)	
Yüzey:	İYR: Portakalımsı Kırmızı (2.5 YR 5/8) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 3	BİRİM: EM.16 D. 16/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 3	BİRİM: EM. 17 K. 18/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç, kum ve çok yoğun oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 4/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 4	BİRİM: EM. 17 G. 17/16	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	

Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 4	BİRİM: EM. 19 T. 2/16	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 5/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 4	BİRİM: EM. 16 E. 14/11	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 4	BİRİM: EM.16 E. 17/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 18 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç ve az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 5	BİRİM: EM. 18 F. 15/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Kahverengi (10 YR 5/4)	

Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve dış yüzeyde renk dalgalanması vardır. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) olup Koyu Gri (10 YR 4/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 5	BİRİM: EM. 17 F. 21/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 5	BİRİM: EM. 19 T.2/25	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok yoğun oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 4/3)	
Yüzey:	İYR: Kahverengi (7.5 YR 5/2) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 5	BİRİM: EM.18 T. 2/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm.	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve çok yoğun oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (5 YR 7/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 6	BİRİM: EM.16 G. 14/12	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 18 cm.	

Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Pembemsi Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 6	BİRİM: EM. 16 E. 15/23	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 19 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 6	BİRİM: EM.17 G. 17/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda kum ve az oranda taşçık, kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Açık Gri (2.5 Y 7/2)	
Yüzey:	İYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) DYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 6	BİRİM: EM. 17 G. 20/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 7	BİRİM: EM.17 G. 18/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	

Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) astarlı olup Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) renk dalgalanması vardır. Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı.
Yayın:	

LEVHA : 7	BİRİM: EM. 17 F. 17/16	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 7	BİRİM: EM. 17 H. 13/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç:	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 7	BİRİM: EM. 17 F. 17/22	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 4/3)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 7	BİRİM: EM. 16 E. 14/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 27 cm	

Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4)
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde renk dalgalanması vardır. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Devetüyü (10YR 7/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) olup iç ve dış yüzeyde Koyu Gri (10 YR 4/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 8	BİRİM: EM.16 F. 16/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 8	BİRİM: EM.16 E. 15/11	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı.	
Yayın:		

LEVHA : 8	BİRİM: EM.16 F. 14/25	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 32 cm.	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı.	
Yayın:		

LEVHA : 9	BİRİM: EM. 17 G. 18/7	Form: Çanak
------------------	------------------------------	--------------------

Ölçüler:	Ç: 23 cm
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde renk dalgalanması vardır. Bu yüzden hamur Koyu Gri (10 YR 4/1) olmuştur. İYR: Koyu Devetüyü (5 YR 5/4) DYR: Sarımsı Devetüyü (2.5 Y 7/3) olup iç ve dış yüzeyde Koyu Gri (10 YR 4/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 9	BİRİM: EM. 17 İ.15/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 9	BİRİM: EM. 18 G. 17/18	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 9	BİRİM: EM. 17 I. 14/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 9	BİRİM: EM. 17 G. 17/29	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 27 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 7/3) DYR: Koyu Devetüyü (5 YR 5/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 9	BİRİM: EM. 17 G. 20/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	Dış yüzeyinde iki sıra ip bezemesi yer almaktadır. İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 10	BİRİM: EM. 16 E. 14/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 16 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 5/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 10	BİRİM: EM. 17 H. 17/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 16 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 10	BİRİM: EM.16 D. 15/20	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm.	

Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: -
Yayın:	

LEVHA : 10	BİRİM: EM. 18 D. 15/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 10	BİRİM: EM. 16 E. 13/9	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 19 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Portakalımsı Pembe (2.5 YR 6/8)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 10	BİRİM: EM. 17 G. 17/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 10	BİRİM: EM. 16 F. 16/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 5/3)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	

	DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) olup her iki yüzeyde Gri (10 YR 5/2) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA :10	BİRİM: EM.17 I.15/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 30 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kum ve az oranda kireç, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Gri (10 YR 5/2)	
Yüzey:	İYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) DYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 11	BİRİM: EM. 17 I.15/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 11	AÇMA: EM. 16 G. 17/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taş, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdeli	
Yayın:		

LEVHA : 11	BİRİM: EM.16 B. 13/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Grimsi Devetüyü (10 YR 5/3)	

	DYR: Grimsi Devetüyü (10 YR 5/3) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 11	BİRİM: EM. 16 D. 16/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 11	BİRİM: EM. 16 F. 16/7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdeli	
Yayın:		

LEVHA : 11	BİRİM: EM. 16 E. 16/12	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 31 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 11	BİRİM: EM.18 F. 15/9	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 34 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 12	BİRİM: EM.19 T. 2/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :12	BİRİM: EM.16 F. 14/19	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (10 YR 7/3)	
Yüzey:	İYR: Krem (2.5 Y 8/3) DYR: Krem (2.5 Y 8/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :12	BİRİM: EM. 16 D. 17/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kalker patlağı ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 7/2) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 12	EM. 16	F. 14/13	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 32 cm		
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 8/4)		
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 8/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 8/4) Perdah: Perdahsız		
Yayın:			

LEVHA : 13	BİRİM: EM.18 E. 15/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	

Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkıli hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/6) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 13	BİRİM: EM.18 E. 16/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkıli hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 13	BİRİM: EM.18 G. 14/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taş, kireç ve kum katkıli hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 13	BİRİM: EM.18 E. 17/12	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkıli hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 14	BİRİM: EM.18 F. 14/25	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	

Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 14	BİRİM: EM.19 T. 2/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :14	BİRİM: EM.18 F. 14/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve çok az oranda taşçık, kireç ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 14	BİRİM: EM.16 F. 14/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 31 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :15	BİRİM: EM.16 F. 14/9	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 33 cm	

Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Dış yüzey perdahlı
Yayın:	

LEVHA : 15	BİRİM: EM.16 D. 16/7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İç yüzey boya bantlıdır. İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Boya Bant: Kahverengi (7.5 YR 4/2) Perdah: İç ve dış yüzey kısmi perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 15	BİRİM: EM.18 F. 14/47	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 45 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taş, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 16	BİRİM: EM.16 F. 17/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum, mika ve çok az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 16	BİRİM: EM.16 F. 16/25	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 16	BİRİM: EM.17 H. 12/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey kısmi perdah	
Yayın:		

LEVHA : 16	BİRİM: EM. 16 C. 24/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 35 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Koyu Devetüyü (5 YR 5/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 7/4) DYR: Devetüyü (10 YR 7/4) olup iç ve dış yüzey Koyu Gri (10 YR 4/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 17	BİRİM: EM.18 G. 14/28	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: -	
Yayın:		

LEVHA : 17	BİRİM: EM. 17 G. 17/11	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 18 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 18	BİRİM: EM.17 F. 17/35	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taş, kireç ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 18	BİRİM: EM.16 E. 17/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız.	
Yayın:		

LEVHA : 19	BİRİM: EM. 17 F. 21/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (2.5 YR 4/4) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 19	BİRİM: EM. 18 G.14/18	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 16 cm	

Hamur ve Teknik:	Çok az oranda taşçık ve çok oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı
Yayın:	

LEVHA : 19	BİRİM: EM. 18 G. 14/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 18 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 19	BİRİM: EM.18 F. 14/18	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 19 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 19	BİRİM: EM. 16 E. 13/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 19 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) olup dış yüzeyde Gri (10 YR 6/2) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 20	BİRİM: EM.22 T. 2/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 20	BİRİM: EM.17 K. 18/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı.	
Yayın:		

LEVHA : 20	BİRİM: EM.17 H. 21/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 30 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Çok Koyu Gri (10 YR 3/1)	
Yüzey:	İYR: Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) DYR: Kahverengi (7.5 YR 4/4) astarlı olup Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 21	BİRİM: EM.16 G.15/12	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Dış Yüzey Perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 21	BİRİM: EM.16 G.15/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	

Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4)
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA :21	BİRİM: EM. 22 T. 1/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 4/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 4/6) Perdah: Perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 21	BİRİM: EM. 19 T. 1/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 30 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 22	BİRİM: EM.16 E.15/16	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	Dış yüzeyinde bir sıra ip bezemesi yer almaktadır. İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: -	
Yayın:		

LEVHA : 22	BİRİM: EM. 18 E. 16/14	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	

Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 22	BİRİM: EM. 16 D. 15/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 22	BİRİM: EM. 22 T. 1/18	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum, kireç ve taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Gri (5 YR 5/1)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) DYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) Perdah: Perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 22	BİRİM: EM.16 D.15/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 27 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı devetüyü (5 YR 7/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: -	
Yayın:		

LEVHA : 22	BİRİM: EM. 16 E. 16/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 32 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 23	BİRİM: EM. 16 E. 16/7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 4/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :23	BİRİM: EM. 16 E. 15/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) olup dış yüzeyde Devetüyü (10 YR 7/4) renk dalgalanması vardır. Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA :23	BİRİM: EM. 18 D. 18/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) olup dış yüzeyde Devetüyü (10 YR 7/4) renk dalgalanması vardır. Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA :23	BİRİM: EM. 22 T.2 /7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (10R 4/6)	
Yüzey:	İYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (5 YR 5/3) DYR: Pembemsi Kırmızı (10R 4/6) Perdah: Perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 24	BİRİM: EM. 18 F. 14/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :24	BİRİM: EM. 16 D. 22/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) olup dış yüzeyde Kahverengi (7.5 YR 5/6) renk dalgalanması vardır. Perdah: Dış yüzey perdeli	
Yayın:		

LEVHA :24	BİRİM: EM. 22 T. 2/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum, kireç ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 4/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 4/6) Perdah: Zayıf perdeli	
Yayın:		

LEVHA :24	BİRİM: EM.16 F.16/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 25	AÇMA: EM. 16 E. 15/15	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 27 cm	

Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4)
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA :25	BİRİM: EM. 18 E. 15/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 8/2) olup Koyu Gri (10 YR 4/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 25	BİRİM: EM.17 F. 17/26	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Koyu Kırmızı Kahverengi (2.5 YR 5/4) DYR: Koyu Kırmızı Kahverengi (2.5 YR 5/4) Perdah: Dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 25	BİRİM: EM. 16 E. 17/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 30 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 25	BİRİM: EM.22 T. 1/7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum, taşçıkçık ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4)	

Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 5/8) DYR: Devetüyü (10 YR 5/8) Perdah: Perdahlı
Yayın:	

LEVHA :26	BİRİM: EM.17 H. 21/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Grimsi Kahverengi (10 YR 4/2)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) astarlı olup Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 26	BİRİM: EM. 16 E. 15/25	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 19 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Portakalımsı Pembe (2.5 YR 6/8)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 6/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 4/6) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 26	AÇMA: EM. 17 İ. 18/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 19 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 27	BİRİM: EM.18 D.15/7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	Dış yüzey bezemelidir. İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4)	

	Bezeme: Kahverengi (7.5 YR 4/4) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 27	BİRİM: EM. 19 T. 2/14	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 16 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 27	BİRİM: EM. 22 T. 1/17	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi kırmızı (10 R 5/6) DYR: Pembemsi kırmızı (10 R 5/6) Perdah: Perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 27	BİRİM: EM. 16 G. 14/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	Dış yüzeyinde bir sıra ip bezemesi yer almaktadır. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) olup dış yüzeyde Kahverengi (7.5 YR 5/3) renk dalgalanması vardır. Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 27	BİRİM: EM. 19 T. 1/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 27 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda kireç, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	

	Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 27	BİRİM: EM. 18 G. 18/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 29 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (5 YR 4/4) Perdah: İç yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 28	BİRİM: EM. 16 G. 17/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 18 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok iyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 28	BİRİM: EM.17 G.17/21	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az kireç katkılı hamur. Çok iyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 28	BİRİM: EM.16 E.15/21	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda sarı mika katkılı hamur. Çok iyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İç yüzeyde on tane sıralı, ince şerit şeklinde perdah izi vardır. İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 7/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 29	BİRİM: EM. 18 D. 15/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 14 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 29	BİRİM: EM.16 F. 14/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 16 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Sarı Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı.	
Yayın:		

LEVHA : 29	BİRİM: EM. 18 F. 14/12	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 29	BİRİM: EM. 16 E. 17/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 29	BİRİM: EM. 17 F. 17/3	Form: Çanak
------------	-----------------------	-------------

Ölçüler:	Ç: 24 cm
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 29	BİRİM: EM. 17 H. 16/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) olup dış yüzeyde Kahverengi (7.5 YR 4/4) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 30	BİRİM: EM. 18 İ.4/11	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 13 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 30	BİRİM: EM. 19 T. 1/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :30	BİRİM: EM. 19 T. 1/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	

Hamur ve Teknik:	İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Pembemsi Kırmızı (10R 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 30	BİRİM: EM.18 P. 8/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 30	BİRİM: EM. 19 T.2/18	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 31	BİRİM: EM. 18 G. 14/20	Form:
Ölçüler:	Ç:	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İç yüzeyde boya bant vardır. İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız Boya Bant: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yayın:		

LEVHA : 31	BİRİM: EM. 16 E. 14/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	

Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 31	BİRİM: EM. 16 E. 13/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, mika ve çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Portakalımsı Pembe (2.5 YR 6/8) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 31	BİRİM: EM. 16 E. 13/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 29 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Koyu Gri (10 YR 4/1)	
Yüzey:	İYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) DYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 31	BİRİM: EM. 18 G. 14/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 32	BİRİM: EM. 16 F. 16/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 5/3)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve iç yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur.	

	İYR: Gri (10 YR 5/2) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 32	BİRİM: EM. 17 İ. 4/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç az oranda taşçık, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) olup her iki yüzeyde Gri (10 YR 5/2) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 32	BİRİM: EM. 16 E. 24/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 30 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 32	BİRİM: EM. 16 F. 16/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 32 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA :33	BİRİM: EM.18 E. 17/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taş, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Krem (2.5 Y 8/3)	
Yüzey:	İYR: Krem (2.5 Y 8/3) DYR: Krem (2.5 Y 8/3)	

	Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 33	BİRİM: EM. 22 T. 1/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/4) Perdah: Zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 33	AÇMA: EM. 17 G. 17/9	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) DYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) Perdah: Dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 34	BİRİM: EM. 16 F. 13/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kalker patlağı, kum ve az oranda taşçık ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 5/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/3) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 34	BİRİM: EM. 16 E. 15/33	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 27 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Çok Koyu Gri (10 YR 3/1)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) olup iç yüzeyde Soluk Kahve (10 YR 6/3) renk dalgalanması vardır. DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 34	BİRİM: EM.16 E. 16/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 29 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı.	
Yayın:		

LEVHA : 34	BİRİM: EM. 16 F. 17/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 31 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Koyu Devetüyü (5 YR 5/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (10 YR 7/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 35	BİRİM: EM. 18 E. 15/49	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 35	BİRİM: EM.16 E. 15/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden iç ve dış yüzey Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 35	BİRİM: EM. 18 G. 17/19	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 35	BİRİM: EM. 16 F. 17/7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) olup iç ve dış yüzeyde Grimsi Kahverengi (10 YR 4/2) renk dalgalanması vardır. Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 35	BİRİM: EM. 16 C. 24/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 36	BİRİM: EM. 22 T. 1/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Gri (7.5 YR 5/1)	
Yüzey:	İYR: Gri (7.5 YR 5/1) DYR: Gri (7.5 YR 5/1) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 36	BİRİM: EM. 18 G. 14/15	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 19 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) olup Grimsi Kahverengi (10 YR 4/2) renk dalgalanması vardır. Perdah: Dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 36	BİRİM: EM. 16 D. 17/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (5 YR 4/4) DYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (5 YR 4/4) Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 36	BİRİM: EM. 16 F. 16/11	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Grimsi Devetüyü (10 YR 5/3)	
Yüzey:	İYR: Brown (7.5YR 5/3) DYR: Grimsi Devetüyü (10 YR 5/3) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 36	AÇMA: EM. 16 G. 17/35	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taş, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 36	AÇMA: EM. 17 İ.18/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	

Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç ve az oranda kum, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 37	BİRİM: EM. 18 G. 17/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 37	BİRİM: EM. 16 F. 16/6	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur yanmıştır. Bu yüzden hamur Grimsi Kahverengi (10 YR 4/2) olmuştur. İYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 5/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 37	BİRİM: EM.17 F. 19/2	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Krem (2.5 Y 8/3) Perdah: Dış yüzey perdeli	
Yayın:		

LEVHA : 37	BİRİM: EM.16 D. 14/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 33 cm	

Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 38	BİRİM: EM. 18 F. 14/21	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 38	BİRİM: EM. 16 G. 15/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 17 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve çok oranda kum, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) olup Devetüyü (7.5 YR 7/4) renk dalgalanması vardır. Perdah: İç ve dış yüzey perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 38	BİRİM: EM. 16 G. 14/1	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Koyu Devetüyü (5 YR 5/4)	
Yüzey:	İYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (2.5 YR 5/4) DYR: Sarımsı Devetüyü (2.5 Y 7/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 38	BİRİM: EM.16 D. 15/12	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	

Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (5 YR 7/4)
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/3) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 39	BİRİM: EM. 17 F. 17/17	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Portakalımsı Kırmızı (2.5 YR 5/8)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 39	BİRİM: EM. 18 G. 14/30	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Grimsi Devetüyü (10 YR 5/3)	
Yüzey:	İYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) DYR: Krem (2.5 Y 8/2) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :39	BİRİM: EM.18 G. 17/11	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/3) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 39	BİRİM: EM. 17 G. 17/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	

Yüzey:	Dış yüzeyde iki sıra ip bezeme vardır. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 40	BİRİM: EM. 18 G. 17/7	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda taşçık, kireç ve çok oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	Dış yüzeyinde ip deliği yer almaktadır. İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 40	BİRİM: EM. 17 G. 17/14	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Koyu Gri (10 YR 4/1)	
Yüzey:	İYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) DYR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4) olup iç ve dış yüzeyde Gri (10 YR 5/2) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 40	BİRİM: EM. 16 F. 17/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 27 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda kireç, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Devetüyü (5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 40	BİRİM: EM. 18 G. 18/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 29 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Sarımsı Devetüyü (10 YR 6/4)	

Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve iç yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı
Yayın:	

LEVHA : 41	BİRİM: EM.18 G. 14/17	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 15 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 41	BİRİM: EM. 18 D. 15/8	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve az oranda kireç, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) olup dış yüzeyde Devetüyü (10 YR 8/3) renk dalgalanması vardır. Perdah: İç ve dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 41	BİRİM: EM. 18 E. 17/10	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 42	BİRİM: EM.17 H. 13/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 12 cm	

Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Çok Koyu Gri (10 YR 3/1)
Yüzey:	İYR: Gri (10 YR 6/2) DYR: Gri (10 YR 6/2) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 42	BİRİM: EM.16 E.16/4	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 13 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 42	BİRİM: EM.18 E.17/20	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 14 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :43	BİRİM: EM.16 E. 13/3	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 40 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç, kum ve az oranda taşçık, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 43	BİRİM: EM.16 E. 17/23	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 46 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Devetüyü (10 YR 7/3)	

Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 44	BİRİM: EM.18 D. 15/27	Form: Bardak
Ölçüler:	Ç: 10 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (10 YR 7/3)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 7/3) DYR: Devetüyü (10 YR 7/3) Perdah: -	
Yayın:		

LEVHA : 44	BİRİM: EM.16 D. 15/40	Form: Bardak
Ölçüler:	Ç: 12 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (10 YR 7/2)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 7/3) DYR: Devetüyü (10 YR 7/3) Perdah: -	
Yayın:		

LEVHA : 45	BİRİM: EM.16 F. 16/10	Form: Fincan
Ölçüler:	Ç: 7.5 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	Ağız kısmından içe doğru geniş kırmızı bant bezemelidir. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (2.5 YR 4/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 45	BİRİM: EM.17 H. 15/2	Form: Fincan
Ölçüler:	Ç: 9 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	

Yüzey:	Ağız kısmından içe doğru geniş kırmızı bant bezemelidir. İYR: Devetüyü (5 YR 7/4) DYR: Kırmızımsı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 45	BİRİM: EM.18 O. 7/2	Form: Fincan
Ölçüler:	Ç: 10 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 45	BİRİM: EM.22 T. 1/13	Form: Fincan
Ölçüler:	Ç: 12 cm	
Hamur ve Teknik:	İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) DYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 46	BİRİM: EM.16 B. 13/1	Form: Çaydanlık
Ölçüler:	Ç: 14 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kalker, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	Dış yüzey bezemelidir. İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Bezeme: Siyah (7.5 YR 2.5/1) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 46	BİRİM: EM.18 G.17/3	Form: Çaydanlık
Ölçüler:	Ç: 18 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	

Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 46	BİRİM: EM.22 T.2/5	Form: Çaydanlık
Ölçüler:	Ç: 14 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kahverengi (7.5 YR 5/2)	
Yüzey:	İYR: Kahverengi (7.5 YR 5/2) DYR: Kahverengi (7.5 YR 5/2) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 46	BİRİM: EM.16 C.24/3	Form: Çaydanlık
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 47	BİRİM: EM.18 N. 9/2	Form: Testi
Ölçüler:	Ç: 7 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Sarı (5YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Sarı (5YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Sarı (5YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 47	BİRİM: EM. 18 E. 16/15	Form: Testi
Ölçüler:	Ç: 11 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Grimsi Devetüyü (10 YR 5/3)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 7/2) DYR: Devetüyü (10 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	

Yayın:

LEVHA : 47	BİRİM: EM.17 G. 17/10	Form: Testi
Ölçüler:	Ç: 10 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda kum ve az oranda taşçık, kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Açık Gri (2.5 Y 7/2)	
Yüzey:	İYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) DYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 47	BİRİM: EM. 17 H. 13/6	Form: Testi
Ölçüler:	Ç: 7 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Gri (10 YR 6/1)	
Yüzey:	İYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) DYR: Açık Gri (2.5 Y 7/2) Perdah: Dış yüzey zayıf perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 47	BİRİM: EM.18 G. 14/27	Form: Testi
Ölçüler:	Ç: 8 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taş ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (10 YR 8/3)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/3) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 47	BİRİM: EM.17 E. 15/1	Form: Testi
Ölçüler:	Ç: 8 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Gri (10 YR 6/2)	
Yüzey:	İYR: Gri (10 YR 6/2) DYR: Gri (10 YR 6/2) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 48 BİRİM: EM.16 E. 21/9 Form: Çömlek

Ölçüler:	Ç: 24 cm
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 48	BİRİM: EM.16 E. 22/5	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 49	BİRİM: EM. 18 G. 16/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 18 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Soluk Kahverengi (10 YR 6/3) DYR: Soluk Kahverengi (10 YR 6/3) olup iç ve dış yüzeyde Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 49	BİRİM: EM.17 İ. 17/2	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 24 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Koyu Kahverengi (10 YR 3/2)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. İYR: Koyu Kırmızı Kahverengi (5 YR 5/4) DYR: Koyu Kırmızı Kahverengi (5 YR 5/4)	

	Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA :49	BİRİM: EM.16 E. 15/5	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 27 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur İyi pişirilmiştir. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 49	BİRİM: EM.16 E. 22/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 31 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) DYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 49	BİRİM: EM.17 I.16/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 43 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 50	BİRİM: EM.18 P.7/5	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 35 cm	

Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve çok az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 50	BİRİM: EM.17 F. 22/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir.. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 50	BİRİM: EM.17 G. 17/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 32 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve çok yoğun oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 50	BİRİM: EM. 19 T. 2/9	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 34 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 50	BİRİM: EM.16 E. 16/2	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 43 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda kireç, kum ve az oranda taşçık, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Koyu Kırmızı Kahverengi (2.5 YR 5/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 51	BİRİM: EM.16 F. 14/2	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 43 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 51	BİRİM: EM.17 F. 17/8	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. İYR: Koyu Kırmızı Kahverengi (2.5 YR 5/4) DYR: Koyu Kırmızı Kahverengi (2.5 YR 5/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 51	BİRİM: EM.16 G. 15/13	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 31 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum, mika ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden iç yüzey Kahverengi (7.5 YR 5/3) renk dalgalanması vardır. İYR: Devetüyü (5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	

Yayın:	
LEVHA : 51	BİRİM: EM. 16 E. 22/4 Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 32 cm
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 51	BİRİM: EM. 17 F. 17/21 Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 36 cm
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve çok yoğun oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve dış yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Dark Reddish Gray (5 YR 4/2) olmuştur. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) olup dış yüzeyde Grimsi Devetüyü(10 YR 5/3) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA :52	BİRİM: EM.17 İ.22/2 Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 25 cm
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. HR: Kırmızı devetüyü (7.5 YR 6/6)
Yüzey:	Ağız kısmından içe doğru ince kırmızı bant bezemelidir. İYR: Kırmızı devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Dış Yüzey Perdahlı
Yayın:	

LEVHA : 52	BİRİM: EM.16 E. 22/2 Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 25 cm
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)

Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 52	BİRİM: EM.16 E. 16/3	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda kum, mika ve az oranda taşçık, kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Koyu Kırmızı Kahverengi (2.5 YR 5/4)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur koyu kahverengi (10 YR 3/2) ve dış yüzeyde Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) ve Soluk Kahverengi (10 YR 6/3) renk dalgalanması vardır. İYR: Koyu Devetüyü (5 YR 5/4) DYR: Koyu Devetüyü (5 YR 5/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 53	BİRİM: EM.17 J. 17/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç, kum ve az oranda mika katkılı hamur İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	Dış yüzeyde kullanımdan kaynaklı Grimsi Devetüyü (10 YR 5/3) renk dalgalanması vardır. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :53	BİRİM: EM.17 İ. 17/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda kireç ve az oranda taşçık, kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 53	BİRİM: EM.16 E. 15/3	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taş, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur, iç ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden iç ve dış yüzey Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) olmuştur. İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 53	BİRİM: EM.18 E. 15/15	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 39 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum, mika ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :53	BİRİM: EM. 17 F. 17/32	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 41 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 54	BİRİM: EM. 16 G. 14/8	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda kireç katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6)	
Yüzey:	Dış yüzeyde ağız kısmına kadar Kırmızı (2.5 YR 5/6) geniş boya bantlıdır. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6)	

	DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 54	BİRİM: EM. 17 G. 17/8	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 7/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 54	BİRİM: EM. 18 D. 15/9	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 54	BİRİM: EM. 18 D. 22/6	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 7/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 55	BİRİM: EM. 17 H. 13/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve az oranda mika, kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 5/6) DYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 55	BİRİM: EM. 17 T.1/13	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	Ağız kenarından iç kısmına kadarı geniş kırmızı bant vardır. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :55	BİRİM: EM.16 E. 15/13	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 34 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	Ağız kenarından iç kısmına kadarı geniş kırmızı bant vardır. İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 55	BİRİM: EM.17 F. 21/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 34 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	Ağız kenarında kırmızı bant vardır. İYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :56	BİRİM: EM.16 D. 17/2	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 21 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (10 YR 8/4) DYR: Devetüyü (10 YR 8/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 56	BİRİM: EM. 17 G. 17/7	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 22 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 56	BİRİM: EM. 16 D. 16/18	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 27 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kahverengi (7.5 YR 5/4) DYR: Kahverengi (7.5 YR 5/4) Perdah: Dış yüzey ve ağız kenarı perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 56	BİRİM: EM. 17 F. 17/18	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 57	BİRİM: EM. 17 F. 17/10	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 23 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	Dış yüzeyinde mühür baskısı vardır. İYR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (5 YR 5/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :	AÇMA: EM. 16 E. 16/14	Form:
Ölçüler:	Ç:	

Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) olup iç yüzeyde hamur renginde dalgalanmalar mevcuttur. DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 57	BİRİM: EM. 16 E. 22/3	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Hamur özlü pişmiştir. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (7.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :	BİRİM: EM.16 F.14/1	Form:
Ölçüler:	Ç: cm.	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kalker, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: -	
Yayın:		

LEVHA : 58	BİRİM: EM.16 G. 17/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 33 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 58	BİRİM: EM.16 E. 16/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 38 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	

Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Devetüyü (10 YR 8/3) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA :59	BİRİM: EM.18 D. 15/1	Form: Küp
Ölçüler:	Ç: 39 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 59	BİRİM: EM.16 G. 14/10	Form: Küp
Ölçüler:	Ç: 56 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 60	BİRİM: EM.18 D. 15/22	Form: Küp
Ölçüler:	Ç: 35 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İç ve dış yüzeyin ağız kenarında kırmızı bant vardır. İYR: Portakalımsı Pembe (2.5 YR 6/8) DYR: Portakalımsı Pembe (2.5 YR 6/8) Boya Bant: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 60	BİRİM: EM.17 J. 15/1	Form: Küp
Ölçüler:	Ç: 37 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda kum ve az oranda kireç, mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	

Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 60	BİRİM: EM.17 F. 17/27	Form: Küp
Ölçüler:	Ç: 38 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 61	BİRİM: EM. 18 E. 17/13	Form: Kapak
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (5 YR 4/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) dış yüzeyde Kahverengi (7.5 YR 4/2) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 61	BİRİM: EM. 16 E. 22/11	Form: Kapak
Ölçüler:	Ç: 26 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur Koyu Kahverengi (10 YR 3/2) olmuştur. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) olup Koyu Kahverengi (10 YR 3/2) renk dalgalanması vardır.	

	Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 61	BİRİM: EM. 17 G. 17/2	Form: Kapak
Ölçüler:	Ç: 28 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok yoğun oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 61	BİRİM: EM. 16 E. 13/5	Form: Kapak
Ölçüler:	Ç: 31 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	Dış yüzeyinde iki sıra ip bezemesi vardır. İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) olup dış yüzeyde Devetüyü (7.5 YR 7/4) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 61	BİRİM: EM. 17 İ. 15/7	Form: Kapak Kulpu
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve taşçık katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (10R 5/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) DYR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 62	BİRİM: EM. 22 T. 1/1	Form: Çömlek
Ölçüler:	Ç: 20 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)	

	DYR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 62	BİRİM: EM. 22 T. 2/9	Form: Süzgeç
Ölçüler:	Ç: 25 cm	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. El Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 63	BİRİM: EM.17 E. 5/3	Form: Kalıp
Ölçüler:	Ç: 8.5 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 63	BİRİM: EM.18 D. 14/5	Form: Çanak
Ölçüler:	Ç: 10 cm	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kireç, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	Hamur, iç ve dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. Bu yüzden hamur, iç ve dış yüzeyde Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) renk mevcuttur. İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 64	BİRİM: EM.16 C. 15/4	Form: Gaga Ağızlı Testi
Ölçüler:	Ç: -	

Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Pembemsi Devetüyü (2.5 YR 6/6)
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Dış yüzey hafif perdahlı
Yayın:	

LEVHA : 64	BİRİM: EM.16 G. 14/9	Form:Gaga Ağızlı Testi
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Dış yüzey perdahlı.	
Yayın:		

LEVHA : 64	BİRİM: EM.16 G. 15/7	Form:Gaga Ağızlı Testi
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kireç, kum ve çok oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Perdah: Dış yüzey perdahlı.	
Yayın:		

LEVHA : 64	BİRİM: EM.17 G. 17/23	Form:Gaga Ağızlı Testi
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 64	BİRİM: EM.16 E. 13/7	Form: Gaga Ağızlı Testi
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Çok az oranda kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	İYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) DYR: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: İç ve dış yüzey hafif perdahlı	
Yayın:		

LEVHA : 65	BİRİM: EM.18 E. 17 /11	Form: Boya Bezemeli Gövde
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (5 YR 7/4) Boya: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 65	BİRİM: EM.17 K. 18/5	Form: Boya Bezemeli Gövde
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Çok oranda taşçık, kum ve az oranda mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Boya: Kırmızı (2.5 YR 4/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA : 65	BİRİM: EM.18 G. 14/17	Form: Boya Bezemeli Gövde
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	

	Boya: Kırmızı (2.5 YR 5/6) Perdah: Perdahsız
Yayın:	

LEVHA : 65	BİRİM: EM.18 D. 16/6	Form: Boya Bezemeli Gövde
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark Yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 7/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) DYR: Devetüyü (7.5 YR 7/4) Boya: Koyu Kırmızımsı Kahverengi (5 YR 4/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

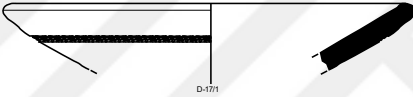

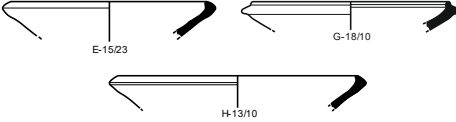
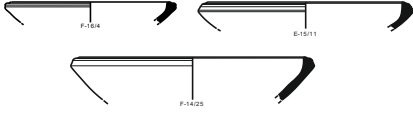
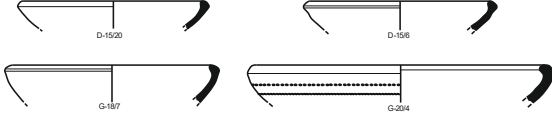
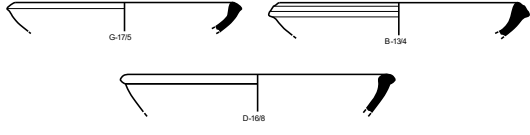
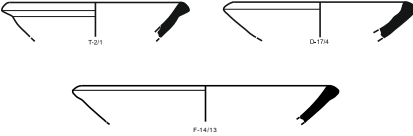
LEVHA : 66	BİRİM: EM. 17 I.11/1	Form: İp Bezemeli Gövde
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Devetüyü (7.5 YR 6/4)	
Yüzey:	İYR: Devetüyü (7.5 YR 6/4) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

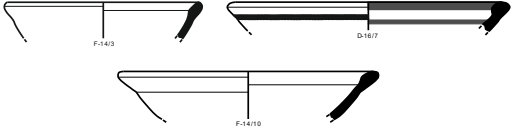
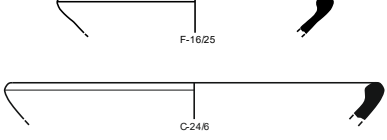

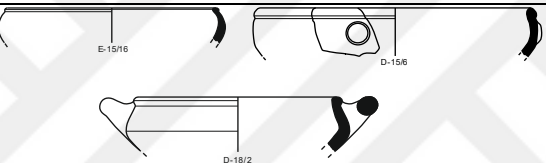

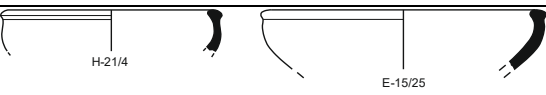
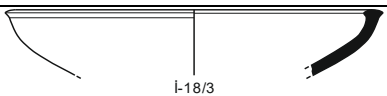
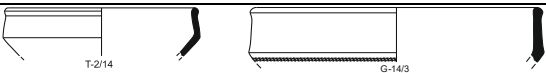

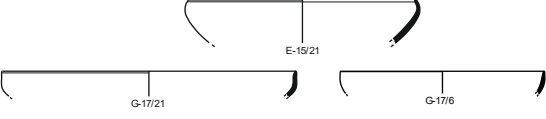
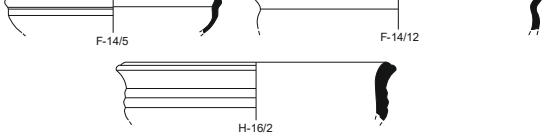
LEVHA :66	BİRİM: EM. 17 H. 14/1	Form: İp Bezemeli Gövde
Ölçüler:	Ç: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kum ve mika katkılı hamur. İyi pişirilmiş. Çark yapımı. HR: Kırmızı (2.5 YR 5/6)	
Yüzey:	Seramik kullanım fonksiyonu yüzünden hamur dış yüzeyde yanmalar mevcuttur. İYR: Kahverengi (7.5 YR 5/3) DYR: Kırmızımsı Devetüyü (5 YR 6/6) olup dış yüzeyde Çok Koyu Gri (10 YR 3/1) renk dalgalanması vardır. Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

LEVHA :66	BİRİM: EM. 16 D. 16/27	Form:İp Bezemeli Gövde
ller:	: -	
Hamur ve Teknik:	Az oranda taşçık, kireç ve kum katkılı hamur. İyi pişirilmiş. ark yapımı. HR: Pembemsi Kırmızı (10 R 5/6)	
Yüzey:	İYR: Pembemsi Kırmızı (10 R 5/6) DYR: Devetüyü (5 YR 7/4) Perdah: Perdahsız	
Yayın:		

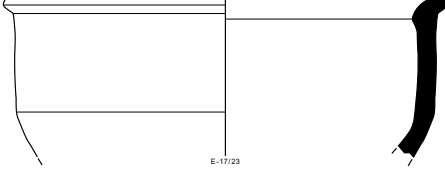

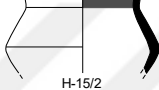
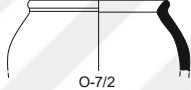
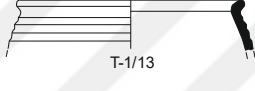

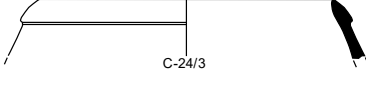
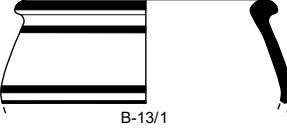

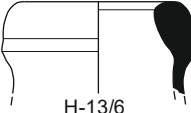

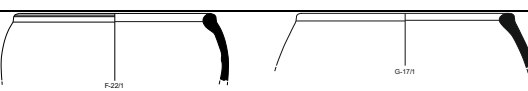
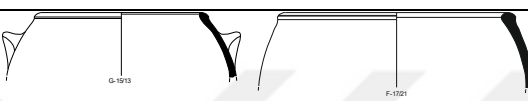
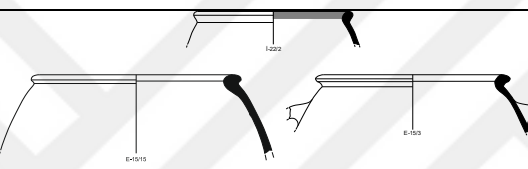

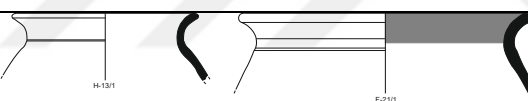
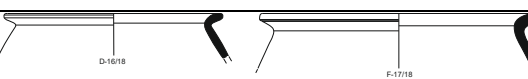
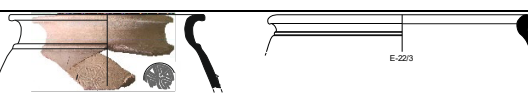
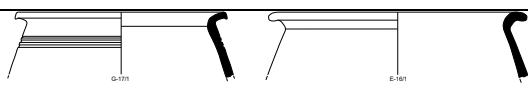
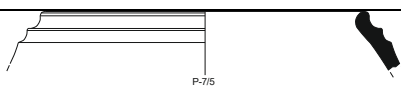
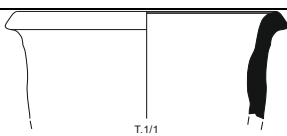
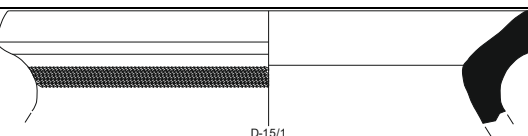
TABLO

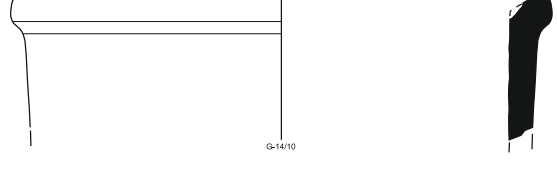
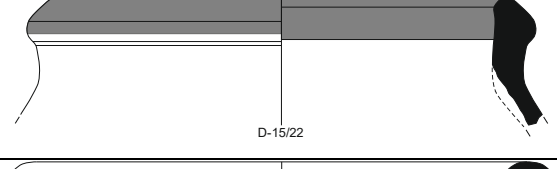
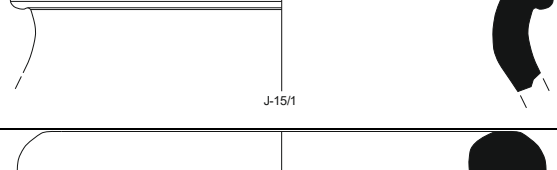
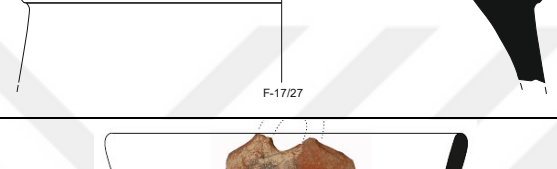

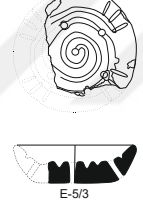
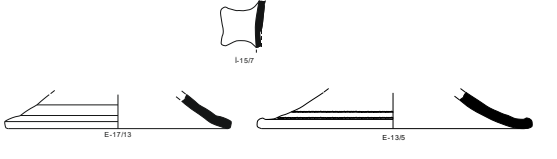

TIP NO	FORMLAR	DÖNEM	
		Asur Ticaret Kolonileri Çağı/Orta Tunç Çağı	Hitit Dönemi/ Geç Tunç Çağı
Tabak Tip 1			X
Tepsi Tip 1			X
Çanak Tip 1		X	X
Çanak Tip 2		X	X
Çanak Tip 3			X
Çanak Tip 4			X
Çanak Tip 5		X	X
Çanak Tip 6			X
Çanak Tip 7			X

Çanak Tip 8			X
Çanak Tip 9			X
Çanak Tip 10			X
Çanak Tip 11		X	X
Çanak Tip 12		X	X
Çanak Tip 13		X	
Çanak Tip 14		X	
Çanak Tip 15		X	
Çanak Tip 16			X
Çanak Tip 17		X	X
Çanak Tip 18		X	
Çanak Tip 19			X
Çanak Tip 20		X	X

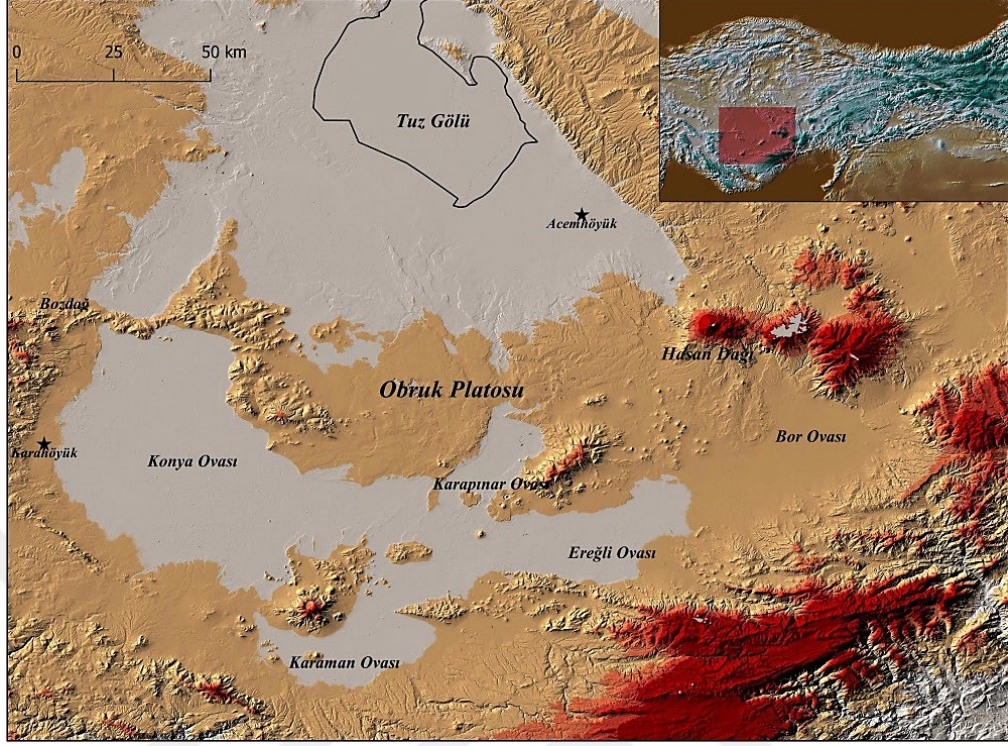
Çanak Tip 21			X
Çanak Tip 22			X
Çanak Tip 23			X
Çanak Tip 24			X
Çanak Tip 25			X
Çanak Tip 26			X
Çanak Tip 27		X	X
Çanak Tip 28		X	X
Çanak Tip 29			X
Çanak Tip 30			X

Çanak Tip 31			X
Çanak Tip 32			X
Bardak Tip 1		X	X
Fincan Tip 1		X	
Fincan Tip 2		X	X
Fincan Tip 3		X	X
Fincan Tip 4		X	
Çaydanlık Tip 1		X	
Çaydanlık Tip 2		X	
Çaydanlık Tip 3		X	
Çaydanlık Tip 4		X	
Testi Tip 1			X
Testi Tip 2			X
Testi Tip 3			X

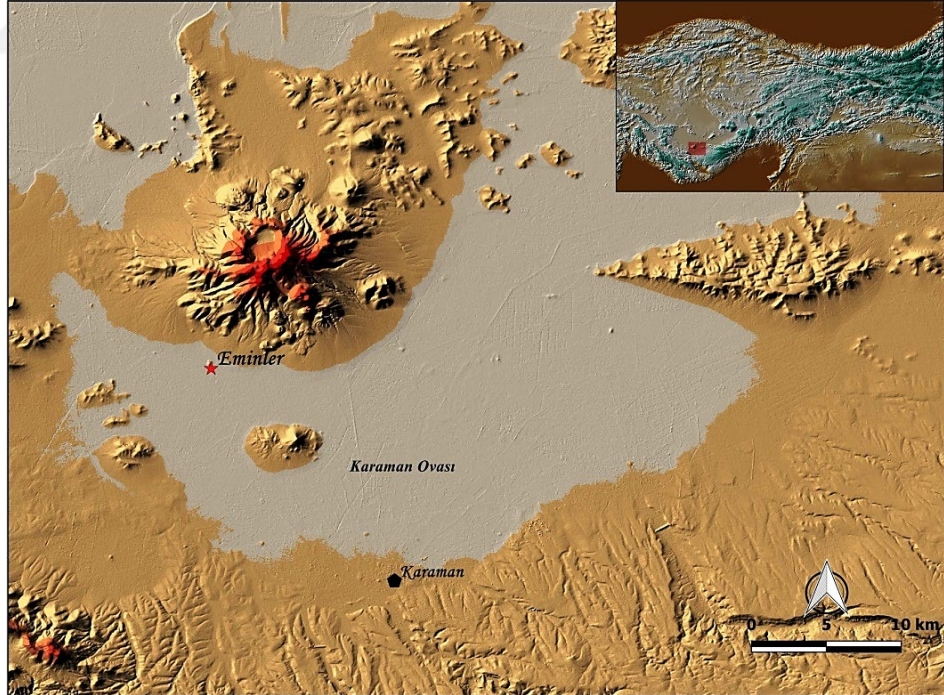
Gaga Ağızlı Testi 1		X	X
Çömlek Tip 1		X	X
Çömlek Tip 2		X	X
Çömlek Tip 3			X
Çömlek Tip 4			X
Çömlek Tip 5			X
Çömlek Tip 6		X	X
Çömlek Tip 7		X	
Çömlek Tip 8		X	X
Çömlek Tip 9			X
Çömlek Tip 10			X
Çömlek Tip 11		X	
Çömlek Tip 12			X
Küp Tip 1		X	X

Küp Tip 2		X	X
Küp Tip 3			X
Küp Tip 4		X	X
Küp Tip 5			X
Süzgeç Tip 1		X	X
Kalıp Tip 1		X	X
Kapak Tip 1		X	X
Boya Bezemeli Gövde Parçaları		X	

HARİTALAR

Harita 1.1: Karaman Ovası

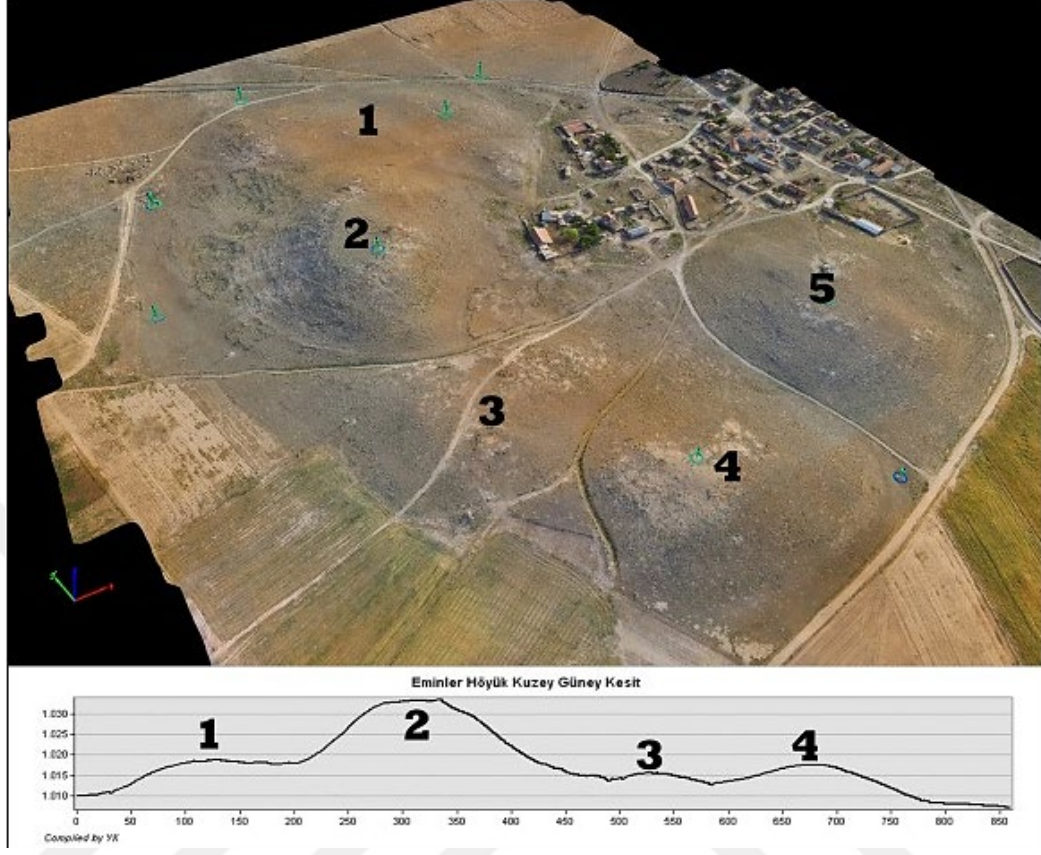

Harita 1.2: Eminler Höyük

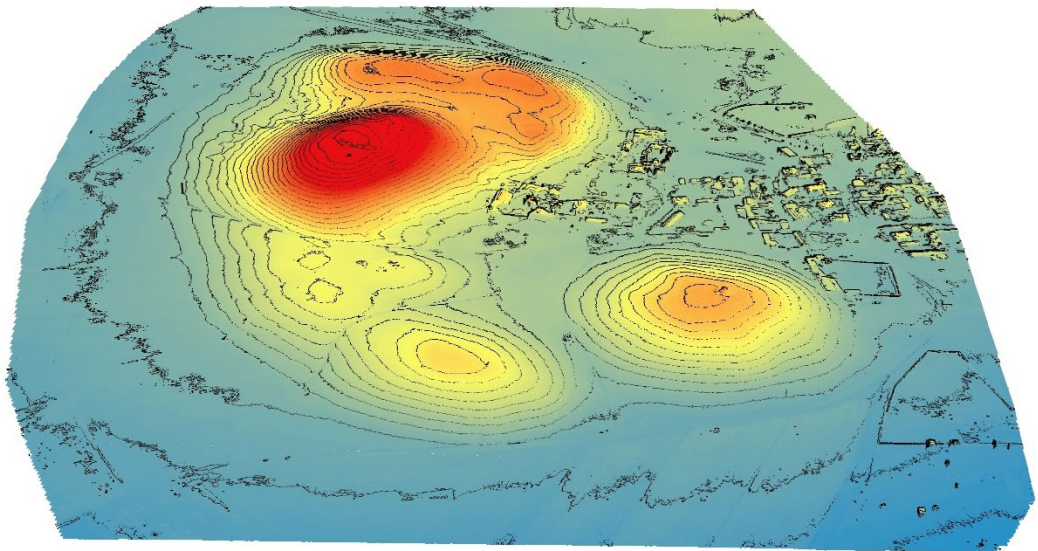

Harita 2. Tezde Adı Geçen Yerleşim Merkezleri

RESİMLER

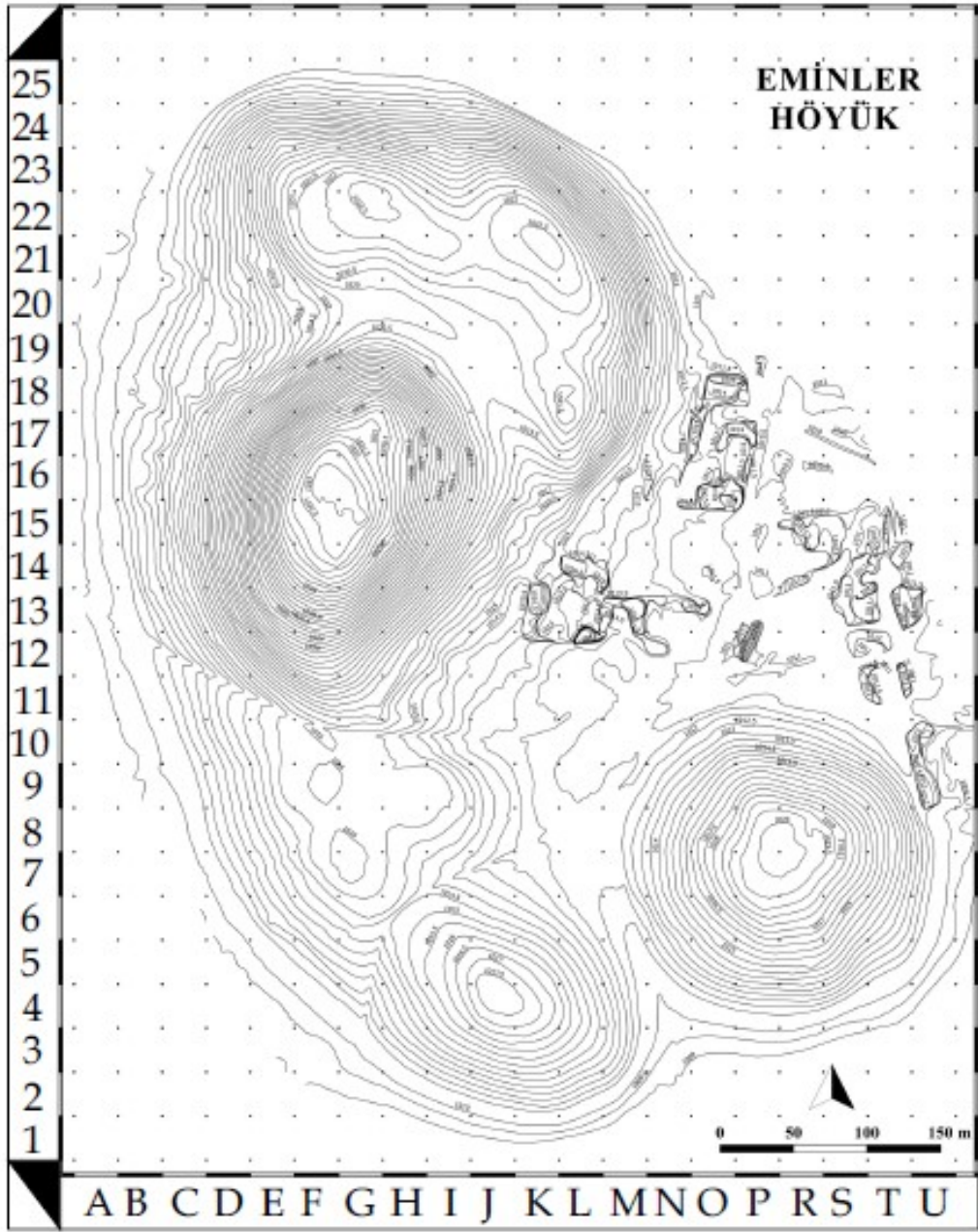
Resim 1.1. Eminler Höyük 3 Boyutlu Model Görüntüsü ve Kuzey-Güney Kesiti (Kamış, 2018a:202:Res.2)

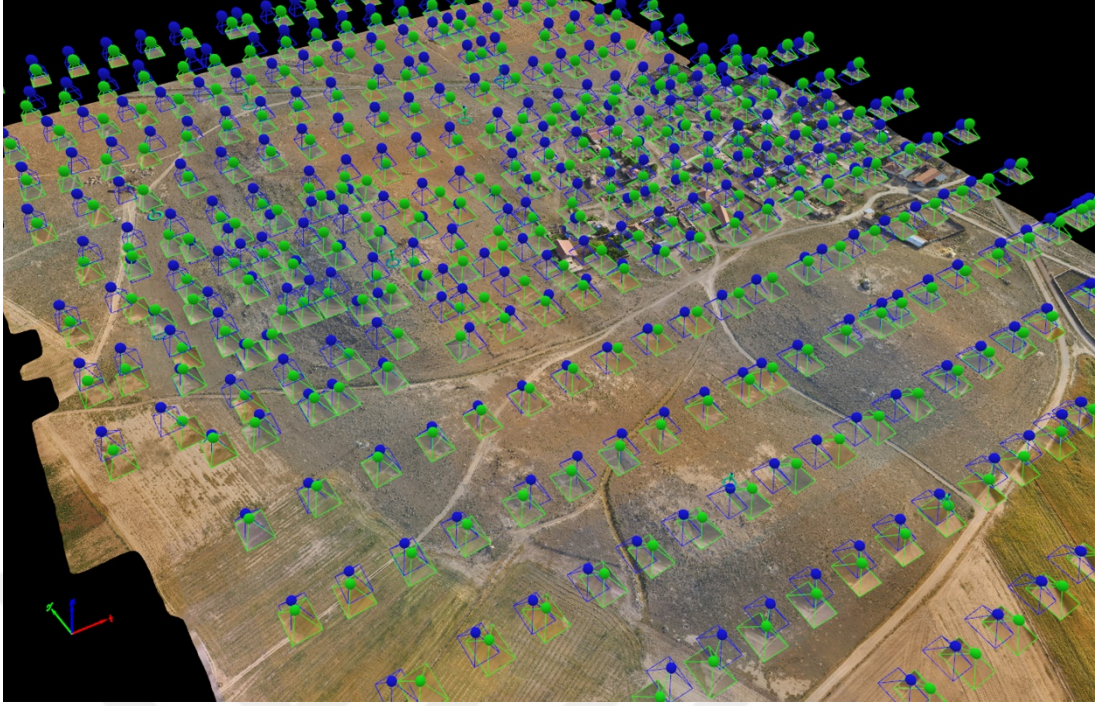
Resim 1.2. Dijital Yükseklik Haritası (DEM)

Resim 1.3. Eminler Höyük Karelej/Toplama Birimleri

Resim 1.4. Topografik Harita (Kamış, 2018b:512, Res.4)

Resim 1.5. Eminler Höyük 3 Boyutlu Model Çalışması (Kamış, 2018a:203, Res.3)

Resim 2.1. Yoğun Taşçık ve Kum Katkılı Yalın Seramik Grubu

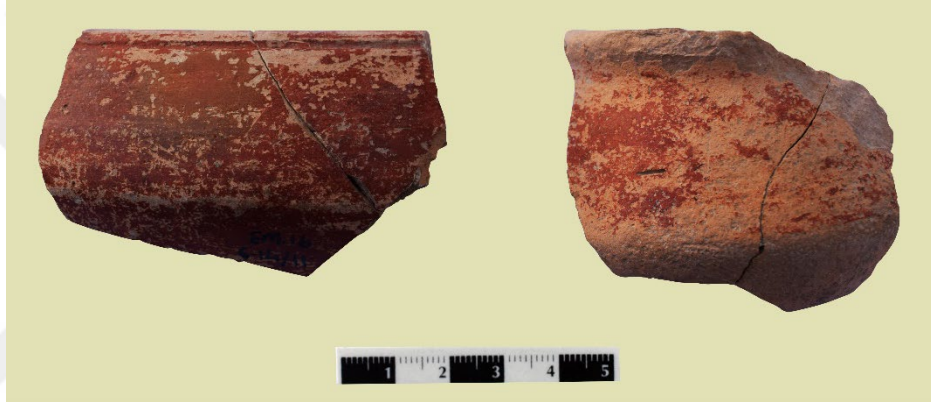
Resim 2.2. İyi Arıtılmış Yalın Seramik Grubu

Resim 2.3. Kırmızı Astarlı Seramik Birinci Grup

Resim 2.4 Kırmızı Astarlı Seramik İkinci Grup

Resim 2.5. Kırmızı Astarlı Seramik Üçüncü Grup

Resim 2.6. Kırmızı Astarlı Seramik Dördüncü Grup

Resim 2.7. Gri ve Parlak Perdahlı Seramik

Resim 2.8. Gri ve Perdahsız Seramik

Resim 2.9a-2.9b. Krem Astarlı Seramik (Sol 9a, Sağ 9b)

Resim 2.10. Pişirme Kapları

Resim 2.11. Mühür Baskılı Boyunlu Çömlek

Resim 2.12 Boyunlu Çömlek

Resim 2.13. Boyunlu Çömlek

Resim 2.14. Boyunlu Çömlek

Resim 2.15. Küp

Resim 2.16. İp Bezemeli Gövde Parçası

Resim 2.17. Boya Bezemeli Gövde Parçaları

Resim 2.18. Eggshell Ware

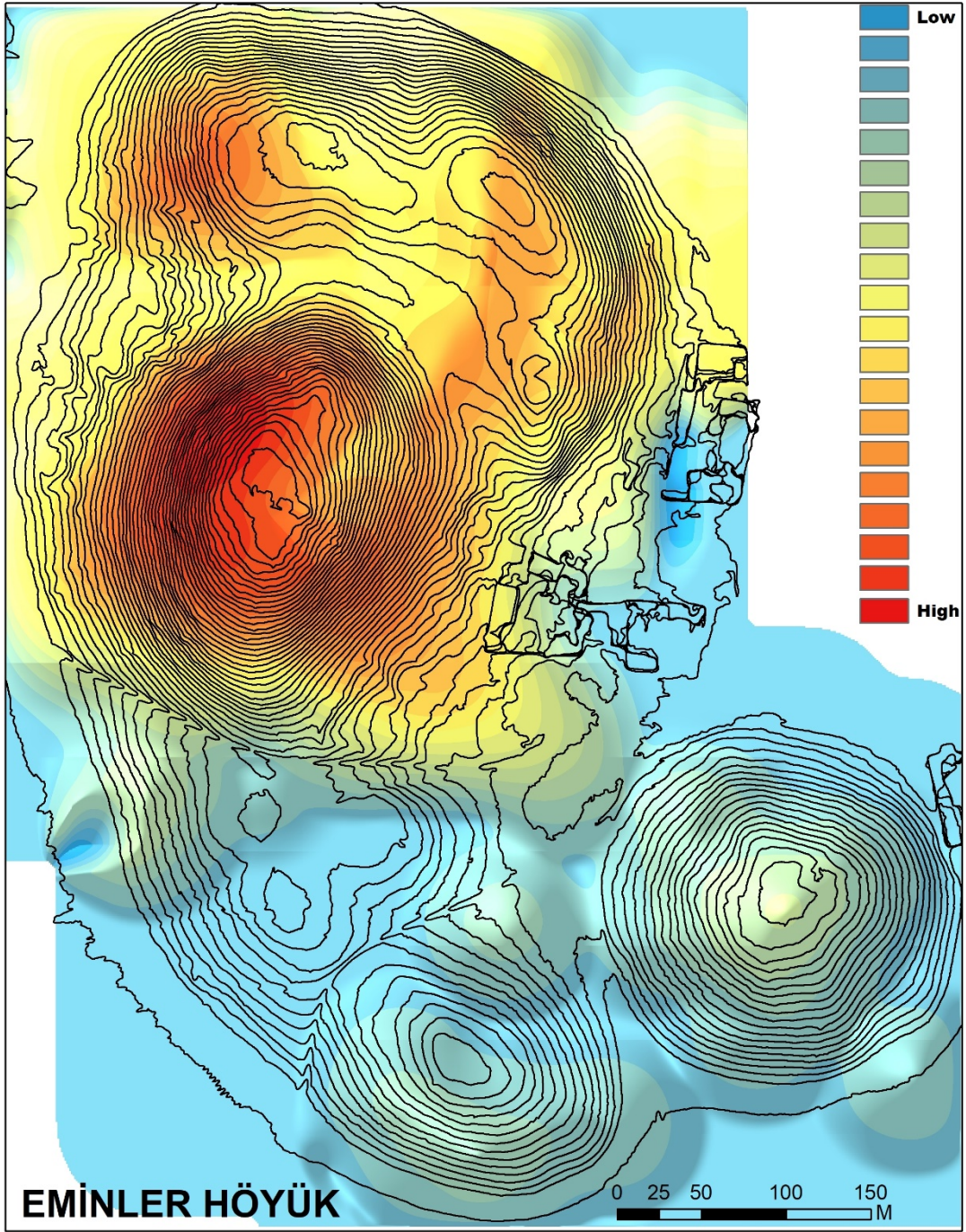
Resim 2.19. Kilikya Boyalıları

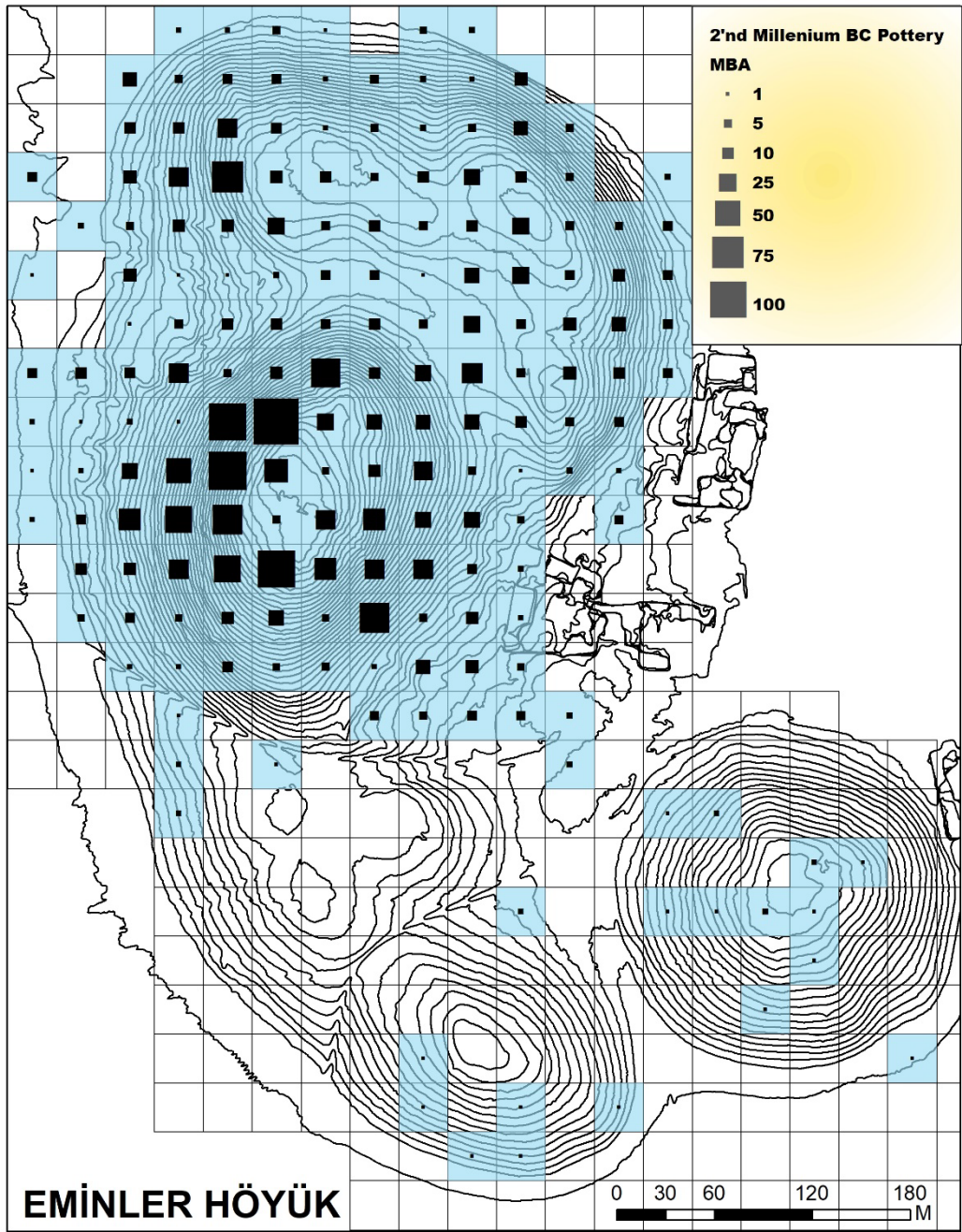
Resim 3.1 Adak Kabı

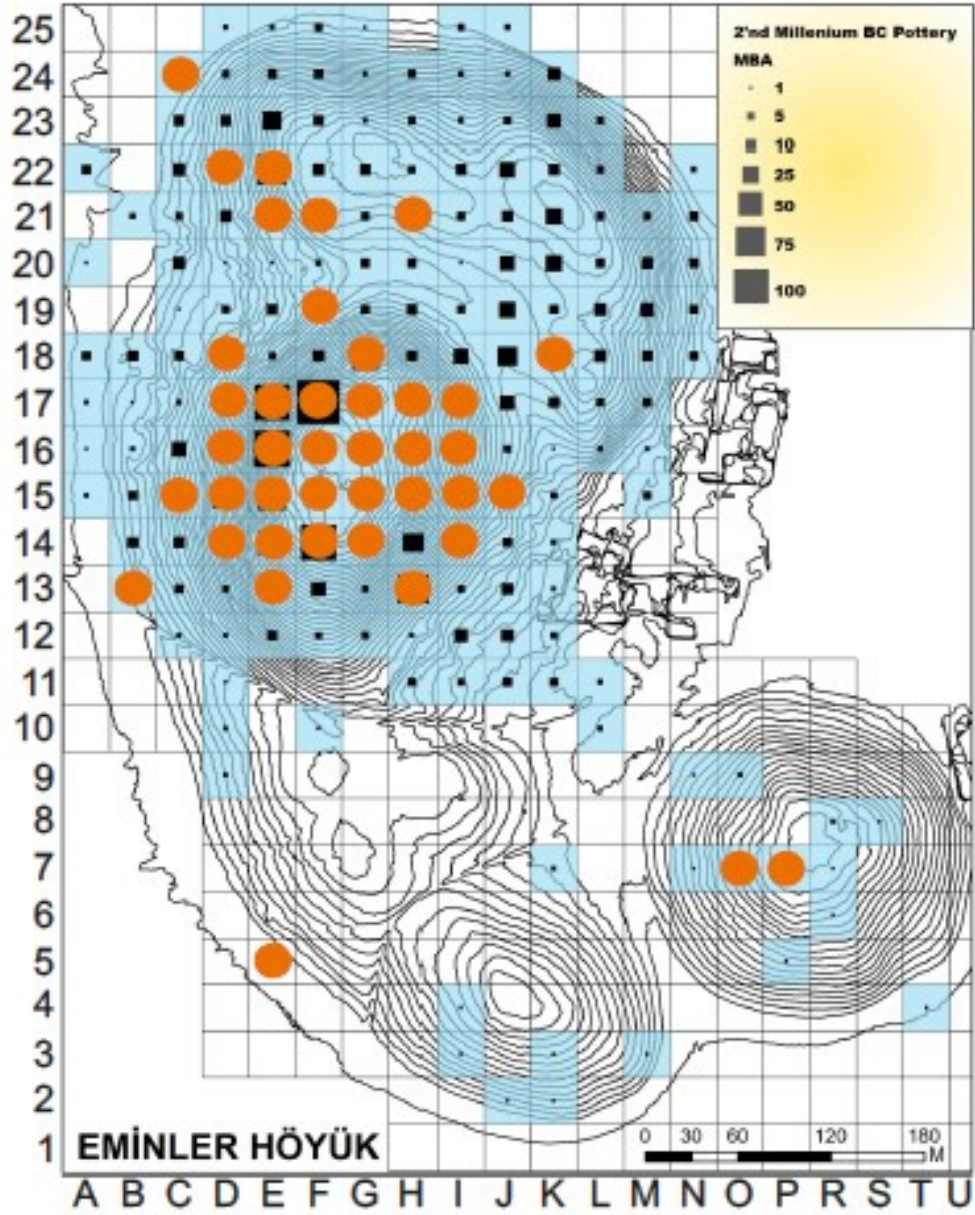
Resim 3.2. Kalıp

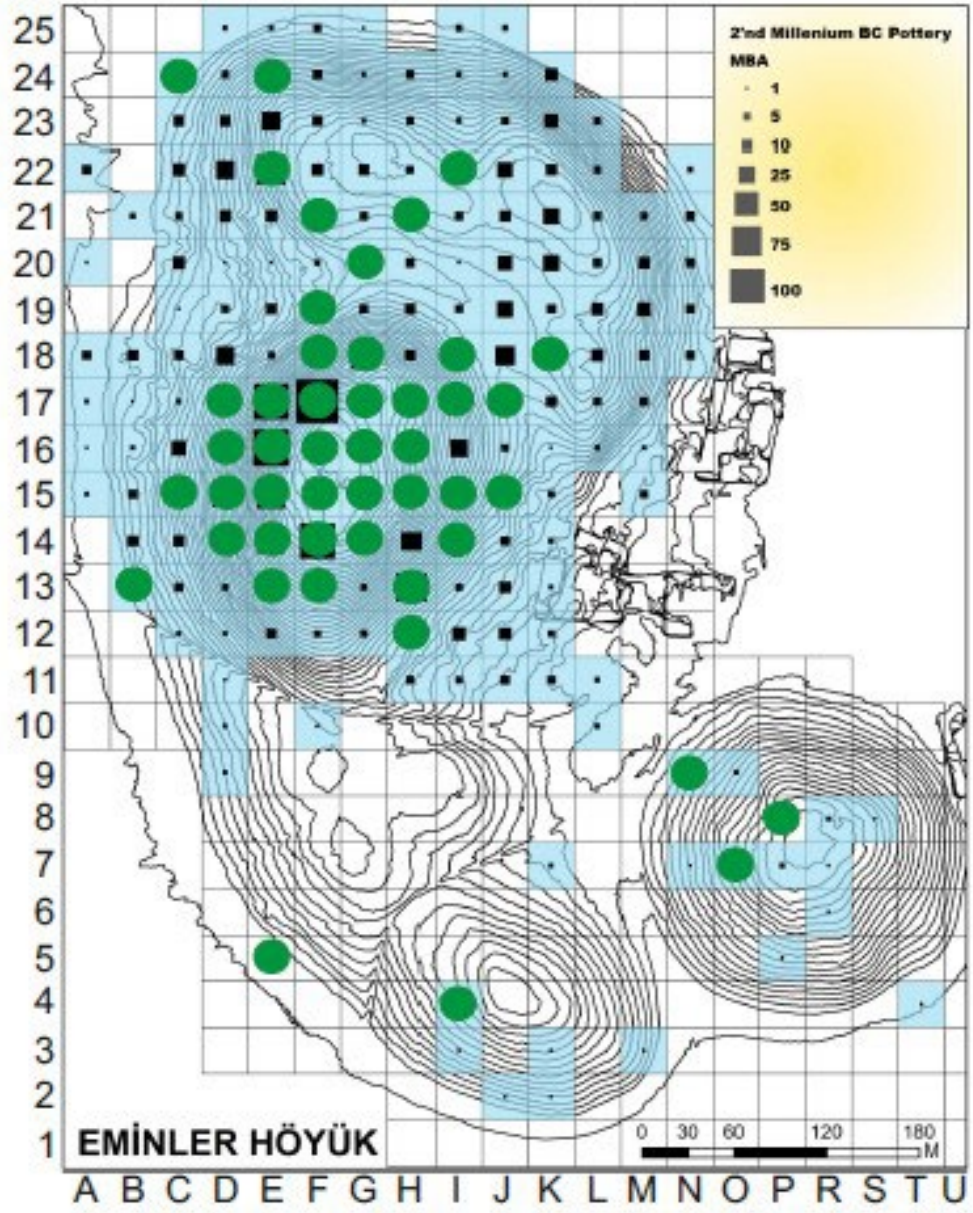
Resim 5.1. Dijital Yükselik Haritası (Dem)

Resim 5.2. MÖ. II. Binyıl Seramiklerinin Dağılımları

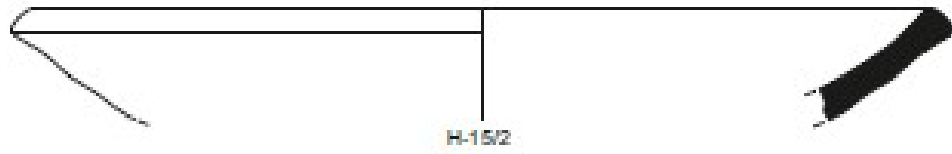
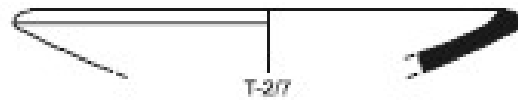
Resim 5.3. Asur Ticaret Kolonileri Çağı Seramik Dağılımları

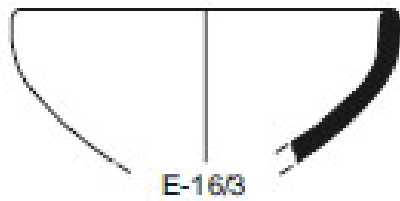

Resim 5.4. Hitit Dönemi Seramik Dağılımları

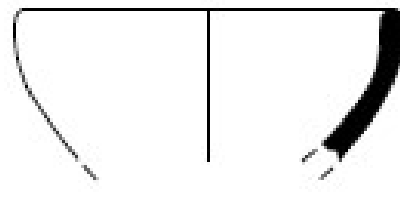
LEVHALAR

LEVHA 1

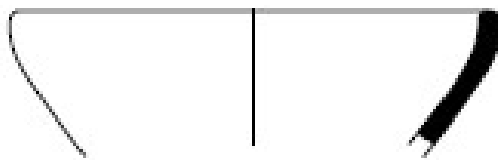

E-16/3

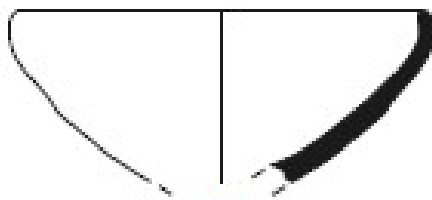
E-15/17

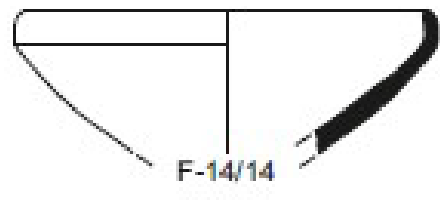
E-15/18

E-17/2

T-1/5

F-14/14

E-16/5

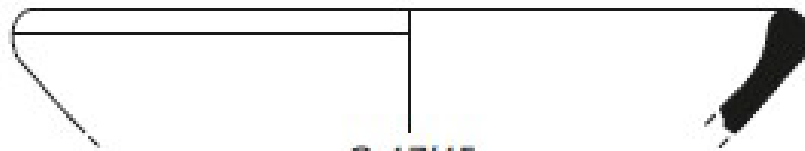

F-17/25

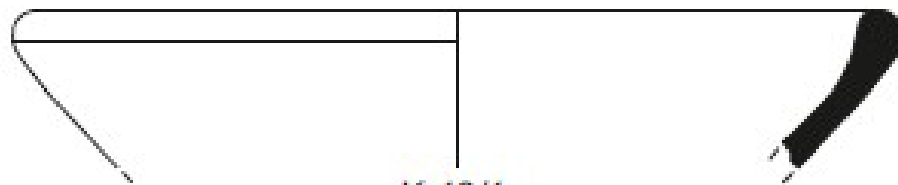
G-14/6

G-17/15

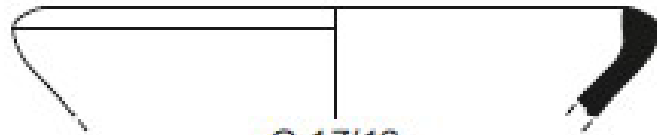

D-16/5

K-18/1

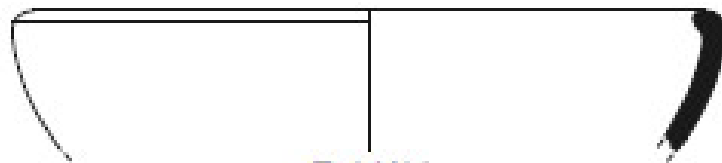

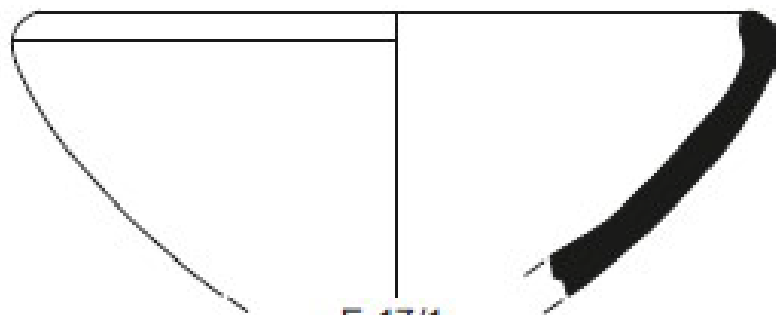
G-17/16

T-2/16

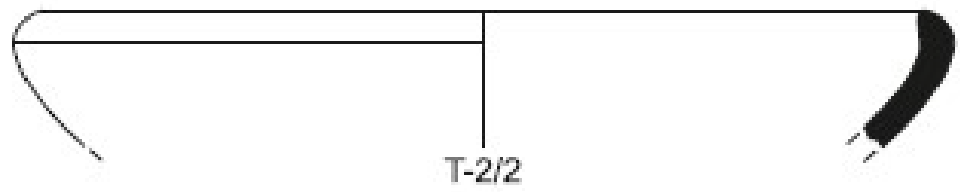
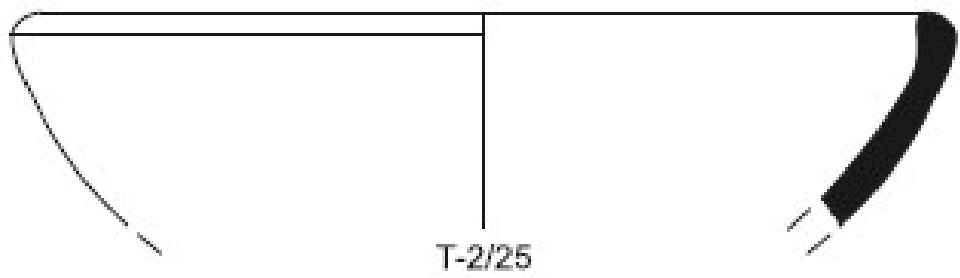
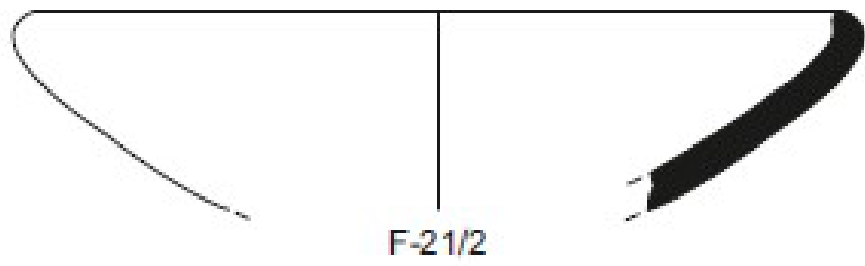
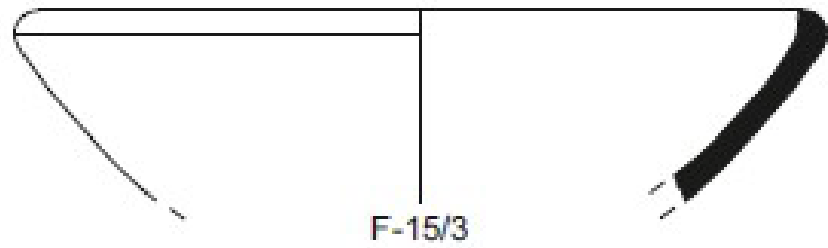

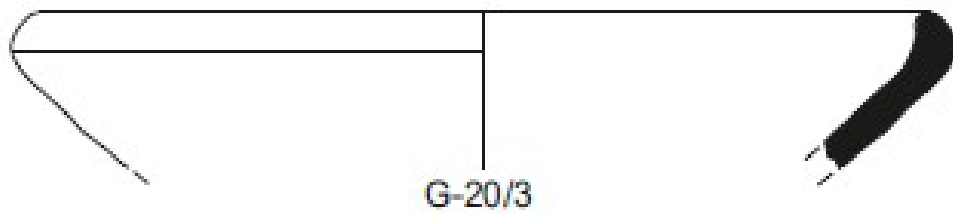
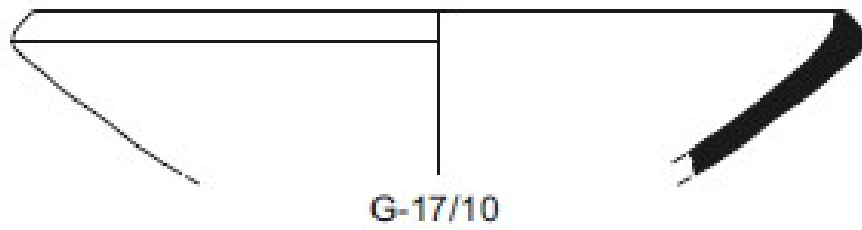
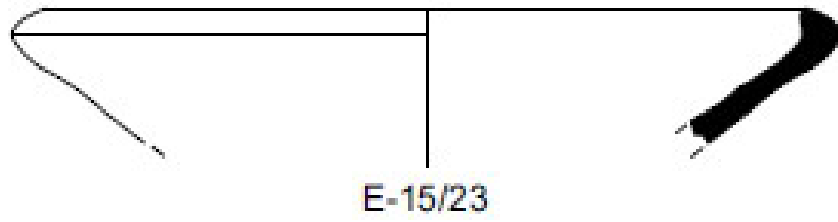
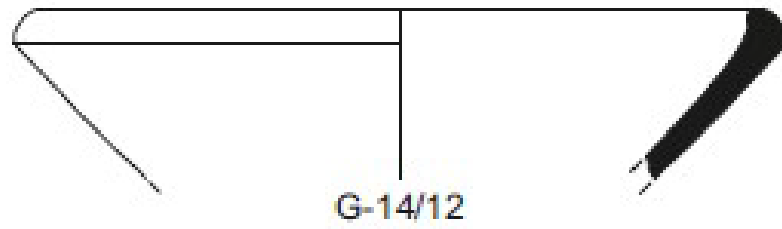
E-14/11

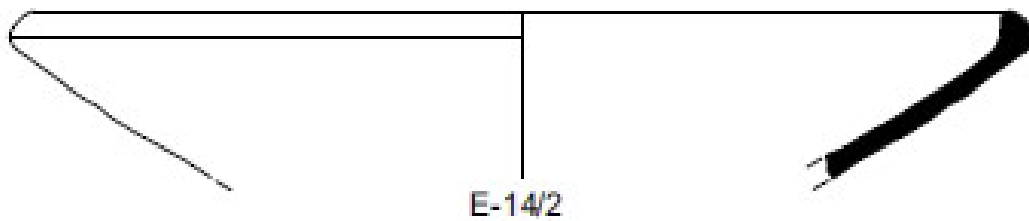
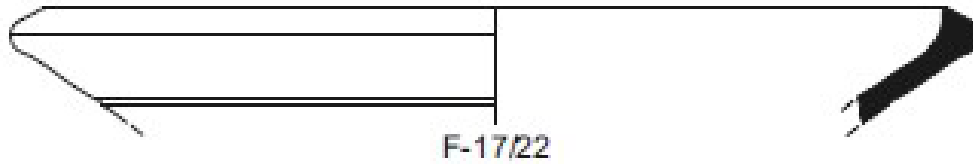
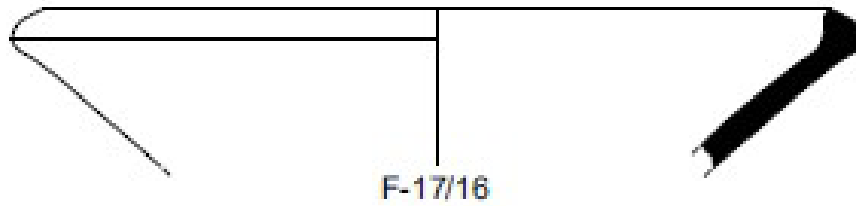
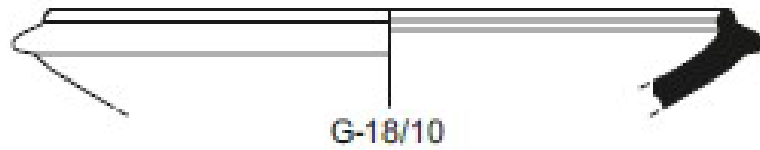
E-17/1

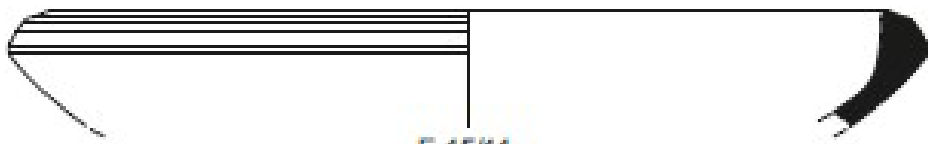

LEVHA 7

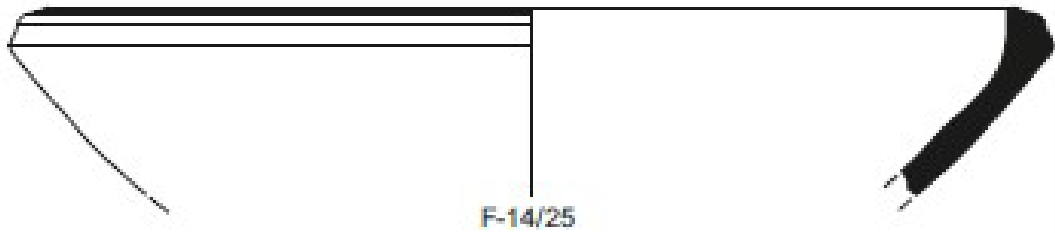

F-16/4

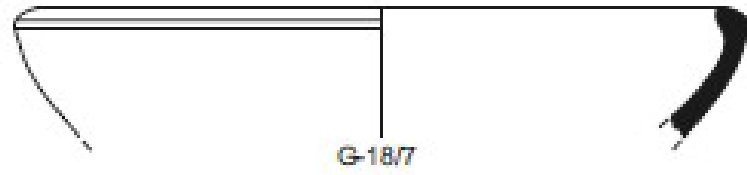
E-15/11

F-14/25

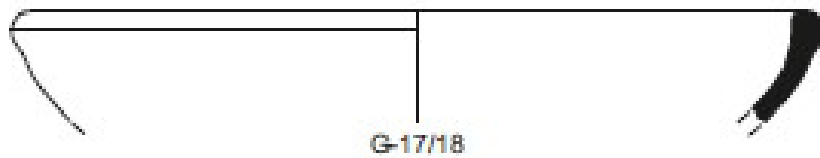
LEVHA 9

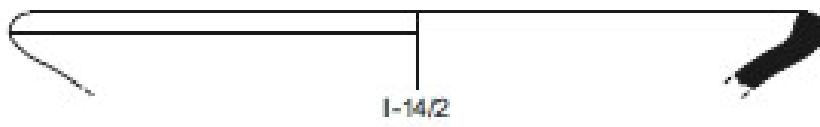
G-18/7

I-15/4

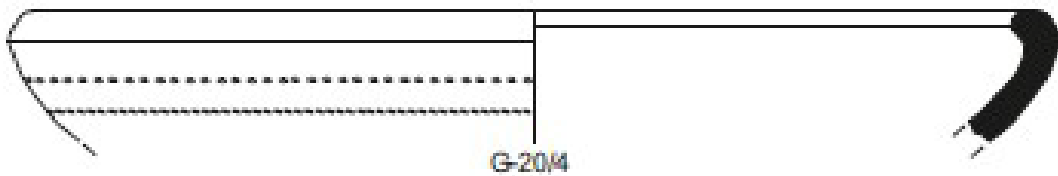
G-17/18

I-14/2

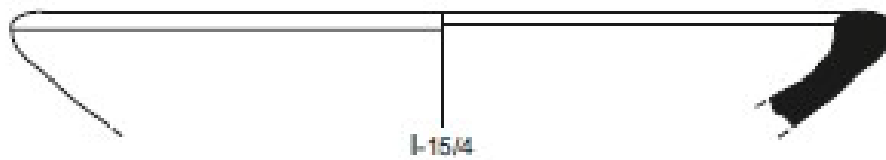
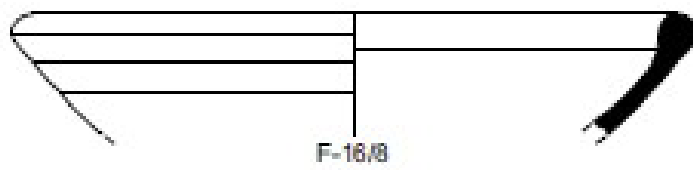
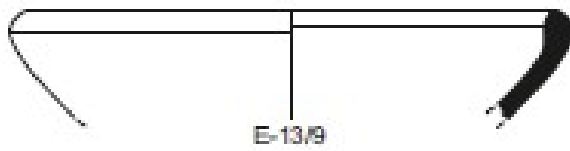
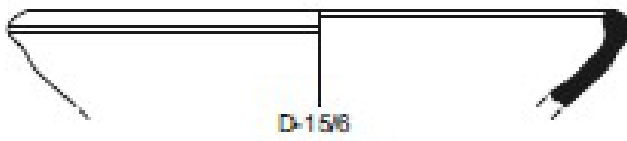
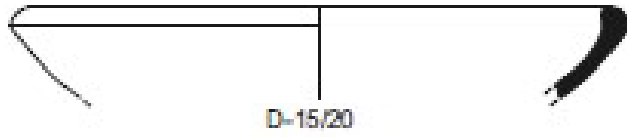
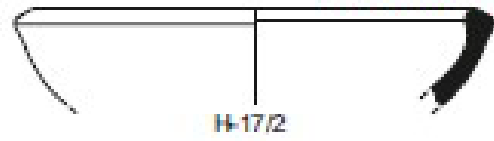
G-17/29

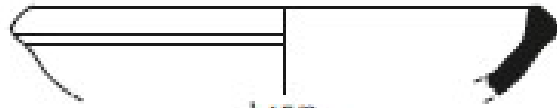
G-20/4

LEVHA 10

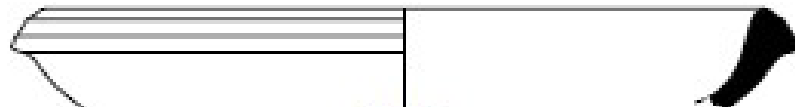
LEVHA 11

I-15/6

G-17/5

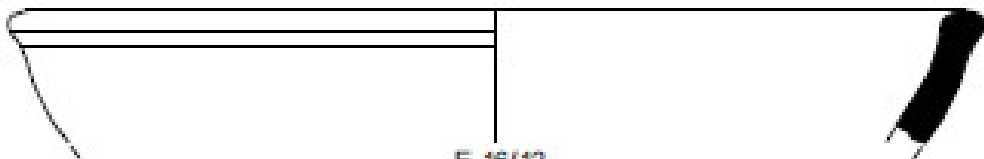
B-13/4

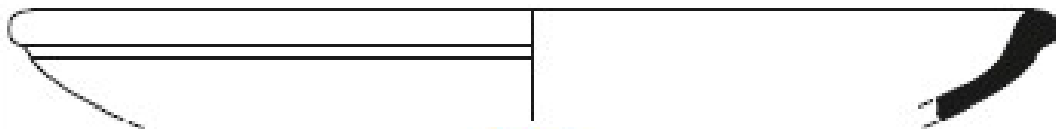
D-16/8

F-16/7

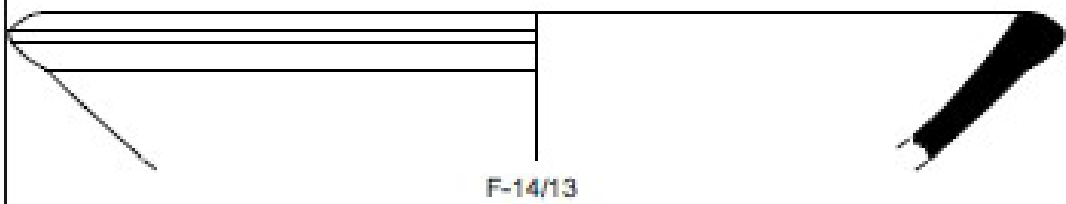
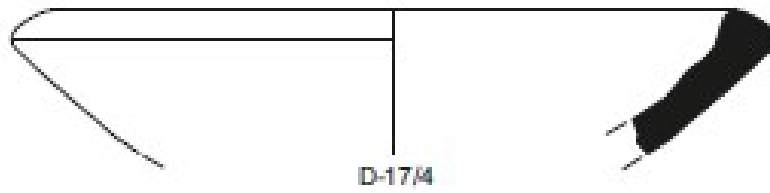
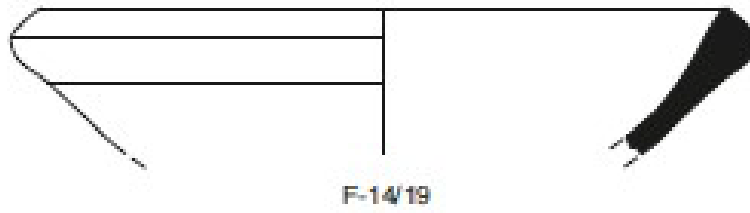
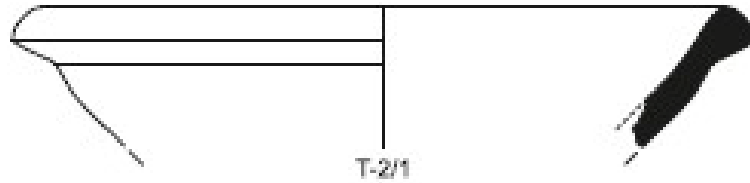

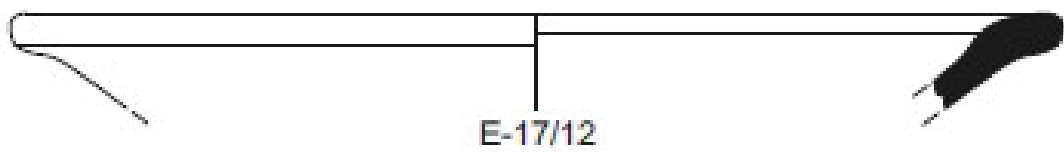
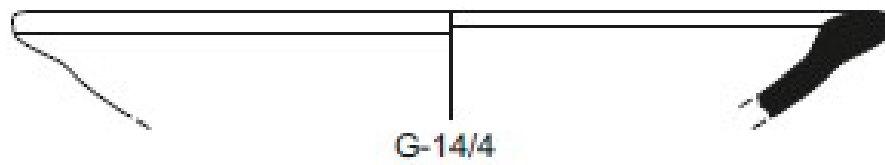
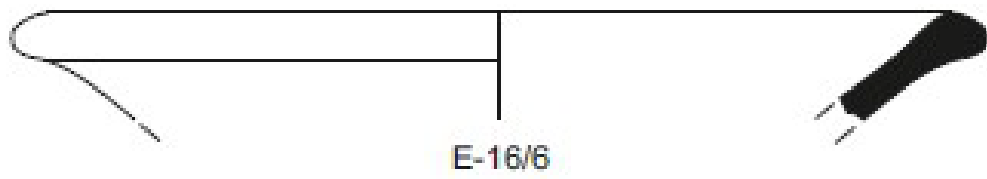
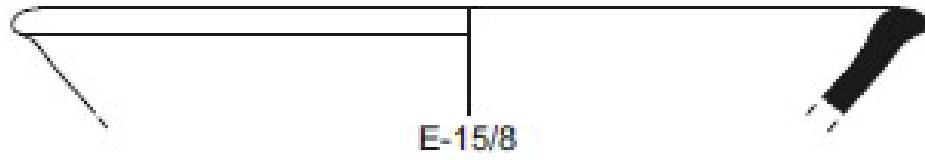
E-16/12

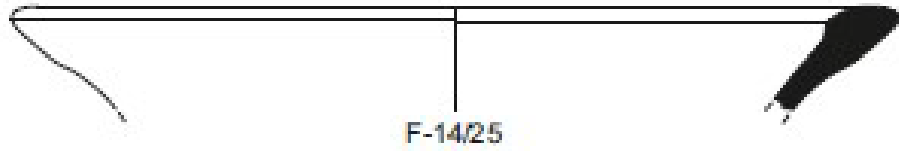

F-15/9

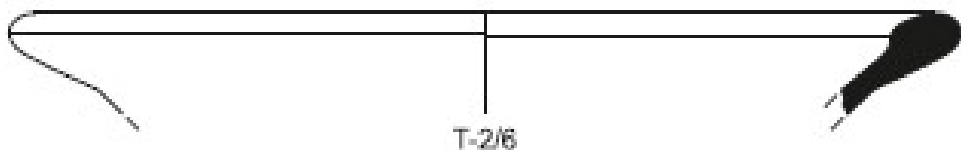

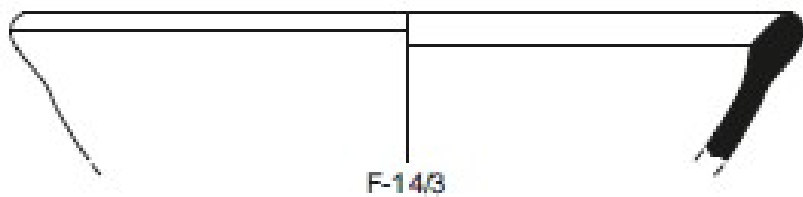

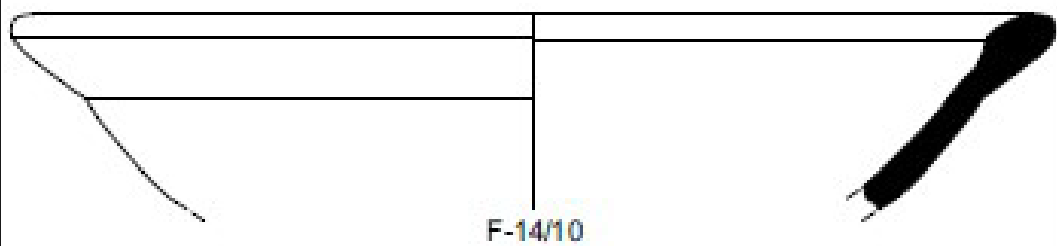
F-14/25

T-2/6

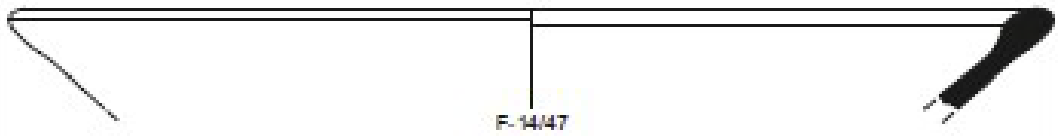
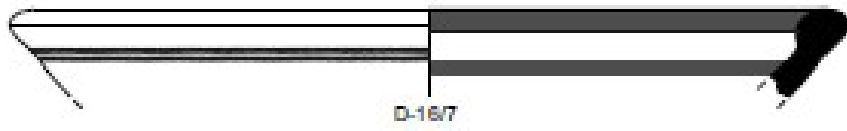

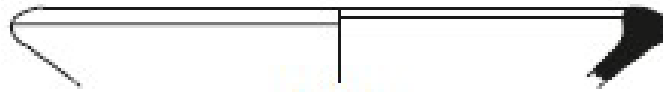
F-14/3

F-14/10

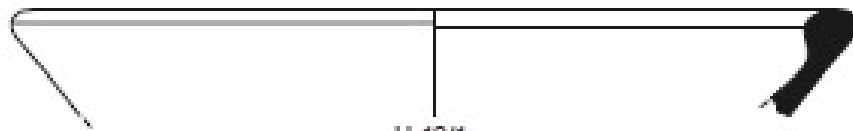

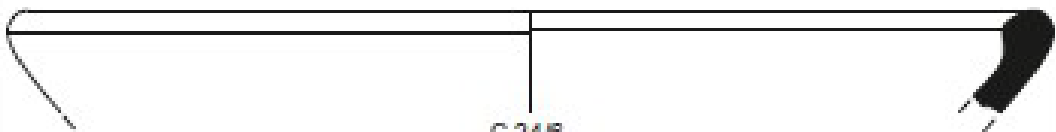
F-17/10

F-16/25

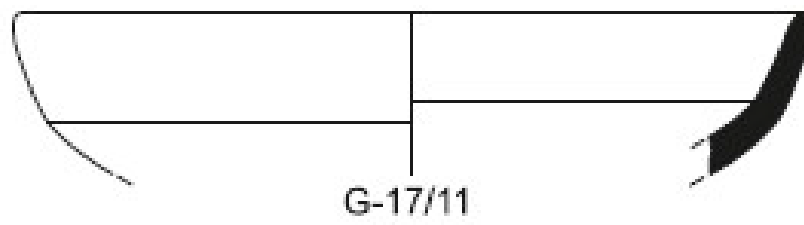
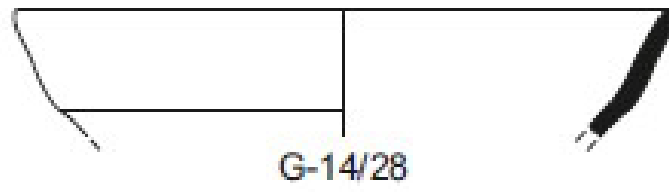

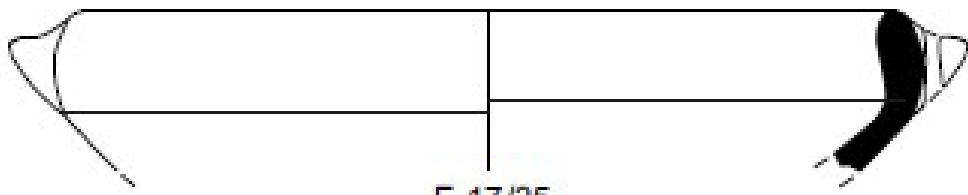
H-12/1

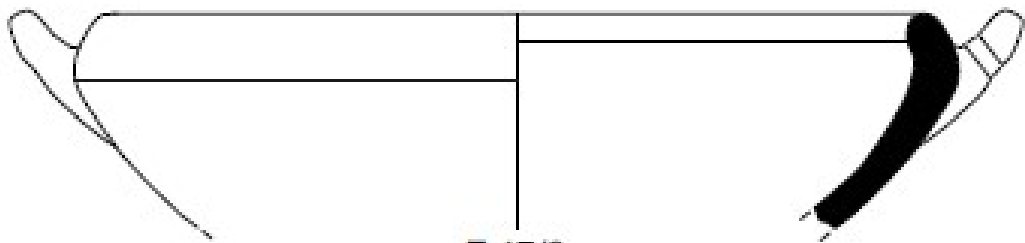
C-24/8

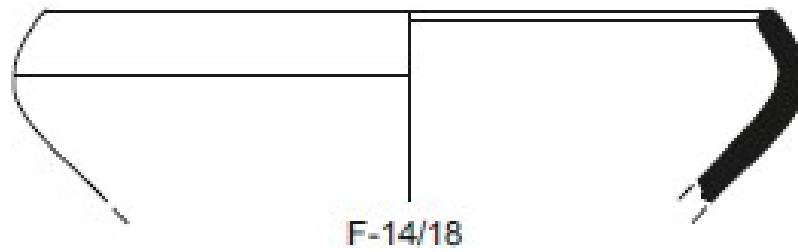
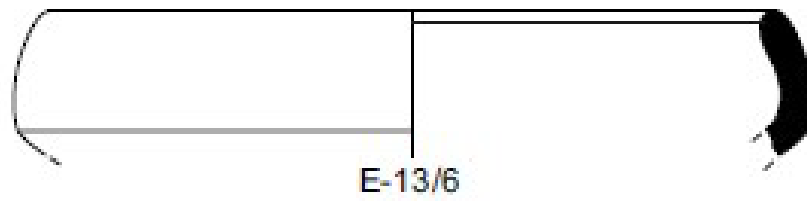
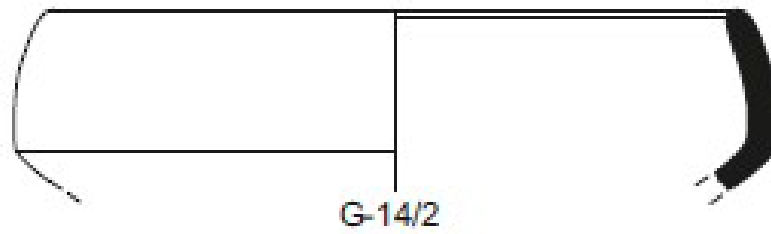
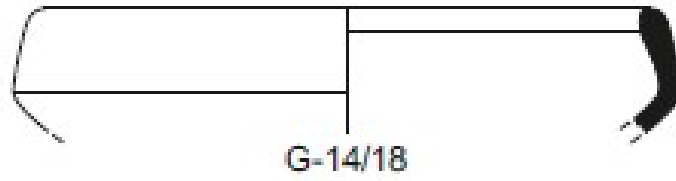
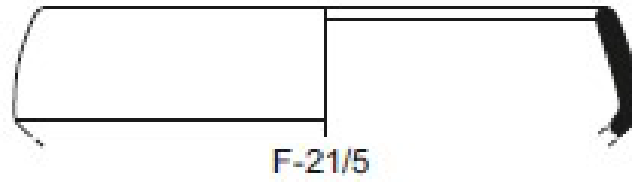

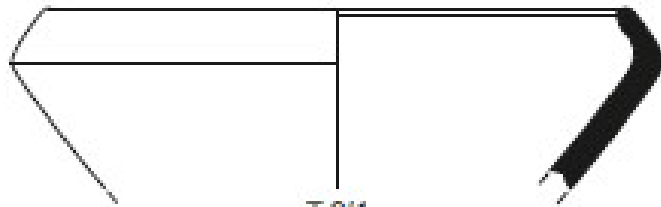
F-17/35

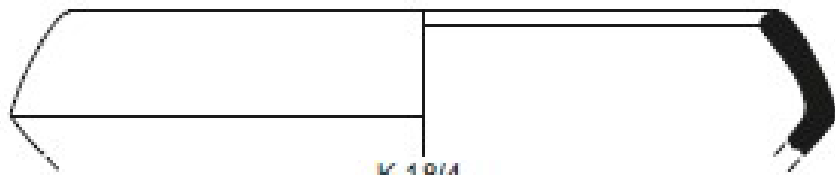
E-17/8

T-2/1

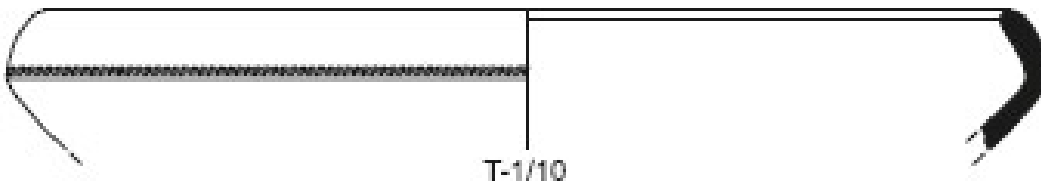
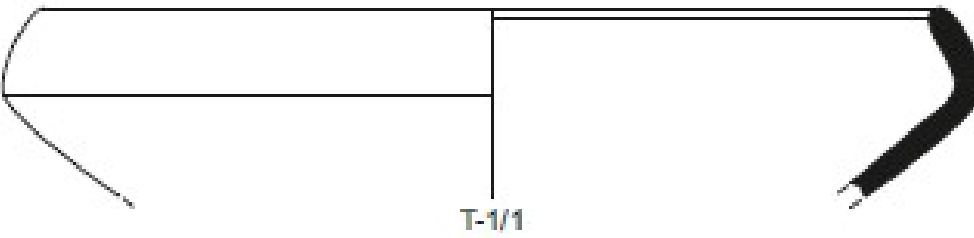
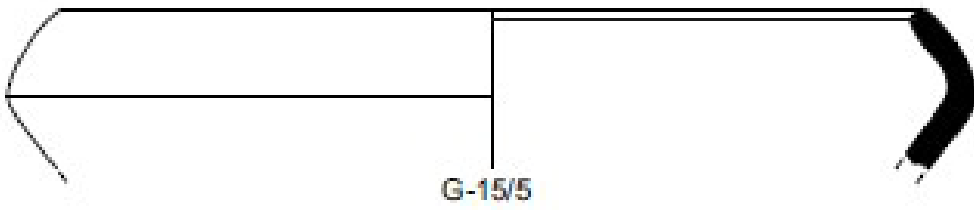
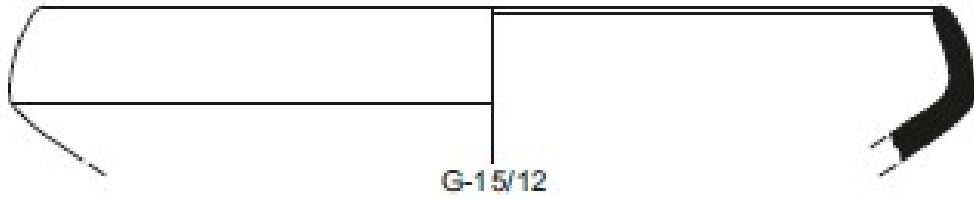

K-18/4

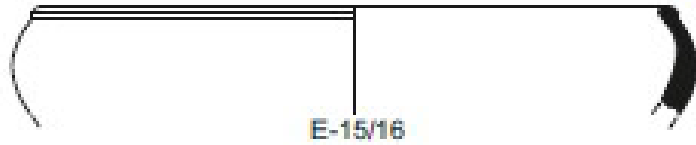

H-21/1

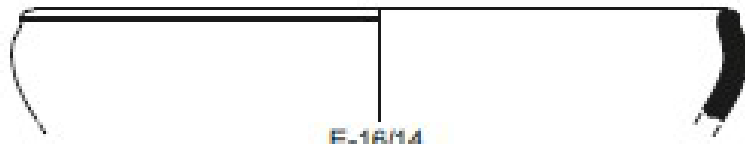

LEVHA 22

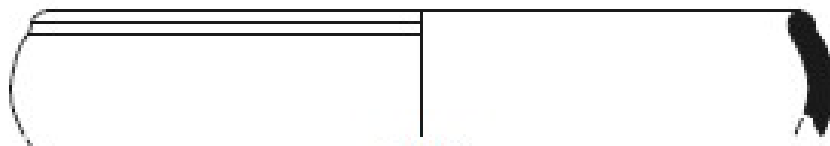
E-15/16

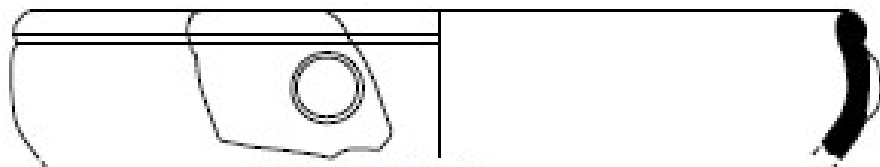
E-16/14

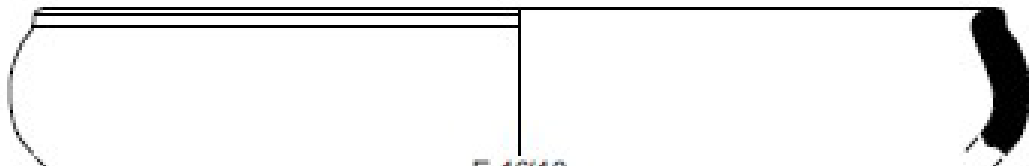
D-15/6

T-1/18

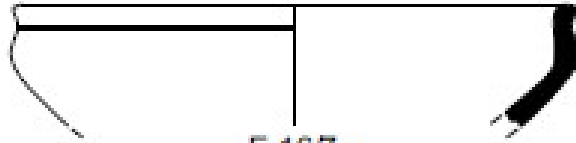

D-15/6

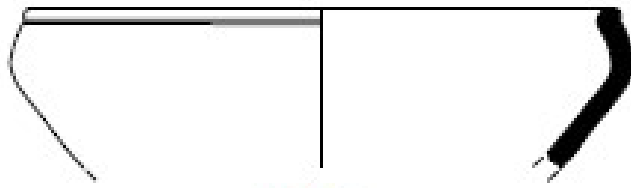

E-16/10

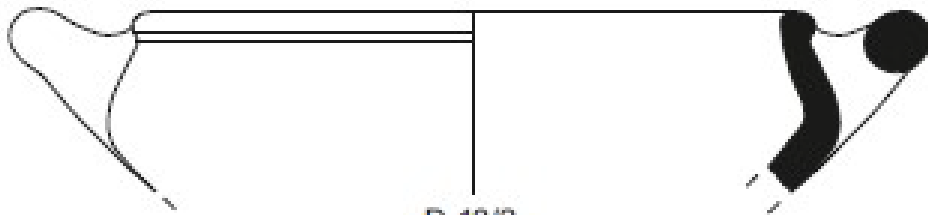

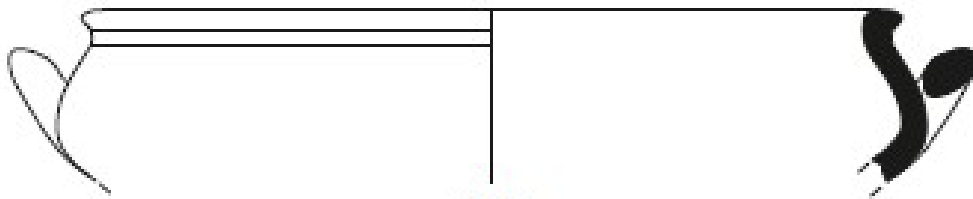
E-16/7

E-15/6

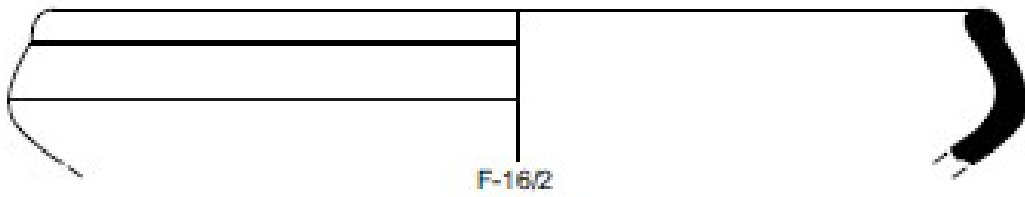
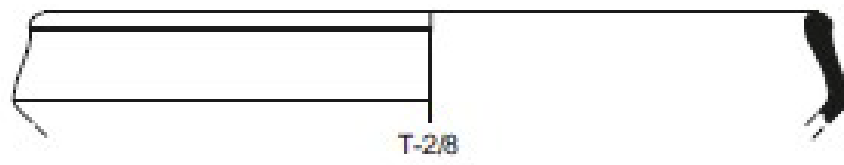
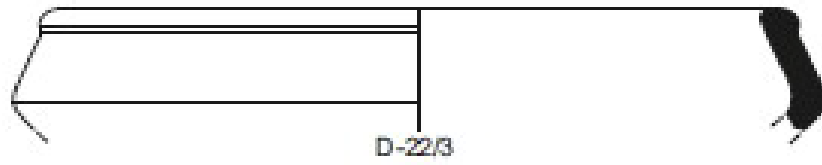
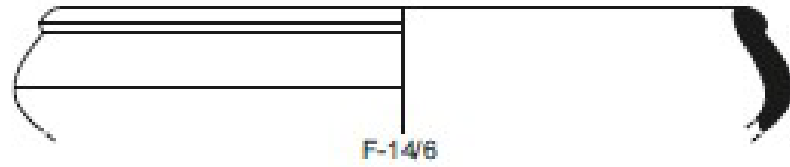

D-18/2

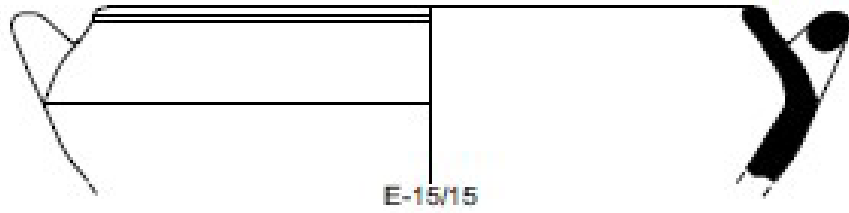

T-2/7

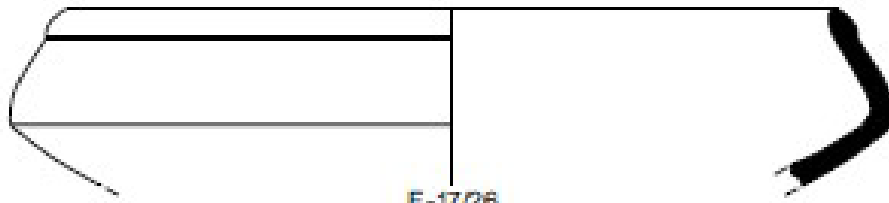
LEVHA 25

E-15/15

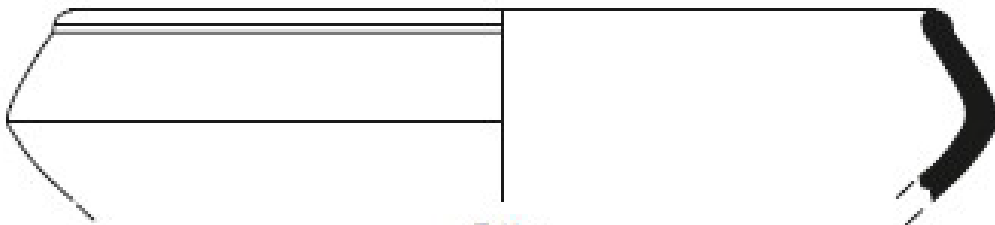
E-15/10

F-17/26

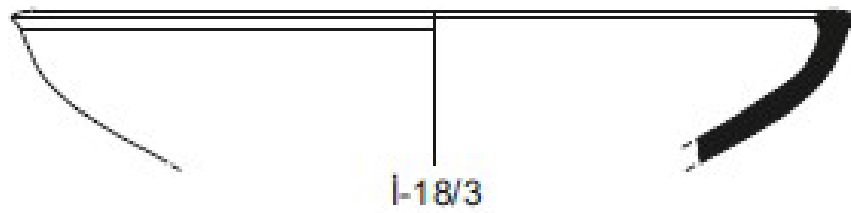
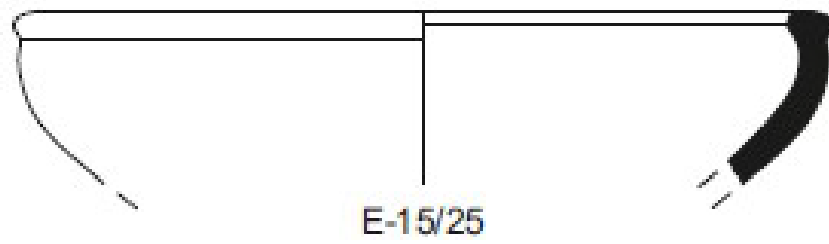
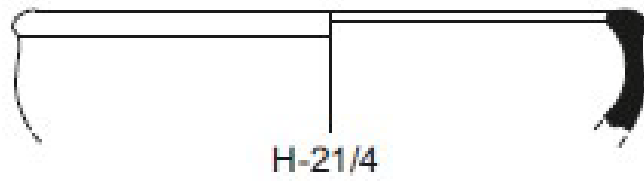

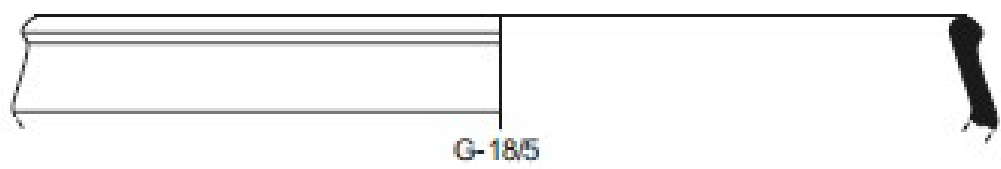
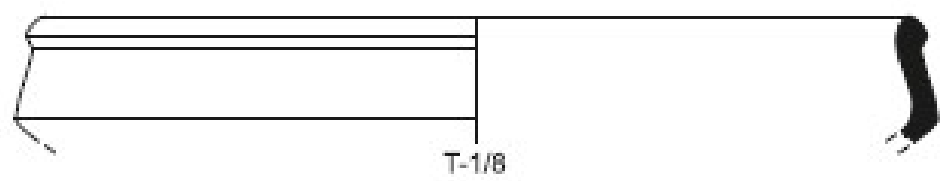
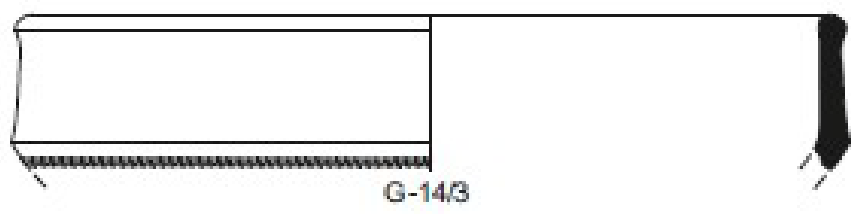
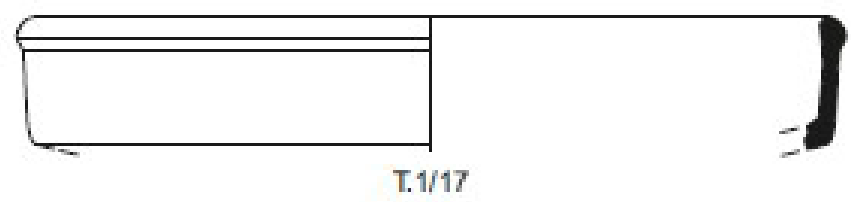
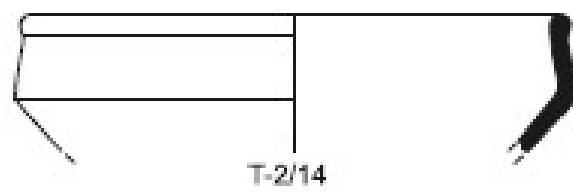
E-17/3

T.1/7

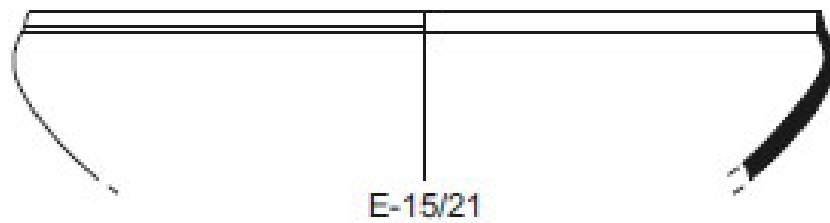

G-17/6

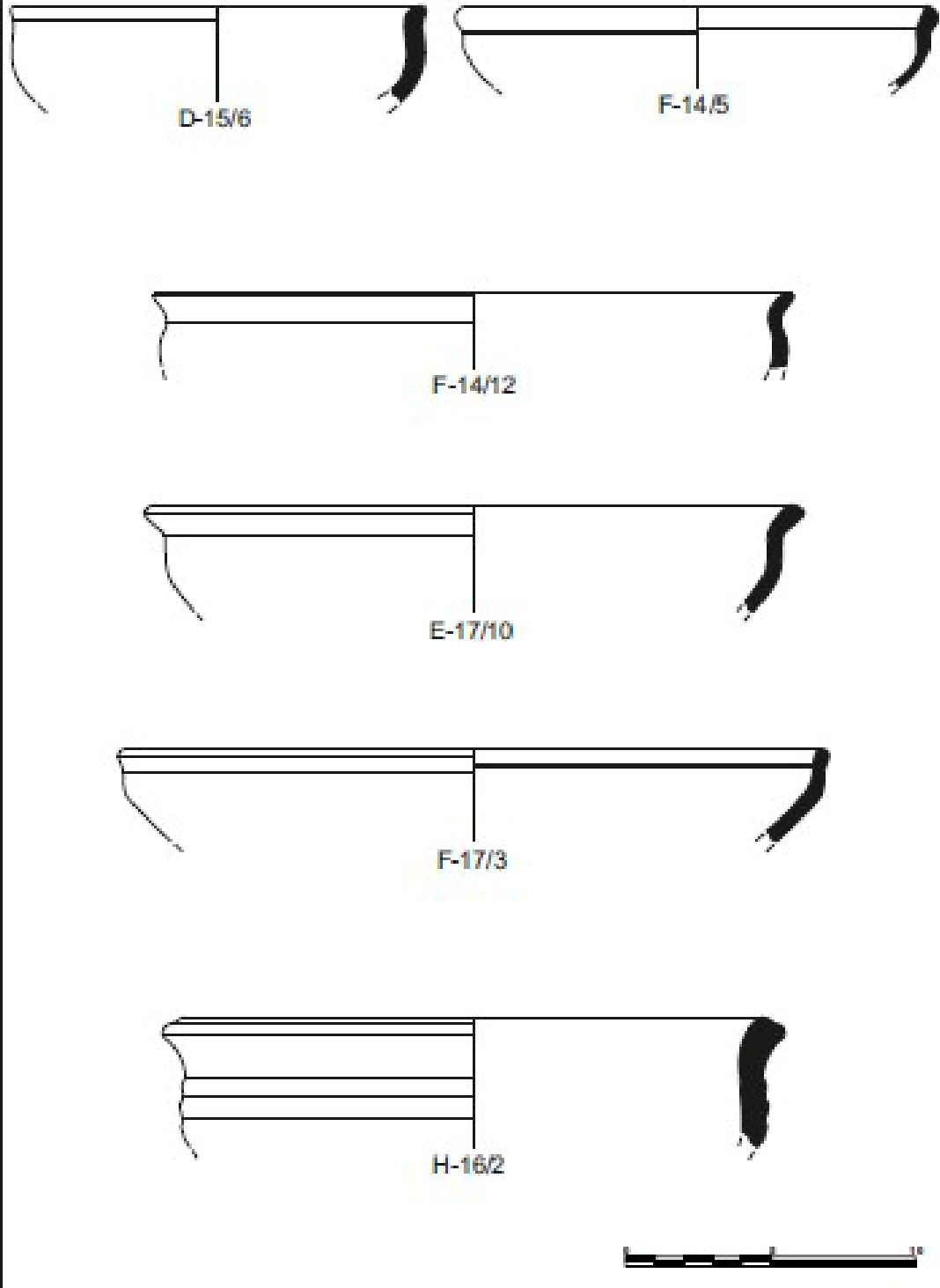

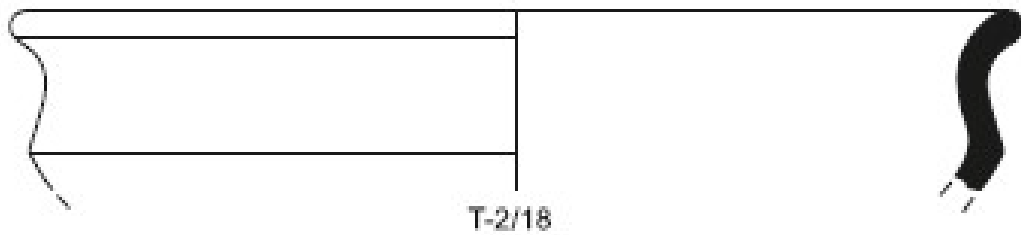
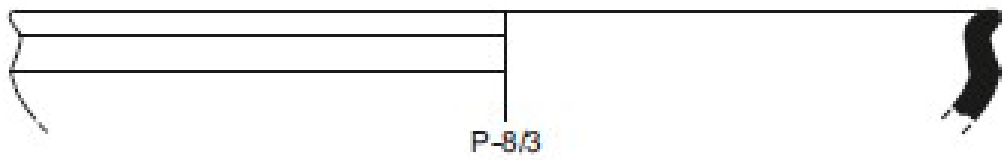
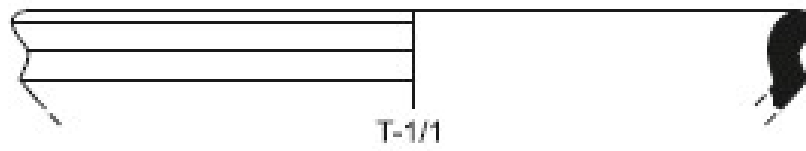
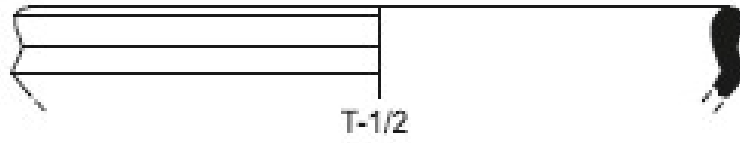
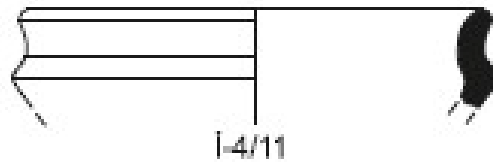
G-17/21

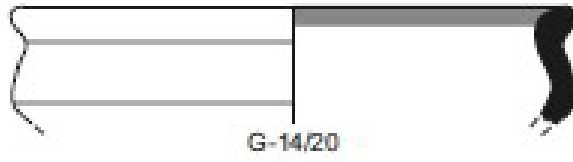

E-15/21

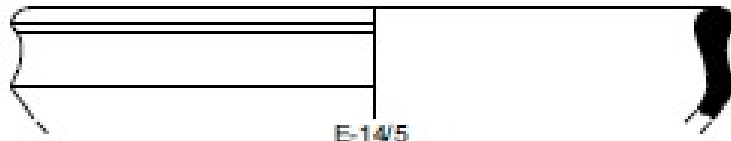

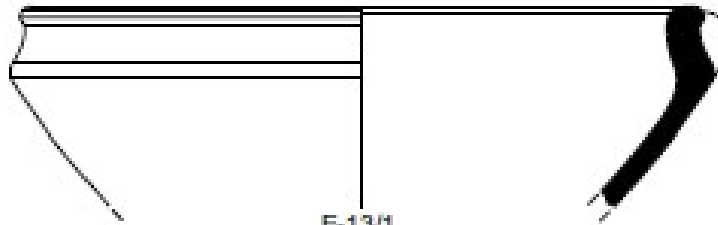

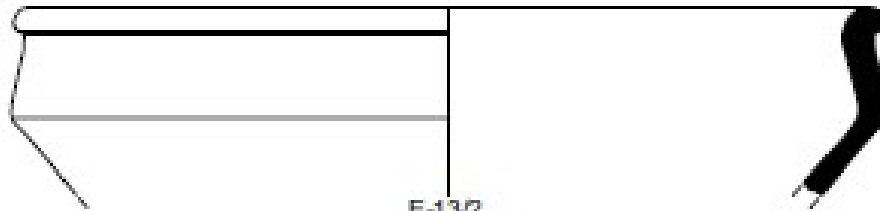
G-14/20

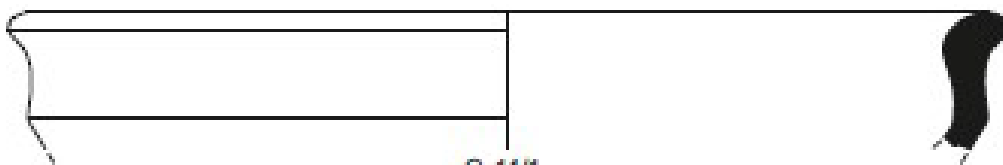
E-14/5

E-13/1

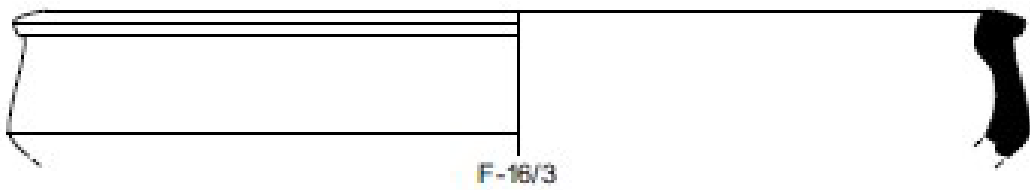
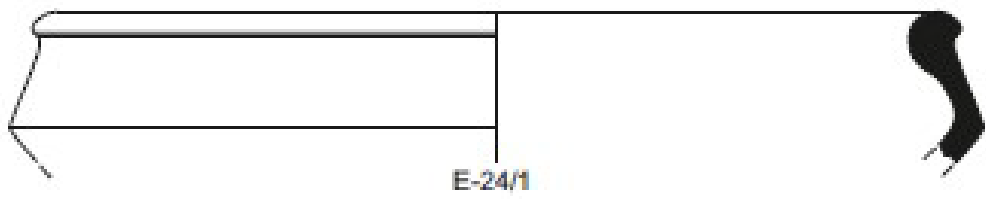
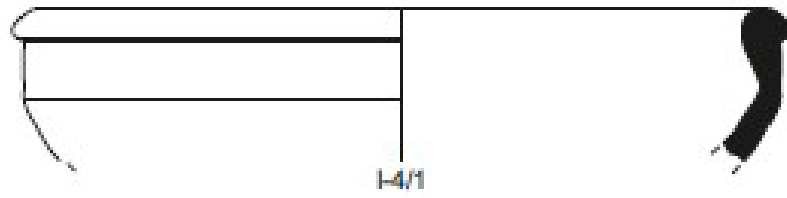

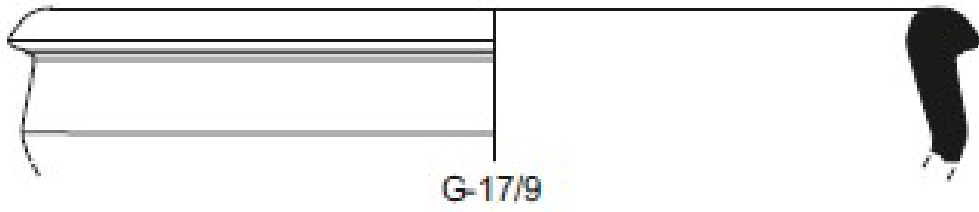
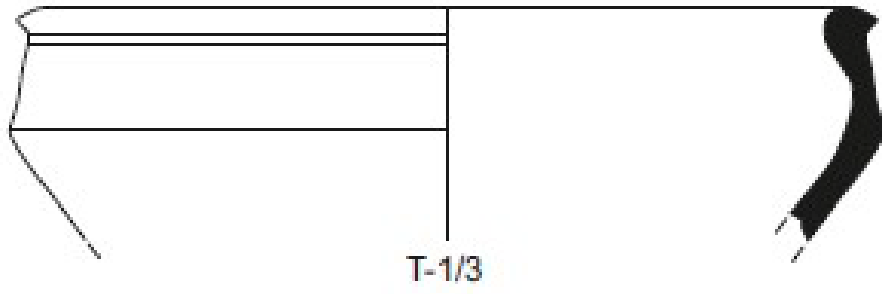
E-13/2

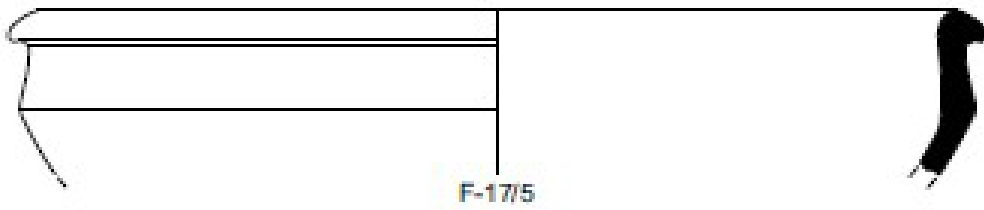
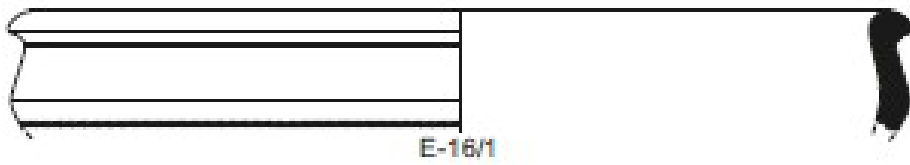
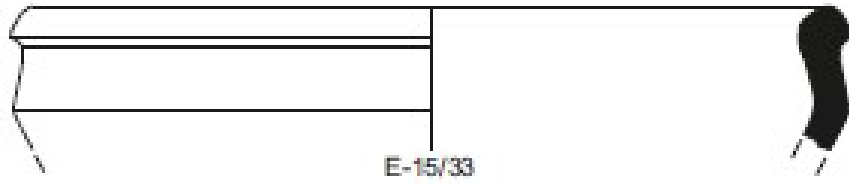
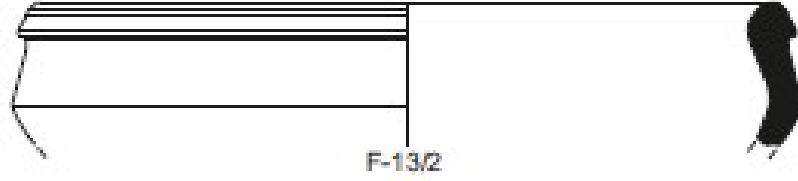
G-14/1

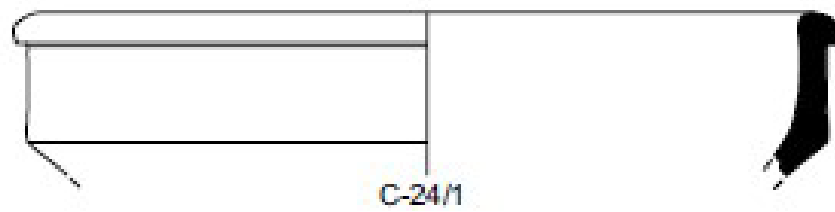
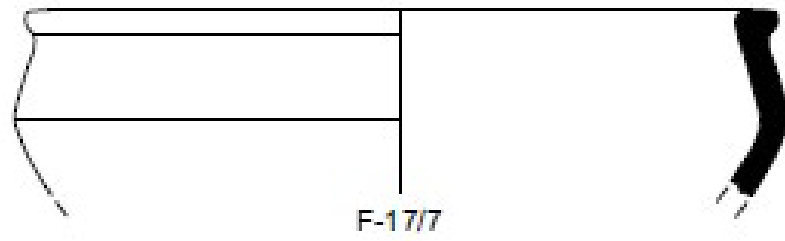
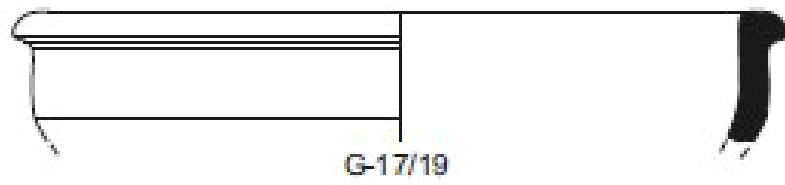
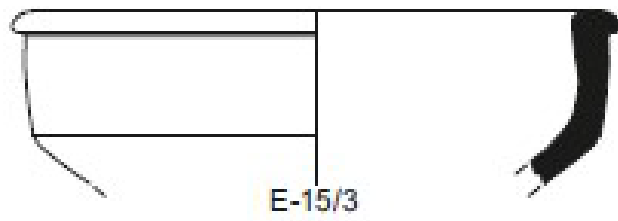
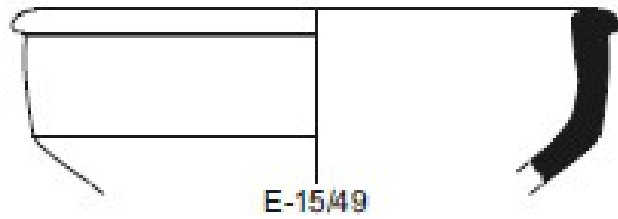

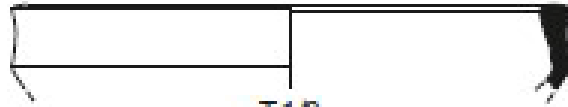

LEVHA 34

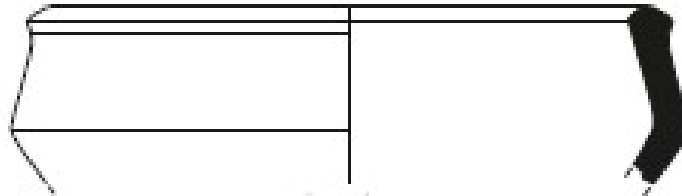

LEVHA 35

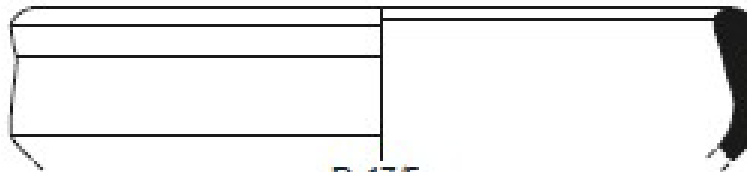

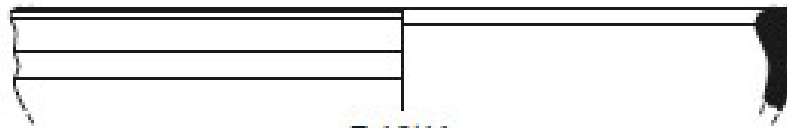
T.1/8

G-14/15

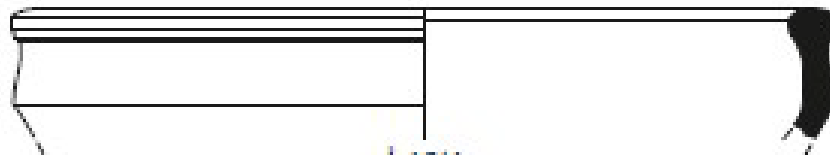
D-17/5

F-16/11

G-17/35

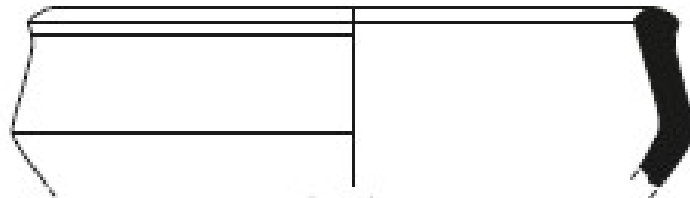

I-18/4

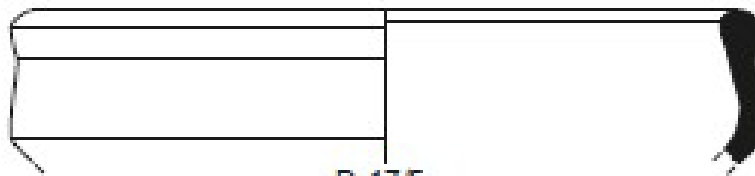

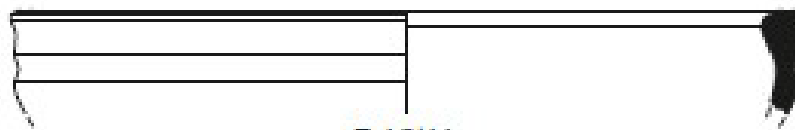
T.1/8

G-14/15

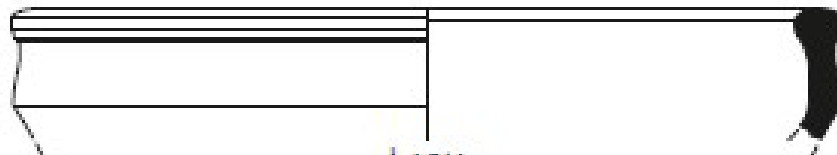
D-17/5

F-16/11

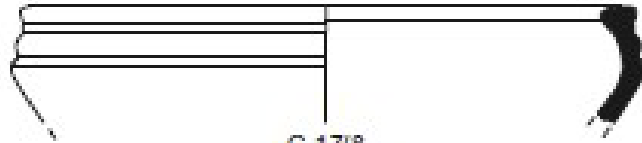
G-17/35

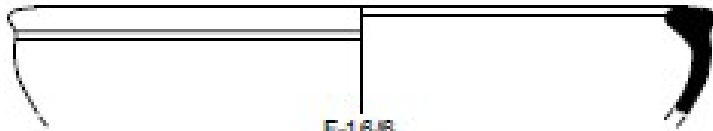
I-18/4

LEVHA 37

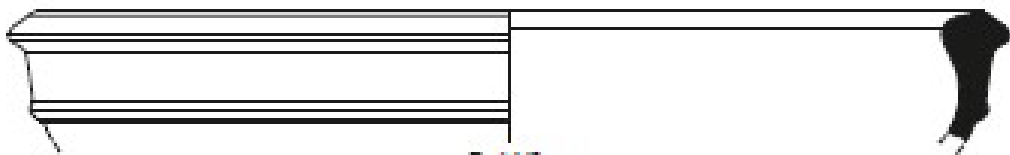
G-17/8

F-16/8

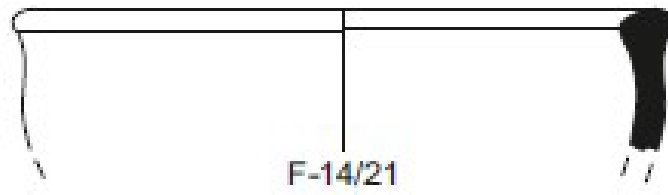

F-19/2

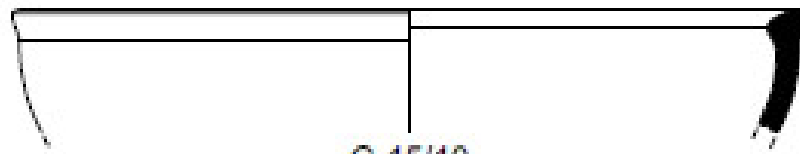

D-14/3

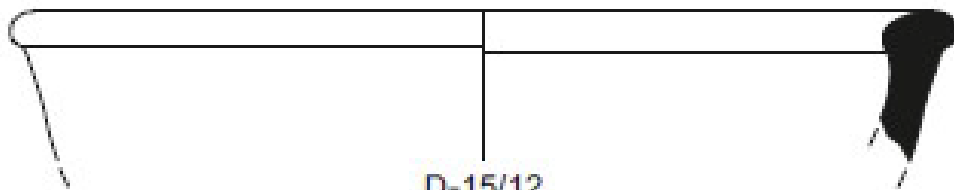
F-14/21

G-15/10

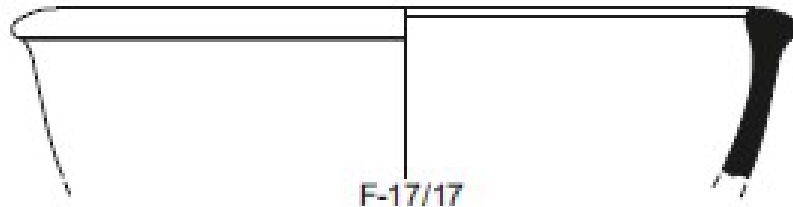

G-14/1

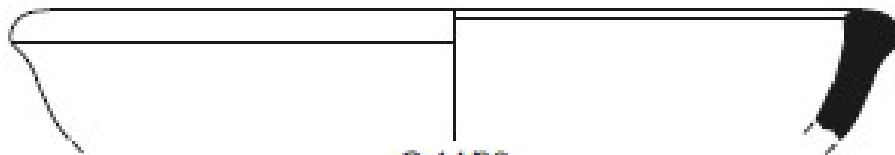

D-15/12

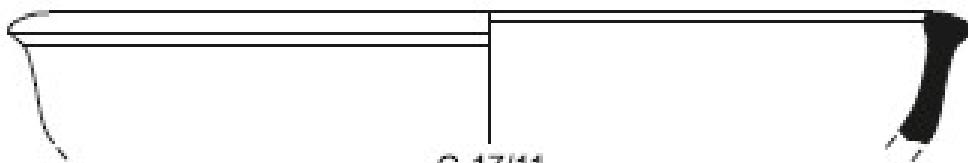

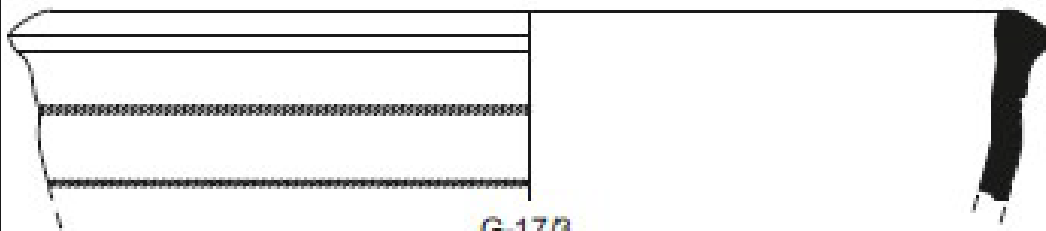
F-17/17

G-14/30

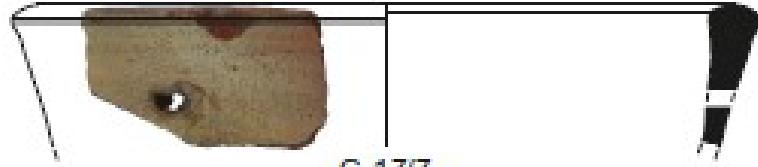

G-17/11

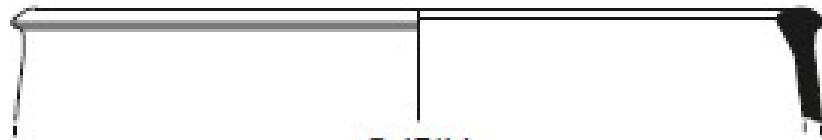

G-17/3

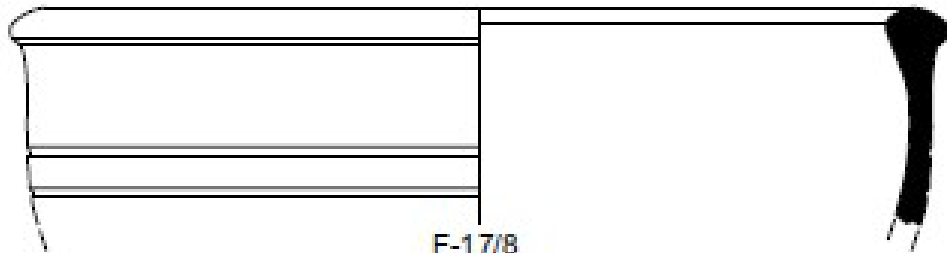

G-17/7

G-17/14

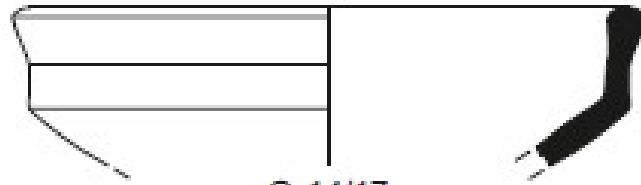

F-17/8

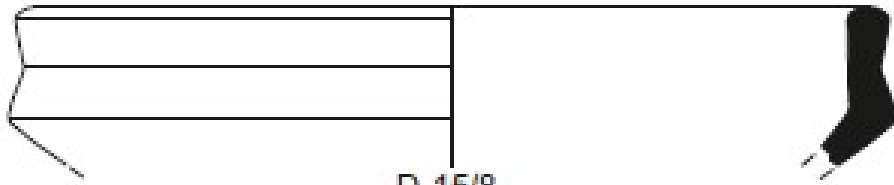

G-18/3

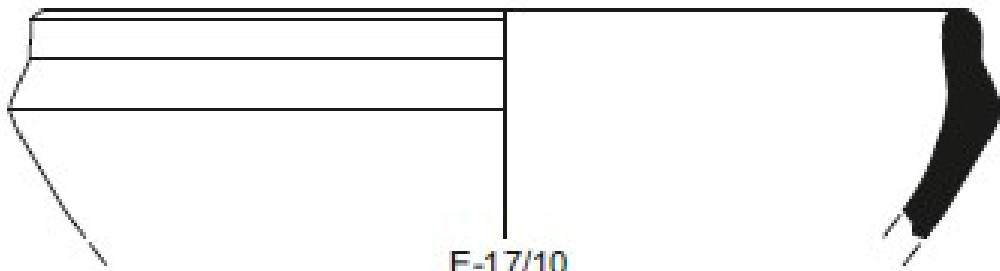

G-14/17

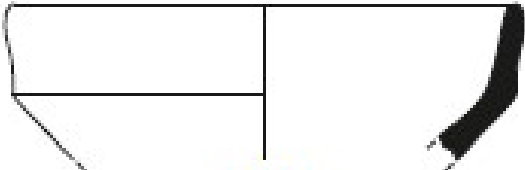

D-15/8

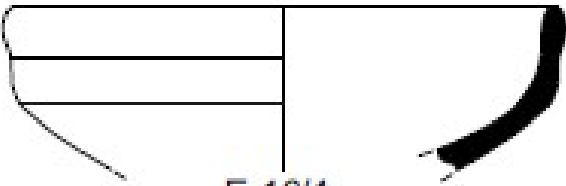

E-17/10

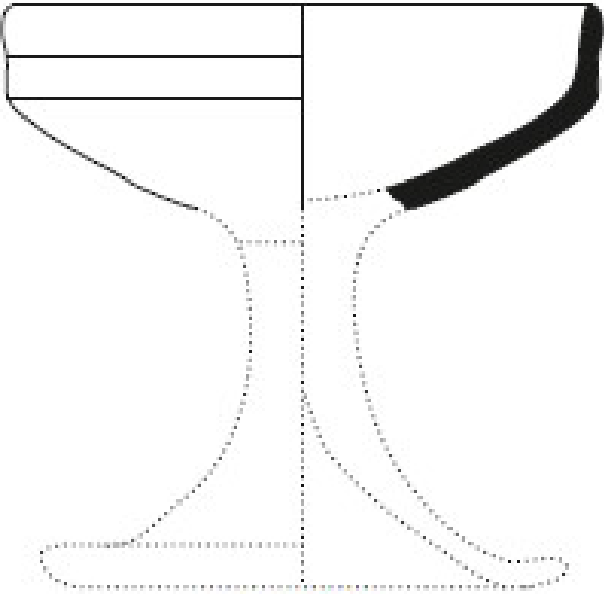

H-13/3

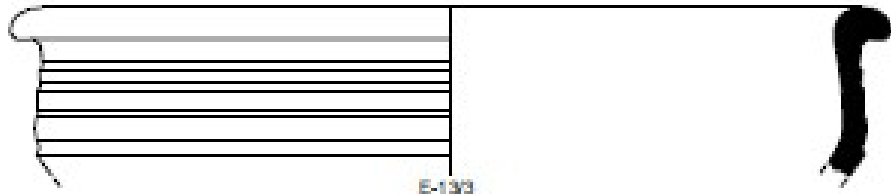

E-16/4

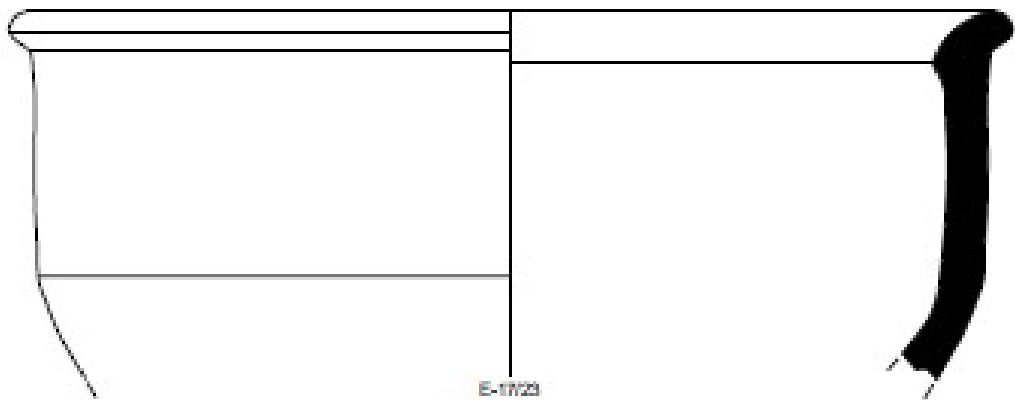

E-17/20

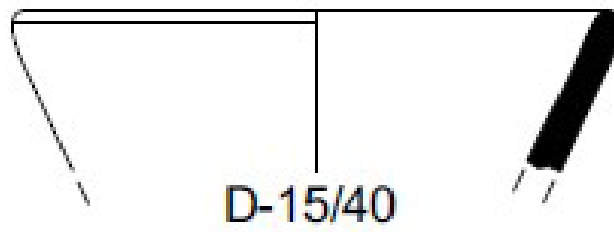
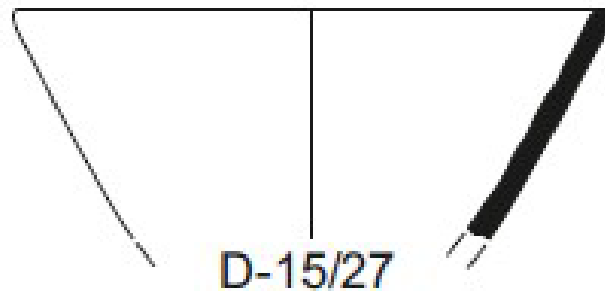

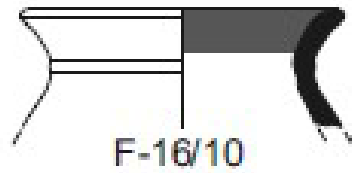
E-133

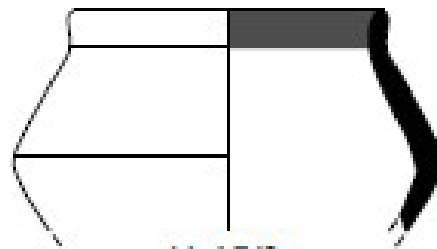
E-1123

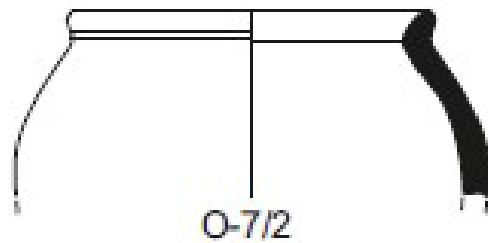

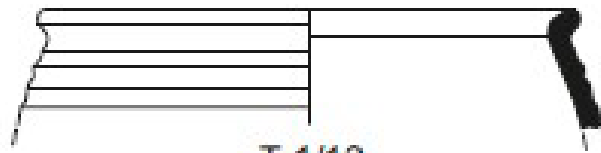
F-16/10

H-15/2

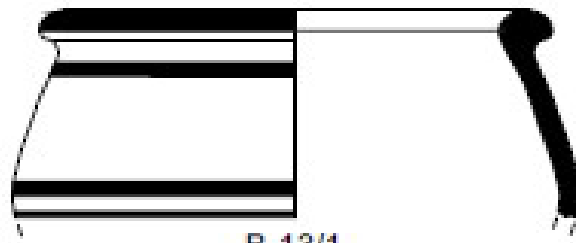

O-7/2

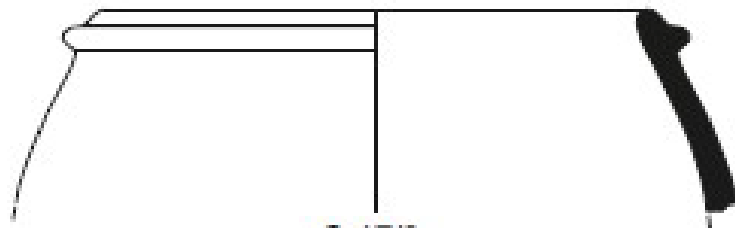

T-1/13

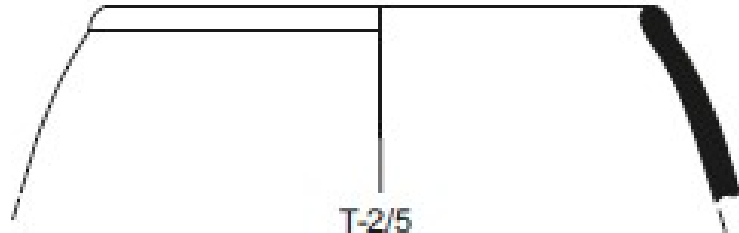

B-13/1

G-17/3

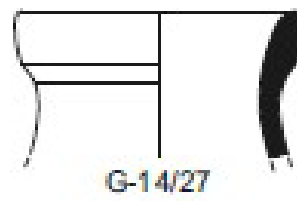
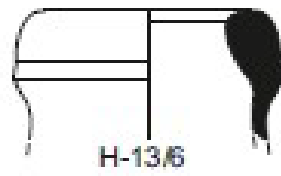
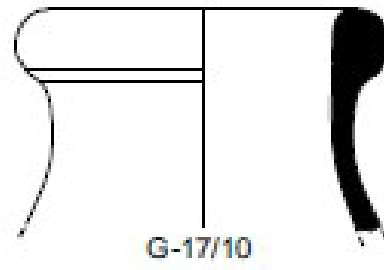
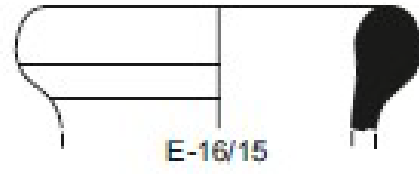
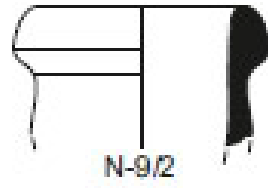
T-2/5

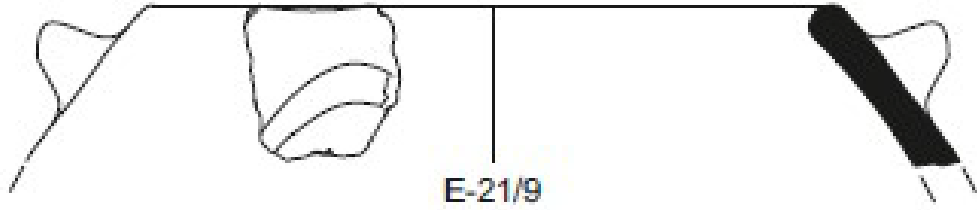

C-24/3

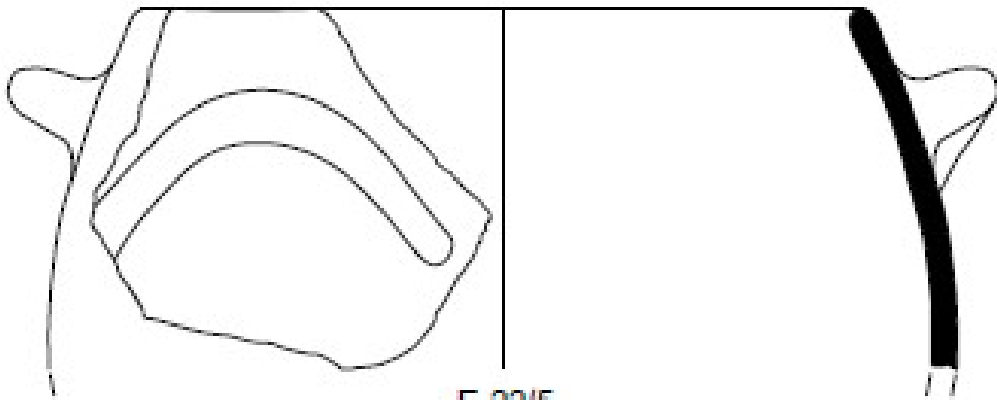

LEVHA 47

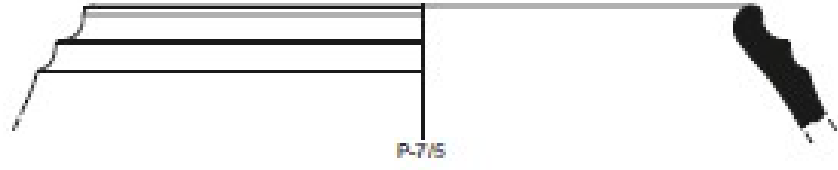
E-21/9

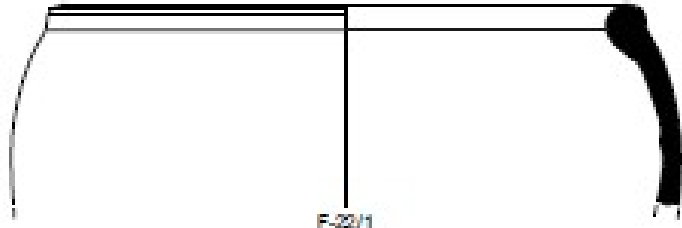
E-22/5

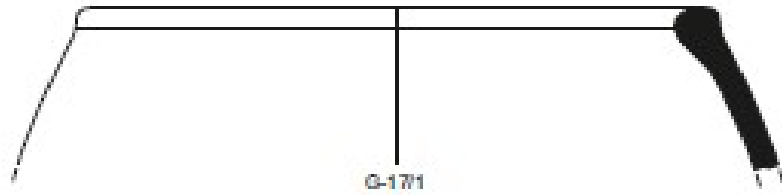
LEVHA 50

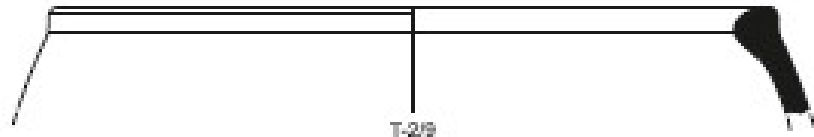
P-7/5

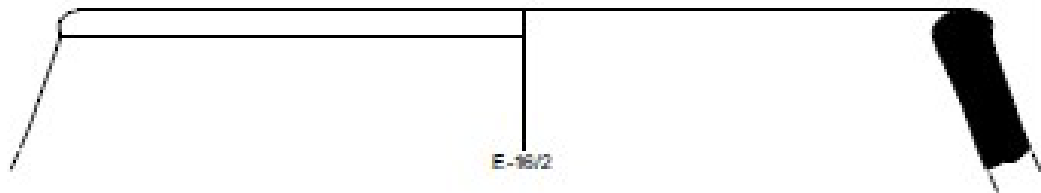
F-32/1

Q-17/1

T-2/9

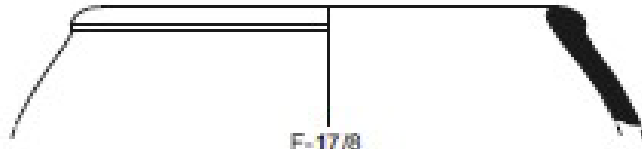
E-16/2

LEVHA 51

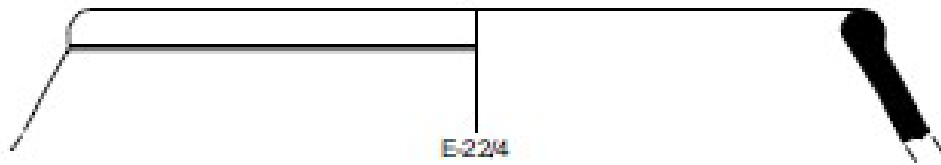
F-142

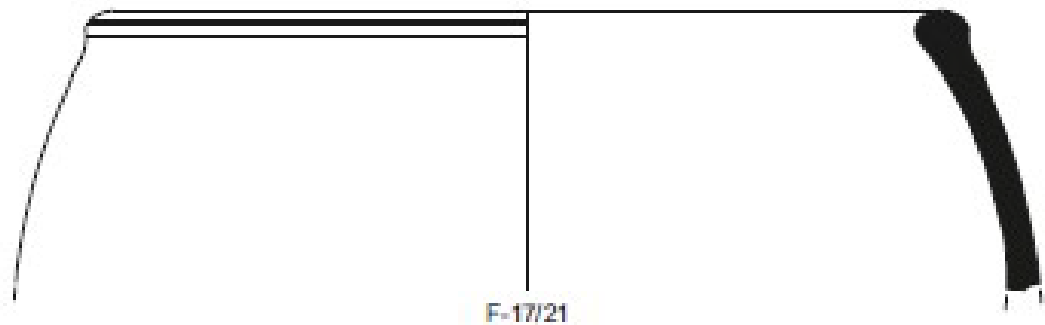
F-17/8

G-15/13

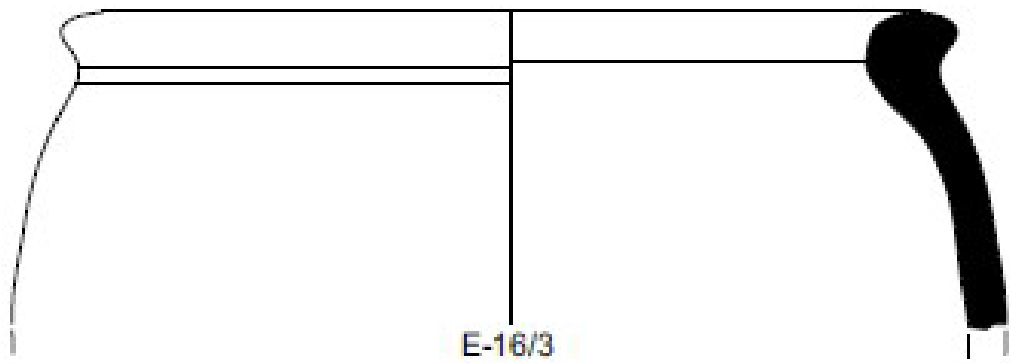
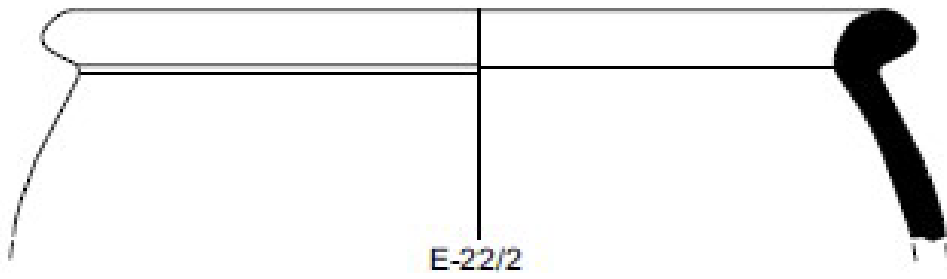
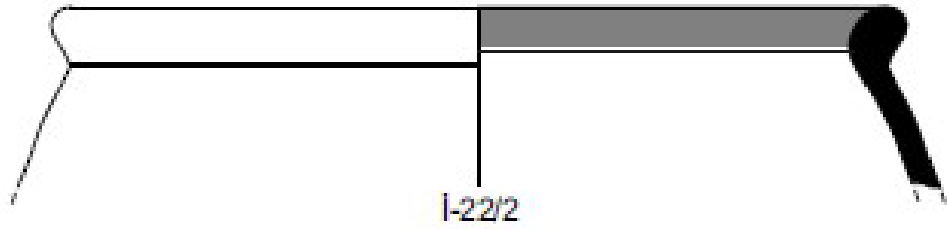

E-224

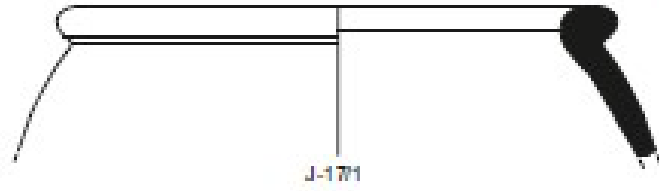

F-17/21

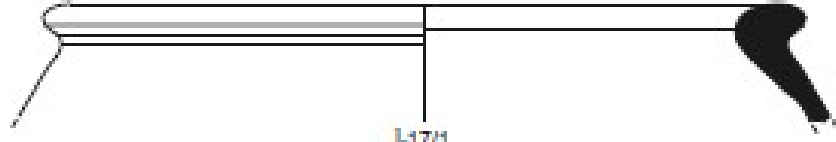

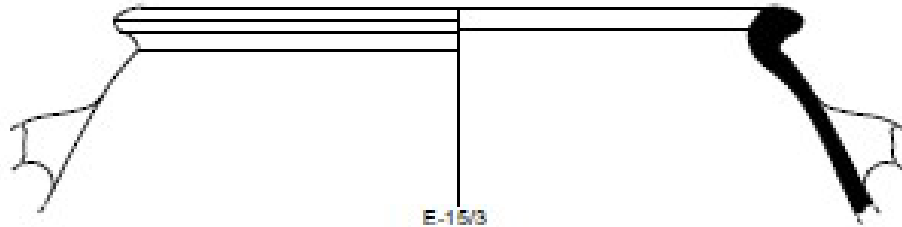
LEVHA 53

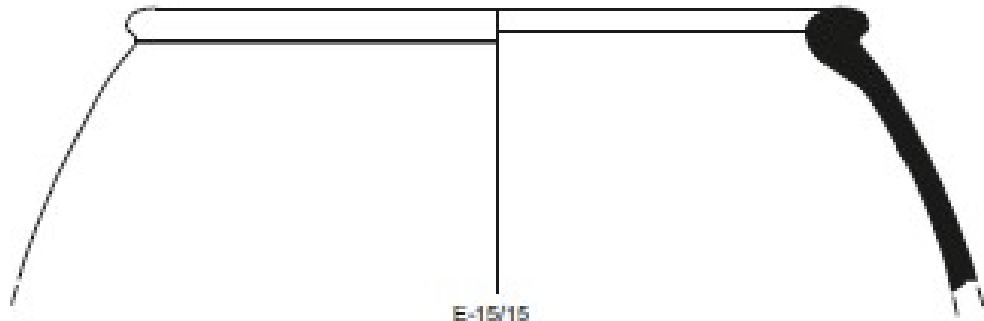
J-17/1

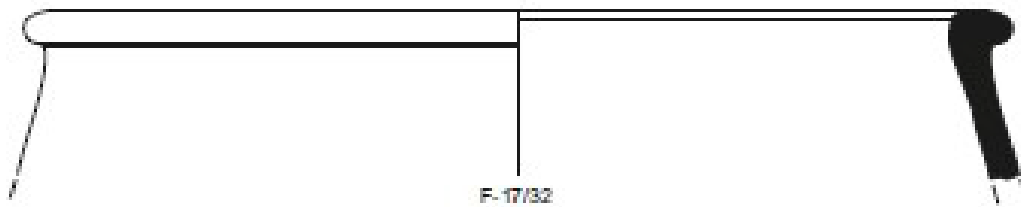
L-17/1

E-15/3

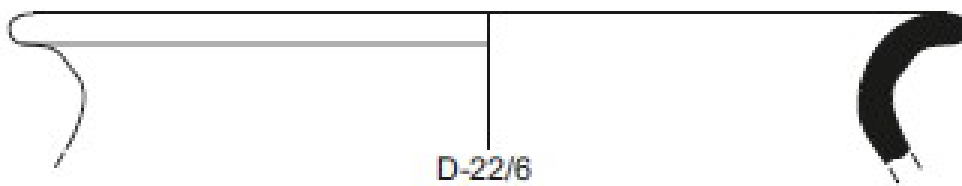
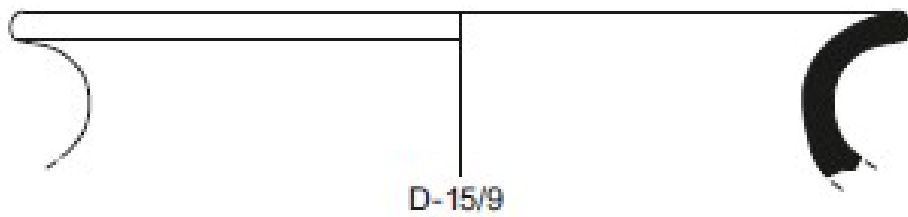

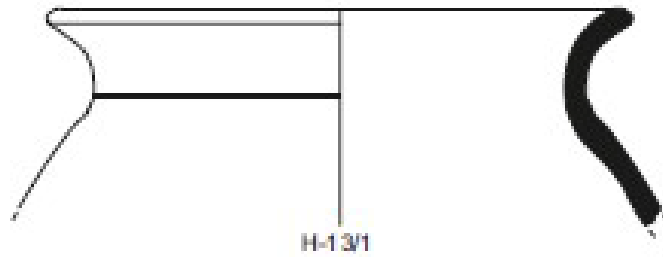
E-15/15

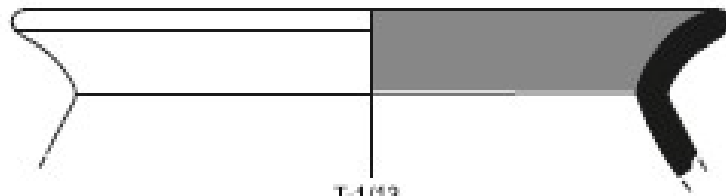
F-17/32

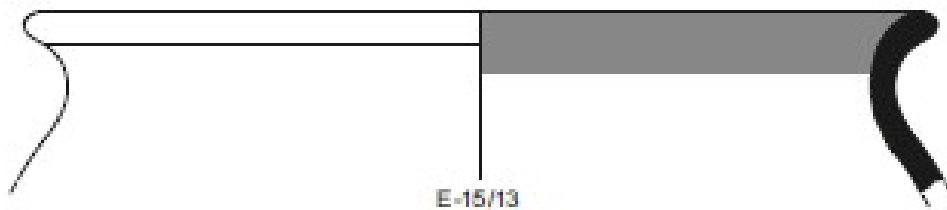

H-13/1

T-1/13

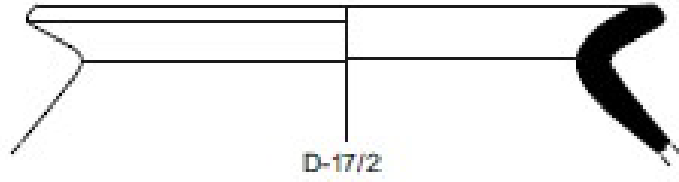

E-15/13

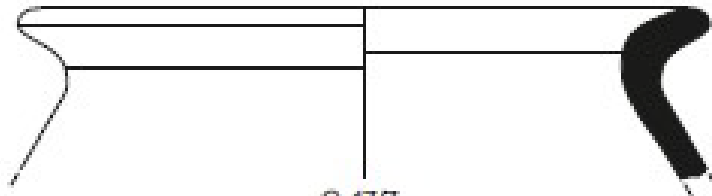

F-21/1

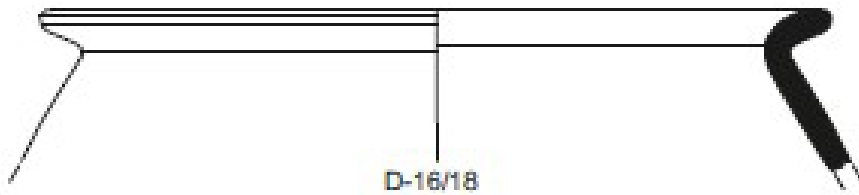

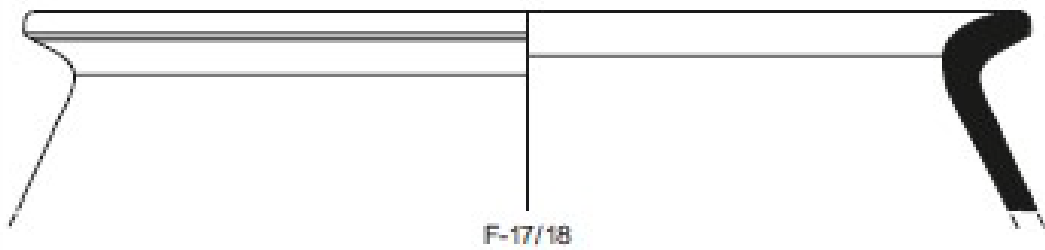
D-17/2

G-17/7

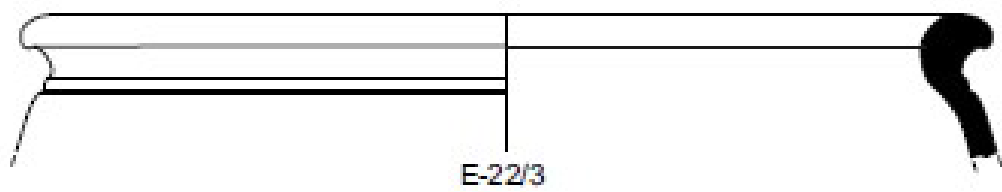
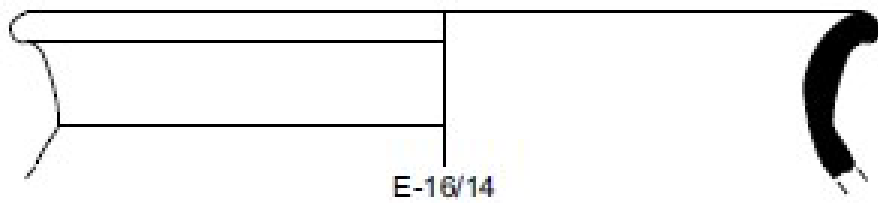
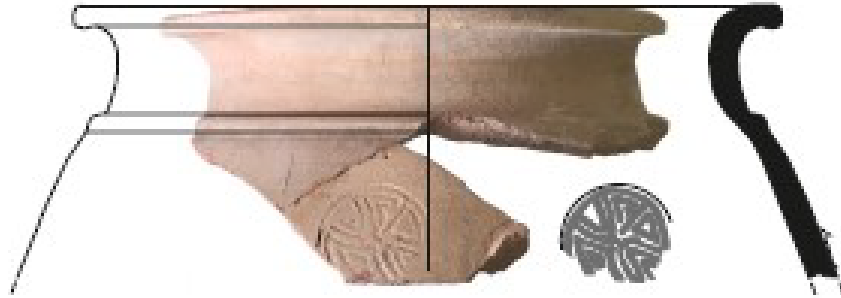

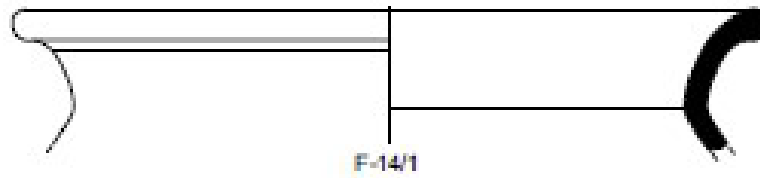
D-16/18

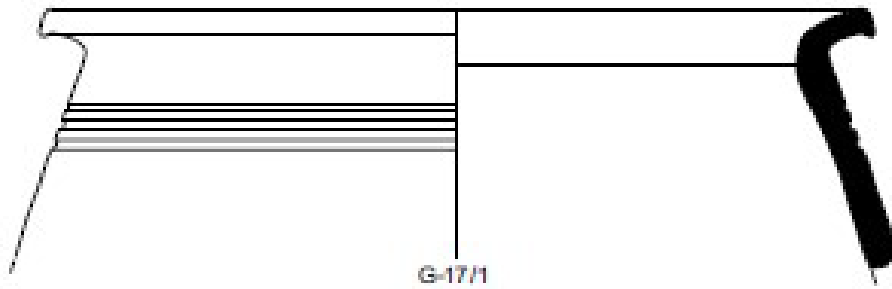
F-17/18

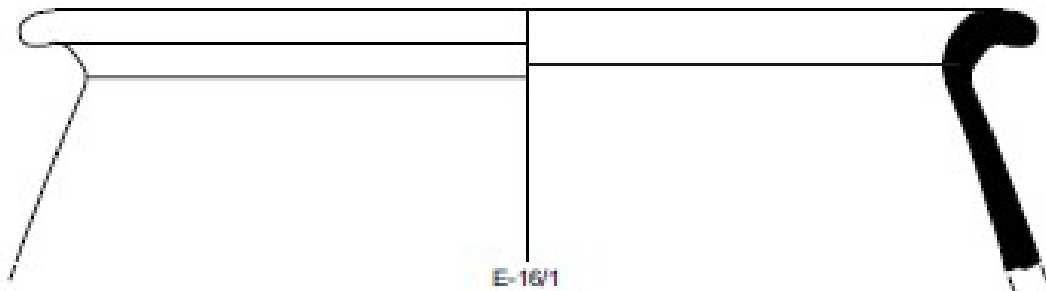

F-14/1

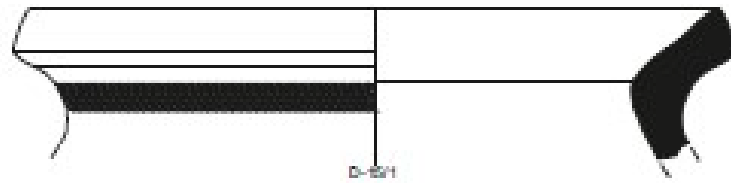
G-17/1

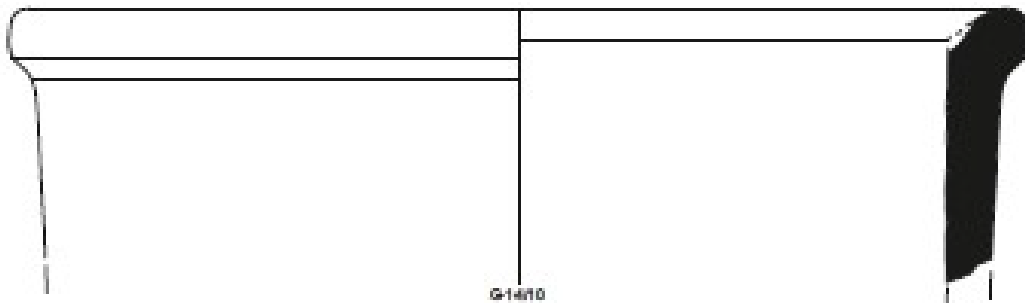
E-16/1

LEVHA 59

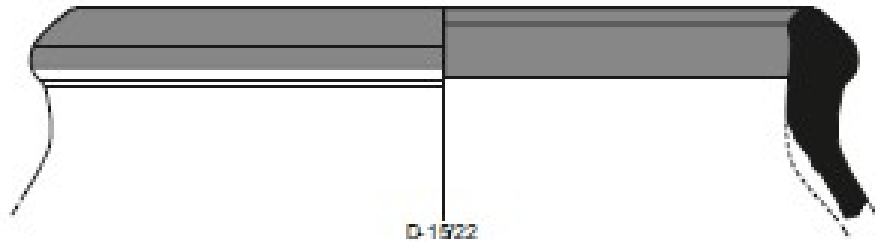
D-121

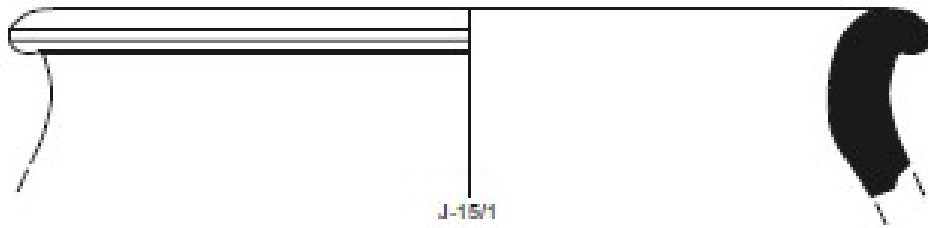
G-1410

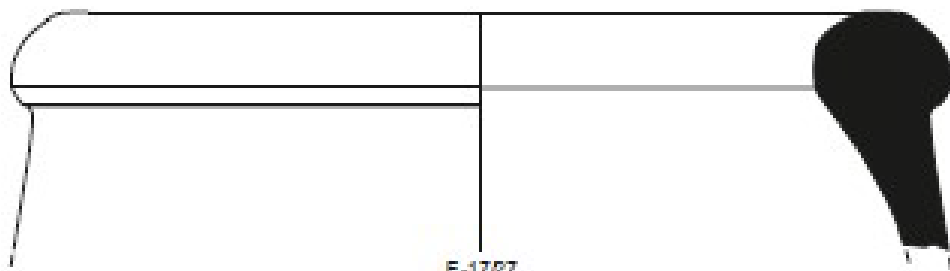
LEVHA 60

D-1522

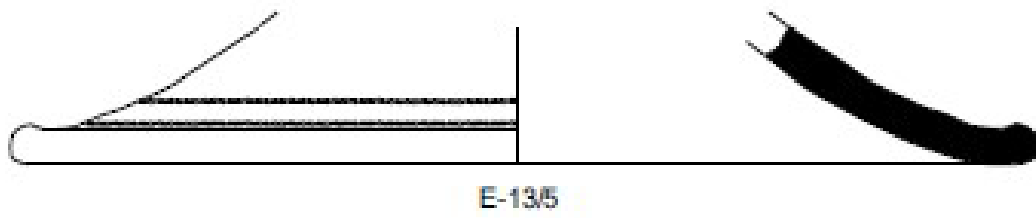
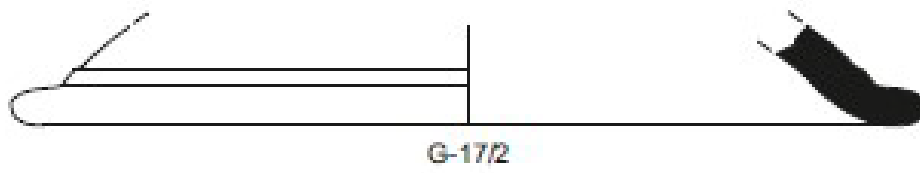
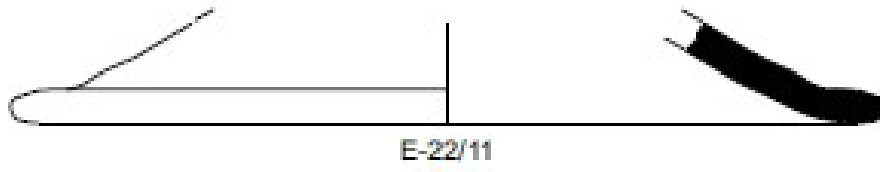
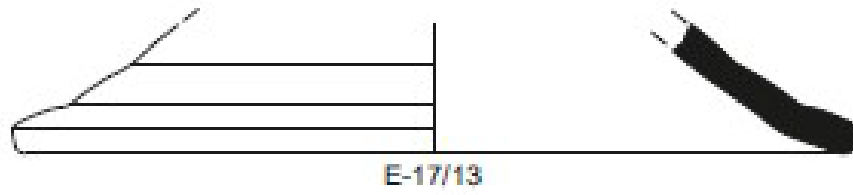

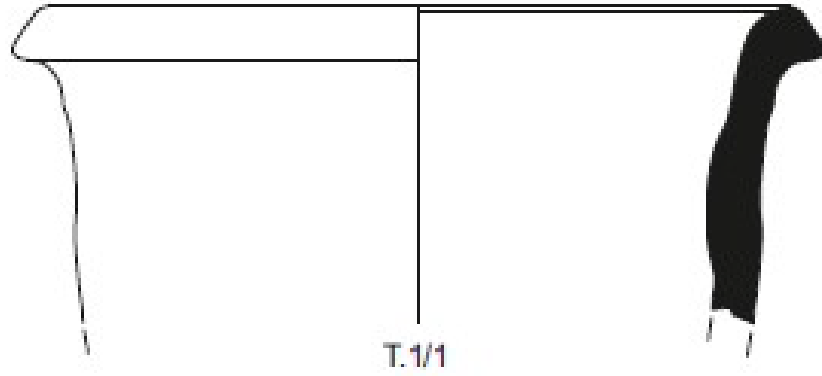
J-1541

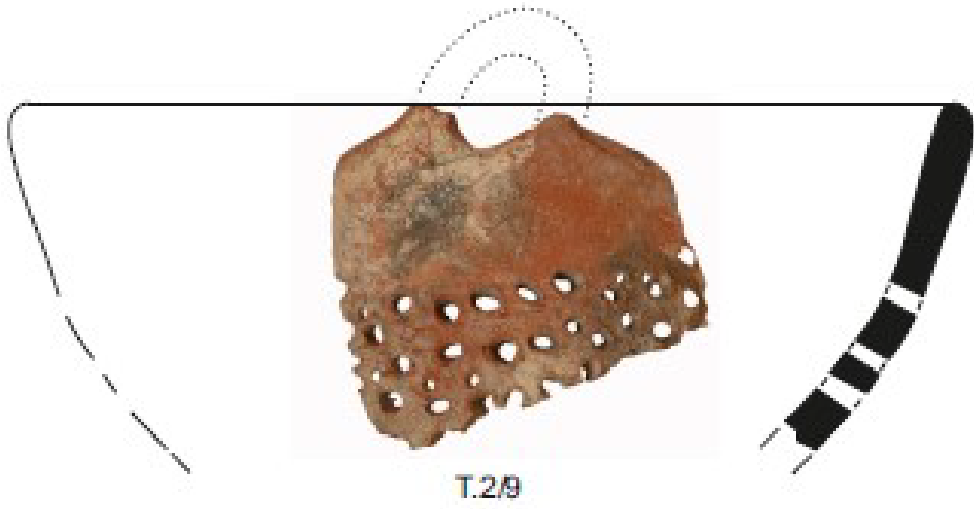
F-1727

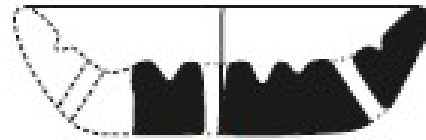
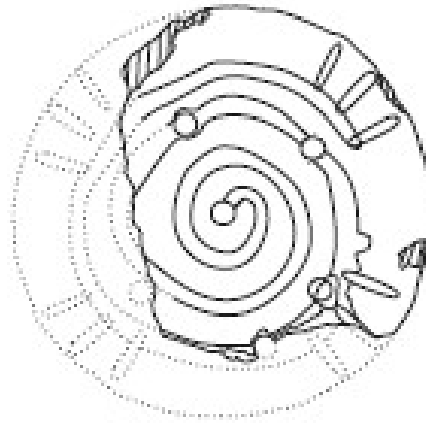

T.1/1

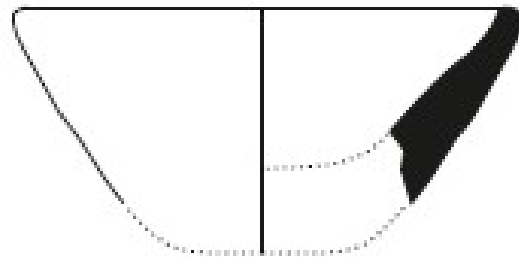

T.2/9

E-5/3

D-14/5

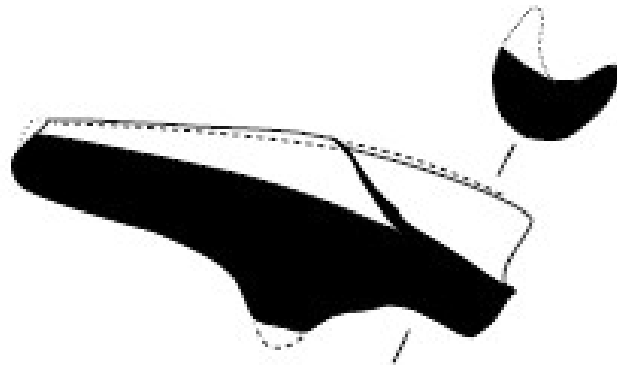

C-15/4

G-14/9

G-15/7

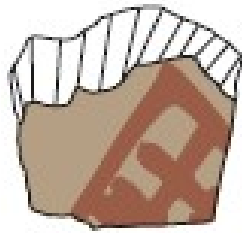

G-17/23

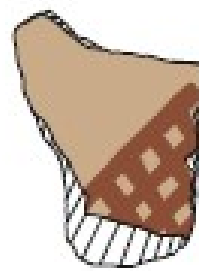

E-13/7

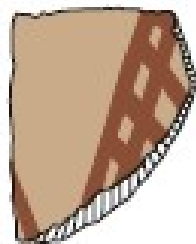

E-17/11

K-18/5

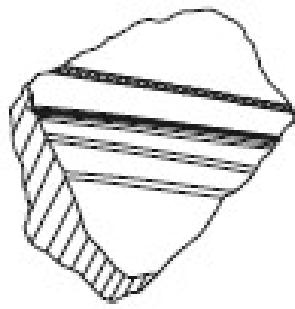

G-14/17

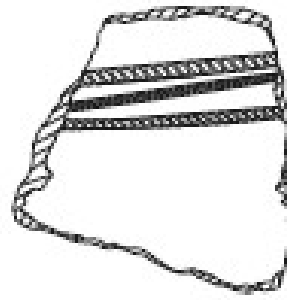

D-16/6

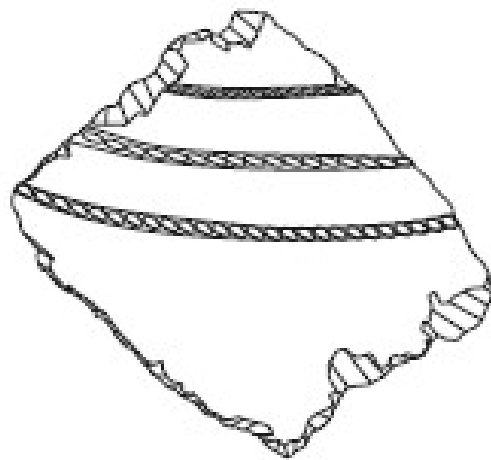

I-11/1

H-14/1

D-16/27

